

ОПРАВДАННЯ

Ім'я і Слово Вічного Бога підтверджене
і оправдане через

Пророцтво Езекиїла,
що негайно мусить бути повідомлене
 народам світу.

Коментарі Й. Ф. Рутерфорда

Автора:

“Сотворення”, “Визволення”, “Примирення”,
“Правительство”, “Пророцтво”, “Світло” і
інших книжок.

Том 1

Перше видання 1 400 000.

Видавці

ТОВАРИСТВО ВАРТОВОЇ БАШТИ,
БІБЛІЇ ТА БРОШУР
МІЖНАРОДНЕ ТОВАРИСТВО ДОСЛІДНИКІВ БІБЛІЇ.
Магдебург—Бруклін, Нью-Йорк—Берн також
Лондон, Торонто, Стратфілд, Кейптаун та в
інших країнах.

Перевід з німецької, книги “Rechtfertigung” — “Оправдання”.

ЄГОВІ ВІКОВІЧНОМУ ЦАРЮ

ця книжка присвячена

“Господь же справдешній Бог,
Це живий Бог й віковичний Цар,
Од гніву Його тремтить земля,
і погрози Його не здоліють
видержати народи”. —
Єремія 10: 10

“І нехай звеличиться ім’я
Твоє по всі вічні часи! ” —
2 Самуїла 7: 26

Verlagsrecht 1931

J. F. Rutherford.

Оправданія

Том 1

О П Р А В Д А Н Н Я

Голова 1

ЙОГО ІМ'Я

ІМ'Я ЄГОВИ далеко більше важливе ніж все інше. Настати мусить час, коли ім'я Єгови буде возвеличене понад всяке сотворіння, тоді все, що має дихання буде шанувати і прославляти Його ім'я. Тільки тим буде дане вічне життя, котрі пізнають Єгову і прославлятимуть Його ім'я. Це проповідував Ісус, коли був на землі; але на сьогоднішній день тільки мала частина повірила в правдивість цих слів. Зневажання Божого імені почалося через зрадника Сатану, і та вся організація, яку створив ворог, продовжувала зневажати це святе ім'я. Усунення Сатани і його організації буде сприяти очищенню імені Єгови, після чого всі розумні сотворіння зможуть без перешкоди пізнати шлях до життя.

Правду необхідно проголосити, щоб ім'я Єгови стало оправданим. Це є визначена воля Бога, щоб всі сотворіння привести до пізнання правди і ті, що повірять в правду, повинні її наслідувати, нею керуватися і жити. Всі інші навпаки будуть знищені. Походження людини, проведений нею шлях, як може створитися нова людина, як може датися їй вічне життя прав-

диво пояснено в Біблії. Правду ніде інакше не знайти як в її обнародованнях, в яких кожне вчення обгрунтоване на свідченні Біблії. Єгова є правдивий і Його Слово є правдою. Кожен, хто бажає бути з Богом відповідно мусить пізнавати правду. Ісус говорив про те відповідно: “Освятити їх правдою твоєю, слово твоє правда”. — *Йоан 17: 17*.

Пряме протиріччя правді є брехня. І Сатана є винувником або батьком брехні. (*Йоан 8: 44*) Він почав свої брехні через заперечення Слова Божого і через зневажання Божого імені. Його перша брехня привела досконалу людину на шлях беззаконня і принесла на весь людський рід горе, хворобу, страждання і смерть. Сатана під час минулих століть практикував свої брехні і підлосні злодіяння без перешкод, створив на землі могутню організацію з допомогою якої він зневажав ім'я Єгови і відвернув від Бога велику масу людей. Під час виконання своїх безстыдних намірів Сатана користувався різними видами брехні, дурисвітства і обману. Складовою частиною його організації, через яку він головним Чином обманював людей і ім'я Бога зневажав, є релігійний елемент. Це брало свій початок з Вавилону; з цього часу і по сьогоднішній день назва Вавилон зв'язана зі всіма релігіями, які Сатана витворив для знеславлення імені Єгови.

І чим більший був обман, який розповсюджувався, тим більше проводилось ганьби на Боже ім'я; і так зване “Організоване Християнство” чи “Християнський світ” стоїть головним чином на чолі всіх лицемірних релігій, які були потрібні для обману народу і для

зневажання святого імені Бога. Правдиве християнство означає, наслідувати Ісуса Христа в правді і вірності і прославляти ім'я Бога. “Організоване Християнство” чи “Християнський світ” взяло на себе ім'я Христа, але воно робило все інше, окрім правди. Біблія ним використовувалась як йому було корисно для обману і введення в блуд народу. “Християнський світ” чи “Організоване Християнство” стало тому найбільшим зі всіх місцем притулку чи сховища брехні. Бог очікував на установлений час, щоб всі лицемірні, безбожні організації викрити і знищити. Тепер настав Його час викрити брехливі і ложні релігії як і всі інші складові частини сатанської організації; і Він пояснює, що зробить це шляхом об'явлення правди серед людей. Отож настав час, що брехні зі своїх позицій сили і авторитету повинні бути скинуті і правда повинна восторжествувати і панувати вічно; і це буде оправданням Слова і імені Бога.

Єгова пояснює через своїх пророків: “Ось Я закладаю, в основу камінь на Сионі, камінь певний, угольний, великоцінний, та кріпко заложений, хто в його ввірує, той не засоромиться. І зроблю суд мірою, а справедливість вагою, і наче градом, спустошене буде втечище лжі і води затоплять місце вашого сховку”. (*Ісаія 28: 16, 17*) Згаданий тут Сион є Божа організація, а Ісус Христос, Цар величності, є тим наріжним каменем. Бог посадив Ісуса Христа на Його престолі і ввів Його як Царя світу і цим був закладений наріжний камінь. Ісус Христос, великий Суддя, тепер прийшов у Божий храм на суд, і суд продовжується; і так час

оповіщення твердої і ясної правди настав, і під час дальшого ходу цієї роботи повинна правда подібно морській хвилі підніматися понад брехні шляхом викриття їх сховища компроментаций, все змивати, що заважає людям досягти її.

Похід для оповіщення Божої правди серед людей тепер в ході. У цій справі послуговується Господь радіом, багатьма книгами, що пояснюють Біблію, які попадають в руки людей, щоб вони пізнали правду. Справа оправдання Божого імені почалась і буде крокувати вперед, поки кожен від малого до великого буде знати, що Єгова є єдиним правдивим Богом. Тоді правда ніколи не буде знов занечищуватись і перед очима Божих сотворінь не буде окриватися.

Його Ім'я

Ізраїльтяни були Богом вибраний народ і використовувались ним головним чином для зображення картин, які висвітлюють Його наміри. Ці картини стають для людей ясно зрозумілими у відповідному часі, щоб Богом помазаний народ з цього черпав надію, а володарів і нарід в загальному поставити до відома, що Бог має вчинити в тому розумінні, щоб зробити собі ім'я.

Єгова післав свого пророка до царя Ізраїля і велів йому сказати: “Я призначу потомство твоє по тобі, що вийде з тіла твого і вчиню довговічним царство його. Він збудує дім мойому імені; Я зміцню престіл його царства на вічно”. (2 Самуїла 7: 12, 13) Цими словами Єгова показав важливість Царства в зв'язку з оправ-

данням і возвеличенням свого імені. Згадане тут потомство відноситься до Ісуса Христа, Давидом представленого Божого любимця. Єгова посадив тепер Царя величності на свій престіл. (*Псальма 2: 6*) Дім Божого імені означає організацію Єгови, найвищим Головою якої є Ісус Христос. Ім'я Єгови в думках і в серцях всіх Його творінь підноситиме їх до пізнання правди і покори. Бог взяв зі світу “народ для свого імені”, і цей народ складається з тих, що були благословенні пізнанням правди.

Встановлено, що Давид, який був образом на Божого любимого Царя Ісуса Христа служив народові взятому для Божого імені, а також записав і говорив слідує: “Воздайте Господеві красу імені Його; поклоніться Господеві у пишній святині”, [*інш. переклад: в красі Його святості*] — *Псальма 29: 2*.

В цей спосіб говорить і вибраний для Божого імені народ один одному. Це ясно виражена воля Єгови, що для свого імені взятий народ повинен світу нести післання правди, що Єгова є Єдиним правдивим Богом, що вони таким чином є в теперішній час свідками Єгови. (*Ісаія 43: 10—12; 42: 6*) Єгова велів своїм вірним пророкам записати про оправдання свого імені і тепер настав Його назначений час, що Його “вірний слуга” повинен розуміти значіння пророцтва і цей слуга повинен ставити до відома володарів і народи світа про Божі наміри, так як писали споконвіків пророки.

Езекиїл був одним із вірних пророків Бога. До тепер його пророцтво не було зрозуміло, бо очевидно Божий час для їх розуміння ще не-

настав. Тема, яка червоною ниткою проходить всю книжку пророцтва Езекиїла є оправдання імені Єгови. Слова: “Знатимуть, що Я — Єгова”, повторюються у пророцтві шістьдесять разів. Ця велика і понад все важлива правда згадується в пророцтві Езекиїла більше ніж в будь-яких інших книгах Біблії. Вступні голови пророцтва дають основу зрозуміти книгу, як тільки настане час для його розуміння; і з цієї причини повинні ці голови пильно досліджуватись. Пророцтва будуть сповнятися не завжди по черзі, як записані в Святому Письмі; але потрібна правдива основа, щоб гармонію всього пророцтва можна було побачити.

Пророцтво

Як ми можемо знати, чи ми правильно розуміємо пророцтво? Ми мусимо спочатку зразу зрозуміти, що жодне пророцтво Святого Письма не є власним “виповідженням”. (2 Петра 1: 20) Коли хтось дає пророцтву своє толкування, то є тільки його власна думка про це і вона не має вартості, бо Боже Слово нікого не уповноважує таку думку передавати.

Було багато зроблено спроб толкування пророцтва, але вони не виражали правильну ціль, бо при цьому не були враховані покладені Господом правила. То, що жодне пророцтво не являється власним чи приватним толкуванням, так з цього слідує, що Господь Бог сам пояснює пророцтво і в той час Він велить вступати подіям, котрі сповняються через речі, які Він велів пророкувати. Тому неможливо розуміти

пророцтво, коли ще не наступили події, які являються щонайменше частковим сповненням пророцтва. Пророцтво не може бути зрозумілим, поки не настав Богом встановлений час їх розуміння, і тоді буде воно зрозуміло Божим народом, що має Його дух. — *1 Коринтян 2: 10.*

Для підтвердження чи пророцтво (а також пророк, який його говорить) ложне чи правдиве, Єгова встановив слідуючі правила: пророк мусить говорити від імені Єгови, це значить бути уповноваженим від Єгови, промовляти; слова пророка повинні бути спрямовані на те, щоб слухача направити до Бога Єгови і прославляти Боже ім'я; і пророцтво повинно в цей час сповнитись. (*5 Мойсея 18: 21, 22; 13: 1—5; Єремія 28: 13—17*) Сповнення пророцтва мусить тому неминуче узгоджуватися з цими правилами, і події мусять відповідати так точно пророцтву, як вони написані; це мусить бути зроблене для того, щоб оправдати ім'я Єгови і прославляти і вознести Його ім'я понад будь-яке людське сотворіння. Коли толкування спрямоване на це, щоб восхваляти і возносити ім'я людини, то воно є неправильне, бо є в протиріччі Слову Божому. (*Йов 32: 21, 22; Луки 16: 15*). У виконанні своєї цілі Бог послуговується своїми представниками, котрі поставлені у правильному порядку, але вся хвала належить Єгові, а не Його знаряддю. Крім Ісуса Христа, в зв'язку з вибором і помазанням членів організації Божої жодна окрема особа не була предсказана. З цього випливає, що при сповненні Божого пророцтва жодний індивідум серед Божого народу не може виділятися чи бути виділеним. Це протирічи-

лоби Святому Письму, коли б ми хотіли взяти будь-яку окрему особу і сказати, що вона сповнить пророцтво. Це було б так безрозсудно, якби око хотіло руці сказати: “Я важливіше, ніж інші, а ти ніщо”. — *1 Коринтян 12: 12—22*.

Обраний слуга Єгови є Його Христос і Бог послуговується “слугою” як власністю. Члени цього Товариства звертаються звідти від Його імені спільно, а не індивідуально. Єгова Бог є Майстром, а “слугу” вживає як знаряд для виконання своєї волі; але вся честь за це належить великому Майстрові. Єгова є Майстер, який говорить до свого обраного слуги: “Давно обіцяне вже сповнилось, а що буде, Я повідомляю; поки воно станеться, Я повідомлю вам”. (*Ісаія 42: 9*) Якщо пророцтво частково сповнилось, чи знаходиться в процесі сповнення, тоді дозволяє Єгова своєму помазаному народові зрозуміти їх значення; а ці знов мусять зі своєї сторони іншим пояснити це значення, які мають вухо до слухання. Деякі пророцтва вже сповнились, а інші є в процесі сповнення; і згідно встановлених правил, по яких сповнюється пророцтво, сповіщає Бог через свою ласку і свого духа своєму обраному слугі дещо, що повинно скоро сповнитись і так велить Він йому “нове” почути, “поки воно появиться”.

Пророцтво було написане давно для особливій потреби помазаного народу Божого на тепер. (*Римлян 15: 4*) З цього випливає, що вони сповняються і деяким з цих помазаних мусять бути сповіщені в той час, коли вони ще на землі; бо в противному разі визначена ціль пророцтва зробилась би мізерною. Помазанці, після свого

перетворення в тотожність прославленого Ісуса Христа і після свого прийняття в Його славу не будуть потребувати потіхи і надії. Потіха і заохочення потрібні їм, коли вони на землі; а особливо призначені для останка, який в “останні дні” знаходиться ще на землі. Тому, що ціль сповнення пророцтва є оправданням імені Єгови, і до такого сповнення Він мусить залучати також народ, який взятий для Його імені зі світу і мусить також відділити клас тих, які не підкоряються Богові і Його намірам.

Події, котрі відбулися і стали відомими, ми називаємо видимими фізичними фактами. Коли такі події настають, які відносяться до Божого народу, і їх від ворога Божого розрізняють тим, що ці події служать цьому, щоб прославляти і оправдати ім'я Бога, і коли вони відповідають передсказаним в пророцтві речам, тоді ми можемо знати, що ми маємо Боже пояснення пророцтва і тим чином правильне його значення. З цієї причини не може пророцтво бути зрозумілим перед Богом встановленим часом, і аж поки воно не сповниться чи не буде в процесі сповнення. Те пророцтво яке вже сповнилось чи те, яке сповняється, дає проте помазаному Богом народові можливість зрозуміти значення інших, тим самим більш гармонійних предсказань, які предсказують що повинно статися в найближчий час.

В іншому місці* поміщений письмовий доказ, що Господь Ісус весною 1918 року прийшов у свій храм. Вступні голови пророцтва Езекиїла

* дивись “Пророцтво”, ст. 77—82.

розглядають справу яку Божа організація здійснила з того часу, і підтверджують її. Це пророцтво бачене у світлі раніших подій узгоджується одне з другим і є найбільшим інтересом помазаників Божих. Це показує чому пророцтво Езекиїла не могло бути зрозуміле до 1918 року. В цей час був відкритий небесний храм і тоді Божий вірний народ мав право мати можливість ознайомитися з небесними речами і бачити їх в світлі подій, що відбуваються на землі перед їх очима. Після того, як Господь уживав свій народ без його волі у зв'язку із сповненням пророцтва, дав йому Він тепер розуміння цього. Дивитися і глядіти назад, як вірні Богом використовувались і через те сповнили пророцтво, є велике заохочення і радість для них і Він велить засіяти ясно їх надію на більші справи, які вони продовжують.

Здається, що не потрібно повністю передавати текст пророцтва Езекиїла, бо майже кожний має Біблію, де повний текст пророцтва можна знайти. Дослідник Святого Письма повинен старанно прочитати пророцтво Езекиїла в Біблії. В цій книжці даються тільки голови Біблійних текстів, і ці голови з поясненням що до них відносяться повинні старанно вивчатись.

Організація Єгови

(Езекиїла, голова 1)

Езекиїлу було двадцять п'ять років, коли він з іншими Ізраїльтянами був заведений в неволю у Вавилон. Його ім'я означає "Бог буде зміцнювати" або "сила Божа". Відповідно його іме-

ні, він був Господом скріплений і звідси він є прекрасним наочним зображенням товпи народу Божого, який Єгова посвятив і котрі скріпляються в Бозі і в могутності Його сили. Ці є “силою зміцнені”. (*Єфесян 6: 10; 3: 16*) Це сталося на п'ятому році неволі, коли слово Господа було звернене до Езекіїла і він одержав своє перше видіння. (*1: 2*) Йому було тоді тридцять років і це був мінімальний вік для служби священника.

Здається, що Езекіїл і Даниїл знаходились в цій ж самій групі полонених, бо вони були в цей самий час, а іменно в 617 році до Христа, захоплені в полон. Божа замітка показує, що вони оба Єгові дуже подобались; таким чином вони були забрані як полонені не за особлившу злочинність, а навпаки, щоб служити Божій цілі і вказати на ті річі, які мусять настати в “останні дні”. Це було вперше, що полонені з Єрусалиму були перекинуті у Вавилон. “І відвів він Ехонію у Вавилон, і матір цареву й жінок царевих і скопців його, й знатних землі позаймав у полон з Єрусалиму в Вавилон. До того й усіх спосібних до зброї сім тисяч, і ремісників тисячу, — всіх мужів сильних і хоробрих позаймав царь Вавилонський в неволю у Вавилон”. (*2 Царів 24: 15, 16*) Інтересно це місце порівняти з деякими поступованнями Церкви Христової, які вже у Вартовій Башті були викладені, що взяли місце в 1918—1919 роках. З 1918 по 1919 рік був час великих болів і страждань для них. В цей час Божі зібрання були фактично в полоні у Вавилоні, а Вавилон є одним з імен для найменування організації Сатани. (*Див. “Вартова Башта, 15 січня 1929 р. стор. 21*).

Рік 617 до Христа, коли то Езекиїл був забраний в полон, відповідає 1914 рокові після Христа, коли почалася світова війна. Тоді організація Сатани робила всі змагання панувати над всіма релігійними організаціями, щоб у війні перемогти, і ті, що належати до Божого народу, стали не тільки під загрозою, але багато з них були фактично примушені до участі в війні і справа проголошення правди була скрізь припинена. Це сталося не перед 1919 роком, але п'ять років після вибуху війни, що шлях до вільного свідчення правди знов став відкритий. Рік 1919 відповідає цим самим 612 рокові до Христа; це є час де Езекиїл одержав відіння і йому доручено Богом бути священником і представляти пророчо Божих свідків.

Ці очевидні узгодження були відкриті для того, щоб доказати, що тоді було в той час, тобто, що період церкви Єлисея народу Божого повинен був початися, і що в 1919 році з зібранням народу Божого на конвенції в Седар Пойнт, Огайо, почався. Це був той час, коли журнал “Золотий Вік” був виданий і справа проголошення правди знов ожила. В цей час в названому місці, сталося то, що Бог велів виявити свій народ, через що доручив йому своє Слово і повелів Євангелію Царства проголошувати всім народам, і там було пізнано той факт, що Бог через Христа, законного Царя землі почав своє Царство. П'ятого серпня 1919 року було дане цьому народу відіння або розуміння різниці між періодом Ільї і періодом Єлисея Божого зібрання. Це значить, розуміння того факту, що свідчення Ільї представляли вірно

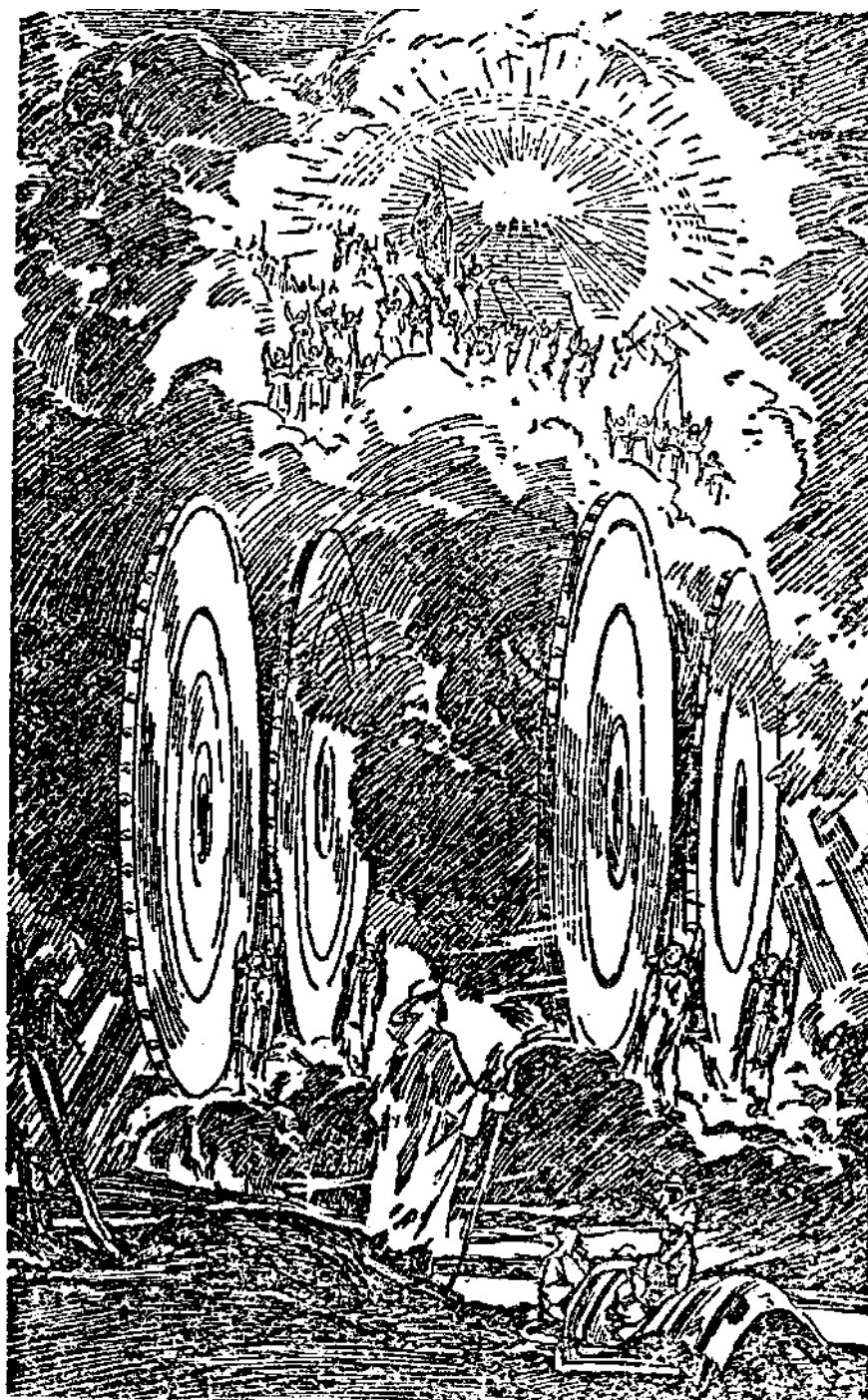
виконану працю, що тепер була вже здійснена і що свідчення Єлисея представляли іншу працю, котра буде зроблена цим самим народом, і що в цей час вона повинна початися. (Див. *Вартова Башта* 1920 р., ст. 3). Подібно тому, як рука Єгови прийшла на Езекиїла так прийшов дух і сила Господня на Його народ, коли він вперше через свідчення Єлисея представив і пізнав працю яка повинна бути виконана. Перервана праця “служуги” Божого під час війни почала відновлюватися, і зразу ж пійшла до поступу робота з організаціями.

Рік 606 до Христа означає дату спустошення Єрусалиму. Той рік 606 до Христа добре відповідає 1925 рокові, в котрому ясно стало зрозуміло, що “організована релігія” знаходиться на службі в Сатани, диявола і являється складовою частиною сатанської організації, котра відкинута Богом на завжди. Невдовзі після того появилася книга “Визволення”, яка викриває організацію Сатани, а особливо її лицемірну релігію. Також відкрив Бог на той час помилку, що “розвиток характеру” був би для Царства потрібною вимогою і далі стали виходити “в’язні” з Вавилону. (Див. *“Вартова Башта”* 1 червня 1926 р. і 15 грудня 1926 р.) “Ховар” була назва річки на березі якої Езекиїл одержав своє перше видіння. Ця назва річки означає “довжина”, що вказує на період або “вік” і дає зрозуміти, що настав оприділений час Господній, щоб установити Його Царство і почати його проголошення, на яке Єлисей був образом. Данийїл мав видіння на річці, правдоподібно на тій же самій річці, і він був образом на пророчі

події 1914, 1918, 1926 рр.; його видиво підтверджує пророцтво Езекиїла.

Езекиїл прийняв своє перше видіння п'ять років пізніше, коли він попав у полон. Той образ зображав прихід Ісуса Христа в храм Єгови чинити суд над правдивим і мнимим домом Божим, котрий то суд винесе вирок “організований релігії”. Ізраїльтяни зловживали і ганьбили храм Божий, і Єгова велів через Езекиїла пророкувати знищення Єрусалиму. Номінальний духовний Ізраїль або так званий “Організований Християнський світ” точно так же зловживали (використовували у злочинницьких цілях) і ганьбили храм Божий, і тому вирок Господнього знищення винесений над ним. Перша голова пророцтва Езекиїла є зображенням організації Єгови, як вона пророку об'явилася. Цей опис і його значіння є вже опубліковано в іншому місці і тому тут не повторюється. (Див. “Пророцтво”, ст. 123—128).

Видіння Езекиїла показує, що Господь Бог, Всемогучий, сидить на своєму престолі, возвишений над всіма владами своєї організації, прибуваючи сюди з півночі і наближаючись для знищення міста. Езекиїл говорить тут про це: “А понад твердинею, що була над головами в їх, була подобина престолу, з вигляду, як би з каменя сапфіру, а над подобинею престолу видко було подобину чоловіка, що сидить на йому. І видів я наче палаючу мідь, як огняне сяєво в середині його кругом; від поясниці його й висше, та й від виду поясниці його й низше бачив я, наче огонь, і було промінне навкруги. Якою буває веселка на облаках в дощовий день,

Символ організації Єгови

такий вид мало те сяєво навкруги. Оттакий був появ подобини слави Господньої. Побачивши її, впав я на лице своє, а відтак почув голос говорючого”. — 1: 26—28.

Обов’язок сповістити і привести до виконання вирок, покладено на Ісуса Христа, найвищого виконуючого урядника Єгови. Що цей образ відноситься до приходу Господа Ісуса у храм Єгови, буде показано через речі, які пророк пізніше бачив, котрі і описує і стверджує як слідує: “І привів мене до воріт, до тих воріт, що обернені лицем до востоку. І це — слава Бога Ізрайлевого йде від востоку, а голос його, ніби гук вод многих, і землю осіяло від слави його. Видиво це було таке ж саме, яке я бачив перше, як раз таке, яке я бачив, прийшовши заповісти пагубу містові як я про спустошення пророкував; та й обидва схожі на ті, які бачив я при ріці Ховар. І впав я на лице моє. І ввійшла слава Господня в храм брамою, оберненою лицем ід сходу сонця. І підняв мене дух, і ввів мене в середній двір, і це — слава Господня сповнила весь храм”. — 43: 1—5.

В часі, коли Езекиїл тримав це своє перше видіння, представляв він в образі тих, котрі стояли в лінії до Божого Царства, яких Господь Ісус Христос під час свого прибуття у храм признав вірними, і яким Він довірив свої царські інтереси на землі, на яких Він вказує як на “вірних і розумних слуг”. (*Маттєя 24: 45, 46*) Цьому класу “вірному слуги” було дано восени 1919 року ясне розуміння про період Церкви Ільї і період Церкви Елисея. Це сталося п’ять років після того, як Єгова свого помазаного

Царя посадив на своїй святій горі в Сионі і народився “син чоловічий”, т. є. новий уряд. Цей уряд є частиною універсальної Божої організації; і через діяльність цього уряду тоді Єгова почав своє Царство над землею. Це зображено особливо в описі Езекиїла, де він показує Єгову організацію і Єгову сидячого на престолі. Згідно цього почав клас слуг Господа на землі п'ять років після початку Царства ясно бачити, що Бог хоче зробити через “вірного слугу”, перед настанням кінця інше діло. Царство почалося, і його першим великим ділом мусить бути знищення організації Сатани. Але, поки Господь це зробить, хоче Він через членів свого вірного класу слуг на землі дати свідчення про свій намір через охоплюючу весь світ компанію. Так можна бачити, як видимі факти цього пророцтва точно відповідають і показують, що як Езекиїл мав своє перше видіння п'ять років після взяття в полон так і “вірний і розумний слуга”, представлений Кзекиїлом отримав Боже свідчення про початок великої праці, представленої через Єлисея, п'ять років після вступу Царя на престол.

Божий народ чекав багато років на те, щоб зрозуміти і почати говорити про це видіння. Приблизно з 1889 року, коли був опублікований другий том “Виклади Святого Письма”, видно було, що Ілья і його праця були зразкового значення, і ті вірні вичікували, що 1914 рік буде визначатись повним сповненням пророцтва. Вони чекали, що Армагедон мав би наступити безпосередньо в 1914 році і вибрані повинні бути прославлені. Відповідний час, щоб

одержати ясне розуміння пророцтва, настав тільки після 1918 року. Божий народ чекав однаково на вияснення пророцтва Аввакума і під час того, як він чекав, проходили в різних варіантах висказування, які звичайно були припущенням, а не справжнім значенням пророцтва, бо Божий час дати їм розуміння, ще не настав. Пророк Аввакум говорив про клас слуг і писав: “Став же я, неначе на варті, і стоячи, мов би на башті, роздумував, що скаже він мені, що відповість на мою жалобу. І відказав мені Господь і промовив: Спиши видиво, а напиши його виразно на таблиці, щоб хто буде читати, прочитав легко. Видиво бо сягає в далекий, але означений час; воно говорить про те, що станеться на кінці, й не заведе (зг. *англійського перекладу* в кінці воно заговорить); та хоч би воно й загаялось, а ти жди, бо воно збудеться певно й не зміниться”. — *Аввакум 2: 1—3.*

В 1919 році було дано видиво класу “вірного слуги” і він почав розуміти значення Єлисейової праці, а в 1922 р. пізнав слуга її ще ясніше. В цьому році Божий народ спізнав, що він знехтував видати свідчення для імені Єгови, і що Господь тому розгнівався, але настав час і Він свій гнів перемінив. (*Ісаія 12: 1*) В цьому році вірні зрозуміли, що Господь прийшов у свій храм, і з радістю та властивим дому Господньому ентузіазмом йшли і виконували працю представлену через Єлисея, проголошуючи Царя і Його Царство. Видіння було таке чудове, благородне і велика повага до нього, що Езекиїл впав своїм лицем вниз і звідти почув голос

говорючого, який говорив до нього. — *Езекиїл 2: 1—8.*

Коли Господь Бог на сторінках “Вартової Башти” освітив видиво відносно приходу Господа Ісуса у Його храм і його значення, тоді вірні, що названі Божими “юнаками”, подібно Езекиїлу розуміючи значіння цього видива, поклалися Єгови з повною посвятою і відданістю. Це видіння вірні прийняли з того часу із святістю і великодушністю; вони пізнали і бачать тепер ясно, що велике діло помазаного народу Божого на землі в проголошенні правди, полягає в тому, щоб оправдати ім'я Єгови. “Вірний слуга” з того часу і далше слухав голос Господа і прислухався йому з радістю і доручену його рукам справу продовжував виконувати далше.

Боже доручення

(Езекиїла, голова 2)

Під час, коли Езекиїл будучи молодою людиною, лежав перед Господом в поросі, він почув голос, який говорив до нього: “Сину людський! Стань на ноги твої, я бо говоритиму з тобою”. (2: 1) “І як він це казав мені, ввійшов у мене дух, і поставив мене на ноги, й я чув говорячого до мене. І сказав він до мене: Сину чоловічий! ось я посилаю тебе до синів Ізраїлевих, до того народу непокірливого, що відступили від мене; вони й їх отці — це зрадники передо мною аж по сей день”. (2: 2, 3) Тоді Езекиїлу доручено нести народу Ізраїльському післання правди. Так як помазання являється символом признання і нагороди дане помазани-

кам, то ця пророча картина зображає помазання благонадійних вірних, прийнятих в Божу організацію. Це є ті, які в символі показані тими людьми, що згадані у приповіді про таланти, котрі під час приходу Господнього в Його храм випробовувалися і виявилися вірними, і тут на образі Езекиїла показано як вони отримують помазання або доручення. — *Маттея 25: 21.*

Коли Господь у 1918 році прийшов у свій храм, Він виявив дві групи різних слуг: одні керувалися корисними бажаннями стати в Царстві почесними, а інша група безкорисно була віддана на виконання Господньої волі. Першу групу Він пізніше назвав “невірним слугою”, а іншу “вірним і розумним слугою”. З того часу відбулося відділення і відокремлення “вірного і розумного слуги” відомого як “останок”. “Вірний і розумний слуга” був помазаний і це йому доручено допильновувати інтереси Царства, а це виражено словами Ісуса, що Він поставив би його над всім своїм майном. (*Маттея 24: 47*) Згідно цього пророцтва то має означати, що помазання відбулося в 1919 році, а повне зілляття святого духа згідно пророцтва Йоїля сталося в 1922 році, коли всім членам земного відділення Божої організації було доручено проголосити післання правди. — *Йоїль 2: 28, 29.*

Езекиїл бачив, як Господь наближається до знищення диявольської організації; і вірний клас слуг у 1919 році бачив як представлені через Єлисея вибрані люди повинні тепер виконати активну працю пов'язану із знищенням Богом “Організованого Християнства”. Невдовзі після того вийшов у світ журнал “Золотий Вік” і 27

номер цього журналу розкрив ганебні вчинки “Організованого Християнства”. Багато мільйонів цих номерів потрапили в руки народу. Клас “вірного слуги” став тоді на свої ноги, взявся за діло. Помазання — це є доручення проголошувати Божу пімсту зневажникам Його імені. В дорученні Езекиїла це означає: “На ньому були написані плач, стогін, біль”. Так однаково тепер Богом помазаному довіреному народу було сказано проголошувати пімсту Єгови тим, хто обезчестив Його ім'я. (2: 10) Помазанному Божому народові доручено було оприлюднити ці правди в такий спосіб, щоб вони могли бути почуті, прочитані і зрозумілі.

Щоб організувати цю справу потрібен час, і здається, що клас слуг повинні би бути активніші, ніж вони були. Без сумніву багато здержувались зі страху, і було потрібно зробити щось для них, щоб їх очі повністю стали відкритими, і щоб вони могли побачити свою відповідальність дорученої їм справи. Відомо, що деякі із зборів дослідників Біблії того часу із-за страху затягували розповсюджувати 27 номер журналу “Золотий Вік”. Це тому, що в цьому номері розкривалась дволичність духовенства, і деякі мали страх статися недоброзичливими до них. З 1919 року Біблійне Товариство почало поміщувати в номері 27 журналу “Золотий Вік” післання Вартової Башти для розповсюдження. Збори не виконували або відклонялися розповсюджувати те післання і втрачали свою нагоду, а інші посилались у свою область, щоб забезпечувати розповсюдження. В 1922 році Божий народ отримав ясніше розуміння своїх обов'язків

і праця набула сильнішого розмаху і хто мав нагоду брати в ній участь, то брав з великою енергічністю і без страху.

Бунтівничий народ

Єгова післав свого пророка Езекиїла до народу Ізраїльського, котрий був бунтівничий, непокірливий і впертий. (2: 3, 4) Він нагадав Езекиїлу говорити до них і не боятися, не лякатися їхніх слів. “Чи слухатимуть вони, чи не слухатимуть — це бо дом упрямий — та нехай знають, що був пророк між ними. Ти ж, сину чоловічий, не лякайся їх і не страхайся мови їх, як вони бодяками й тернинами до тебе будуть, і тобі доведеться жити між скорпіонами, — не лякайся мови їх і не страхайся виду їх; вони бо дом упрямий; говори їм слова мої, чи будуть вони слухати, чи не будуть, вони бо непокірливі. Ти ж, сину чоловічий, слухай, що я тобі буду говорити; не впирайся, як той дом упрямий. Ось, отвори рота та й з’їж, що я дам тобі”. —2: 5—8.

Це прекрасно відповідає правді, яку Господь дав своєму народові зрозуміти в 1919 році, а іменно, що він повинен піти до “Організованого Християнства” і не боячись, принести йому післання правди, незважаючи на те, чи вони б слухали це чи не слухали. Це було одночасно застереженням для класу слуг і також деяким, які тоді були в правді не бути впертими проти Господа як “Християнство”. Це було нагадування тим, які хотіли Господеві догодити і щиро і безбоязно оповіщати правду. “Вартова Башта”

попереджувала керівників зборів про вперту дорогу і вказала на потребу безстрашної участі у служенні Господеві; а коли деякі показали себе боязливими і відмовлялися виконувати роботу, то була дана нагода іншим.

Під осінь 1922 року організація Божого народу на землі стала більш доповнена, і тоді сталося те, що Його народ під час конвенції в Седар Пойнт, Огайо, отримав краще розуміння волі Божої відносно неї і її доручень, це було великим благословінням, що він одержав; і сюди крокували вони із справжнім пориванням до справи. Видіння Єгови ясно представляло цей особливий час. Він бачив обличчя Господа у Його храмі і пізнав, що він будучи слугою Господа був людиною нечистих уст. Він взивав Господа і Господь післав йому свого невидимого післанця із жаріючою вуглиною, котра була взята із жертівника, щоб цим очистити його уста. Про це є написано: “І приторкнувся ним до моїх уст, і промовив: Приторкнулось оце до твоїх уст, і взята від тебе беззаконність твоя й з гріха твого ти очищений. І почув я голос Господень, що говорив: Кого б мені післати, й хто нам піде? І сказав я: Ось я, пошли мене! І відказав він: Іди й промов до тих людей: Слухатимете й не зрозумієте, і дивитиметесь очима, та не вбачатимете”, — *Ісаія 6: 7—9*.

З 1919 по 1922 рік інші прийшли до пізнання правди і прислухалися заклику до Царства. На конвенції вище згаданій всі вірні, котрі були присутні пізнали нагоду і необхідність нести людям післання Царства, і заклик до цієї справи знайшов у них відгук, який свідками того

часу ніколи не забудеться. Дух і ентузіазм Господа пройшов над цим народом. Це сталося без сумніву в той час, що святий дух був вилятий “над всім живим сотворінням”, це значить, що всі — не зважаючи на їх рід або ранішу позицію на зборах — які відповіли на заклик до Царства, були приведені в храм, їм доручалось і представлялось нести післання правди людям. (*Йоїля 2: 28, 29*) Очищення Ісаї вказувало на той факт, що вірний слуга Божий розрізняв би, що правда не сповіщалася правильною метою, і що тому його уста були грішні. Очищення уст Ісаї розжареним вугіллям ясно вказує на той факт, що Бог очистив уста свого народу і післав його виконувати справу свідчення правди; тоді всі вірні були помазані Господом і з цього часу був створений “Божий вірний слуга” або як він також називався “останок”.

Перед приходом Господа у свій храм на суд було багато, які спочатку прийняли правду і відповіли на заклик до Царства, але через самолюбство стали впертими проти світла і почали відпадати. Ці вперті, що відповідно у пророцтві були названі в'язнями, які з 1917 року почали відпадати, зібралися і створили клас “лукавого слуги.” Вони необґрунтовано стверджували, що вони Жиди, що значить хвалити Бога і бути посвяченим службі Царя; про те Господь каже: “Зовуть себе жидами, та ними не є, а зборище Сатани”. (*Одкриття 2: 9; 3: 9*) Вони “вороги світла”. (*Йова 24: 13*) Стало обов'язком “Вартової Башти”, говорити до них із всією ясністю і це було зроблено з Божої ласки.

Хто відмовлявся поважати нагадування Бога подався до класу “лукавого слуги” або “чоловіка гріха” кляси. Езекиїлу — класу вірному служі — було доручено попередити “велику кількість народу” або “велику громаду” (*Одкриття* 7: 9—14), що сиділи вони “в темряві і тіні смерті, сковані нуждою і залізом; бо вони були впертими проти Слова Божого і зневажали волю Всевишнього”. (*Псальма* 107: 10—16) Так як Господь пророкові Езекиїлу приказав попереджувати впертих Ізраїльтян, також Божому вірному служі було доручено давати осторогу впертим, які признавали себе за дітей Божих. Коли в свій час було опубліковано у “Вартовій Башті” нагадування до цих впертих, пророцтво Езекиїла було ще не зрозуміле. (*Див. “Вартова Башта” від 1926 р., стор. 355—361, 371, 372; 1929 р., стор. 167, 179*). Це тут згадується як дальший доказ факту, що Господь використовує свій народ для сповнення пророцтв і Він про це пізніше повідомляє йому, тим Він відкриває йому значіння пророцтв. Це доказує, що Господь дає своєму народові поживу у відповідний час, і вказує йому дорогу, якою він повинен йти; Господеві лише за це належить вся слава. Він навчає свій народ, робити Його діло і розсилає послушним це Його післання виконувати; Він керує їх дорогою і використовує їх як своє знаряддя; всі в Його храмі хвалять Його за те і віддають Йому честь. — *Приповістки Солом.* 3: 5, 6; *Псальма* 29: 9.

Як дальший доказ цього, що правда не є продуктом класу слуг чи якоїсь людини, а навпаки, що вся правда походить від Господа,

написано пророком Езекиїлом слідуюче: “Я глянув, аж це рука, простягнута до мене, а в руці — книговий звоєць. І розгорнув його він передо мною, й ось, збиток той написаний з лиця й з виворотку; а написано на йому: жалощі, зітханне, й горе”. (2: 9, 10) Встановлений Богом час розіслати своє післання настав і книжка в одній руці показує, що ця правда створюється Божим духом і силою, а не якимось сотворінням. Ця, перед Езекиїлом простягнута книга показує, що настав час Божий післати свого слугу, щоб він розніс людям післання. Цей час припадає на 1922 рік, коли Господь дав своєму народові в руки средства, щоб свідчити правду. Коли пророцтва будуть зрозумілими, тоді знайдуть підтвердження, що вони все є в гармонії одне з одним; і це вказує на те, що вони походять від Бога.

Це пояснення Езекиїла є в точній гармонії з Одкриттям 10: 1, 2, де говориться слідуюче: “І бачив я іншого ангела сильного, сходячого з неба,... і мав він в руці своїй книжку розгорнуту”. Тим доказується, що настав Божий відповідний час повідомити про Його рішення і Він велів представити своє післання правди людям. (Див. “Світло”, том 1, стор. 178) Богом написаний суд мусить перед цим вироком бути оповіщенням. “Організованому Християнству” образно представленого Ізраїлем повинна проповідуватися правда і вона повинна бути попереджувачим Божим судом. Також ті, які колись були в лінії до Царства і відпали, мусять бути попередженими. Образно представлене Ізраїлем “Організоване Християнство” або “Християнсь-

кий світ” є більш гідний кари, ніж поганські народи, і тому Божий вирок над ними записаний.

Предоставлений пророкові Езекиїлу книговий зwoєць вміщував післання “дня Божої пiмсти” над Ізраїлем; і подібно представляє то, що Бог зараз відкриває своєму народові, т. є. правду про день пiмсти нашого Бога, який тепер повинен бути сповіщений “Християнству”. (*Ісаїя 61: 2*) Боягузи і вперті, коли вони бажають хай відкидають проголошувати справедливий Божий гнів над сатанською організацією; члени вірного “класу слуг” будуть пояснювати Божу правду без задержання і відкривати ворога разом з жахливими знаряддями його організації перед очима всіх. Ті, що колись були в лінії до Царства, але відмовлялися або заперечували брати в цьому ділі участь, приєдналися цим самим до ворогів Божих. (2: 3) Відрадно і радісно бачити, як Бог використовує свій народ для виконання своєї справи і пізніше показує йому, що він зробив. Це дальший доказ того, що пророцтво писалось, щоб оживити надію тих, які були прийняті в угоду до Царства і виконували її розпорядження. (*Римлян 15: 4*) Божий вірний народ на землі зробив тепер, багато років тому передбачену пророками справу, і це подобається Господу, показувати тепер своїм вірним її значення.

Завважайте, що Господь, звертаючись до пророка Езекиїла називає його “сином чоловічим”. Це одна із назв дана Ісусу Христу; в майбутньому зображений через Езекиїла клас мусить складатися з членів помазаного народу Божого.

Цей титул відноситься не до якоїсь окремої особи, але торкається членів тіла Христового, включаючи всіх вірних помазаних на землі. Це клас, який Господь в зв'язку з виконанням свого пророцтва вживає для проповідування свого Слова.

Післанний у Християнський світ

(Езекиїла, голова 3)

Третя голова починається з пояснення: “І сказав до мене: Сину Чоловічий! з’їж, що перед тобою, з’їж оцей збиток, та й іди й говори до синів Ізрайлевих”. (3: 1) Згідно із цим, Господь велить своєму народу спочатку споживати його правду і через те зміцнити, а після цього в послушенстві до Його законів він мусить вживати одержану силу, щоб проголошувати цю правду для прославлення Господа. У гармонії з цим в книзі Одкриття 10: 8, 9 є написано: “І голос, що я чув його з неба, знов розмовляв зо мною, і глаголав: Іди, візьми книжку розгорнуту з руки ангела, що стоїть на морю, і на землі... І рече він мені: Возьми і з’їж її”. Це пророцтво Езекиїла і Одкриття відносно їдження книжки зображає в символі, як Божий помазаний слуга приймає правду, щоб її вживати для прославлення Господа.

Це підтверджується словами Єгови до пророка Ісаїї. Пророк Ісаїя також представляє клас вірних слуг, до котрого Єгова говорить: “Я вложу слова мої в уста тобі, і тінню руки моєї закрию тебе, щоб ти знов устроїв небеса й заложив землю та сказав Сионові: Ти мій люд”.

(Ісаія 51: 16) Господь не тому кладе післання в уста свого слуги, щоб цей тільки на свою власну користь їв, але щоб він ним користувався згідно Божих заповідей і його іншим сповіщав. “Тоді отворив я уста, а він дав мені з’їсти той збиток; І сказав мені: Сину чоловічий! нагодуй череву твоє, й засити утробу твою сим звітком, що передаю тобі. І я з’їв, і був він в устах моїх такий солодкий, як мід”. — 3: 2, 3,

Повисші наведені слова Езекиїла після дальшого відкриття Слова Божого, вказують на голодуючий народ Господа і показують, як Господь Ісус після свого приходу в храм Божий почав його кормити. Це тривало деякий час, поки він наситився, переварив їжу і був готовий до боротьби; коли прийшов момент, що він був сильний у Господі, і слухаючи Його заповідь, він відправився проповідувати Слово Боже правди. Це співпадає точно з тим, що записано в Одкриттю 10: 10, 11, а іменно: “І прийняв я книжку з руки ангела, і з’їв її; і була вона в устах моїх, як мед солодка; і коли з’їв її, то стало гірко в животі моїм. І рече мені: Мусиш ти знов пророкувати про *[інший переклад: перед]* люди; і народи, і язики, і царі многі”. В цей спосіб є показано Божий замір і підготовку Його народу до походу, який незабаром після того почався і зараз є в ходу і мета якого полягає в тому, щоб проголосити Царя, Його Царство і день Божої пімсти.

Після того як Езекиїл сидів, приказав йому Господь: “І сказав мені: Сину чоловічий! встань та й іди до Ізрайлевого дому, й говори до них моїми словами. Посилаю бо тебе не до народу

з темною мовою й незрозумілим язиком, а до Ізрайлевого дому”. (3: 4, 5) Пророк Езекиїл отже представляє сьгоднішній клас Божих слуг, який розісланий, щоб передати післання “Християнському світу”, котрий пояснив, що йому доручено Святе Письмо їх мовою. Отож клас слуг приносить післання правди не якомусь народу невідомої мови, а сучасному “Організованому Християнству” чи “Організованому Християнському світу”. “Християнство” не являється поганською релігією, але клас слуг навчає “Християнський світ” на їх власній мові про те, що мало би сказати йому Боже Слово. Коли помазаний клас слуг тепер не брав би старанно участь в оповіщенні правди про Божий намір, так всі, які би так поступали, перестали би бути Божими слугами, і Він пробуджував би інших, бо настав час, де це післання правди повинно бути передано всім.

Проголошення післання правди не ставить перед собою ціль, щоб привернути світ на шлях правди, як многі нерозсудливо про це говорять; це доказується слідуючими словами Господа до Езекиїла: “Дом же Ізраїлів не схоче тебе слухати, бо вони не хочуть слухати мене, тим що дом Ізраїлів твердолобий і запеклого серця. Ось, Я вчинив твоє лице твердим, як їх лица, і твого лоба твердим, як їх лоби. Як диямант, що твердий над камінь, вчинив я твоє чоло; не бійся їх і не лякайся перед лицем їх, хоч вони дом ворохобний”. (3: 7—9) Так само Господь сказав вірному класу слуг, що Він зробив їх голови твердішими ніж тих впертих, бо вірні перед ними не потребують боятися, але мусять

йти і оповіщати правду явно і відкрито і повинні за це давати відчит Господу.

Після цього нагадує Єгова пророку Езекиїлу — і таким чином вірному класу слуг — приймати Його слова до серця, і слухати вухами і тоді йти і говорити їх людям, незважаючи на те, чи будуть вони слухати чи ні. (3: 10, 11) Божий народ міг би не бути вірним, коли б він тепер не доручував “Християнському світу” послужно, радісно і старанно післання правди. Ті, що люблять Господа, роблять це з піднесенням і енергійно.

Потім повідомляє Езекиїл, що дух його підняв, після чого він за собою почув сильний шум: “Благословенна велич Єгови рушаюча із свого місця”. (3: 12) Коли у час П’ятидесятниці дух Божий зійшов на послідовників Ісуса Христа, тоді було чути шум сильного вітру; і в такий спосіб зійшов дух на Езекиїла, що представляло, як дух Господа Єгови після приходу Ісуса Христа в Божий храм повинен зійти на Його народ. “І чув я за собою... шум од крил животин, що торкались одно об одно, й гуркіт од коліс коло них і гук голосного грому. Отже дух підняв та й узяв мене й ішов я, сумуючи в тривозі серця мого, а рука Господня вагоніла на мені”. — 3: 13, 14.

Це представляло в образі, що Господь зішле свого духа на свій народ і відкриє йому достатньо правди, щоб дати можливість пізнати беззаконну, ворожу Богові організацію Сатани, щоб мати нагоду належати до організації Єгови, щоб наступати на ворога і його представників, і щоб побачити велику перевагу над ним. Коли

Божий народ пізнає мерзоту і підлість сатанської організації, виступить він тоді палаючим духом будучи повен гіркоти проти ворога, бо він ворог Божий. Це звичайно не зловіща ненависть, але справедливий і серйозний намір побачити ворога і його організацію знищеними, щоб оправдати ім'я Боже.

Сторож

Це вимагало дещо часу після 1919 року, поки “слуга” ясно зрозумів значення праці представленої через Єлисея. Спочатку здавалось, начебто праця мала продовжуватися цим самим способом, як вона продовжувалася до цього часу, і що повинні бути зроблені зусилля превести до правди так багато, як можливо і підготувати їх для Царства; але на протязі часу клас слуг пізнав, що це не була головна ціль праці представленої через Єлисея. Езекиїл був прототипом на річці Хевар в Тель-Авіві, що показувало що настав Божий час почати нову еру у своїй польовій службі. “Тель-Авів” означає “порослий зеленню пагорб” або “Гірка-Авів”. Авів або Нісан був першим місяцем Жидівського року і припадав на весну, де земля одягалась свіжою зеленню. Так “зеленню порослий пагорб” означав період часу, коли прийшла весна Царства. Багато тих, які вступили в угоду, щоб виконувати волю Божу і як його сини були виведені, попали у вавилонський полон. Божий народ мусить мати тепер сторожа; і це є показано образно Езекиїлом, до якого Господь говорить слідуючими словами: “А по

семи днях надійшло до мене слово Господнє; Сину чоловічий! Я поставив тебе сторожом дому Ізрайлевого, й ти будеш дослуховуватись слів із уст моїх і вразумляти їх від мене”. — 3: 16, 17.

“Сторож” являв собою не одну людину, але многих і представляє “вірного і розумного слугу” створюючи певну силу помазаників на землі. Деякі висловлювали думку, що “сторож” мав би бути одинокою особою, але така думка цілком невірна і протирічить св. Письму. “Сторож” складається з класу помазаників і кожен з його членів дає осто­рогу іншому члену і пильнує інтереси Царства, які тепер разом передані в руки класу слуг. Ісаія писав про цього “сторожа”: “Загомонить голос сторожів твоїх — піднімуть голос, і всі разом радісно воскликнуть; бо своїми побачать очима, що Господь у Сион вертає”. Всі вірні сторожі, що визнають прина­лежність до Божого народу мусять давати осто­рогу. Тому вони говорять один одному: “Заца­рював Бог твій!” — *Ісаія 52: 7, 8*.

Господь поклав велику відповідальність на свій вірний клас слуг, як сторожів. Він зобов’язав їх давати осто­рогу тим, які стали на шлях беззаконності. Безбожниками являються не ті, які ніколи не знали правди, але ті, які колись до деякого ступеня мали розуміння про Божі наміри, але потім відвернулися і допома­гали виконувати ворогові його роботу. То, що Єгова заповів пророкові Езекиїлу, то саме Він заповідає своєму класу слуг, образно представ­лених через Езекиїла сторожем і каже: “Коли Я перекажу тобою безбожникові: Ти згинеш, а ти станеш врозумляти його й говорити, ос-

терігаючи безбожника від ледачої стежки, щоб йому жити, то беззаконник той умре в своїх проступках, Я ж доправлятись буду крові його з рук твоїх. Якщо ж ти остерігав безбожника, а він не навернувся від безбожності своєї й не покинув беззаконної дороги своєї, так він умре в проступку своєму, а ти врятував душу твою”. (3: 18—20) Клас сторожів не міг би виконати покладений на нього обов’язок, коли б він не дав остороги тим, які колись були зв’язані з світом. (*Див. Вартова Башта від 1928 р., стор. 228, 355, 377; 1929 р., стор. 195, 211*).

Ні “Вартова Башта”, ні будь-який член не мають права виносити особистий вирок над світом; але їх обов’язком являється уважно оголосити йому Божий написаний суд, і це повинно було стати осторогою. Також їх обов’язком являється уважно оголосити Богом визначений суд лукавому слугі, а іменно дати йому осторогу. Далі, обов’язком класу слуг є вживати інші Богом дані заходи, щоб застерегти весь “Християнський світ” і спрямувати їх увагу на виданий Господом вирок. Це зазначено слідуючими словами Господа до Езекиїла: “Коли ж ти остерігатимеш праведника, щоб праведник не согрішив, та й він не согрішить, то й він житиме за те, що дав себе врозумити, й ти спас душу твою”. (3: 21) В гармонії з даними пророку повеліннями, звучить Божий вирок: “Хто поступав несправедливо, хай ще поступає несправедливо, хто зобіжає, нехай ще зобіжає, і хто поганий, нехай ще опоганюється; і хто правед-

ний, нехай ще оправдується, і хто святий, нехай ще освячується”. — *Одкриття 22: 11.*

Члени класу храму, які доручують післання Господа, мусять бути чистими, а тому вони повинні відділитися від всіх, які не знаходяться в гармонії і єдності з Божою організацією. (2 *Коринтян 6: 15—17*) Згідного цього чіткого пояснення св. Письма заповів Господь пророку Езекиїлу відсторонитися від усього нечистого і піти в долину, щоб Господь міг там з ним говорити. “І була там на мені рука Господня, і він сказав мені: Устань, іди в долину, а там буду говорити з тобою. І рушив я та й пішов у долину, і ось, стояла там велич Господня, — така велич, яку бачив я на річці Хеварі, і я впав на лице своє”. (3: 22, 23) Клас “вірного слуги” повинен бути відділений від “Християнського світу”, від “лукавого слуги”, від класу “в’язнів” і фактично від усіх, які не є в повній єдності з Божою організацією. “Вірний слуга” мусить стояти як мішень перед ворогом і бути свідком для Господа і свідчити свою вірність. Ці вірні збираються до Господа в стані відокремленості себе від світа і там появляється їм велич Єгови. Факти показують, що Господь з 1922 року свідчив правду своєму класу слуг, наклав їх стіл подостатком духовної поживи, осінив їх дух, як ніколи до того часу. З того часу вони получили розуміння видіння відносно Божої організації, бо дух Господа перебував на них, як і над Езекиїлом.

“І дух зійшов на мене і поставив мене на ноги. І він говорив зі мною і сказав мені: Іди і закрійся в домі твоїм”. (3: 24) “Будинок”,

згаданий в цьому тексті св. Письма є Божим місцем безпеки, яке приготовлене для класу Його “вірних слуг”. Як свідчить цей образ, це “закрите місце Всевишнього”, де слуга захищений від нападу ворога. Єгова вказує через свого пророка Ісаію на цей сам дім і каже: “Іди ж, народе мій, ввійди в свої хатини; зачини за собою двері, сховайся на часинку, докіль гнів перейде; Ось бо, Господь вийде з пробутку свого покарати земнородних за їх беззаконство; й земля видасть із себе кров, що повсисала; не таїтиме вже своїх убитих”. (*Ісаія 26: 20, 21*).

Відокремлений від ворога і під рукою Єгови стоячи, “вірний слуга” знаходиться в безпечному місці; але слуга на цьому місці безпеки повинен бути не пасивний. Він бачить діяльність ворога, замір якого є вбити слугу; але цей знає, що він в безпеці бо його Господь про це запевнив, і він з поривом іде до праці, яку йому Господь доручив, і поклав в його руки. (*Псалма 91: 1—11*) “Він бо заховає мене в своїй домівці в день неолі, він захистить (сховає) мене в заулку намета свого, він підніме мене на скелю! ” (*Псалма 27: 5*) Від початку польового походу в 1922 році і до сьогоднішнього дня, Божий клас слуг йшов непохитно вперед, причому ворог намагався побороти і знищити Божого слугу. Бойова діяльність ворога проте не непокоїла слугу. Єгова є силою і співом класу слуг і сила їх спасіння; в послушенстві до Божих повелінь слуга продовжує співати хвалу Всевишньому — проголошує Божі чудеса і Його ласкаві заходи для людських дітей.

Коли вперті, це значить так звані християни “Християнського світу”, клас “лукавого слуги” і “чоловік гріха” кляса могли робити що вони хотіли би, то вони привели б справу вірного слуги Божого до застою (бездіяльності) і всіх, які говорять правду про організацію Сатани, змусили би повністю замовчати. Про те, що Бог каже пророкові Езекиїлу, це говорить Він тепер до представленого через Езекиїла вірного слуги: “І ось ти, сину чоловічий, на тебе наложать поворози, і зв’яжуть тебе ними і ти не будеш ні виходити ні входити. І приліплю язику тобі до гортані, і занімієш і не будеш їм дорікати [буквально: не будеш їм навчаючим чоловіком; виноска Ельберфельдського перекладу], бо вони дім ворохобний. А як Я схочу говорити з тобою, тоді відчиню уста тобі і будеш говорити до них: Так говорить Господь Єгова! Хто схоче слухати, — слухай, а хто не схоче слухати, нехай не слухає; бо ж вони дім непокірливий”. — 3: 25—27.

Слуга не повинен оповіщати своє власне післання. Єгова зробив свого вірного слугу сторожем, і він повинен говорити тільки те, що Господь Бог йому велить сказати, отож слуга підтверджує кожную частину свого післання одним: “Так говорить Господь Єгова”. Справа слуги полягає не в тому, щоб привертати на шлях правди інших, і їх спонукувати приєднатися до організації Божої, але воно полягає у видачі свідоцтва правди. Слухачі можуть це післання або прийняти або відкинути і тим самим будуть нести самі відповідальність. “Хто має вухо — слухай, що дух каже...” (Одкриття 3: 22) Єгова приводить свого слугу в дію і

застосовує його для своєї цілі, під час того, як він крокує дорогою до оправдання свого імені. Наладження непокірного дому “Християнського світу” або “лукавого слуги”, ні в якому випадку не зможуть помішати, щоб правда згідно волі Божої голосилась.

Організоване Християнство в облозі

(Езекиїла, голова 4)

Єгова вказав Езекиїлу, що йому робити. В четвертій голові взяв Бог пророка Езекиїла і вжив його як чоловічий символ, щоб зобразити мнимий нарід Божий, спочатку буквальний Ізраїльський нарід, а потім т. з. “Християнство”. “Ти ж, сину чоловічий, возьми собі цеглину, положи перед себе, й начеркни на їй місто Єрусалим. І спорудь обляг проти його, й збудуй облягову башту проти його; насип вал кругом його; порозставляй облягове військо проти його, й пороби навкруги тарани проти його”. (4: 1, 2) Езекиїлу тут вказано зробити облогу Єрусалиму і в той час, як він це робив, наслідував він таку облогу. Така картина відносно жителів міста є в теперішньому часі для нас символом і застереженням. Це було пророцтво проти “Християнського світу”. Єрусалим був споконвічно столицею “обох домів Ізраїля” і Єгова велів покарати обидва дома за їх несправедливість біля того міста. Єгова говорив до Езекиїла: “І возьми собі залізну дошку та й постав її, наче стіну між тобою й містом, і оберни проти його лице твоє, щоб він був наче в облозі,

й ти (ніби) облягай його. Це буде знаком домові Ізрайлевому”. — 4: 3.

Пророку Езекиїлу було приказано триста дев'яносто днів лежати на лівій стороні і так образно показати несправедливість дому Ізрайлевого; і після закінчення того періоду часу мусів він сорок днів лежати на правій стороні, щоб образно показати Юдею винною в несправедливості: “Ти ж лягай на лівий бік та й возьми на його беззаконство Ізрайлеве [або: вину]. Скільки днів лежатимеш, стільки нести-меш (кару за) провини їх: Я ж визначив тобі роки їх беззаконства лічбою днів — триста й дев'яносто днів будеш нести провини дому Ізрайлевого. А як скінчиш їх, тоді лягай удруге на правий бік, і неси провину дому Юдиного сорок день; — день за рік, день за рік, кажу, визначив Я тобі”. (4: 4—6) Це не означає, що Єрусалим який знаходився у фактичній облозі, був в облозі також довго. (2 Цар. 25: 1—8) Проте ця картина зображає Боже терпіння до обох домів Ізраїля. Кількість днів, які Езекиїл пролежав на лівій, а потім на правій стороні зображає кількість буквальних років, в котрих Бог проявляв милість до обох домів Ізраїля і мав терпіння до їх злодіянь. Обидва періоди часу як триста дев'яносто років так і сорок років, мусять закінчитись в той же час, а іменно в 606 році до Хр., коли прекратиться Боже терпіння і місто Єрусалим буде знищене, з якого-то часу почались “часи поган”.

Вищенаведені триста дев'яносто років відносяться до десяти родів Ізраїля, а сорок років до дому Юдиного і Беняміна. В 999 році до

Хр. піднімали бунт десять родів проти Юдеї. Це було 393 року перед знищенням Єрусалиму. Бог через свого пророка пророкував, що Він десять родів буде відривати від Ровоама сина Соломона і давати їх Іеровоаму, і що Він цьому, якщо він залишиться вірним Єгови, через десять родів збудує міцний дім. (*1 Цар. 11: 29—40*) Іеровоам не залишився вірним Богові, але проводив в протилежності низьке і фальшиве Богу поклонення, в той час як виставив два золотих бичка, одне в Бетелі, а інше в Дані, і залишив народ, щоб там молитися, замість того, щоб йти до Єрусалиму. (*1 Цар. 12: 26—33*) Бог післав свого пророка попередити Іеровоама, але Іеровоам відмовився звернути увагу на попередження, щоб непроводити фальшиве поклонення Богу і продовжував далі свою злочинницьку дію. Несправедливість десяти родів отже почалася рахувати з того часу, то єсть з 996 року до Хр., але не три роки після заколоту то єсть 999 року до Хр. Отже рахуючи з того моменту закінчилися 390 років в 606 році до Хр. Несправедливість Ізраїля починається з релігійним бунтом і введенням фальшивого поклонення Богу.

То що Ізраїльтяни в загальному представляли “Християнський світ”, знаходить нищевказане слідує попертя: т. зв. “Християнський світ” був організований невдовзі після смерті апостолів; римо-католики, діючи своєю духовністю і величчю своїх осередків, взяли все поле, це значить весь світ під свою контролю, дивлячись з релігійної точки зору, і претендовали на нерухоме майно, а іменно до 1531 року після Хр., коли правителі Англії і Німеччини відпали

від папи, і заключили Амалькальдський союз по захисту протестантської релігії. Ця дата — це встановлений історичний факт. (*Див. Вартову Башту від 1920 р., стор. 174*) Єгова потім з 1531 року почав доказувати свою терпимість проти несправедливості “Організованого Християнства”. Боже терпіння почало числитись від того часу впровадження цієї розбещеності; і 390 років приводять нас пізніше, до року 1921.

Тепер відносно дому Юдиного. Єгова почав рахувати несправедливість цього дому, яку Він мусів перетерпіти, з 646 року до Хр. і тридцять років до правління Йосії. Це доказано слідуючим: десять родів попали в 740 році до Хр. в полон до Ассирії. Юдея мала би з цього взяти урок і повинна стати вірною Богові. Але вона відвернулась в протилежний бік від чистого поклоніння Єгови. Коли Бог велів попередити царя Іеровоама за його фальшиву службу, яку він проводив, тоді Він пророкував через свого пророка прибуття Йосії, царя Юдеї. (*1 Цар. 13: 1, 2*) Манассія і Амон, котрі будучи царями, йшли попереду Йосії і поганили храм Єгови, а також завели в Юдеї поклоніння Сатані-дияволу. Після того як Йосія став на престіл, робив він то, що справедливо було в очах Господа. (*2 Цар. 23: 26, 27*) В тридцятому році царювання царя Йосії, побудив Бог Єремію і велів йому пророкувати про Юдею; Юдея відмовилась слухати слова промовлені пророком. “Слово Єремії Хелкієнкові з тих священників, що жили в Анатоті в займищі Беняминовому. А надходило до нього слово Єгови за часів Йосії Амоненка, царя Юдейського, тринадцятого року царювання йо-

го”. (*Єремія 1: 1, 2*) Потім почав Єгова з того року, то єсть 646 до Хр. рахувати сорок років несправедливості Юдеї і цей період закінчився в 606 році до Хр. Єремія почав пророкувати сорок років до падіння Єрусалиму, і його перше пророцтво було пересторогою Єрусалиму, що йому загрожує знищення, але цьому попередженню народ проте не хотів приділяти уваги. Це відповідає точно сорока дням [символічно сорок років], коли лежав Езекиїл на правій стороні, щоб нести несправедливість дому Юдиного. — *Єремія 1: 14—77*.

Ця образна облога Єрусалиму мусить знайти своє примінення над “Організованим Християнством” або “Християнським світом” представленим через Єрусалим. Як до того є викладено, почав Бог у 1531 році по Хр. привертати особливу увагу на їх несправедливість і при цьому показав своє терпіння до розбещеності римського відгалуження “Організованого Християнства”. Кожний день визначається фактом, що тоді були виставлені дві головних колони протестантського крила “Організованого Християнства”. Сюди належать Німеччина, Британія і Сполучені Держави зі своїми колоніями; це ведучі країни протестантизму або “Організованого Християнства” протестантів. Бог велів особливо в обох країнах сповіщати правду про своє Царство і тільки відносно мала частина праці свідчення правди було зроблено в сучасній Італії, Іспанії і інших католицьких країнах. Початок цього відкритого свідчення в цих протестантських країнах, а особливо на початку Божого терпіння мусів відзначитись протестантизмом. Треба те-

пер звернути увагу, що це відкрите свідчення почалося в 1881 році, що особливо було виражено через опублікування і широке розповсюдження книжечки “Пожива для думаючих християн”. В цій книжечці було викладене вчення про другий прихід Христа, про Його Царство і інші основи правди, що були довго затемнені через невірність “Організованого Християнства”. Ця справа почалася в 1881 р., це було якраз триста п'ятдесят років після того як Бог почав проявляти своє терпіння католицькій частині “Організованого Християнства” і сорок років дочислених відповідають триста дев'яносто дням, де Езекиїл під час його образно створюваної облоги, лежав на своїй лівій стороні. Після закінчення триста дев'яносто днів образно створюваної облоги ліг Езекиїл на період сорок днів на свою праву сторону, що символізує цим самим, як св. Письмо пояснює сорок років. Це представляло, що Бог проявив терпіння до несправедливості протестантизму на протязі сорок років після початку того періоду; і що той час почався, як показано повище, в 1881 році. Отже цих сорок років приводять нас до 1921 року, в якому-то часі сорокарічний період терпіння Єгови над протестантизмом повинен припинитись.

Треба звернути увагу, що цей відповідний період католицизму триста дев'яносто років, як і початий сорокарічний період протестантизму закінчуються в той самий час. Це показує, що застосування образу є правильне і то все відноситься до “Організованого Християнства”. В 1921 році сталося то, що “Вартова Башта” з Божої ласки змогла пояснити, що собою пред-

ставляє “звір”, “образ звіра” і “гидота спустіння”, і опублікувала правду про це. (*Одкриття 13 гол*) (*Дивись “Вартову Башту” від 1921 року, стор. 131*) В цьому самому 1921 році народи “Християнського світу” через своїх по порядку назначених представників у Вашингтоні провели Міжнародну конференцію по роззброєнню. Офіційною метою цієї конференції було створення тривалого миру на землі. Цей рух був ефективно підтриманий духовенством “Організованого Християнства”. Божий народ, особливо клас слуг, пред’явили на розгляд цій Міжнародній конференції по роззброєнню, через Міжнародне Товариство Дослідників Біблії, належну резолюцію, яка серед інших речей пояснювала, що кожна нація не може бути по праву християнською, якщо відмовляється слухати вчення Ісуса Христа і апостолів; що уряди “Християнського світу” складаються з провідників торгівлі і політики і підтримуються духовенством католицької, а також і протестантської церковної системами, і що це духовенство наперекір Слову Божому злучилося з цими державними лідерами і стало складовою частиною світової організації; далі, що Боже Царство прийшло і що Божим самотнім способом створюється на землі вічний мир.

Резолюція, яка була подана тій Міжнародній конференції як меморандум, закликала ці народи переглянути Божі засоби порятунку і взяти їх до уваги, і доказала потім, що Божий гнів покарає їх уряди і систему “Християнського світу”, у випадку, якщо запропоновані св. Письмом Божі заходи порятунку будуть знехтовані

Предсказания про облогу

ними. (Гляди повідомлення резолюції в журналі “Золотий Вік ”від 7 грудня 1921 р., стор. 138) В часі повідомлення цієї резолюції не було відомо, що ця справа була образно представлена пророцтвом Езекиїла або яким-небудь іншим пророцтвом. В світлі “сучасної правди” мусимо з цього зробити висновок, що ангел Господень керував Божим наміром і внушив йому опублікувати це повідомлення “Організованому Християнству”.

В кінці 1921 року минули триста дев’яносто і сорок років Божого терпіння над обома домами “ Організованого Християнства ”. Рік 1922 очевидно був справжнім Божим часом почати оповіщати свій вирок народам “Християнського світу” через свій вибраний і помазаний народ. В цьому ж самому році, а іменно в 1922, вийшов від Божого храму приказ до Його ангелів почати виливати Божий гнів на землю; і Божий народ, який зібрався на конвенції в Седар-Пойнт, взяв в тій справі участь. (Див. *Одкриття, голова 16; “Світло”, том 2, стор. 19*) Коли щонайменше два із святих пророків Божих пророкували проти “Організованого Християнства” і ті наступаючі події відповідають цим пророцтвам, тоді мусять ці події неминуче бути сповненням цих пророцтв; і це повинно бути радісним захопленням для кожного, хто любить Бога.

Щоб показати образним зображенням, що Єрусалим дійсно мав би бути оточеним і знищеним, приказав Бог пророкові Езекиїлу взяти цеглину і залізну плиту і примінити їх для його образної облоги Єрусалиму. Йому приказано намалювати кожне місто на цеглині, а плита

повинна зображати дашок полотняного намету або щити, за якими мав би проходити ворог. Езекиїл лежав під час своєї образної облоги на своїм боці і Господь наклав йому мотузки, щоб він не зміг повернутися. Далі Езекиїлу було приказано під час тих днів жити обмеженою їжею з хліба і води і в незручному положенні їсти і пити. (4: 9—15) Це представляло сповнення слідуєчих Божих слів висказаних до пророка: “Сину чоловічий, ось Я поламлю в Єрусалимі підпору хлібову, і їстимуть вони свій хліб під вагу і в смутку, та й будуть пити воду під міру в гризоті; Бо буде в них недостача хліба й води і з переляком вони будуть глядіти один на одного і нидіти за беззаконства свої”. (4: 16, 17) Це ж бо умови наступили фактично під час облоги буквального Єрусалиму.

Це представляє як видно, що неминуче таким же способом Божий народ деякий час має бути зв'язаним як в духовному так і в матеріальному відношенні, ощадно має одержувати поживу і пиття, щоб переносити несправедливі дії “Організованого Християнства”, і таким чином проведене виконання Божого вироку зазначає, що після такої духовної і матеріальної їжі і пиття робляться голодними і мусять терпіти і помирати. Божий народ був в 1918 і 1919 роках обмеженим і зв'язаним, переносив несправедливість “Організованого Християнства”, став ненавидним “всіма народами” і багато Божою народу було ув'язнено і змушені були перебувати на мізерних раціонах їжі, а підчас конвенції Божий нарід мусів кормитися мізерною духовною поживою, бо “Християнський

світ” паралізував справу і зв’язок Божого народу між собою. Цей багатий на перевірку досвід проте розбудив Божий народ до отримання дійсного стану речей і мобілізував його повністю проти “організованої релігії” і інших частин організації Сатани. Особливо з 1922 року Божий народ з предоставленими йому Господом засобами атакував “Організоване Християнство” і цим самим активно і енергійно продовжував цю справу.

Жорстоке поступовання “Організованого Християнства” по відношенню до Божого народу під час світової війни, як Ісус пророкував, стало їм свідченням. (*Марка 13: 9*) Езекиїл дав образне представлення облоги Єрусалиму і короткий час після цього відбулася фактична облога. До 1922 року організація Єгови збрала обладнання для облоги перед мурами “Єрусалиму” або лицемірного “Організованого Християнства” і проводила підготовку для облоги. Багато ганьбило “Християнський світ” в очах Господа. Під цим прикриттям сюди було включено переслідування Божого народу під час світової війни; в 1919 році великим Гандлем приведено в дію міжцерковний світовий рух, в чому духовний світ грав тільки другу скрипку; далі “Організоване Християнство” схвалили Лігу Народів яка в очах Господа є гидотою; крім цього в 1921 році відбулася програма Міжнародної конференції по роззброєнню і інші речі, В березні 1922 року значно розширено фабрику і збільшено випуск духової зброї у вигляді багатьох книжок, що вміщують в собі правду, щоб Божий народ міг приготувитись до наступу проти ворога. Після того йшло багато публічних доповідей на тему

“Мільйони тепер живучих людей ніколи не помруть”, далі впровадження радіо, яке Господь створив, щоб через нього проповідувалась людям правда. Цей польовий похід є вже багато років в ходу і стає кожного року інтенсивнішим і заохочуючим.

Під час образної облоги Єрусалиму лежав Езекиїл зв'язаний в мотузках, які Бог йому наклав. Позаобразно Бог теж наклав на свій народ мотузки, це є ті покладені на Його вірних зобов'язання бути Його свідками і складати доручене їм свідчення Ісуса Христа; і ці пов'язі помішали Божому народові в його справі звертатися до правих чи до лівих. Божий “вірний слуга” звернув тепер своє обличчя переконано проти сатанської організації і обнажає їх Божим Словом, яке Господь поклав в уста і вручив в руки своїх вірних. Вони ведуть тепер правильну боротьбу і не кормляться вже більше скромними раціонами поживи ні в духовному ні в іншому відношенні, як про це є написано: “Отже тому говорить Господь Єгова: Слуги мої їстимуть, ви ж будете голодувати, слуги мої будуть пити, а вас буде мучити спрага, раби мої будуть веселі, а вас побиватиме сором”. (*Ісаія 65: 13*) В той час коли весь “Християнський світ” терпить нестачу, Єгова достаточо потурбувався для свого народу в духовному і часовому відношенні, В той час, як пишеться цей коментар, одна відома газета за 10 лютого 1931 року виражає почуття “Організованого Християнського світу” слідуючо:

“Наш світ показує дивне і затуманене видовище. В містах багато мільйонів людей не мають що достатньо їсти, на селі міль-

йони фермерів, що знаходяться під банкрутством, дуже дешево пшеницю і кукурузу згодовують свиньми, бо вони не можуть знайти з цього виходу. У всьому світі є сотні мільйонів людей, які мусять ходити майже голими, в той час плантатори бавовни голодують, бо вони не можуть збути своєї бавовни. Є пребагато хліба, цукру, кави, бавовни, срібла, міді, нафти і всіх інших речей. Але при цьому страждає 1 500 000 000 — три четверті населення земної кулі — половина з них голих, а половина голодних згідно простих життєвих потреб, не дозволяючи собі цього. Яке плачевне обвинувачення проти нашої системи!... Вихід із трудного становища міг би тільки бути знайдений в новому порядку речей, заснованому на світовому мирі. Найголовніші нації на землі мусять приєднатися до плану по ліквідації війни, а потім свою увагу звернути на національні і інтернаціональні заходи для покращення життєвих умов людей у всіх країнах”.

Жителі Єрусалиму, особливо духовенство насміхалися над Езекиїлом і висказувались, що сила людини принесе мир і добробут. Точно так відбувається воно і сьогодні. Помимо повторного оповіщення правди, розповсюдження понад дев'яносто мільйонів книжок на багатьох мовах серед “Християнського світу”, а також проголошення вістки Царства Божого шляхом резолюцій, через радіо і шляхом інших засобів, “Християнський світ” залишився цілком сліпим проти причини утиску і засобу до виходу з

трудного становища. Ця сліпота буде продовжуватися аж поки над “Організованим Християнством” або “Християнським світом” точно це пройде, що пройшло над Єрусалимом, тільки цей раз в далеко ширшому і більшому масштабі. Тепер велить Господь оповістити “Організованому Християнському світу” свій вирок. Ісус Христос, виконавчий Чиновник Єгови, із приведенням вироку в дію, в храмі очолює боротьбу за прославлення і оправдання імені Єгови, і коли боротьба пройде, люди будуть знати, що Єгова є Бог. Його ім'я повинно стати оправданим!

Три суди

(Езекиїла, голова 5)

Народи, що очолюють “Організоване Християнство” або “Організований Християнський світ” є серед всіх народів, які коли-небудь були на землі, найбільш гідні покарання. Протестантські країни “Організованого Християнства” є навіть ще більш гідні покарання, ніж католицькі. Вірні, ласкою Господа осяяні Християни організували в свій час протестантизм, як протест проти обрядів католицизму. Протестантам таким способом випало на долю більше світла, ніж католикам; але збільшення світла накладає більшу відповідальність. Протестанти мали вільний доступ до Біблії, в той час такого привілею багатьом католикам було відмовлено. Протестантам дано свідчення правди на їх власній мові; і для цього вживалися їх власні Біблії, їм дано свідчення правди більше ніж будь-яким іншим людям на землі. Крім одержаних проро-

чих свідчень відносно народу Ізраїльського ці “християни” називали себе послідовниками Ісуса і апостолів, вони мали в своєму посіданні Біблії, а пізніше надрукували мільйони Біблій і доставляли в руки інших людей. Це показує, що для жодної з цих країн “Організованого Християнського світу”, а особливо для духовенства і їх пастви не буде вимівки, що вони не мали нагоди одержати пізнання про Господа, і Його наміри.

Народи “Християнського світу” ставили себе самі в приклад іншим народам землі і посиляли своїх місіонерів у поганські країни переконувати ці народи наслідувати їх “християнський” приклад. Вони приклали великі зусилля, щоб навчати поганські народи т. зв. “християнського способу мислення” в справах релігії. Вони безпідставно твердили, що являються любимцями Божими, і безвідповідально брали у свої уста Його ім’я і називали себе іменем Його любимого Сина; але одночасно їх серця були далеко від Нього.

Бог Єгова післав своїх свідків по “Християнському світу”, а особливо по протестантських країнах давати далше свідчення правди. Від всіх людей в цих названих країнах, які разом становлять “Християнський світ” т. зв. священники найбільше гідні кари. Ці люди безпідставно твердять, що вони являються дітьми Божими, Його народом і послідовниками Христа. Вони видають себе перед людьми, як виключно обдаровані і уповноважені для пояснення і вивчення Біблії. Вони спорудили великі церковні будови і назвали себе іменем Христа і апостолів.

Вони, як вожді народу, протискалися на передній план і впливали на мільйони людей, щоб йшли за ними. Вони збудували великі навчальні заклади, які вони назвали “теологічні семінари” де молоді люди так би мовити виховувались для проповідування Євангелії, де вони наділялись титулами “преподобний”, “доктор теології” або “слуга Слова Божого” і розсилались. Вони не мають жодного оправдання за свій шлях, який вони вибрали, і за своє незнання про Божі наміри. Мимо всієї милості, яку Єгова оказав духовенству т. зв. “Християнства” як класу, т. зв. священники є найгіршими ворогами і противниками Царства Божого і противниками проголошення післання правди про Царство. Це вони веліли переслідувати, арештувати і заключати до в'язниці скромних чоловіків і жінок, які приносили людям післання правди. Ці священники клопітливо приділяли зусилля, щоб помішати радіостанціям передавати післання про Царство Боже людям. Бог не допустить, щоб ці справи проходили непомітно.

Переважна більшість “Християнського світу” заперечують пролляту кров Ісуса Христа, як Божий захід для спасення людини і заперечує, що Боже Царство є Його засобом для возвеличення і благословення людського роду. Він відкидає свідчення св. Письма і повчає безстыдно, що Біблійна розповідь про сотворення, упадок і спасення людини через кров Ісуса Христа є тільки народною казкою. Він публічно підтримує невластивий витвір і приманку Сатани-диявола у вигляді, Лігі Народів, і пояснює, що вона начебто є заміною об'явленого Божого

Царства на землі. Він створив найбільшу будь-коли існуючу систему лицемірства. В той час, як він лицемірно видає себе, що наслідує Христа, зробив себе складовою частиною організації Сатани і цим самим став явним ворогом Єгови і Його Царства. Він відвернув народи від Бога і завів їх у темряву; служив Сатані як найбільш активне знаряддя, оскверняв і зневажав святе Боже ім'я. Тепер настав Божий день оповіщати Його нижченаписані суди і Його вирок над ним і над “Християнським світом” і приводити у виконання. Т. зв. “Християнство” зараз напружене і його чекають важчі удари ніж ті, які інколи отримували якийсь народ або якась нація. Як пояснює Господь Ісус Христос, т. зв. “Християнство” повинно бути покаране великим горем, яке коли-небудь було від початку світу і це горе повинно бути останнім.

В розглядаючій тут тепер п'ятій голові пророцтва Езекиїла передсказує пророк облогу “Християнського світу” і приведення у виконання вироку Єгови над ним і відображає це шляхом стриження свого волосся і своєї бороди, *(Треба прочитати старанно з св. Письма Езекиїла 5: 1—5)* Тоді пояснює Єгова “організованому Християнству” або “Християнському світові”, що він не тільки залишив поступати після Його розпорядження, але обвинуватив себе в більшій незаконності, ніж будь-який інший народ. “Він же поведився проти законів моїх безбожнійше, як погани, й проти заповідань моїх гірше ніж землі кругом його; бо вони відкинули закони мої й не слухали заповідань моїх”. (5: 6) Народи, які себе визнавали хри-

стиянами, мали нагоду вивчати і наслідувати закони і заповіді Господні; але вони це занедбали. Не тільки вони упустили, що їм потрібно робити, але намір духовенства і визначних їх стада, повернути навіть народ проти Господа. “Тим же то так говорить Господь: За те, що ви перевищили проступками вашими самих поган, що навкруги вас, у заповіданнях моїх не ходите й постанов не виконуєте, ба й не ходите по постановах поган кругом вас”. (5: 7) Вони зневажали, поганили і ганьбили ім'я Боже і переслідували Його вірних свідків, а тому говорить Єгова до “Організованого Християнства”: “Тим ось що говорить Господь, Єгова: От, Я так само проти тебе; Я сам розпічну караючий суд серед тебе перед очима в невірних. І вчиню з тобою таке, якого не чинив іще ніколи, й чого ніколи вже не вчиню, — за всі твої мерзоти”. — 5: 8, 9.

Коли люди тепер страдають від голоду, епідемій, неврожайів і інших нещасть, то духовенство пояснює зі своїх церковних амвон (які згідно їх твердження мали би складатися в Божому домі) і по радіо людям, що це Бог приніс всі ці страждання і все це нещастя, і тому Він мав би відповідати за це; цим накопичують вони дальшу вину за всі ті злочини. “Тим же то так певно, як Я живу, говорить Господь, Єгова: За те, що посквернив єси святиню мою всіма гидотами твоїми і усякою поганню твоєю, Я вменьшу тебе, й незжалиться над тобою око моє, і не буде в мене милосердя на тебе”. (5: 11) Отже Господь пояснює, що Він до цих лукавих зневажників Його святого імені

не буде мати співчуття. Люди повинні знати і будуть це знати, що Єгова є Всемогучим Господом Богом.

Записаний вирок Єгови відносно “Християнського світу” включає всіх, які необгрунтовано стверджували, що являються Його народом, але в дійсності є лицемірами: “Третина в тебе вимре від морової зарази й вигине від голоднечі посеред тебе; друга третина поляже од меча навкруги тебе, останню ж третину пушу на всі вітри, а слідом за ними добуду меча”. (5: 12) Бог пояснює, що Його вирок над “Християнським світом”, буде проведений в дію трьома способами. “Третина”, згадана у вищезгаданому тексті означає не третину фактичних жителів, але відноситься до жертв одного з трьох різних видів виконання вироку Божого над народами “Християнського світу”. Ці три суди Єгови будуть як записано, виконуватись, бо Його ім'я було оклеветане і мусить бути оправданим. Великий зневажник Божого імені є Сатана-диявол, і “Християнський світ” не тільки відпав від Бога і перейшов на сторону Сатани, але став серед народів землі його головним знарядом для здійснення обману, лицемірства і зневажання імені Єгови. Об'явленням судів Єгови і оправдання Його імені стане основною лекцією для всіх, які залишаться на землі, і всі будуть знати, що Єгова є Всемогучим Богом. Ім'я Єгови і Його оправдання є понад все і є величезного значення. “І будеш погордою й наругою, пересторогою та пострахом народам округ тебе, як Я заведу над тобою суд у гніві й досаді й в лютих карах, — Я, Єгова виповів се”. — 5: 15.

Під час виконання цих судів вірний Богові клас слуги буде знаходитись під покровом Всевишнього” і “перед стрілою, яка летить в день і перед чумою яка бродить в темноті збережеться”. (*Псалма 91: 5—13*) “Вірний слуга” буде співати похвальні пісні імені Єгови і Бог буде його підтримувати своєю рукою; під час того, як Він слугу оточує своєю опікою і вірні Його славу сповіщатимуть, то Він буде здійснювати суд над “Християнським світом”. “Як пошлю на них гострі стріли голоднечі на їх затрату, а пошлю їх вам на погибель, і скріплю голод між вами, і зломлю підпору-хліб у вас. Як пошлю на вас голоднечу й звіря, щоб учинити вас бездітними; й перейде проміж тебе пошесть і розлив крові, та наведу меча на тебе. Я, Єгова, сказав се”. (5: 16, 17) Повне виконання Його вироку відбудеться в битві Армагедон, в якій Сатана і вся його організація впаде назавжди.

Володарі і прихильники

(Езекиїла, голова 6)

Володарі “Християнського світу” провадять розкішне і веселе життя в самолюбстві. Духовна частина групи володарів із нахабним лицем твердили, що правителі панували на основі Божого права і звідти мали б бути Божими любимцями на землі. Вони називають себе іменем Господа і вживають Його ім'я для прикриття своєї егоїстичної розпутної жадності. Це в дійсності відноситься до всіх володарів кожної складової частини “Християнського світу”. До сьогодні постійно підтримувався цей безбожний

союз володарів великим числом людей як в думках, так і в ділах, причому ці прихильники самі себе обманювали.

Хоча властителі, як і їх прибічники пробувають показати вид, наче б вони перебували на стороні Господа, але про те вони повинні би знати, що це зовсім не так. Вони називають себе самі християнами, крім того вони не мають ніякої любові до Бога чи Христа. Володарі витворили релігійну систему, яка опозорює ім'я Єгови, і вони продовжують виповідати на нього одну ганьбу за другою, використовуючи свою цю систему чи організацію, щоб багатьох зловити в сіті. “Мов клітка повна птиць, так повно в їх домівках обманного заробітку; тому вони стали великими і заможними”, і вони необгрунтовано утверджували, що вони являються благословенним Богом народом на землі. Коли це відноситься до священників і передових із їх отар, так це оправдує всі народи “Християнського світу”, які підтримують їх в думках чи на ділі. Пророк Єремія про цей сам народ пророкував, і Бог велів йому записати нижче слідуєчі слова про духовний світ, передових із їх отар і всіх їх прибічників. “Потовстіли і погрубшали, а в лихому попереступали всяку міру; не розбирають справ на суді, справ безбаченків, самі упливають у добрі, а справедливому ділу вбогих не помагають на суді. Чи не покараю Я ж за таке, говорить Єгова, і не помститься серце моє на такому народові, як цей? Чудні і страшні речі діються на цій землі. Пророки пророкують лож, священники за їх підмогою управляють, а люд мій любить це. Що ж ви

чинитимете, як настане тому кінець?” — *Єремія 5: 27—31.*

Шоста голова пророцтва Езекиїла, що тут розглядається, повідомляє про Божий вирок над властителями, які представляють собою “гори” і “пагорбки”, і народ, який підтримує цих володарів представляється символом, згідно інших перекладів, “ріками” і “землями”. Бог приведе в дію цей вирок у свій встановлений час, після того, коли це буде належно підготовлено.

“І надійшло до мене слово Єгови: Сину чоловічий, поверни лице твоє проти гір Ізраїлевих і віщуй проти них, і промов: Ви, гори Ізраїлеві, слухайте слово Господа Єгови! Так говорить Господь, Єгова до гір і до горбів, до байраків і до долин: Ось, Я наведу на вас меча та й порозбиваю висоти ваші. І будуть жертівники ваші спустошені, стовпи ж ваші на честь сонця будуть порозбивані, а побитих ваших положу трупами перед ідолами вашими”. — 6: 1—4.

Пророк велить пізнати, що народи лицемірного “Християнства”, його главарі і вожді, як і їх прибічники при виконанні Божого вироку, не знайдуть можливості врятуватися. Вони не могли б втекти, якщо б діяли б в далеких країнах як місіонери, або обслуговували машини на базах. Господь Єгова розшукає їх через своїх встановлених повірених в кожній частині землі. “Хто далеко, помре від чуми, а хто близько, поляже від меча, хто ж залишиться і врятується, загине від голоду, Оттак Я довершу гнів мій на них”. — 6: 12.

Господь пояснює, що Він зробить цю страшну справу на оправдання свого імені. “І спізнають, що Я, Єгова, не даремно погрожував

наслати на них таку лиху годину. І простягну проти них руку мою і зроблю країну безлюдною пусткою від Давлат-степу по всіх осадах їх, і зрозуміють, що Я — Єгова”. (6: 10, 14) В цій голові чотири рази повідомляється: “Вони будуть знати, що Я, є Єгова”. Якщо б “Християнський світ” звернув увагу на дане Єговою попередження, то міг би уникнути цього страшного суду пімсти. - *Єремія 23: 22.*

Але є клас людей, які звернуть увагу на післання правди, яку Бог велить тепер оповіщати і це пророцтво Езекиїла є дальшим доказом того, що “мільйони живих тепер ніколи не помруть”, але повинні перейти через це страшне горе. “Та Я збережу останок, що між народи од меча врятуються, як ви будете розкидані по чужих країнах. І спогадають на мене врятовані ваші між народами, куди їх позаймають в полон, коли Я доведу до розкаяння блудні їх серця, відпавши від мене, й їх очі, блудивші за бовванами, й самі вони гидуватимуть собою за те ледарство, що коїли своїми гидотами”. (6: 8, 9) Господь буде щадити деякі сотворіння на землі, і ці будуть першими, через яких перед воскресінням мертвих пічнеться відновлення. Всі живі знають, що Єгова є Богом і ті, що піднімуться з гробів, повинні це також пізнати.

“Християнський світ” приречений на загибель

(Езекиїла, голова 7)

Інші Біблійні пророцтва доказують, що 1914 рік означає кінець безперервного панування Сатани; і з цього Господь веде війну проти Сата-

ни-диявола і його організації, аж поки ці вороги не будуть повністю знищені. (*Псалма 110*) Сьома голова Езекиїла, яка тепер тут розглядається, є підтверджуючим доказом для цього факту.

Коли світова війна припинилась і створено Лігу Народів, то релігійні керівники світу склали свою програму для створення досконалого союзу з іншими відділами організації Сатани; і це робили вони, щоб забезпечити своє панування над світом. Сатанська організація опублікувала різні мирні угоди, але жодне з цих мильних запевнень не зможе зупинити наступальний похід Єгови і Його Царя Христа, які цю лукаву організацію знищать так, що від неї не залишиться і сліда. Кінець неминучий, бо настав Божий гнів. (*Одкриття 11: 18*) Час терпіння Єгови щодо лицемірних релігійних систем світу скінчився. Тому говорить Господь через свого пророка Езекиїла: “Ти ж, сину чоловічий, скажи: Так говорить Господь, Єгова: Кінець землі Юдиній кінець прийшов на чотири сторони землі. Оце, — кінець тобі; і пошлю на тебе гнів мій, й судитиму тебе по поступкам твоїм і наложу на тебе кару за всі гидоти твої. І не пощадить тебе око моє; не змилюсь над тобою, а відплачу тобі після доріг твоїх і кари за гидоти твої на тобі будуть та й зрозумієте, що Я — Єгова. Так говорить Єгова Бог. Лихо єдине (нечуване), ось приходить лихо. Кінець наблизився, прийшов кінець, наступає на тебе; ось вона прийшла, прийшла біда на тебе, осаднику землі! Настає час, близько

вже день заворушення, а не веселих погуків на горах”. — 7: 1—7.

Видимі факти показують, що це пророцтво від 1914 року знаходиться у сповненню і йде до заключного кінця. Тепер світ досягнув точки, де сповняється слідуюче пророцтво: “На землі переполох народів в заколоті..., в той час омертвіють люди від страху та дождання того, що прийде на вселенну”. (*Луки 21: 25, 26*) Ісус без сумніву знав пророцтво Езекиїла, коли він говорив вищезгадані слова, і ці слова підтверджують, що Езекиїл був вжитий Єговою, щоб пророкувати.

“Християнський світ” приречений на загибель. Божий вирок відносно нього є записаний. Цей вирок оповіщено, як і Езекиїл пророкував, що Бог вилиє в короткий час свій гнів над “Християнським світом”. “Оце ж вилию над тобою досаду мою і довершу на тобі гнів мій; судитиму тебе по поступках твоїх, і наложу на тебе кару за всі гидоти твої. І не пощадить тебе око моє, Я не помилую. По поступкам твоїм одплачу тобі, й гидоти твої будуть на тобі, і зрозумієте, що Я — Єгова караючий”. — 7: 8, 9.

Економічні відносини

Світова торгівля ніколи до цього не була так сильно втягнута в біду як сьогодні. Малий торговець особливо важко придавлений, його торгівля є розорена; і тепер спішно наступає день руїни більших підприємств. Теперішній час є час, коли піднялась на палицю беззаконності сила. Відносно цього Езекиїл пророкував: “Та встає

на палицю безбожності сила; і сліду з них не лишиться, і з багатства їх, із шуму їх і з пишності їх. Настав час, наблизився день; хто купив, не веселись, а хто продав, не журись, бо гнів над всім людом [всією землею] його". — 7: 11, 12.

Цей сьогодні пануючий в "Християнському світі" стан являється заплутаним клубком для тих людей, які не знають Слова Божого і відмовляються до нього прислухатися. Вони пробують самі собі внушити ніби з часом стане краще; але це не стається. "Хто бо продав, не вернеться вже до проданого, хоч би і zostались між живими; бо пророчий провид про всіх їх не зміниться, та й ніхто проступком своїм не продовжить життя свого". (7: 13) Це не принесло би продавцеві ніякої користі, коли б він знов приходив в посідання проданого, щоб його знов продавати, а народ нічого не має, за що міг би це купити. Стан справ погіршується чимраз більше, страждання народу зростають, і священники пояснюють йому лицемірно, що Бог нібито посилав йому це нещастя, бо він невірний "Організованому Християнству". Головним винуватцем пануючого сьогодні жахливого стану являється Сатана, і він заставляє своїх слуг, невірних священників богохульно приписувати вину Богові, щоб цим самим відвернути людей від Єгови. Положення справ значно погіршується, народ продовжує терпіти, і страждання зростають. "Визначні із стада", тобто багаті, могутчі покровителі, котрі оперлися на своє багатство і свою могутню силу, завдяки цьому вони є підтримані і захищені, і через всі труд-

нощі, в які вони могли б потрапити, очікували пронестись; але вони приречені до найгіршого розчарування. Вони зібрали скарби на останні дні і помилково допускають завдяки цьому мати вигоду і бути в безпеці. До сьогоднішнього дня сильні і багаті могли за гроші прокладати собі дорогу, і коли вони попадали в незручне положення, розкидали гроші з повних долонь. Сатана винайшов лозунг “За гроші можна мати все”; його слуги підтримують цей лозунг і стараються доказати свою правоту. Вони часто користувались підкупом, і це їм щастило виходити за гроші з трудних положень; але вони не зможуть через їх грязне багатство відвернути руку гніву Єгови.

Надзвичайно багаті сидять тепер на грошовому і харчовому запасі і вони управляють також державними правителями. Крик голодуючих, які фактично виробляють всі достатки світу, чути у всій країні, і багато з них просять хліба. Велике підприємство, що бешкетує за престолом сили властителів, вимагає, щоб голодуючі не сміли користуватись скарбницею уряду. Політичні володарі піддержують у цьому фінансову аристократію заявляючи, що харчувати голодуючих урядом показало би, що уряд мав би бути батьківським замість того, щоб бути демократичним. Дивлячись поверхово, здається, що ця заява стає ясною тим, які держаться за споконвічне пояснення американського уряду — переданого з часу його заснування. Але демократія закінчилась, і правителі стали на ділі в такому положенні батьків, наче б вони пригнічували і пограбували дітей; коли американ-

ський уряд звертається, щоб харчувати голодуючих, тоді його найвищі державні чиновники жахаються такої справи.

В даний час в Америці; в країні добробуту є мільйони голодуючих людей і вони будуть і далі голодувати, коли їм милосердні люди не дадуть допомоги. Крик голодуючих і замучених дійшов проте до вух Господніх і Він велить йому ні в якому випадку не бути байдужним. Тепер Він простягнув свою руку до бою і гроші оптової торгівлі їм не зможуть допомогти; Бог повністю знищить гнобителів народу. “У всіх руки послабнуть, а коліна, мов води, задрожать. І повдягаються в веретє, і ляк їх обгорне, а у всіх їх на лиці буде сором, і всі голови — обголені. Срібло на вулицю повикидають, а золото буде в них ні за — що; ні срібло бо, ні золото не здоліє їх урятувати в день палкого гніву Єгови. Вони не наситять ними душ своїх і не наповнять утроб своїх; та ж вони були приводом до їх беззаконностей”. (7: 17—19) “Жажа грошей — це корінь всього зла” і камінь спотикання для всіх, серце яких любить золото. Страшний день іде назустріч своїй кульмінації і немає спасення перед ним.

Державні мужі, чи політичні правителі, як їх теж називають, дійшли тепер до кінця своєї мудрості. Даремно пробують вони викинути якор, щоб врятувати державний корабель від загибелі; але їх зусилля даремні як у утопаючого. Бог Єгова каже через свого пророка: “І сумуватиме цар [найвизначніші серед правителів], і князя [прості серед володарів] обгорне перестрах, а в землян [підпора правлячих дер-

жав] дрозатимуть руки. Я вчиню з ними після їх доріг, якими ходили, і після їх судів буду їх судити; і зрозуміють, що Я — Єгова”. (7: 27) Армагедон це битва Єгови, і Він буде для ворога і його прибічників безпощадним.

Ті прихильники правителів “Християнського світу” даремно будуть шукати місця втечі і захисту в них. “В той день покидає чоловік кертицям та кажанам (лелекам) срібні свої ідоли, що понароблювали собі, щоб їм поклонятися. Щоб тільки самим сховатись в щілини скельні та розколини гір зо страху перед Єговою і перед славою величності Його, коли Він встане, карати землю [згідно іншого перекладу: щоб сильно поколихнути]”. — *Ісаія 2: 20, 21.*

Самі сьогодні, поки т. зв. священники повністю зникнуть, покладатимуться ще на них і шукатимуть в них слова втіхи, але не зможуть його знайти, бо духовенство не зможе дати цим обманутим і заляканим жодної поради чи втіхи. Ці т. зв. священники не знають Бога і Його Слова; і коли б вони його взнали, але вони проте вже у своїй безбожності так задалеко пішли, що вони не будуть більше шукати розуміння і не зможуть його більше одержати. “Вони будуть шукати обличчя пророків [проповідників], але закон [Боже Слово] священникові счезне, а старшинам порада”. (7: 26) Це означає, що лицеміри, які необгрунтовано стверджували, що представляють Господа, не зможуть знайти жодного слова втіхи для будь-кого серед страждаючого людства.

Спасення

Бог велів Мойсею написати його закон. “Християнський світ” запевняє хвалькувато, що вони свої закони наслідували з закону Мойсея і наводять з гордістю свої “відмінні” закони. “Вічна угода”, яку Господь зробив з Ноем (*1 Мойсея 9: 1—6*), захищає святість людського життя і приєднується до закону Божого, написаного Мойсеєм. Весь “Християнський світ” цю угоду порушив, потоптав ногами і зневажливо відкинув її. Тому говорить Божий пророк: “Зроби ланцюг [це значить об’єднатися в союзи шляхом пактів, в об’єднанні підприємства, банки і інші організації, внаслідок чого народ пригноблюється і експлуатується]; бо країна повна вбивства і місто повне насильства”. (7: 23) “Ланцюг” або об’єднання священників, великих ділків і продавців спирту нічого не допоможе їм. Їх об’єднане зусилля провести заборону алкоголю в Америці не вдалося і заповнило країну різного роду злочинами і насильствами. На безрезультатну спробу зробити успіх приводячи в дію цей фатальний закон, даремно витрачалось мільйони грошей в той час політичні володарі, які володіють підприємствами заперечували, щоб витрачати одинокий долар на харчування голодуючого народу. Такий спосіб дій приводить людей до сумніву, примножує злочини і насильства в країні і сприяє ще більшому їх зростанню.

В 1928 році духовенство виразилося через публічну пресу: “Дайте світові мирний пакт як різдвяний подарунок”. Духовенство продовжує далі кричати: “Мир! Мир! ”, а миру проте немає. Тому говорить Єгова: “І кричать вони теж перед

Моїми вухами сильним голосом, так проте Я їх не буду слухати”. (8: 18) Єгова не допустить, щоб сатанська організація перебувала у постійному затишку, Він наближається до війни і не поверне назад. Жах [*інший переклад: знищення*] настане; і вони “шукатимуть миру, але його не знайдуть”. — 7: 25.

Ісус предсказав, що Армагедон буде жахливою подією, яка коли-небудь була у світі, і що вона знищить повністю лицемірну організацію, яку створив Сатана. Пророцтво Езекиїла повідомляє про це: “Я приведу щонайлютіших з поганців, а вони посядуть домівки їх; і зроблю кінець гордошам потужних; та й святині їх будуть опоганені”; (7: 24) Це не може стосуватися поганських народів, як то індійців, китайців і магометанів. Ці не є найгірші з народів, бо Бог пояснює, що лицемірний “Християнський світ” є більш гіршим ніж всі інші народи.

Божа організація є Його вибрана нація. Після того, як пройде Армагедон, визнають, що організація Єгови є “найгірша” або “найзліша”, що коли-небудь виступала проти сатанської організації, і що це був Бог, який велів поразити її найгірше. Господь через свою організацію заставить очистити землю від лицемірного “Християнського світу” і страх всієї військової сили сатанської організації буде нічим в порівнянні із жахом, яку організація Єгови вселить сатанській орді. Вони спізнають, що “Я — є Єгова”. Єгова зробить так, що до Його імені матимуть страх на всій землі, і всі знатимуть, що Єгова є вічним і Всемогучим Богом, сили якого ніщо не може протистояти.

Ідолопоклонство духовенства

(Езекиїла, голова 8)

Єгова дав зрозуміти своєму народу про свій намір і поклав обов'язок на старійшинах кожних зборів пасти Боже стадо і повчати у Його Слові. (1 Петра 5: 2) Господь користувався “Вартовою Баштою” від початку її заснування серед свого народу; “Вартова Башта” звернула увагу знов і знов на безбожну сатанську організацію. Помимо всього були у зборах старійшини, які не були переконані про те, що Сатана взагалі має організацію. Вони кажуть, що повинні на ділі проповідувати тихо і нічого не говорити про т. зв. священників і їх союзників правлячої світової організації. Метод цих старійшин є говорити ласкаво, щоб як вони кажуть саме духовенство могло дійти до зрозуміння і перейти на сторону Господа. Деякі із слабших у зборах, які нічого не бажали слухати, що було спрямовано проти духовенства, заявляють слідуюче: “Наші найзрілі старійшини, які в Господі найбільше розвинуті, нічого не говорять проти організації Сатани; чому повинні тоді ці молодші, які тільки недавно прийшли до пізнання правди казати щось проти духовенства або інших частин організації цього світу?”

Товариство сильно критикувалося за свої чіткі пояснення про сатанську організацію у “Вартовій Башті” і в своїх інших публікаціях. Ці публікації мусять говорити проте правду, в противному випадку вони б не вживалися більше Богом. Хотіли б тепер тих, які підняли заперечення проти того, що дещо говориться або опуб-

ліковується про сатанську організацію і її різні елементи, звернути увагу на восьму голову пророцтва Езекиїла. Коли вони вірять, що каже Святе Письмо, розуміють і доручення, яке дав Господь своєму народові, тоді повинні вони зайняти правильне положення проти сатанської організації.

Езекиїл почав пророкувати на п'ятому році полону царя Йоакіма, цей рік відповідає 1919 рокові після Христа. Рік і два місяці пізніше почали збуватися певні події зазначені у восьмій голові пророцтва Езекиїла. Це зазначає початок нового видіння — Езекиїла і нового ряду пророцтв. Це пророцтво почалося в повній мірі сповнятися з часу, коли Ісус Христос є присутній в храмі Бога Єгови. Він очищає занецищений так званий “Організований Християнський світ” і звертає увагу на тогочасні обставини класу “вірного слуги”, який зображений Езекиїлом і цей клас “слуги”, як ніколи до цього часу став спосібним звернути увагу і зрозуміти ці обставини. То, що Езекиїл бачив у своєму видінню, вірний слуга кляса побачив і зрозумів то, що віддається пошану сотворінню, як Творцю. Це є віддання пошани Сатані, а обманюючий метод Сатани вдавати при тому, що це є відданням пошани Богу, щоб в цей спосіб відвернути людину від Єгови.

Післанець Єгови від імені і в силі Єгови, підняв Езекиїла вверх і показав йому, як сильно осквернено храм. Це сповнилося, коли Бог свій вибраний клас слуги підняв вверх і показав їм, як сильно Сатана осквернив і обезчестив Його ім'я. “І неначе простяг він руку і захопив мене

за волосся на голові в мене, й гтідшів мене дух у гору між землею і небом й поніс у Божих видивах у Єрусалим, до ввіходу в середню браму, що обернена на північ, де стояв ідол ревновання, що розбуджує ревновання. І ось, там слава Бога Ізраїльського, схожа на те видиво, що бачив я на полі. І, сказав мені: Сину чоловічий! поверни очима на північ; я ж і кинув очима на північ, аж це — стоїть від півночи від жертівної брами той ідол ревновання коло ввіходу”. (8: 3—5) Так Господь підняв вверх вірний помазаний клас слуги між небом і землею і привів його в обличчі до Єрусалиму — небесної організації, до входу у внутрішні ворота храму, які дивляться на північ, звідки появляється Божа сила і Його суд; там появилася ідол ревності.

Ліга Народів

Сатана є справжнім образом або втіленням ревності і заздрості. Поклоніння, яке людина чинила своєму Творцеві, Єгови, сповнювало Сатану ревністю і заздрістю, і він домагався цього поклоніння. Тому говорив він: “Я хочу наслідувати Всевишнього”. Все, що Бог сотворив для блага людини, Сатана заздрісно намагався наслідувати, щоб заплутати людину і відвернути від Бога Єгови, Сатана є уявним богом і він стремився відвернути всі сотворіння від Бога Єгови і правди. Це наслідування або ця “картина” приводить до заздрості. Коли Бог дав закон народу Ізраїльському Він наказав йому: “Нехай не буде в тебе богів інших перед моїм

лицем. Не робитимеш собі ваяного кумира чи подоби́ни того, що на небесах угорі, і того що на землі внизу, і того, що в водах і попід землею. Щоб не припадав ниць перед ними і не служив їм; бо Я, Єгова, Бог твій, ревний Бог, що караю беззаконне оте́цьке на дітях у третьому і четвертому роді тих, що ненавидять мене”. (2 Мойсея 20: 3—5) Той закон даний не для користі Єгови, але для користі Ізраїля і всіх, які прийшли б до пізнання Господа.

Все життя походить від Єгови; в той час Сатана несправедливо приписує собі розпоряджатись життям тому, що він був зависний на почесьт і славу, які сотворіння належним способом приносять Єгові, як своєму життєдавцеві, і тому він цього для себе самого вимагав, так він користався різного роду злочинами, щоб переманити сотворіння від Бога на свою сторону. Бог Єгова мусить до встановленого Ним часу дозволити діяти цьому ревнивому противнику, щоб у цей час дати благополуччя своєму сотворінню для Його власної честі і слави пізнати Його і оправдати Його ім'я і отримати життя. Творцем всіх ідолів, які будь-коли поставлені для поклоніння, вважається Сатана-диявол і звідси він являється “ідолом ревливості”. Правда відкриває справжній стан речей, щоб людина мала нагоду пізнати Бога і шлях до життя.

Подібно тому, як бачений Езекиїлом ідол ревливості зображав Сатану, так само сатанська організація на землі в моральному і духовному відношенні і в своєму способі поступовання є справжній ідол Сатани. Вірний Божий клас слу-

ги бачить сьогодні, згадану пророком Даниїлом і Господом Ісусом Христом, “гидоту спустіння” стоячу на святому місці. (*Маттєя 24: 15*) Ця гидота, тобто “образ звіра” або Ліга Народів є сатанським витвором його організації. Він має свою резиденцію у святому місці — “організованої релігії”, яка називає себе святим іменем Бога і необгрунтовано стверджує, що є любимцею Єгови, через що вона обезчешує і оскверняє ім'я Бога. Перші засновники Ліги Народів і її опори є ті нації, які називають себе “Християнськими народами”. “Ідол ревності” — Ліга Народів — це витвір і потомок Сатани і є проти Царства Божого, і кожний, який цей витвір активно чи пасивно підтримує, займає ворожу позицію проти Царства Божого.

Хто запевняє, що він посвятився Богу, але при цьому стверджує, що “правлячі власті” або “вищі власті” становлять пануючі сили цього світу, той обманює себе самого і інших. Багато із т. зв. вибраних старших настоюють на цьому; що “вищі власті”, які описує апостол в тринадцятій голові післання до Римлян, відносяться до пануючих держав світу. Ці вибрані старші роблять це тому, що вони є самолюбні і осліплені відносно світла правди Божої. “Бог пішле їм орудовання підступу, щоб вони вірили брехні”. (*2 Солунян 2: 11*) Вони помиляються також, що бачать організацію Єгови, а лише відчують потребу, віддавати належне факту, що наступило Царство. Вони не бачать Божого Царства, а тому заперечують його, щоб не відповідати за це. Вони продовжують тихо виступати проти Сатани і його організації і заводять себе тим

самим в зовнішню темноту. Як повідомляє Святе Письмо, чекає їх та ж сама судьба, яку Бог призначив для Сатани. Вони є ворогами Царства Божого.

Ті вибрані старші, правителі чи священники “Християнського світу” практично всі підтримують Лігу Народів і запевняють фальшиво, що ця гидота мала би бути “політичним виразом Царства Божого на землі”. Вони стверджують далі, що “вищими властями” являються царства цього світу, але Господь чітко пояснює, що вони становлять видиму частину організації Сатани. Але хто відданий Господеві і має від цього велику радість, мусить поставити себе не двозначно по Стороні Єгови і сповіщати правду про Сатанську організацію і організацію Єгови, щоб бути учасником в оправданні імені Єгови.

Еволюціоністи

Потім продовжує слуга Божий, якому доручено за настановою Езекиїла проводити повне дослідження, при чому Езекиїл одержує ще більше жаху: “І привів мене до ввіходу в дворище; я подививсь, а у мурі щілина. І каже він мені: Сину чоловічий! пробери мур, і я прибрав мур, і ось двері. І сказав мені: Увійди туди та споглянь на ті плюгаві мерзоти, які вони тут коять. Я ввійшов і побачив всякі образи гидкого гаду та нечистих животин і всякі ідоли дому Ізраїлевого, вимальовані кругом по стінах. А сімдесят мужів із старшин із дому Ізраїлевого стоять перед ними, та й Езанія Сафакенко серед них, а кожен держав кадильницю в руці, і

густий дим од кадила підіймався вгору”. (8: 7—11) Гидкі звірі і ідоли, які були намальовані на стіні дому чи храму Ізраїлевого, зображали гидкі речі, які немов би були занесені в “Християнський світ”, який ложно стверджує, що являється храмом Господнім.

Сучасне духовенство стверджує, що є слугою Божим, але насправді навчає еволюції і є винним в поклоненні предкам, бо воно навчає, що “всякого роду гидні черви і худоба мали би передувати людині на землі” і бути кровно спорідненими з нею. Ці священники міцно держалися на своїх позиціях і заявляють, що вони мають бути коментаторами Божого Слова і виголошувати це Слово з “Християнських амвон” оплаченими народом. У своїх проповідях вони навчають еволюції і при цьому користуються Біблійними текстами заради прикриття. Вони прочитують своє писання і тоді більше не турбуються ні про що. Ці старші або провідники, тобто “священники” “Організованого Християнства”, палять ладан в домі, який вони мали привичку називати домом Господнім, а саме у своїй церкві, під час того як вони зацікавлені тим, щоб відвернути народ від Бога і від Біблії. Тому на картині кожен зображений з кадилом у своїй руці і окутаний димом ладану. Вони заперечують існування Всевишнього, всезнаючого Бога, Творця неба і землі. Вони вважають себе в своєму зазнайстві такими розумними, що вірять, що вони могли би проповідувати будь-що і коли б вони захотіли, і народ цього не помітив би, і ніхто не міг би їх перевірити. Тому каже Господь до Езекиїла: “І сказав він до мене: Чи

бачиш сину чоловічий, що старші дому Ізраїлевого коять потай, кожен у своїй коморі? бо кажуть: Єгова нас не бачить. Єгова покинув цю країну”. —8: 12.

Ці визначні просвічені священники визначаються Словом Божим як глупці. Вони кажуть, що Бог сотворив землю і сотворіння на ній, і вони внушають людям, що Біблійна розповідь про сотворення мала би бути чистою нісенітницею і видумкою неграмотних людей. Вони висміюють пояснення: “Ваш Отець на небі проникає в тайну мислення”. Вони лицеміри найгіршого гатунку, бо вони йдуть вперед, щоб представляти Бога, а при цьому відрікаються від Нього і на ділі представляють Сатану і таким чином позорять і безчестять ім’я Боже.

Кожна Божа дитина, яка є в угоді для Царства, якщо б поламала цю угоду і залишила говорити правду, тоді стала би невірною Богові й Його угоді і вказала би на те, що є слугою Сатани. Всякий член класу “вірного слуги” буде проте виконувати свій обов’язок і говорити правду, щоб Божа правда знесла (наче водою змила) притулок брехні і могли б побачити святість Господа ті, хто любить справедливість.

“Правовірні” в сльозах

Видіння продовжувалось, при чому пророк Езекиїл бачив ще більше гидоти, і те що він бачив, відображало то, що “вірний слуга” або останок міг би побачити невдовзі перед Армагедоном або перед знищенням “Християнського світу”. “Потім каже мені: Обернись і побачиш

ще гірші гидоти, що вони виробляють. І повів мене до ввіходу в ворота дому Єгови, що до півночі, аж ось, там сидить жіноцтво, голосуючи по Таммузі". (8: 13, 14) "Таммуз" було ім'я фенікійського бога, якого самозрозуміло поставив Сатана, щоб спокушати людей. Щоб не означав Таммуз, одне є певне, що жінки його вшановували і обожали, що вони поклонялися сотворінню і лишали поза увагою Творця, і що вони, гірко плакали, коли предмет їх поклоніння вмирав. Це відноситься до так званих правовірних [також фундаменталістів, позитивістів, ортодоксів, православних]; вони поклоняються своїй церковній системі і не приділяють уваги Божому Царству під Христом. Вони запевняють, що вони є захисниками Божого Слова і наслідниками Ісуса Христа; але вони на правляють свою відданість повністю своїй організації і це відмінно показано Таммузом. Ці церковні системи відвідуються головним чином жінками. Чоловіки дотримуються вченої релігії в ортодоксальних церквах підходячих тільки для жінок, дітей і слабоумних.

Жінки представляють влучно членів так званих "християнських" чоловічих, жіночих і молодіжних об'єднань, церковні правління і керівників інших церковних організацій, яких вони заради своєї приналежності до церкви обожують і поклоняються. Представники жінок вже від деякого часу спостерігають упадок своїх церковних організацій, і вони плачуть, бо церква на вимиранні і стає як нежива; вони знають, що церква мусить вмерти. Вони вірять, що із вимиранням церков теж умре заборона алкого-

лю, мораль і одночасно покращення життя людей і погубиться весь світ. Вони необґрунтовано стверджують, що надають багато уваги Ісусу, перед цим вмершому; але вони не мають ні часу, ні інтересу для Царства Господа Ісуса Христа, ні засобу для оправдання і шанування Божого імені і благословення і піднесення роду людського. Другий прихід Христа і створення Його Царства їх не цікавить. Їх інтерес зосереджений на справу своєї власної організації. Бо деякі об'являли себе в своєму зазнайстві за розумних, урівноважених мужів, вважаючи, що церква повинна би одягати землю в моральні досягнення людини, так щоб Христос міг прийти, ці люди вважають, що справа церкви мала би полягати в тому, щоб здійснювати цей даний ними лозунг і очистити світ. Але тепер вони плачуть і нарікають на неї тому, що вони відчують, що церква на вимиранні і вона наче нежива. Вони чекають від духовенства своєї церкви, щоб воно могло очистити і врятувати світ, але духовенство звертається до політичних володарів за порадою, що вони повинні би зробити для досягнення цієї мети. Тому члени церкви дивляться на свою організацію як на вмираючу і майже неживу.

Хоч так звані правовірні запевняють, що тримають Біблію на високому рівні, проте вони залишають у ній поза увагою все те, що вказується на Царство Боже і об'єднуються з цим світом і керуються богом цих світових держав, Сатаною-дияволом. Немає сумніву, що вони обмануті, і це пояснення дається тут (бо мова йде про факти), щоб благонадійним людям відкри-

Вони чинять гідоти

лися очі і щоб вони могли скористати із цих фактів. Священники самі стали на рівні з жінками. Вони відчують наближення кінця своєї організації і плачуть за нею. Вони всі мають добру основу плакати, бо вони наближались своїми губами до Господа, але їх серця були далеко віддалені від Нього; тепер благословіння Господні більше не перебувають над ними. Вони приєдналися до сатанської організації очікуючи від Ліги Народів, числених церковних і інших об'єднань, а також мирних пактів, що вони здійснять бажану реформу і піднесення роду людського. Вони є тому в очах Господа гідотою.

Поклоніння інтелігенції

Видіння даліше продовжується і тепер очима Езекиїла відкриваються далші гідоти храму, “І він сказав знову до мене: Чи бачиш, чоловічий сину? та обернись, і побачиш іще гірші гідоти”. (8: 15) Це добре відомі факти, що в новому часі людська інтелігенція або “мудрість цього світу” ставиться на передній план щодо поклоніння Єгови або вшановується вище за Нього. Ці сатанські інструменти, що лицемірно служать як Божі представники, наставлені духовенством, є винуватцями за теперішній пануючий стан серед народів “Християнського світу” або “Організованого Християнства”. Зі своїх амвон читають регулярно лекції, які не пояснюють Біблію, а розбирають наукові предмети і зневажають Слово Господа. “І повів мене на середнє дворище в храм Єгови; і ось, там коло увіходу в храм Єгови, між сінми та жертівником [міс-

цем офірування і поблизу умивальника, символом Слова Божого, яким людина очищується, це Слово ці, тут показані чоловіки залишили поза увагою] стоїть чоловіка з двадцять і п'ять, плечима до храму Єгови, а лицем від сходу сонця". — 8: 16.

В теперішньому зарозумілому світі, що називається "Вік мозку" вимагається, щоб молоді люди пройшли спочатку світську вищу школу, де їх віра в Бога і Його Слово повністю руйнується, поки будуть допущені до теологічного навчання. Коли їх навчання в університеті закінчується і вони розсилаються з титулом проповідника, їх служба Богові полягає у поклонінні сотворінню, а Творець залишається повністю поза увагою, хоча ці проповідники займають посади у визначеній церкві, як в домі Господньому. Сучасні вищі учбові заклади і теологічні вузи являються як бачимо тільки зарозумілими місцями невірства. Ці поклонники т. зв. "інтелектуальної сили" "великих людей" і їх інституцій рекламуються як рятівники і визволителі світу. Ці мужі сучасного "віку мозку" представляються народові разом зі своїм обладнанням, як "сонячне світло світові". Подібно тому, як пророкові Езекиїлу був показаний в храмі цей стан, точно так само клас, який він представляв, а саме вірні Божі помазанники, мали розуміння дійсності і оповіщали про відповідні факти. 29 серпня 1925 року на конвенції в Індіанаполіс зібралися посвячені і прийняли відому резолюцію під назвою "Післання надії" і розіслали її до всіх людей доброї

волі в “Християнському світі”. У цій резолюції говорилося між іншим:

“Власті, наука і філософія, торгівля і релігія на зміну жертвували свої засоби порад. В ім’я і під плащиком демократії сполучилися ті групи, щоби спільно і кожна з них осібно жертвували свою власть і силу до заспокоєння бажань народів. В спільності приписують собі право, що вони є сонцем або джерелом світла, з якого приходять всяка мудрість до керування і освідчення народів. Політичні вожді і торгівельні магнати сильно застосовують зловмисні дії, облуди, фальшиві та підступні; науки і філософія вносять п’ятно нікчемності і задоволення самих себе, під час коли вожді релігійні рівно ж серед католиків як і протестантів відрізняються зарозумілістю, чванливістю, невірою і безбожністю. Для цього є річчю ясною, що надані якою-небудь з тих груп поради засоби є даремні і безсильні, і неможливо заспокоїти прагнення та потішити журбу народів”. — *Гляди “Світло”, том 1, стор. 133, 134 анг. вид.*

Двадцять п’ять людей, яких Езекиїл бачив при вході в храм представляли сучасних священників і передових із їх отар. Ці є визначними в релігійній організації “Християнського світу” і вони запевняють, що знаходяться в домі Господнім. В той час, коли вони запевняють, що являються представниками Божими, то на ділі є вони слугами Сатани, тому що вони постійно перед людьми лицемірять. Ці висо-

комірні поклонники сонця, тобто поклонники інтелекта, науки і сили, обезчещують і сильно позорять ім'я Єгови. Вони є складовою частиною сатанської організації. Святим обов'язком і завданням кожного члена класу слуги є розповідати правду про цих лицемірів, щоб правда ласкою Божою змивала брехню як вода, і щоб народ пізнав, що Єгова є єдиним справжнім Богом, і що вся надія людини знаходиться в Ньому. І коли хто-небудь з помазанників Божих в проповідуванні правди про сатанську організацію і її видимих прибічників був би неактивним, той проявляв би цим самим невірність проти Бога і Його угоди.

Потік злочинів

Кожному відомо, що з кінця світової війни настав великий прилив злочинів над країнами “Християнського світу”. Хто з людей відповідальний за це? Пророцтво Езекиїла покладає вину за цей прилив злочинів на “Організований Християнський світ”, бо він отримує радість справжнього служіння Богові і опрокидає Його Слово. Це було зображено спотвореними релігійними обрядами, які бачив Езекиїл, що виконувались у святому Божому храмі. Духовенство і визначні із стада “Християнського світу” заявляють, що вони представляють Бога і Христа і поступають на основі Божого права, але при цьому ідуть вони безбожним шляхом і накинули на ім'я Бога і Ісуса Христа велику ганьбу. Вони старалися заставити народ вірити начебто вони Богові прихильні. Але народ знає,

що вони лицеміри, бо вони необгрунтовано стверджують, що виступають в захист Бога і справедливості, але одночасно явно чинять беззаконня. Вони пояснюють, що являються захисниками закону, але самі їх порушують. Тому люди втратили приділяти увагу законам і порядкам і не приділяють пошани ні до Бога, ні до Біблії. Святість людського життя не поважається великою кількістю людства і тому “віковічна угода” порушується і ламається.

Це, що було показано Езекиїлу відображало існуючий сьогодні в “Християнському світі” стан: “І каже мені: Бачиш, чоловічий сину? Ще мало Юдиному дому тої гидоти, що вони тут коять, вони ще й надто сповняють землю безбожністю, і доводять мене до гніву. Дивись, вони прикладають галузки до носів своїх”. (8: 17) Земля переповнена кровавими лиходійствами, а місто [“Християнський світ”, організації сатани на землі] насиллям” (7: 23) “Бо земля вся зледащіла під живучими на ній, вони бо переступили закони; змінили устави; зломали вічний заповіт”. — *Ісаія 24: 5* Єгова обвиняє членів чернечих орденів за потік злочинів; і пробував стримувати клас слуг правдою про релігійну складову частину; так це було би признаком нерівності. Хто заявляє, що є в правді і є наслідником Ісуса Христа, але тепер втягується або відмовляється проповідувати пімсту нашого Бога Сатані і його організації, цим самим доказує, що він не помазаний духом Єгови, а навпаки на ділі є ворогом Божим. Всім помазанникам Божим, а особливо уповноваженим до цієї справи є доручено оповіщати день

пімсти нашого Бога. (*Ісаія 61: 2*) Вони повинні довести до відома членів сатанської організації про Божу винагороду для них, і що видима сатанська організація складається з фальшивих релігійних керівників і визначних із їх отар, і що тільки вірним може бути помазаник Божий. Деякі цим роздражаються і не хочуть прислухатися до правди і не мають при цьому нічого сказати.

Одиноке питання, яке тут “слугою” повинно вирішитись, є: Що мені мій Господь запропонував, чи прислухаюсь я до Його заповідей! “Слуга” мусить сповіщати правду, незважаючи на те, чи хтось буде заперечувати чи відмовлятися слухати, або чи всі хотіли би прислухатися чи звертатися до Бога. Останок або помазаний клас слуг, мав би держати постійно перед очима, що від нього вимагається послуху до Божих заповідей. Саул не втратив своє помазання, коли став непослушним але був відкинутий Господом і приєднався до Сатани. (*1 Самуїла 15: 16—29*) Помазані, які стають невірні, не втрачають однаково свого помазання, а відкидаються Єговою і будуть знищені із Сатаною і його поплічниками.

Будучи під впливом Сатани і сатанської релігії “Організоване Християнство” є відповідальне за велику хвилю злочинів, які проходять особливо над Америкою, де в останні роки злочинність незвичайно зросла. В цій країні за короткий час було застрілено п'ятнадцять тисяч чоловік, серед них багато зовсім невинних, а іменно під приводом, що вони наче були в нетверезому стані. Такий поступок мусить на-

віль для сторонників “Організованного Християнства ” бути смородом. Це є відображенням того, як перси древніх часів під час поклоніння Сатані або практикованні сатанської релігії держали перед носом ладан, і тепер каже пророк, що люди, які сьогодні беруть на себе ім’я Бога, а поступають таким сатанським способом, схвалюючи кроваві злочини і тягнучи за собою інші злочини, підносять собі таким чином “гілку до свого носа”. Також гонення виконують вони в ім’я Єгови; і цим самим вони викликали на себе гнів Божий і Господь пояснює, що Він своїм гнівом буде поразати їх. “За те ж і Я чинитиму в досаді своє. Не пощадить око моє, й не помилую; і хоч би вони громовим голосом до вух моїх покликали, Я їх не вислухаю”. (8: 18) То, що вони ламають вічну угоду через пролиття невинної крові по приказу керівників “Християнського світу”, вже достатньо того зла, але найгіршим є то, що вони утверджують, що Бог удобрює їх поступовання, бо вони чинять це від Його імені. Це богохульство ім’я Божого не залишиться безкарним.

То, що через пророцтво Езекиїла у восьмій голові відкривається, служить наглядно тому, щоб підготувати вірний клас слуг для дорученої йому праці і обов’язку, котрі викладаються в наступній голові пророцтва.

Похід виховання

(Езекиїла, голова 9)

Єгова виконує своє розпорядження через свого уповноваженого Чиновника Ісуса Христа. Тому пророцтво, що тут розглядається, сто-

сується зруйнування міста Єрусалиму, що представляє знищення сатанської організації, особливо “Християнського світу”, певно, що у тій справі командує Господь Ісус Христос під керівництвом Єгови. Ця послідовність підтверджується 110 Псалмюю і іншими свідченнями. Єгова пообіцяв Ісусу Христу, що Він мав би кинути ворога Йому під ноги, і що Ісус Христос мусів чекати, поки для того прийде назначений час.

Коли час чекання закінчився, тоді післав Господь Бог Ісуса Христа з Його організації і велів Йому серед всіх Його ворогів панувати. Це звичайно означає, що Христос мусить знищити ворога — сатанську організацію; і це підтверджується слідуєчими словами пророцтва: “Господь [Єгова] по правиці в Тебе [Ісуса Христа] сокрушить царів в день свого гніву. Він зробить суд між народами, покривши землю трупами, розбивши голову [сатанську організацію], що над великою країною панує”. (*Псалма 110: 5, 6*) Інші переклади звучать: “Він покрушить голови”. Тут йдеться мова про Юдину “голову”, це є Сатану; а також інші “голови” включені. Отже обидва переклади є в гармонії з св. Писанням.

Організація Сатани складається з відділів, і кожний з цих відділів має голову. Це стосується як невидимої так і видимої частини цієї організації. Зруйнування міста вказує на “Християнський світ”, а тому приведений текст відносно його провідників або голов правильне і є в гармонії з іншими місцями св. Писання.

Ісус Христос виступає, щоб виконати цей суд, і полчища ангелів супроводжують Його.

Чоловік з писарським приладом

“Як же прийде Син чоловічий у славі своїй, і всі святі ангели з ним, тоді сяде він на престолі слави своєї”, (*Маттея 25: 31*) “Пророкував же про цих і семей від Адама, Енох, глаголючи: Ось, іде Господь із тисячами святих своїх”. (*Юди 14, 15*) Коли у восьмій голові пророцтва Езекиїла описане видіння закінчилось, почув Езекиїл сильний голос. “І кликнув опісля мені в уші грімким голосом: Наближуються каранники міста, кожен із знарядом у руці до вбивання”. (*9: 1*) Тут вжита мова показує, що клич у вухах Езекиїла був голосним і застерігаючим наказом, приказуючого і сильною вимогою, що викликало у нього сильне враження. Кожний гримучий наказ до знищення був направлений не до Езекиїла, а до “наглядача міста” [Християнського світу], інші переклади кажуть: “Каральники”, “Відвідувачі” чи “Покарання міста”. Ця справа спустошення, як показує Святе Письмо буде проведена не через представлений Езекиїлом клас слуг на землі, але через Господа Ісуса Христа і Його діючих святих ангелів під Його керівництвом. Це військо ангелів також воювало проти Сатани і викинуло його з неба. (*Одкриття 9: 16; 12: 7*) Без сумніву є в цьому війську вірні переможці, яких Господь після свого приходу до храму, воскресив. — *Див. “Світло”, том 2, стор. 167, 168.*

Почутий Езекиїлом наказ або клич прийшов від Ісуса Христа виконавчого Чиновника Єгови. Цей клич або наказ дає розпорядження Господній організації підготувати вирішальний наступ на ворожу організацію. Вона покликується прибути не зі своєю зброєю піхвах, але зі своїм

знаряддям готовим до наступу і знищення. Зброя для насильницького знищення готовилася Господом Ісусом Христом і невидимими членами підлеглої Йому організації. Видима складова частина Його організації не братиме участі в процесі знищення. Назначене діло земного відділення класу вірних слуг Божих полягає у співі хвалення імені Єгови перед і під час битви, це представлено okazією, коли Ізраїльтяни йшли на війну. — 2 Паралипоменон 20: 22.

Ті, до яких був направлений приказ, слухали його, і Езекиїл бачив, як вони прийшли. “І це прийшло шестеро від нагірних воріт, що на північ, а в кожного в руці його знаряд до вбивання; між ними ж один, одягнений у льняну одягу, а при боці в його писарський прилад: і прийшли та й постали коло мідяного жертівника”. — 9: 2,

Ці шість прибувших чоловіків, повністю оснащених для майбутньої різни. Число шість є символом неповноти, в той час, коли число сім зображує повноту. Організація Єгови є — в єдності — повноті, тому вона символізується числом сім. Там були шість чоловік і один у льняній одязі. “Сім чоловік” представляло, очевидно, всю організацію Єгови, як тих людині невидимих, так тих видимих на землі сотворінь. Шість чоловік представляють тут всю невидиму організацію з Ісусом Христом і воскресшими членами свого тіла, а також до неї входять херувими і серафими і ангели. “Один чоловік” представляє весь клас слуг на землі і це самотня для людського ока видима частина організації.

Поділ, що вказує відношення шести до одного, крім того означає, що більша і важливіша частина дорученої справи організації повинна бути виконана невидимим відділом Божої організації в той час, коли менша частина роботи повинна виконуватись земним видимим відділом представленим однією людиною.

Шість чоловік мали в своїй руці “знаряддя для знищення”, “для розбиття”, інші перекладають для “вбивання”, зброя “псування” (загибелі), “смертельна зброя” або “знаряддя спустошення”.

Пророк Наум говорить у своєму пророцтві про підготовку Божої організації для наступу на ворога: “ Розбишака піднімається проти тебе ”. (*Наум 2: 1*) Це показує, що Ісус Христос має вищий наказ, і що Він є тим, якого чув Езекиїл, що Він сильно кричав. Шість чоловік прийшли дорогою з півночі, звідки фактично повинен проводитись суд і він проводиться. Шість чоловік у видінні представляють, без сумніву “військові полчища, що на небі”, під командуванням Господа Ісуса Христа, отже представляють невидиму для людей складову частину Божої організації. Крім цього це переконуючо підтверджується фактами, що вони виходять з півночі, з місця суду і мають повеління відносно “Християнського світу”, щоб його знищити, далі, вони оснащені зброєю нищення і мають наказ доручений Господом Ісусом Христом знищити сатанську організацію. — *Псалма 110: 5; Наум 2: 1; Одкриття 19: 14—76.*

Людина з письмовим приладом

Хто є цим чоловіком, що одягнутий у льняну одежу і з письмовим приладом за поясом? Кого він представляє у Божій організації? Він очевидно представляє не окрему особу в організації. Крім Ісуса Христа, Бог з того часу не велів ні разу пророкувати на землі окремій особі, якій було би доручено виконувати цю справу. Зразу ж від початку Його служби, Ісус Христос мав видиму організацію; будучи під Його керівництвом, апостоли утворювали разом з Ним видиму частину Його організації. Вірні апостоли діяли у згоді, але після того як вони повмирали, припинилась ця єдність і її не можна було знайти у зборах християн до приходу Господа у храм Єгови і вона не могла до того часу існувати у цілковитій повноті. Коли Господь прийшов у свій храм, виявив Він вірний клас; ці вірні стали сторожами і управляючими Його власності і інтересів Царства. (*Маттея 24: 47*) Цих вірних приведено в храм, запрошено в Божу організацію і зроблено частиною обраного слуги, бо вони в Христі і утворюють частину Христа. Вони названі “ногами” Господа, тобто Ісуса Христа. (*Ісаія 52: 7*) На протязі всього пророцтва звертався Господь до Езекиїла як до “сина чоловічого”, це очевидно тому, що Езекиїл представляє собою частину Христа і з Христом, тобто “Сином чоловічим” представляє об’єднаний клас. Тому людина з письмовим приладом за поясом очевидно представляє собою помазаний клас слуг Господа на землі, який утворює складову частину Божої організації.

Цим пророцтвом Езекиїла представляється більшу і невидиму частину Божої організації на небі, якій відведено більшу частину справ Єгови, а також меншу складову частину Його організації, яка перебуває на землі. Більша частина Божої організації відзначається числом шість, а менша частина числом один, а разом ці сім чоловік відображають обидві частини, тобто всю Божу організацію під головуванням Христа. Окремі особи не відіграють переважно жодної ролі в цьому образі, бо Бог з членами Його організації на землі діє в цілому. Є неодинокі місця св. Письма для підтвердження висновку, що людина одягнута у льняну одягу з письмовим приладом з боку представляла окрему особу, але є багато місць св. Письма, які доказують, що ця одна людина дійсно відображає всіх помазанників на землі, котрі утворюють клас слуг, останок Господа.

Ця одна людина описується як “одягнута в льняне”. Про вірних, враховуючи благонадійних, котрі є членами “невісти” Христа написано: “Їй дано, що вона одягнеться у своє полотно, блискуче і чисте, бо гарне полотно є праведним витвором святих”. (*Одкриття 19: 8*) Цим показується визнання, яке приймає останок або клас слуг, бо він у Христі і йому дане свідчення Ісуса Христа, яке він у вірному послусі до Божих заповідей приймає і в ньому перебуває. Гарний одяг показує Боже задоволення слугою і його вірним служінням. (*Див. “Світло”, том 2, стор. 154—156*) Цим є показано знов людину з письмовим приладом як клас “вірного слуги”.

Це було б надто суперечливо, а в слід за цим неможливо, що шість чоловік показаних у видінні повинні представляти якусь частину світової організації. Організація світу є організацією Сатани і не стоїть під наказом Господа. Сатана проте не буде знищувати свою організацію. Кожен із семи мусить звичайно належати до організації Господа і повністю посвятити себе Богу Єгови.

Коли був виданий наказ, прибув кожний член Господньої організації і приступив служити Йому; це показується слідуючим поясненням. “Вони прийшли і стали біля мідного вітваря”. Жоден з них не сів, щоб собі подумати або потішити інших, але кожен стояв в очікувальній позі, готовий слухати і виконувати далші повеління. Кожен член земного відділу організації представляє своє тіло як живу бойову жертву, повністю посвятився Богові і повністю задоволений з його благорозумної служби яка радісно мусить бути виконана. (*Римлян 12: 1*) Хто без послуху і сердечної радості проводить свою службу не може належати до цієї організації, звідти не може бути представленим через тих, які з’явилися біля вітваря на службу.

Обставина, що земний відділ, описаний як людина зі своїм письмовим приладом на своєму боці, показує, що назначене цьому слугі діло полягає в тому, щоб записувати волю Господа так, як вона відкривається, опублікувати правду і передавати її людям, які хочуть слухати. Це означає, що клас слуг не сидить, не залишається дома, або не обмежується місцем зібрань для богослуження і не говорить один до

одного, але, що члени “служби” або земного відділення як представники організації Божої у виконанні поставленого їм обов'язку йдуть до людей. Як показує даний наказ у четвертому вірші пророцтва, мусить бути свідчення його діяльності. Цей висновок стверджується крім цього дорученням даним помазаникам Божим. — *Ісаія 61: 2.*

Вся організація стоїть під наказом Єгови, який даний тепер і керує її рухами. Святість Його присутності була над порогом будинку (відправна точка); це показує як вся Господня організація є пильна і готова починати діяльність, як тільки до того є виданий наказ. Після цього командуючий дає людині у льняному одязі із письмовим приладом настанову. Його покликано і він одержує накази, що він повинен робити. “І зіступила слава Бога Ізраїлевого з того херувима, що на йому була, до порога додому. І прикликав він того, що був у льняному одязі, що при боці в нього був писарський прилад. І сказав йому Єгова: Пройди серединою по місті, по Єрусалиму, та й поклади знак на чолах у людей, що зітхають і сумують задля всіх гидот, які діються в місті”. (9: 3, 4) Обличчя виявляє Божий ясний намір, щоб зі своїм військом, що стоїть наготові знищити, вирвати з коренем “Християнський світ”, але щоб Він, поки почнеться наступ, хоче повідомити володарів і народи “Християнського світу” про свій намір. Також цим хоче Він дати нагоду людям доброї волі і щирого серця уникнути нещастя і спастися.

Представлений клас слуг людиною у льняному одязі з письмовим приладом мусить пройти посередині містом, що є символом “Християнського світу”, і вірний клас людей рисують знаки на своїх чолах [місце розуму] щоб цим вони були охоронені від смертельної зброї. Цей знак мав би очевидно означати, що ті так ознаменовані перед початком знищення через вид публічних поступків або через своє очевидне діяння мусіли б стати на сторону Господа. Справа покладення знаку мусить зробитися класом слуг Божої організації на землі; і після того, як це буде зроблено, мусить початися справа вбивання зі сторони тих, які представлені через шість чоловік із знаряддям знищення. Це в точному узгодженні з направленими Слідуючими словами до класу слуг при іншій нагоді: “Ця Євангелія Царства буде проповідуватись по всій вселенній на свідкування всім народам; і тоді прийде кінець”. (*Маттея 24: 14*) Тож Ісус про завершення цієї євангелії Царства каже (пояснює): “Буде бо тоді мука велика, якої не було від настання сьвіту до сього часу, й не буде”. (*Маттея 24: 21*).

Ці слова Ісуса служать для дальшого виділення людини у льняному одязі з письмовим приладом при боці і показують остаточно, що вона представляє клас слуг, і що інші, які чинять справу вбивства, є невидиме військо Господнє. Цим показано всю організацію Господню в діяльності проти ворога, як вона до цього часу сповіщала про Божий суд, а опісля приводить його в дію. Разом в гармонії з тим каже Псальміст: “Да торжествують праведні в

славі, радуються на ложах своїх! Славословія Богу в устах їх, і обосторонь гострий меч в руці їх, на одмщенне народам і кару племенам; щоб царів їх в кайдани забити, й дуків їх в желізні пута закувати; сповнити над ними суд написаний. Така слава для всіх угодників Його. Хваліте Єгови! ”. — *Псалма 149: 5—9.*

Це показує, як вся організація разом діє в найповнішій гармонії, що можна чекати лише від Божої організації. Ніхто, хто сьогодні у сучасній правді не міг би щонайменше про це сумніватися, що помазаники повинні зробити тепер у виконанні Божих заповідей. Хто сьогодні каже, що діюча служба в полі є неправильною, цим ясно показує, що він не є в правді і не належить до Божої організації.

Виданий наказ звучить: “Поклади знак на чолах людей, які стогнуть і сумують задля всіх гидот, що відбуваються в середині міста”, тобто в середині “Християнського світу”. Хто є ті, які в цей спосіб на своїх чолах кладуть знак? Ким би завжди хотіли бути ті, що голосять над гидотою, яка робиться у “Християнському світі”. Це не може стосуватися тих, які приходять до пізнання правди і помазані Господом, бо вони є в Божій радості; вони радіють, що настав час, щоб ініціаторів всякої гидоти вирвати з коренем, знищити сатанську організацію і повністю оправдати ім'я Єгови. Ці описуються як співці слави Єгови і провісники Його чудес. — *Ісаія 12: 4—6.*

Ознаменовані не можуть представляти “велику громаду” чи клас горя. Це достатечно вірно, що ці “полонені” сумують і стогнуть,

проте вони не будуть щадитись у великому горі, бо вони назначені щоб вмерти, і поляжуть під час наступу на місто. (*Захарія 14: 2*) Вони не пройдуть через стихію, а потраплять у біду, якщо захотять вони стати на стороні Господа; вони мусять вмерти, щоб жити як духовне со-творіння.

Є тільки один одинокий клас людей на землі, до яких може відноситись це пророцтво. В країнах “Християнського світу” є клас людей, які очевидно стоять під владою сатанської організації, але ні належать до неї і ні симпатизують їй. Це благонадійні люди, які прагнуть справедливості, але внаслідок невірності священників в “Християнському світі” не мали нагоди пізнати правду. Ці благонадійні люди спостерігають велику дегенерацію в “Християнському світі” і бачуть роблену лицемірність його провідниками; але вони безсильні, щоб створити кращий стан. Вони стогнуть і сумують задля огидних вчинків владних можновладців, які називають себе іменем Господа Бога, але зневажають Його святе ім’я. Ці люди доброї волі бачать, що провідники “Християнського світу” є лицеміри і чинять лицемірство в той час, коли вдають що представляють Бога; звідси відмовляються як правдиві люди приєднатися до будь-якої церковної організації, бо вони не бажають служити богу, якого їм представляє духовенство і якому воно служить. Ці чесні благонадійні люди не знаючи про Боже Слово і Його наміри стараються врятувати і звільнити рід людський служенням свого царства. Вони приділяють бід-

ним і пригнобленим багато уваги і дуже прагнуть, щоб їм допомогти.

Господь говорить про клас людей, яких Він під час горя охороняє, зберігає при житті і хоче на землі зробити їх щасливими. (*Псальма 41: 1, 2*) Це повинен бути клас людей, який часто описується, як “мільйони тепер живучих, які ніколи не помруть”. Це є клас чоловіків і жінок, які отримали знаки на своїх чолах, це значить, що цьому класу дано міру пізнання про Божий намір, знищити безбожну організацію і створити уряд справедливості під керівництвом Христа, а іменно для виконання Його обітниці, щоб благословити всі сім'ї на землі. Ці, що зараховані до цього класу, за мірою свого пізнання намагалися чинити справедливо; але тепер (невдовзі перед днем гніву Божого над “Християнським світом”) треба їм дати нагоду для пізнання більшого світла правди, щоб вони могли мати з цього користь, Вони є неавторитетні у провідників і старшин у “Християнському світі”, через те, що вони не хочуть підтримувати їх “Християнський світ”, Звідти говорить Господь до них: “Досліджуйте ж себе уважно, вивідуйте себе, народе бутний [*англ. перекл. — неавторитетний*], докіль не настигло ще те, що призначено, час бо пролітає, мов полова — докіль іще не прийшов на вас палаючий гнів Єгови, не наспів на вас день досади Єгови. Шукайте Єгову, всі ви покірні в землі, що певните закони Його; шукайте справедливості; шукайте смирності; може хоч ви оцілієте в день гніву Єгови”. (*Софонія 2: 1—3*) Цього не могли б вони зробити без певного пізнання

правди, і це є клас слуг, який повинен принести їм дорогоцінні правди Царства, щоб вони могли бачити шлях, яким вони повинні йти і що вони повинні робити. Таким чином людиною у льняному одязі з письмовим приладом представлена і вказана точно і ясно певна праця слуг Божих на землі.

Факти

Коли добре відомі факти порівнюються з словами пророцтва, то це дає нам спромогу визначити, чи ми маємо правильне розуміння пророцтва чи ні.

Добре відомі факти, що взяли своє місце підтверджують вищеприведене пояснення пророцтва. В 1918 році прийшов Господь несподівано в храм Єгови. Він прийшов на суд для виконання вироку, будучи великим уповноваженим Єгови. Будучи довіреною Божою особою, Він приказує: “Єгова у своєму святому храмі, мовчи перед Ним вся земля!” — *Аввакума 2: 20*.

Єгова, представлений Ісусом Христом у своєму храмі. Це означає, що Боже рішення правити і винищувати “Християнський світ” мусить доводитись до відома людям. В противному випадку не було би причини всім народам землі приказувати слухати. Це означає, що через вірних слуг Господніх мусить робитися світова справа видачі свідчення. Прапор Господа для народу має високо піднятися. Ця Євангелія Царства мусить проповідуватися як свідчення, щоб хто хоче слухати, міг чути і стати на сторону Господа і Його Царства справедливості.

Це не справа жнив, але справа Господня по відлученню “овець” від “козлів”; і клас слуг має перевагу давати свідчення, яке сприяє тому, що люди рішаються чи вони за чи проти Господа і Його Царства. — *Маттея 25: 31—46.*

Це сталося весною 1918 року, коли вперше прозвучало слово: “Мільйони тепер живучих ніколи не помруть”. Через зовсім короткий час після цього була прочитана публічна лекція на цю тему; клас “ козлів ” стривожився, кинув багатьох з класу слуг Господніх в темницю і фактично зупинив роботу свідoctва на деякий час. Але в 1919 році Господь оживив свою справу, наново возродивши своїх підданих, щоб надаліше нею займалися. Невдовзі після того, а саме в 1920 році, Біблійне Товариство “Вартової Башти” опублікувало книжку під заголовком “Мільйони тепер живучих ніколи не помруть”. Вона була надрукована декількома мовами і розповсюджена в мільйонах екземплярів по всьому “Християнському світі” і попала в руки людей, що люблять справедливість. З настанням 1922 року свідчення охопило весь світ шляхом публічних доповідей на цю тему “Мільйони тепер живучих ніколи не помруть” і так пішло вперед, що в короткому часі це сталося у багатьох країнах “Християнського світу”.

Пізніше Господь дав радіо для розсилання правди; і сьогодні розсилається різноманітним способом післання Царства, а також і по радіо мимо всякого опору, як будь-яке інше по радіо повчання. На протязі десяти років слухали післання Царства Божого через широке розповсюд-

ження і опублікування в книжковій формі, як будь-яка коли-небудь видана публікація іншої організації на землі. Багато щиросердечних людей, що були під контролею володарів сатанської організації, одержали правду і дійсно пізнали її, і в цей спосіб були ознаменовані на своїх чолах, це значить, що їм дано ясне розуміння Божого наміру, спрямувати Його Царство для оправдання Його імені і для благословення народу. Як багато з них приймуть собі до серця це післання правди і стануть на сторону Господа, ніхто не може сказати. Це є не те, про що клас слуг в першу чергу турбується. Обов'язок слуги полягає в тому, щоб іти “Християнським світом” і подбати про видачу Свідectва. Треба пам'ятати, що це свідчення не ставить своєю метою повчати людський світ і приєднувати його до певної організації, а повідомляє про дійсний правдивий стан речей, щоб хто хоче втекти від безбожної організації “Християнського світу”, міг публічно поставити себе на сторону Господа і надіятися, що отримає охорону в часі горя, коли почнеться різня. Справа Товариства “Вартової Башти, Біблії і брошур” не згадується тут по-людськи хвалювано, але ті, що мають першенство брати участь у цій справі хваляться в Господі і віддають Його імені всю честь і славу. Вони торжествують з нагоди факту, що настав час для встановлення Царства Божого; і тому віруючі чоловіки і жінки беруть участь в проголошенні цього післання.

Факт, що “Товариство Вартової Башти, Біблії і брошур” дуже є нападжене зі сторони

“чоловіка гріха”, священників і визначних із їх отари, отже членами організації Сатани, дальший доказ тому, що “Товариство Вартової Башти, Біблії і брошур” виконує, що Господь приказав робити, і що дано у видінні пророку Езекиїлу. Окремі особи, які в цій справі мають участь, у вищому ступені є благословенні; але жодна окрема особа серед них не виставилась і не зробилась видатнішою, ніж інші. “Слуга” Господа є один. “Слуга” визнає тільки Божий намір, кожен член класу слуг бачиться віч-на-віч з іншими і у сповненні Господньої заповіді і виконанні свідчення крокують вперед. Хто пізнає, що ця справа свідчення, котра описана є витвором Господнім і робиться за Його наказом, той знає також, що жодна сила і ніякий опір не в стані її зупинити. Справа свідчення мусить іти далі, поки не закінчиться, і як тільки вона закінчиться, буде виконуватись інша почута Езекиїлом команда Воєначальника.

Різня

Езекиїл чув, як Господь давав наказ шістьом чоловікам, які представляли невидиму частину Господньої організації (отже не малий останок на землі). Як тільки свідчення закінчиться, настане час виконувати слідуючий наказ: “До тих говорив він перед моїми очима: Ідіте назад його містом та й убивайте: нехай не милує око ваше й не щадить; І старого і молодика, дівицю, дитину і жіноцтво вбивайте на смерть; із тих же, на кому положено знак, не займайте нікого, а починайте від моєї святині. І почали вони від

тих мужів, що були перед храмом. І сказав до них: Опоганьте храм, закидайте подвір'я побитими, а потім вийдете. І вийшли вони та й почали вбивати по місту". — 9: 5—7.

Завважте, що наказ Господа звучить, вбивати і нікого не щадити; "але не займайте нікого, на кому положений знак", це значить, що ті, які стоять на стороні Господа як такі, що ознаменовані не повинні вбиватися. Кровопролиття починається із "старих чоловіків", тобто із старійшин і керівників, духовенства і визначних із їх стада. Ця різня проходить без огляду на вік чи стать. "Організована релігія" і вся сатанська організація мусить бути знищена. У пророцтві є зазначено, що цих "шестеро" має почати різню з духовенства і не мають права нікого щадити, так само не сміє людина з письмовим приладом, що є вірним класом слуг, під час голошення пімсти нашого Бога щадити духовенство з жалості чи обережності. Це повинно означати, що на "клас слуги" покладено обов'язок і відповідальність правдиво оповіщати правду про суд Божий і про лицемірне "Організоване Християнство" назване організацією. Клас слуг не може вірно виконувати свій обов'язок, коли він не ясно і із страхом оповіщає правду. Хто би чинив будь-який опір відвертому оповіщенню правди, отже доказував би, що він не належить до Господньої організації.

Восьмий вірш дев'ятої голови Езекиїла ясно натякає на те, що останок після закінчення роботи свідчення залишиться і буде спостерігати, як Господь покінчить із ганебною диявольською організацією. Езекиїл кинувся Господеві

до ніг і поставив питання. Щоб перед Господом впасти на коліна і перед Всевишнім Творцем покірно кланяючись лежати на землі є благочинною позою для сотворіння. Поставлене Езекиїлом у цій позі питання не говорить ні в якому випадку, що клас слуг під час різни з жаху викрикував би і просив би милосердя, але швидше, що слуга, як показує пророцтво, говорить до Господа, щоб викликати пояснення Єгови, що різня повністю оправдана. Тому написано: “І як вони їх повбивали, а я zostався, впав я на лице і промовив: Ой Господи Боже! чи ти ж бо вигубив оце весь останок Ізраїля, виливаючи гнів твій на Єрусалим?” (9: 8) Битва Армагедон стане причиною повного розпаду “Християнського світу”, а іменно у цій битві не буде йому дано пощади і милосердя. Відповідь, яку Езекиїл одержує від Господа підтверджує цей факт: “І сказав він мені: Безбожність дому Ізраїлевого й Юдиного велика, аж надто велика; ся країна повна кривавих гріхів, місто же переповнене несправедливістю, бо вони кажуть: Покинув Єгова сю країну, не бачить Єгова. Оце ж і моє око не пощадить і Я не помилую; оберну поступки їх на їх же голову”. — 9: 9, 10.

Сьогодні ті люди, що люблять справедливість ясно бачать і дуже добре знають, що народи “Християнського світу” повні несправедливості і безбожності. Багато священників пробують переконати людей, що Бог залишив їх за їх байдужність до церковних організацій і за їх неуважність підтримувати їх; в той час, коли інші священники пояснюють народів, що нема Все-

могутнього Бога, нема Творця неба і землі і Біблія недостовірنا. Бог не пощадить їх, а відплатить їм за їх безбожність. Він повністю змете весь рід, так що всі, що залишаться жити, повинні знати, що Єгова є єдиним правдивим Богом.

Висновок, що це кровопролиття дуже далеко розшириться підтверджується слідуючим свідченням Єремії: “І будуть того часу побиті Єговою від краю до краю землі; не будуть по них плакати, не будуть їх збирати ані ховати, гноєм лежатимуть верх землі. Ридайте, пастирі, голосіте! і посипайте голови порохом, ви значнійші в отарі! прийшла бо ваша година, щоб вас поколено й порозпуджувано, й попадаєте, як дорога посудина. І не буде втечища пастирям ані притулку передним в отарі. Ось-ось почується жалібний клич і плач між передовими в отарі, спустошить бо Єгова їх пасовище. І спустошить палкий гнів Єгови затишні оселі в них. Він, мов той лев, покинув свій пробуток і земля їх обернулась в безлюдде від лютості пустошника і від палкого гніву його”. — *Єремія* 25: 33—37.

Кожному відділу Божої організації доручено певну частину праці, яка повинна очистити землю від сатанської організації; від кожного відділу при цьому вимагається вірне виконання свого завдання. В Езекиїла 9: 11 написано: “Аж ось той, що в льняній одежі, той, що при боці в його писарські прилади, приніс звістку й сказав: Зробив я так, як ти мені приказав”. Певна справа в цьому тексті пророцтва таким способом є викладена, щоб показати, що клас слуг вірно

виконає йому доручену працю і після закінчення якої назначеним способом повідомить про це. Це означає, що свідчення повинно бути зроблене і що всякий, який надіється отримати благословення Господа, будучи членом Його останка з радістю візьме участь у цьому свідченні чи в справі ознаменування. Вірний останок, котрий є послухний до волі Господньої в тому відношенні, одержить признання Господнє.

Цей текст св. Письма крім цього вказує на те, що деякі з останку будуть на землі після того, як буде зроблена справа, і що вони зі свого сприятливого місця розташування під охороною Господа будуть свідками Армагедону. Вони збережуть свою відданість Богові і своєю вірністю будуть свідченням вищої влади Всевишнього і честі Його імені.

Оповідання Божої пімсти

(Езекиїла, голова 10)

Десята голова пророцтва Езекиїла є дальшим доказом того, що клас “вірного слуги” на землі є частиною Божої організації і стоїть зі своїм Воєначальником в тісному зв'язку. В той час, як останок вживається, щоб визначити тих, які повинні пронестися через вогняне горе Армагедону, Господь використовує його і для того, щоб оповістити знищуючу частину своєї програми. Пророцтво не можна розуміти так, начебто воно повчає, що останок спочатку мав би закінчити справу позначення для врятування і життя, перш ніж він виконає своє завдання у зв'язку зі справою знищення. Різні образи в книзі Од-

криття сліднують не одне за одним, а в тій самій послідовності, як вони наведені; і це саме правило діє і в пророцтві Езекиїла.

“І повернув я, коли ж на твердині понад херувимами щось наче сапфір-камінь, щось наче престіл було видно над ними”. (10: 1) Сапфір-камінь відображає символічно основу муру святого міста Єгови (*Одкриття 21: 19*), а його каміння зображають символічно Його славу. Його слава буде відбиватися від Його організації, особливо від Його любого Сина, і Його організація сіятиме в силі Його святості. “Із Сиона звершеної краси засіяв Бог”. (*Псалма 50: 2*) В пророчому образі організація Єгови показана як всюдисуща, а над цією організацією возвишається престіл Єгови, а той, що сидить на престолі, могутий, всесильний управляє діяльністю своєї організації. “І сказав він до вдягненого у льняну одіж: Увійди проміж колеса під херувимами, набери повні пригорщі жару з під простору між херувимами та й висип на місто. І ввійшов той перед очима в мене”. — 10: 2.

Другий вірш десятої голови цього пророцтва є далшим доказом того, що ті, що одягнені в одіж справедливості і таким способом визнані, яких приведено до Божої організації є підкорені вищим властям, це значить, тим властям, що керують і контролюють організацію Єгови. (*Рим. 13: 1*) “Чоловіку у льняному одязі” дано настанову увійти проміж колеса і наповнити свої руки жаром; і він слухається наказу. Виходячи з послідовного зображення речей у цьому видінні може здаватися, наче людина лише після закінчення праці свідчення пішла б, щоб при-

нести жар; проте з цього не слідує, що справа свідчення у сповненні пророцтва була закінчена перш, ніж було взято вугільні жарини і розсіяно над містом. Ілью було помазано і уповноважено виконувати справу реституції (відновлення) і також справу знищення. Клас “вірного і розумного слуги” виконує зображену через Єлисея працю і тому має сповнитися та частина цього пророцтва, де говориться про знищення міста; але справа будівництва має пройти перед справою знищення. Праця по відбудові є більшою частиною зробленої “слугою” справи і вона робиться шляхом оголошення Божого імені і його наміру серед народів землі.

Десята голова Езекиїла зазначає також час, до якого ця справа повинна продовжатись. Пророцтво каже, що херувими стояли по правій стороні храму, коли чоловік той увійшов. Херувими є слуги Божої організації, яким доручена справа виконання його вироку. Слід звернути увагу, як це доказується обставиною, що херувима поставлено в саді Едемському, щоб там виконати судовий вирок над Адамом, що вони й зробили (*1 Мойсея 3: 24*) Коли Люцифер був членом Божої організації, то він був осяйний херувим, це значить, що йому дано владу над іншими і що він мав силу виконувати вирок смерті (*Езекиїл 28: 14; Жидів 2: 14*) Колеса, що зазначені у пророчій картині представляють складові частини його організації застосовані для Божої мети. Вогонь є символом виконання Божого вироку знищення. Вогонь знаходився між колесами і був охоронений херувимами.

Вся пророча картина показує, що представлені в ній речі виконуються своєчасно, тому що Ісус Христос присутній у храмі Єгови, щоб направляти, а звідки впливає, в який час має бути зроблена справа виливання вогню чоловіком у льняному одязі. “Єгова у своєму святому храмі. На небесах престіл Єгови; Його очі дивляться, його повіки контролюють людських дітей. Єгова випробовує праведного; безбожника і того, що любить насильство, ненавидить душа його. Жаром посипле Він на безбожних; Вогонь, сірка, палящий вітер буде частиною його чаші”. (*Псальма 11: 4—6; Юда 14,15; Малахія 3: 1—3*) Коли Господь буде присутній в храмі, щоб проводити суд, тоді буде слава Єгови над храмом. “Єгова відбудує Сион, і явиться у своїй славі”. (*Псальма 102: 16*) Видіння Езекиїла покаже Господа Ісуса Христа в храмі, щоб виконати суд в супроводі Його небесного війська, що складається з херувимів, серафимів і ангелів при виконанні Божих настанов, котрі представлені через живі, так і неживі знаряддя Його сильної організації; і вони символізуються колесами, херувимами і іншими живими сотворіннями.

Вище згадані тексти св. Письма є основою для висновку, що після 1918 року, котрий зазначає прихід Господа в храм, описане тут пророче видіння Езекиїла почало сповнятися і що до того часу пророцтво не могло бути зрозумілим.

Чоловіку у льняному одязі було наказано увійти між колеса під херувими, що показує, що клас слуг на землі стоїть під керівництвом вищого урядовця Божої організації в послу-

шенстві до Божих заповідів, і повинні діяти в єдності з живими і неживими частинами Божої організації. “І це сталося, коли він заповів чоловіку у льняному одязі: Набери жару з простору між херувимами, пішов той і став коло колеса. І простяг один херувим із між херувимів руку по той жар між херувимами, й узяв та й подав у пригоршу одягненому у льняну одежу. Той взяв і вийшов”. (10: 6, 7) Це показує, що Бог приймає належні міри, щоб виконати весь суд свого вогненного гніву над сатанською організацією. Коли клас слуг помітить, що він щиро наділений діяти під керуючою рукою великого, для очей невидимою урядовця Божою, то буде виконувати назначену справу із захопленням і щирістю. Це допоможе йому пізнати факт, що шлях слуги Господом контрольований і він тому не може збитися з дороги, коли він безумовно довіряє Господеві і не вступає на власний самолюбний шлях, але постійно радісно слухає Його. (*Прин. Сол. 3: 5, 6*) Єгова зміцнює кроки людини [Божого чоловіка, “вірною слуги”], і на своєму шляху він має вдоволення. — *Псалма 37: 23.*

Фактичне спалення чи знищення вогнем робиться для людського ока невидимими довіреними особами Господа, тобто херувимами, серафимами і ангелами; здається ясно, що херувими мають владу над вогнем або нищівними силами. Господь користується цими невидимими післанцями, щоб покласти в руки вірного класу слуг, що представлений чоловіком у льняній одежі, вогненне післання зі свого слова або виповіджений суд, і це післання згідно

розповрядження повинно бути застосоване. Прийняті резолюції головними зборами помазаного народу Божого, опубліковані ними брошури, журнали і книжки вміщують в собі Боже післання правди, котре виходить від Господа Єгови і передається Ним через Ісуса Христа і Його післанців. Це показує, як велична організація в точній гармонії спільно діє, і що від неї треба чекати. Після того, як Господь це знаряддя надбав і поклав у руки останку, було йому чи класу слуг приказано їх вживати.

Це пояснення пророцтва походить таким способом не від людини, але від самого Господа; і Господь велить своєчасно відбутися подіям, яко сповнення пророцтва. Це Його правда, а не людини; і коли люди за післання правди пробують віддати честь і славу одній людині чи багатьом людям, то вони роблять себе дурнями. Господь велить мати машинне обладнання, друкарські преси і весь матеріал для підготовки палкого післання, яке треба висипати над “Християнським світом”, і ця справа робиться класом “вірного слуги”. Сатана пробує заставити людей вірити, наче б то “Товариство Вартової Башти, Біблії і брошур” було підприємством по продажу книг. Сатана сам здатний фальсифікувати такі брехні. Представленому чоловіком у льняному одязі класу слуг дано настанову виконувати справу оповіщення пімсти Єгови, і тільки ті, які послухні цьому приказу можуть залишатися у своїй відданості Богові. “Слуга” або клас слуг не обманюється і не бентежиться через наклепи ворогів, нібито вони працюють на підприємстві по продажу книг. Останок приносить людям

післання правди у друкованій формі; це робиться під керівництвом Господа і являється найбільшим привілеєм який коли-небудь давався послідовникам Христа на землі. Останок щасливий мати право виконувати цю роботу і він співає Єгови постійно дифірамби.

Отже, легко можна побачити, що останок, представлений справою Езекийїла мусить виповнити подвійну справу, а іменно як і слідує: Свідки Єгови ходять від дому до дому і приносять людям післання правди в духовній формі у вигляді книжок і журналів. Спочатку сповіщають вони людям післання усно, при чому вони своїм свідченням не обвинувачують безбожних, але говорять про Божу доброту, і тим, хто хоче слухати, подають надію, а сумуючим втіху. Це являється дорученням останку. Але одночасно мусить він сповіщати людям про суд палкого гніву Божого, який незадовго нагряне і повністю знищить беззаконних. Це є подальша частина дорученої справи останку і ця справа мусить бути зроблена і робиться також тепер. Слуга сповіщає при цьому не свою власну пімсту, а Божу; і це є тим, що Він мусить зробити. — *Iсаія 61: 1, 2.*

Єгова, який приказав останку робити цю справу, достарчає йому засоби і вказує шлях для виконання його заповідей. Тому йде останок [чоловік у льняному одязі], як показано у пророчій картині, внизу між круговоротом коліс, це означає в Божій організації яка порівнюється з колесами в середині якого ніби ще колеса. Там одержує він палке післання правди через Чиновника Божого, до чого він приходить і нею

користується. Цей “вогонь” не постачається людьми. Довірена особа Господа достає його і кладе його в руки Божого народу на землі; і де є тим, що Езекиїл бачив і слідуючим способом описує: “Ось простягнув херувим свою руку... до вогню... і дав його в руки тому, що був у льняному одязі”. Зверніть увагу, що чоловік у льняному одязі взяв його і не відмовляв його прийняти і вживати. Він вийшов і застосував його. Це показує, що всі члени класу слуги в слухняності по відношенню до Божих заповідей повинні прийняти активну участь у цій справі. “Слуга” або останок почав виконувати цю особливу справу особливо з 1922 року, в той час як він з післанням правди ходив від дому до дому. Інша частина останку займається виготовленням і публікацією книжок і інших видань, що вміщують в собі палке післання правди і в цей спосіб діють всі разом як одне тіло. Тим, які в цьому були вірні відкриває Господь тепер значіння сповняючихся пророцтв, і це робить він в захопленні, щоб вони були сильні надією і могли знати, що вони йдуть по правильному шляху. Це є очевидно безпосередня ціль, чому Єгова тепер дає розуміння пророцтв своєму народу. (*Римл. 15: 4*) Підкріплений надією останок віддає славу Богові, а не людині і впевнено крокує до перемоги. — *Римл. 4: 20, 21*.

Написано, що після страшної різні в Єрусалимі, було підпалено місто і повністю зруйновано. (*2 Цар. 25: 9*) Езекиїл бачив у видінні, як чоловік брав жар і розсівав його по місту, що фактично збулось під час знищення міста в 606 році до Хр. Більш повне сповнення цього

пророцтва буде цілковите знищення міста, то зачить представленого Єрусалимом “Християнського світу”. Останок приймає тепер участь у знищенню, в той час, як палке післання справедливого гніву Божого сповіщає властителям і народові і воно дає зрозуміти, що Господь неминуче залишить “Християнський світ” і перетворить його в купи попелу. В той час, як вірні свідки йдуть і виконують приказану їм справу і восхваляють у піснях Єгови, сповіщають людям про свої поступовання в заносять одночасно в співзвучності з Божим Словом слідуочу молитву: “Не дай, Єгово напасникові оскому зігнати, не пособи задумам його. Не дай вознестись їм. Нехай посиплеться горюче угля. Нехай Бог кине їх у вогонь, у вир, щоб не спаслися. Чоловіку злорічивому, щоб не було житла йому на землі”. — *Псальма 140: 8, 10, 11*.

З цим узгоджуються слідуочі написані слова заспіувача народу Божого: “В моїй тісноті гукнув я до Єгови, і я благав мого Бога: Він чув із свого храму мій голос і моє благання дійшло до його вуха. Заколихалась і задрожала земля, тремтіли підвалини гір і хитались, бо запалав Він гнівом. Бухнув дим і із ніздер його і вогонь пожираючий посипався з уст Його, вугілля палаще бурхало з Нього. Нахилив небеса, і спустився на землю і стала чорна хмара під ногами Його. І возсівши на херувима, прилетів і вознісся на крилах вітряних. Темряву зробив своїм покровом. Наметом кругом себе — темряву вод, густі воздушні хмари. При сяєві блискавок Його пересунулась перед Ним густа Його хмара і посипались град і вугілля вогнисте. І загремів

Єгова на небесах і Всевишній підняв свій голос — град і вугілля паляще”. — *Псальма 18: 6 – 13.*

Бог велить тепер своєму помазаному народові подивитися на прекрасну гармонію між пророцтвами і молитвою свого помазаника; Він робить це для запалу своїх свідків, в той час, коли вони йдуть від дверей до дверей і розносять своє післання тим, які мають вуха до слухання. Вони ходять болючими ногами і втомленим тілом, проте з наповненим радістю серцем, бо вони знають, що вони справедливо роблять, роблячи те, що Єгова приказав; вони ясно розуміють повністю події, бо Господь це об’явив.

Видіння Езекиїла чоловіка у льняному одязі і його творіння справи представляє, що сатанська організація має бути знищена в Армагедоні не насильницькими робітниками, соціалістами чи анархістами, а організацією Єгови. Це буде справедливий суд Божий приведений у виконання законно тут назначеними слугами; і Він велить останку взяти в цьому участь шляхом голошення цього вироку перед введенням його в дію. Чоловік у льняному одязі, якого бачив у видінні Езекиїл, не зруйнував Єрусалим, але Господь застосував тут інші сили. Так само передбачений цим видінням останок не знищує “Християнський світ”, але його діяльність, оголошення післання Божої пімсти людям, є певною і вірною ознакою наступаючого знищення сатанської організації виконавцем вироку Єгови; і це буде оправданням імені Єгови.

Під час підготовки до битви великого дня Бога Вседержителя, користується Єгова рукою або силою людського творіння, які створюють “клас слуги” на землі. На випадок, якщо він її не використає; але Бог бажає — так як іншим способом, також і таким способом доказати, що Він бажає мати людей на землі, які своєю ласкою протистоять спокусам і нападам Сатани і можуть залишитися стійко вірними Богові і перебувати у своїй відданості Йому. Це передсказано появою зображення людської руки під крилами херувимів. “Було ж у херувимів видко подобину рук людських під крильми”. (10: 8) Видіння показує тут, що всі херувими були однакової постаті, “а що відноситься до зображення їх облич, так були це обличчя, які я бачив на річці Ховар, і їх вигляд і їх самих. Вони йшли кожний прямо перед собою вперед”. (10: 9—22) Видіння показує, що всі частини Божої організації діють разом безперешкодно і в точній гармонії. Зображення людської руки під крилами херувимів свідчить фактично, що Бог користується рукою людського сотворіння, щоб розсівати жар свого палкого гніву, про який Він повідомить.

Де завжди клас слуг Єгови виконує свою справу, там назначає Він сам — не зважаючи на місце і відношення — роботу, яка повинна виконуватися. Це означає, що всі, які Єгову люблять є в цілковитій повній єдності і гармонії, які постійно підносять ім'я Бога і разом діють для Його прославлення. Ця частина пророчтва є суворою доганою для тої групи християн, які пояснюють, що вони являються послі-

довниками Господа Ісуса Христа і претендентами на Царство, причому живуть у постійній ворожнечі і сварці. Господь радить тим, які справді будуть жити, що вони повинні робити, коли серед них є ті, що протирічать. Не можна відплатити тим же. Але вірні мусять приходити і мусять продовжувати роботу, яку їм Господь назначив. (*Рим. 16: 17, 18*) Гармонійна взаємодія Божої організації для виконання Його волі є одним із сильних доказів того, що ті, що брали в ній участь є помазаним Його народом, насолодою якого є проповідувати хвалу і величність Його імені.

Лист звертається

(Езекиїла, голова 11)

Лицемірні священники, володарі народу і значні із релігійного стада “Християнського світу” вважають себе в своєму зазнайстві розумними і використовують релігію як щит або привід для своєї діяльності; і вони показані в одинадцятій голові видіння Езекиїла. В ньому пророкується його судьба. Оскільки про них йде мова, треба також їм об’являти післання Божого гніву. Це післання правди треба перенести від певної частини Божої організації, а іменно від представленої пророком Езекиїлом. Дух або сила Господня підняла Езекиїла вверх і понесла його до східного входу в храм і він дав йому там видіння.

“І підняв мене дух в гору і приніс мене до східної брами в дому Господньому, що стояла на схід сонця. Так, коло входу в ворота стояло

Відплата по справедливості

двадцять п'ять чоловік і побачив я між ними народних князів Езанію Азуренка й Фалкію Банеєнка". (11: 1) Ті тут бачені чоловіки, як видно, це те саме мнине товариство, яке описується у Езекиїла 8: 16. Вони є правителями народу, що показує, що вони мають контроль над народом і його виконують. Ця сама група розглядалась у восьмій голові, як вони своєю спиною стояли до храму і поклонялись сонцю. Ці люди приписували собі без сумніву в один час, що були проповідниками або священниками, але пізніше відмовлялися від цього і переходили на політичну професію володіння народом. Вони і їх безбожні співучасники зійшлися, як показує пророча картина, в храмі. Іншими словами, вони приписують собі, що вони є Божими любимцями, але в домі Господньому займаються своєю справою.

Сьогодні є в місті Нью-Йорку одна так звана "Християнська церква", яка була споруджена декількома дуже багатими людьми, громаду якої очолює сучасний проповідник від класу "вищої критики". На цьому місці влаштовуються філософи, вчені, жінки і інші творіння, але Слово Боже, Господь і Його ім'я зневажаються. Ці люди висміюють Боже Царство і близько наступаючу битву Армагедон, точно як ті псевдовчені, які у свій час висміювали пророцтво Єгови відносно наступаючого занепаду Єрусалиму. (*Єремія 23: 16, 17*) Вищеописана церква є тільки зразком багатьох інших у всіх частинах "Християнського світу". Вони піднімають самі себе, приписують собі здатність керувати людьми, возвеличувати їх і надавати вид землі

згідно своїх ідей. Порівняно з народом вони видають себе за чинителів справи від імені Господа; а насправді вони є “винуватцями беззаконності” і знаряддям зневаги імені Єгови.

Господь через своїх післанців показав проповіди Езекиїлу цих винуватців беззаконності, і це описує їх як слідує: “І сказав він мені: Сину чоловічий, це ті люди, що в них лихе на умі і на шкоду цьому місту дораджують, вони бо говорять: Ще не близько; будемо дома будувати; воно (місто) — це котел, а ми м'ясо”. (11: 2, 3) Чоловіки, яких Езекиїл бачив, зневажали Слово Боже, билися взаємно по спині і говорили: “Ми є суттю; не прийде нещастя, яке нам може шкодити; ми можемо робити, що нам подобається; і що ці пророки [Езекиїл] кажуть, показує, що вони залишені розуму”. Вони вважали, що вони в безпеці, вважали себе дорогоцінним вмістом горшка і чекали, щоб постійно залишатися в захищених і вигідних відношеннях. Проповідники (священники) вибрали їх і повели в храм, бо вони всі були однієї думки, вони всі вважали, що вони в безпеці і не мали очевидно ніякого побоювання.

Факти показують, що це пророцтво тепер є в стані сповнення. Є сьогодні подібні володарі політичних становищ у “Християнському світі”, які разом з духовенством являються в церквах провідниками, і вони всі вважають, що вони є у безпеці. Священники і визначні із їх стада б'ють себе по спинах і кажуть: “Ми є суттю. Все стане як слід (справедливо). Дозвольте нам збудувати більше будинків і стягнути з глупців стільки грошей, скільки можливо, на остаток

покласти високу процентну ставку і незабаром ми зможемо зробити те, що тільки схочемо”. Точно така практика була застосована, а іменно особливо з часу світової війни. Підтримані власники великих підприємств хитрими, безсовісними політиками і священниками вийшли вперед за хитро розрахованими планами, щоб все одержати в руки небагатьох; вони живуть у пишності і думають, що вони є абсолютно безпечні. Так було за днів Ноя, і Ісус передбачив, що в кінці світу обставини мали б бути такі ж самі. — *Маттея 24: 37—39.*

Дух Божий зійшов над Езекиїлом і він побачив обличчя тих винуватців беззаконності, які тепер в кінці світу, панують над народом і пригнічують його. Після цього пророкував Езекиїл про тих князів тьми або любимців, показував їм спочатку їх підлість і сповістив їм потім, що Господь тепер повернеться проти них. Деспотичні, брутальні і гноблящі володарі “Християнського світу” по сей день чинять зло, як і їм подібні у свій час в Ізраїлі. Ці в “Християнському світі” є більш гідні покарання, бо вони крім слів пророків, які звучали до їм подібних в Ізраїлі, ще посідають слова Ісуса і апостолів, і живуть в часі їх проголошення. “Князі тьми” “Християнського світу” спричинили неописані страждання і смерть багатьом людям, щоб досягти своїх егоїстичних цілей. Тому Господь Бог вказує пророкові Езекиїлу пророкувати про них слідуючі слова: “Багато ви положили трупом у сьому місті, й закидали вулиці його побитими. Тим же то ось як говорить Господь Єгова. Ті побиті, що ви положили трупом поміж

вами — вони м'ясо, а місто — казан; вас же я повиводжу з нього. Меча ви боїтесь, то ж Я приведу на вас меча, говорить Господь Єгова. І повиводжу вас геть і подаю вас на поталу чужеземцям і проведу над ними суд. Од меча поляжете; на Ізраїльській границі судитиму вас, і тоді зрозумієте, що Я, Єгова. Не буде він вам казаном, а ви не будете м'ясом у казані; бо на границі Ізраїльській судитиму вас”. — 11: 6—11.

Правителі, князі тьми і властители “народів Християнства” самі боялись меча, і коли вони попали в труднощі, скрилися самі у безпечному місці, а “простий народ” пхнули на фронт на знищення. Але тепер пояснює Господь, що Він поверне долю, і що князі тьми, володарі і правителі повинні впасти від меча, яким Господь буде проти них воювати. Він велів своєму пророкові Єремії пророкувати слідуючі підтверджуючі слова: “Ридайте, пастирі; голосіте! і посипайте голови порохом, ви значнійші в отарі; прийшла бо ваша година, щоб вас поколено й порозпуджувано й попадаєте, як дорога посудина. І не буде втечища пастирям ані притулку передним в отарі”. — *Єремія 25: 34, 35.*

Вожді тьми і властители “Християнського світу” не мають оправдання за свій вчинок. Ізраїльтяни були Божим вибраним народом і повинні були жити згідно своєї угоди, але вони діяли як поганські народи. Народи, які представляють себе, що вони не приналежні до “Християнства”, практикують сатанську релігію. Вожді тьми і властители “Християнського світу” стверджують, що є вони Божими дітьми і його народом; але вони зневажають Його за-

повіді і діють, як і весь т. зв. “Християнський народ” сповідуючи сатанську релігію. Вони вшановують людину, звеличують самі себе і зловживають своєю владою для пригнічування бідних. Тому повідомляє Бог, що Він відвідає їх у своєму справедливому гніві; і це Він зробить, щоб всі могли спізнати, що Єгова є Богом і цим самим Він оправдає своє ім’я. — 11: 11, 12.

Коли один з князів помер, як повідомляється у тринадцятому вірші, впав Езекиїл на своє лице і голосно закричав: “Ой горе, Господи, Єгово! Невже ж Ти хочеш вигубити останок Ізраїля? ” Це був крик не співчуття, а щось багато більше, а іменно, щоб викликати і показати прояв справедливого гніву Божого, що цей суд, що над ними відбувається, є справедливий і правдивий. Потім Бог звертає увагу на жадність і самовпевненість могутих, а також на їх гноблення бідних: “Сину чоловічий, твоїм братам, твоїм родичам та й усьому дому Ізраїля разом говорять осадники Єрусалимські: далеко вони від Єгови, нам віддана ця земля у володіння! ” — 11: 15.

Так само іде справа сьогодні, де підприємці “Християнського світу” своїми словами і своїми вчинками кажуть: “Земля належить нам, і ми хочемо з нею робити те, що нам завгодно. Ми хочемо велику товпу загнати в казарми, з батраків зробити кріпаків і жити”. Тому говорить Господь про них: “Чоловіки твоєї рідні [лагідні і боязкі, яких полоненими тримають в церквах, і на яких визначні із стада споглядають з погордою] ті, до яких жителі. Єрусалиму [визначні стада] говорять: Залишіться далеко від Єгови

[це значить, ви в Його немилості, але ми є Його захоченими]; нам дана земля у володіння [ми є тими, яким дано всі речі]”. Господь спричинить цим гнобителям знищення, так як пророк Езекиїл це бачив у своєму видінні і пророкував.

Покірні звільнені

Господь говорить слова втіхи до звичайного народу, з котрих можна зробити висновки, що серед відштовхнених в сторону і пригнічених мільйонів людей “князями тьми” і властителями “Християнського світу” знаходяться, ті Богом помилувані, які слухають правду, звертаються до Господа, є Йому покірні і котрі ніколи не будуть вмирати. Їх серце і їх думки в месіанському Царстві будуть очищені, і вони будуть жити на землі в безпеці. (*Див. Езекиїл 11: 16—21*) Бог буде тих щадити, які Йому свої серця направляють і шукають справедливості; і Він переведе їх через час горя. Це є ті тихі і покірні, котрі будуть Ним благословенні. “Тихі люди займуть землю і будуть радуватися повним супокоем”. — *Псалма 37: 11*.

Оливна гора розташована на сході міста Єрусалим і є символом Царства миру і Божого благословення. Із знищенням сатанської організації, як обіцяв Господь, принесе через Царство Єгови народам землі мир і благословення. Езекиїл бачив це в своєму видінні і записав: “І піднялась слава Єгови із середини міста і зупинилась над горою, яка на схід від міста”. (*11: 23*) Це підтверджує інший пророк, що на-

писав про битву Армагедон і тоді додав: “І стануть ноги його на горі Оливній, що напроти Єрусалиму до сходу сонця”. (Зах. 14: 4) Потім повинен запровадитися мир і добра воля серед людей; і це буде зроблено правлячою рукою Божого Царства.

У двадцять четвертому і двадцять п'ятому вірші одинадцятої голови Езекиїла доповідає пророк, що він був перенесений духом на місце до вигнанників, де він до “в'язнів” говорив всі слова, які Господь йому відкрив. Це ясно означає, що тепер “в'язням” у “Християнському світі”, отже тим, які приєднані до “Християнства”, треба принести правду про сатанську організацію; а особливо про той факт, що “Християнський світ” є частиною цієї безбожної організації. Вірний останок мусить нести це свідчення для імені Єгови. Пояснити і повідомити “в'язнів” про Єгову і Його велику організацію, і що вона знищить організацію Сатани. Останок чинив цю справу останні декілька років і продовжує її тепер; і це мусить так довго відбуватися, поки закінчиться справа видачі свідчення правди і впаде “Християнство”. “В'язні” повинні одержати нагоду пізнати, що головним вченням Біблії є Боже Царство, бо це Царство оправдає ім'я Єгови.

Голова 2

ОЗНАЙОМЛЕННЯ

(Езекиїла, голова 12)

Єгова виражає свій справедливий гнів проти ворога, після того як Він про цей свій намір достатньо повідомив. Задовго до того, як великий потоп зніс водою “тогочасний світ”, Бог післав свого слугу Ноя сповістити властителів і народів про надходяче нещастя. Перш ніж Бог накликав велике нещастя на Єгипет, то Він післав Мойсея і Аарона, про це повідомити. До того, як впав Ізраїль, післав Бог свого законно-уповноваженого пророка сповістити свій справедливий гнів проти порушників поламавших з Ним угоду. Єгова зробив це все заради свого імені, щоб люди могли взнати, що Він є правдивим і Всемогутнім Богом. Все, що Він зробив у повисше наведеному прикладі представляло то, що повинно пройти над “Християнським світом”, це значить над всіма народами необгрунтовано стверджуючими, що вони є Божим народом і послідовниками Христа і котрі практикують “християнську релігію”. Після того треба було б чекати, що Єгова це доведе довідома властителів і прибічників “Християн-

ського світу” і що це повідомлення надійшло би після приходу Христа до Божого храму.

Коли Ісус Христос говорив своїм послідовникам про великий день Бога Вседержителя, в якому проявиться гнів Божий, Він сказав: “Остерігайтеся, щоб часом не обтяжувались ваші серця прожорством і пияцтвом та журбою життя цього і щоб несподівано на вас не настиг той день”. (*Луки 21: 34*) Ці слова служать подвійній меті: перше, напominанням для всіх, які прийняті в угоду Царства, бути весь час пильними і послухними до Божих заповідів; і друге, як остаточний доказ того, що великий день Бога Вседержителя буде свідком проявлення Його гніву над “Християнським світом”, і що цей день принесе повне знищення “Християнському світу” і всім частинам сатанської організації. Цей текст св. Письма сповіщає послідовникам Христа наближення цього дня справедливого гніву Єгови і зобов’язує їх повідомити про це світ.

В той час, як очевидно це правда, що великий день Бога Вседержителя постигне багатьох, які ще не одержали про це ніяких повідомлень, однак ця відсутність пояснення не є виною Єгови. Коли Ісус прийшов в храм Божий, тоді сповістив Він: “А Єгова у храмі своєму святому — нехай вся земля мовчить перед Ним”. (*Аввак. 2: 20*) Це доказує, що людям треба пояснити, що скоро настане день виконання присуду, отож всім треба дати нагоду почути, що Боже Слово про цей день повідомляє. Для Божого народу нема прощення, коли він про день великої битви Бога Вседержителя, є в невіданні.

Хто вже проявив готовність, щоб виконувати волю Божу, покликаний шукати у св. Письмі і досліджувати в ньому, в якому знайде він записану волю Божу, зможе отримати Боже признание. Цей буде представлений послідовникам Христа не для одержання особистої користі, але, щоб вони могли бути свідками. Ці свідки мусять інших інформувати про Божу волю і доводити їм до відома, що Єгова є Єдиний Бог. (*Ісаія 43: 9—12*) Вірному народові Божому дано приказ свідкувати людям про початок кінця цього світа, створення Божого Царства і битву Армагедон. Цим самим не ставиться ціль повернути світ, а повідомити людей про Божі наміри. (*Маттея 24: 14*) Робота свідчення мусить продовжуватись “поки міста [всі частини сатанської організації] не опустіють, і не зостануться без жителів”. (*Ісаія 6: 11*) Не виникає жодного сумніву про те, хто це свідчення повинен був нести або іменем Господа Єгови це повідомлення опублікувати. Це завдання Його останку, який по відношенню до своєї угоди є вірним і правдивим і тому називається “вірним і правдивим свідком”; це є народ, який являється послухним по відношенню до Божих заповідей як Божий народ. Це є Його свідки. — *Одкриття 12: 17*.

Єгова післав свого пророка Езекиїла до народу Ізраїльського, щоб його сповістити про свій намір знищити місто. Рівним чином розсилає Бог також в наші дні своїх свідків, щоб повідомити “Християнському світу” про Його намір знищити цю повну беззаконня організацію, щоб Його ім’я на всій землі стало відомим. Езекиїл передав це повідомлення як усно, так

і своїм чином дій, так само воно мається з Божими свідками сьогодні. Ці слова говорячого знаходять часто глухі вуха, в той час, як його діло говорить більш переконуючо і промовисто.

“І надійшло до мене слово Єгови таке: Сину чоловічий! ти живеш серед неслухняного дому; які мають очі, щоб бачити, але не бачать, які мають вуха, щоб чути, але нечують, бо вони є домом непослушним”. (12: 1, 2) Езекиїл жив серед бунтівничого дому. Вони могли би чути, але вони цього не робили. Це представляло, що Божі вірні свідки на землі проживали серед бунтівничого народу; вони йому оповістили післання, але духовенство і визначні їх стада ні не чули, ні не звернули на це уваги. З 1914 року і до цього часу повний віри Божий народ в країнах “Християнського світу” промовив багато слів правди, але вони справили мало або зовсім не справили ніякого враження на “Християнський світ”.

Образна картина

Після того, як Ізраїльтяни не звернули уваги на слова пророка Езекиїла, приказав йому Господь Бог дати їм знак, це значить виконати певні рухи, а таким знаком було провести певну образну картину перед їх очима, щоб далі звернути їх увагу на Боже рішення: “Ти, сину чоловічий [представляючий клас “вірного слуги”], зроби собі знаряддя для переселення [зг. ам. перекладу: для заслання], та переселяйся в день перед їх очима, і переселишся перед їх очима з твого місця на друге місце; може їм

відкриються очі, але вони являються впертим домом. І виноси своє переселенське знаряддя в день перед їх очима; і ти вийди перед їх очима ввечері, як виходять ті, що переселяються [*інший переклад*: йти на заслання чи в полон]. Перед їх очима пробий собі отвір у стіні і виносися через неї; перед їх очима візьми знаряддя на плечі і виноси його в густій темноті; ти повинен закрити своє обличчя, щоб ти не дивився на країну. Бо Я зробив тебе символом (знаком) для дому Ізраїлевого. — І я зробив так, як мені було заповідано. Знаряддя своє, як знаряддя для переселення, я виніс в день, а ввечері пробив собі рукою діру в стіні; в густій темноті виніс я клунок і взяв на плечі перед їх очима”. — 12: 3—7.

Це місце св. Письма показує, що пророкові Езекиїлу було заповідано, поставити на яву німу образну картину, щоб таким чином передати післання; і це зробив він. Деякі вважають, що образна картина являється справою теперішнього часу; проте Господь створив сотні років тому деякі з них, і вони мають тепер для помазаників далеко більше значення, ніж будь-яка картинка зроблена людиною. Добре відомі сьогодні факти, які по всій видимості чітко відповідають пророчій картині Езекиїла, є слідуючі: Коли вибухла світова війна, старанно проповідувалась Євангелія. Але “Християнський світ” не слухав її; більше того проповідники Євангелії арештовувались. Накладені їм обмеження загострились, і в 1918 році збори Господні були в цілому виселені на заслання і справу свідчення Божого народу майже припи-

нено. Багато свідків Господніх були кинуті за стіни в'язниці. Головне бюро в Брукліні було розформовано, його власність розпродана, і де-що, що залишилось перенесено в інше місце. Це все відбувалось перед очима всього народу. Чиновниками “Християнського світу” було накладено заборону на нерухоме майно вірних свідків, багато публікацій, що містили Слово правди разом з оригінальними платівками цієї вісті було знищено. Це все проходило під прикриттям сатанської організації.

Ці факти сприяли цьому, щоб підкреслити значення слідуєчого правила Господнього: “Коли хтось в полон веде, так сам іде в полон; коли хтось мечем вбиватиме, той мусить бути мечем вбитий”. (*Одкриття 13: 10*) Ця образна картина була зроблена Езекиїлом по приказу Єгови; відправлення народу Божого на заслання чи в полон і припинення його діяльності в 1918 році відбулося за дозволом Єгови і це мало послужити Його певній цілі, хоча той злочин був скоєний безбожниками “Християнського світу”. Ця образна картина була створена Єговою, щоб послужити поясненням.

Езекиїл робив, як йому було заповідано, і вперті питали його: “Що ти робиш? ” Вони спостерігали за його вчинками, щоб зрозуміти, що воно означало. Господь дав Езекиїлу настанову, що він їм на їх запитання повинен би відповісти: “ І слово Єгови надійшло вранці до мене: Сину чоловічий, чи ж не буде питати тебе дім Ізраїля, той дім неслухняний: Що ж ти робиш? Говори до них: Так говорить Господь Єгова: це є віщування про володаря Єруса-

лимського, і про весь дім Ізраїля, що там живе. Говори: Я є знамено пророче для вас, як я зробив, так станеться з ними, на заслання, в полон підуть вони”. — 12: 8—11.

Єгова навчав Езекиїла спочатку виконувати означені дії, щоб створити образну картину і велів йому потім на запитання спостерігачів пояснити її значіння. Езекиїл сказав, що він є для них пророчим знаменом, і що те, що він зробив, було образом того, що над ними повинно пройти і пізніше так сталося з Єрусалимом. Що повідомляється у віршах від дванадцятого до чотирнадцятого сповнилось над Єрусалимом слово в слово, коли “князь”, властитель чи цар втікав через мур і у полі в степу попав у полон і йому осліпили очі. — 2 Цар. 25: 1—7; 2 Паралипоменон 36: 11—21; Єремія 39: 1—7.

Пояснення символу

Бог велів цьому статися, що орда Сатани під час війни із святим народом створила образну картину, яка тепер як свідчення пророчо говорить проти неї. Досвід класу слуг під час 1918 року являється символом для того, що до встановленого рукою Єгови часу станеться над “Християнським світом”. Їм не ставилось до відома в 1918 році про значення знака; але їх почали незабаром після того, а саме в 1919—1920 роках про це повідомляти. В той час у великих щоденних газетах розміром в цілу сторінку поміщались повідомлення з оголошенням публічної доповіді, в яких між іншим говорилося: “Приходьте і послушайте, чому Дослідники

Біблії були засуджені до вісімдесяти років ув'язнення і що проповідники мали з цим спільного". Аудиторія, яка з'являлася на це запрошення на публічну доповідь, була повідомлена про те, що проводарі "Християнського світу" давали повід на ув'язнення Дослідників Біблії і припинення їх діяльності, і що це відбулося за наполяганням релігійних проповідників, агентів Сатани. Далше сповіщалось людям усно і також широким розповсюдженням в друкованій формі, що на "Християнський світ" прийде велике горе, а особливо на духовенство і визначних з їх стада, які панують над землею.

Божий вірний клас слуг був позбавлений своїх прав і їх діяльність в 1918 - 1919 роках була припинена, бо він був вірний Господеві і Його справі. За це були відповідальні проводарі в "Християнському світі". Це були бунтівничі вчинки проти Єгови, бо єдине за що вірні Його слуги були ув'язнені, полягало в тому, що вони проповідували і роз'яснювали Євангелію Царства, що світова війна доказує, що Царство наступило і що лише воно зможе встановити мир на землі. Духовенство і інші проводарі "Християнського світу" без жодної причини ображали ім'я Єгови і знущалися над Його свідками; тому Бог пояснив, що Він з ними поступить згідно слідуючого правила: "Віддайте їй, як вона віддавала вам, і подвойте вдвоє по її ділах; і в чаші, в якій вона мішала, мішайте їй удвоє". — *Одкриття 18: 6.*

Подібно тому, як Єгова велів оповістити неслухняному дому Ізраїлевому свій вирок, в той час Він дав повід Езекиїлу показати їм образну

пророчу картину, а потім пояснити її значення, таким самим чином сповіщається в даний час “Християнському світу” Божий вирок над ним, а саме, Бог велів спочатку кинути у в’язницю своїх слуг і припинити всю їх діяльність, а потім розіслати їх з Його післанням до народів “Християнського світу, щоб вони про це доводили їх до відома, що йому за всю його несправедливість буде відплачено і він загине. Це робить він, щоб люди взнали, що Він є Всемогучим Богом, і що вони ні в якому випадку не могли завжди безкарно творити діла ворога Сатани. ”І визнають, що Я, Єгова, як розсію їх поміж народами і порозвіваю їх по всіх землях”. — 12: 15.

Загибель, що прийде в Армагедоні над “Християнським світом”, буде найбільшим горем, що коли-небудь спіткало світ. Господь велить тепер сповіщати, що під час цього горя, буде існувати клас, який переживе його і надалі буде в Його милості; Він велів Езекиїлу це описати слідуєчими словами: “Я збережу небагато з них від меча, від голоду і чуми, щоб вони розповідали про всі гидоти свої поміж народами, куди вони прийдуть. І всі зрозуміли, що Я, Єгова”. (12: 16) Цими словами пояснює Господь, що Він це робитиме, щоб врятувати вірних. Це є дальшим доказом, що “ мільйони тих, що сьогодні живуть, ніколи не будуть вмирати ”. Вони одержують тепер деякі пізнання правди через Господнє післання, яке їм приносить клас слуг, які з книжками або іншими засобами відвідують їх із дому в дім. Ці, що чують, повинні сповіщати це післання іншим за ме-

жами “Християнського світу”, і вони повинні знати, що Єгова є Бог. Знищення “Християнського світу”, і схоронення цих мільйонів у горю і потім їх дальше збереження при життю буде оправданням великого імені Божого. Сатана через свою організацію на протязі століть ганьбив ім’я Боже, і тепер мусить Боже святе ім’я бути оправдане, щоб всі могли спізнати, що приходить життя і благословення від Єгови, і що Він тим, які радіють Його справедливими законами, дасть життя.

Їжа з тремтінням

Єгова велів Езекиїлу повідомити Ізраїльтян, що над ними наближається, і Езекиїл повідомив їх. Це таким способом дій, як він приймав свою їжу. Він їв свій хліб і пив свою воду економно в страсі і з тремтінням. Це була частина образної картини, через яку пророкувалось, що Єрусалим спіткає подібна судьба. “Сину чоловічий, їж хліб свій з тривогою, і воду свою пий з тремтінням і в боязні. І говори до народу землі: Так каже Господь Єгова про жителів Єрусалиму в країні Ізраїль: В страху будуть вони їсти свій хліб, і в журбі питимуть свою воду, бо земля їх перестане давати врожай через насильство всіх його жителів. І заселені міста опустіють, і земля зробиться пустинею, і ви визнаєте, що Я, Єгова”. (12: 18—20) Ця частина пророцтва сповнилась буквально над Ізраїльтянами і вони були вжиті як образ, щоб показати що могло пройти над “Християнським світом”. Богу посвячений народ на землі у

1918—1919 роках чинив точно таке саме; вони їли свою їжу і пили свою воду з тремтінням і економно. В цих роках терпіли скрізь від великої нестачі поживи, і до того Божий народ тримався в суворому обмеженню; тепер, у 1931 році почалося це пророцтво сповнитися над “Християнським світом”. Люди почали пізнавати, що в дійсності означає нестача поживи, і ось вони бачать, як ще інше страшенно хвилююче нещастя наближається над світом, їдять вони свою їжу зі страхом і тремтінням, і знаходяться в стані горя. Цей стан ставав все гіршим і гіршим.

Не може бути по праву сказане, що це був Єгова, який ці нещастя, як загальне покарання, посилає на людей. Бог проте допускає це, в той час, коли Він не запобігає цьому. Сатана є тим, який є відповідальним за терпіння і нещастя, яке проходить над людьми; і він велить своїм слугам, релігійним священикам, заставити вірити народ начеб то це нещастя прийшло на них від Бога, тому що вони невірні церковним організаціям “Християнства”. Це є тактика Сатани відвертати народ від правдивого Бога, щоб весь народ у битві Армагедон зайняв місце на стороні Сатани. Слід згадати про те, що Бог передбачив зберегти тих які Його люблять і шукають смирності і справедливості. (*Псальма 41: 1, 2; Софонія 2: 1—3; Псальма 145: 20*) Є багато таких, які заперечують, що ними керує Сатана і його слуги, а навпаки звертаються до Господа; це ті, які в часі горя повинні бути схоронені.

Без дальшої затримки

Богові відданий народ на землі приділив увагу значенню дат 1914, 1918 і 1925 рр. Багато говорилось про ці дати і що в цей період настане; але не сталося все, що пророкувалось. Що стосується до самих дат, то передбачення були цілком правильні; але то що відбулося можна було передбачити попередньо тільки не повністю. Відсутність деяких передбачених речей давало слугам Сатани у “Християнському світі”, особливо духовенству і “чоловіку гріха” клясі можливість висміювати вірних слуг Господа, ображати їх і про них і їх пророцтва говорити: “Всі їх видіння і пророцтва не сповнились, і це є доказом того, що вони несправедливі і що всі їх пророцтва про майбутнє не збудуться”. Духовенство використовує таке пояснення, щоб відвертати людей від Бога і Його правди. Це було предсказано слідуючими словами Божими через Езекиїла: “Сину чоловічий, що це за поговорка, яку ви маєте в землі Ізраїльській, в якій ви говорите: Багато часу промине і пророче видиво покажеться марним?” — 12: 22.

Певно, жодна людина не може сказати в який визначений день чи в якому році розпочнеться Армагедон; але явно можна побачити, що обставини серед людей є такі, що наблизилась велика криза. Духовенство і політики до цього дня пророкували, що їх людські махінації привели б до великого успіху і добробуту. Вони виступають проти свідків Божих і кажуть про них, що вони недоумні, і що ще багато води

через море пропливе, поки одне з великих нещасть сповіщених ними, які тепер спіткали б в мирі живуче “Християнство”. Вони пояснюють людям, що в Біблії про це нещастя є написано, і воно відноситься до минулого часу і немає ніякого діла з майбутнім. Вони заходять навіть ще далше, в той час, як вони зневажають ім'я Бога і кажуть, що “Християнський світ” мав би одягнути землю в моральне досягнення людини, і що вони підготовляють її як відповідне місце для приходу і перебування Христа. Вони говорять із зневагою про пророцтва, які наведені слугами Божими з Біблії; “Християнський світ” і його союзники роблять це для поговірки, що всі пророцтва слуг Єгови не мають збуття, і надалі мали би залишитись несповненими.

Подібна поговірка була намічена “Християнським світом” і його союзниками в дні Езекиїла. Господь знав звичайно кожну поговірку, але Він доручив своєму післанцю пророкові Езекиїлу поставити про це питання і потім сказав: “Говори до нього: Так каже Господь Єгова: Я хочу зробити цій поговірці кінець, і не буде більше вживано ту поговірку в Ізраїлі: але скажи їм: Близький час і справдиться всяке видиво пророче. Бо вже в дому Ізраїлевому не буде марним ніяке видіння пророче й ні одно віщування не покажеться ложним. Бо це Я, Єгова, Я буду говорити, і слово, яке Я промовлю, сповниться, та й не буде відложено; бо у ваші дні, впертий доме, промовляю слово і зараз виконаю його, говорить Господь, Єгова”. (12: 23—25) Боже Царство почало діяти. Його день пімсти настав, Армагедон наближається і перш за все, і без

сумніву пройде над “Християнським світом”. Бог засудив “Християнство” і свій вирок мусить над ним невдовзі виконати. Бог пояснює, що це довше не може відкладатися: “Тому говори до них: так говорить Господь, Єгова: Жодне з моїх слів не повинно більше бути відложено; слово, що Я говорю, воно справдиться, говорить Єгова”. — 12: 28.

Прийшов час, що Божий народ це всім повинен повідомити, що народи зближаються до Армагедону, і що єдина надія для людей є Царство Боже. Мати право оповіщати про це являється великим привілеєм. Це є правда, і правда дасть народові надію і мужність.

Ті, які тут фальшиво пророкують

(Езекиїла, голова 13)

Пророку Езекиїлу було Господом заповідано оповістити Його вирок над тими, які пророкують брехню. Він вже народові по суті пояснив, що фальшиві пророки більше не були би в стані брехливо пророкувати мир, а що Господь велів сповнитися Його пророцтвам — а ті є правдиві. У тринадцятій голові оповіщається особливо вирок над фальшивими пророками: “І надійшло до мене слово Єгови: Сину чоловічий! пророкуй проти пророків Ізраїлевих, що пророкують, і скажи тим пророкам, що пророкують вигадки зі свого серця: Почуйте слово Єгови!” — 13: 1, 2.

Коли Ісус відповів на питання, які події мають прийти в кінці світу, предсказав Він, що після світової війни, що вибухла в 1914 році, повстануть фальшиві пророки і фальшиві хри-

стияни. Одночасна згадка про фальшивих пророків і фальшивих християн показує, що вони будуть діяти разом ворожо проти правди і проти післання Царства Божого. Клас “злого слуги” стверджує, що він є Богом помазаний, але це твердження є фальшивим і таким чином вони є фальшиві християни. Клас “злого слуги” каже у своєму серці, як Ісус це передбачив, що “Господь забарився прийти”; і він починає бити йому підлеглих слуг. Це пророцтво Ісуса сповняється з 1917 року безперервно до тепер. Хто був освідчений правдою, прийнятий в угоду Царства Божого і був претендентом на Царство Боже, але тепер відмовляється свідчити про нього і є противником тих, які це роблять, той каже своєю поведінкою: “Мій Господь забарився прийти”. Такий вчинок викриває те, що є в серці; і коли Ісус пояснював, що невірні скажуть це у своїх серцях, так означає це очевидно, що вони висловлять своїм способом дій, що вони думають. Якщо б вони повірили, що Ісус Христос у своєму храмі, і що Боже Царство почало діяти, так вони певно робили би інакше і перестали би противитись проголошенню правди про Боже Царство, так вони стали би по стороні Господа і радісно брали би участь у Його службі і сповіщали правду. Але вони є фальшиві християни, бо вони стверджували, що являються Божими помазаниками і сидять на небесних місцях; і вони є фальшивими пророками, бо вони у своїх серцях, це значить своїм способом дій заявляють: “Царство ще не прийшло, це є ще справою майбутнього”.

Єгова вказав Езекиїлу сповіщати про свій вирок над всіма тими глупими чи помішаними і над всім “Християнським світом”, що визнає ім’я Господнє у лицемірності. Так говорить Господь Єгова: “Торе недоумкуватим [безбожним, підлим, жорстоким, скаженим, помішаним, мерзенним; *згідно іншого перекладу*] пророкам, які йдуть за власним духом, і за тим видом якого вони не бачили від Бога! ” (13: 3) Вони є лицемірні і мерзенні, в той час, коли вони ім’я Боже, Його Христа і Його слуг на землі очорняють. Вони засліплені проти правди про Боже Царство і нічого правдивого не бачать.

Ці фальшиві і лицемірні пророки включають всіх, які необгрунтовано стверджують, що вони являються Божими заступниками, але в дійсності на словах, а у вчинках є ворогами Царства Божого. Деякі з них заперечують, що вони є проти Царства Божого, але одночасно ведуть боротьбу проти справи проголошення Його Царства і Царя. Їх ворожа позиція проти об’явленої тепер правди і справ Царства показує то, що є в їх серцях і клеймить їх як глупих, помішаних і наклепницьких людей. Вони йдуть за своїм власним духом і нічого не бачать. “Недоумний чоловік не збагне тою, а дурень не зрозуміє”, (*Псальма 92: 6*) “Безумний чоловік є самолюбивий і похитливий; він йде вслід за своїми власними уявленнями і не має жодного розуміння об’явленої тепер правди” (*Псальма 94: 8*) Езекиїл каже про них: “Пророки твої, Ізраїлю, — мов ті лиси в норах”. (13: 4) Вони лукаві, хитрі, грабіжницькі, шкідливі звірі і стараються спустошити виноград і перешкодити принесенню

плодів Царства. (*Пісня Пісень* 2: 15) Це є здержання “чоловіка гріха”, “сина погибелі”. — *2 Солунян* 2: 3—11.

Фальшиві пророки і пророчиці і фальшиві християни всі об’єднані в одному класі і він включає духовенство — чоловіків і жінок, — політичних і фінансових віщунів і тих, які колись прийняли деяку міру правди, але стали ламателями їх угоди. Всі такі, є проти Царства Божого і тому вони протестують проти всього, що говориться про організацію Сатани і що спрямоване на те, щоб викрити їх беззаконність. Вони не є Божими слугами тому що не тільки відмовляються оповіщати про “день пімсти нашого Бога”, але й піднімають сильний протест проти Божих помазаників, які це чинять. Ще при цьому вони приписують собі говорити від імені Господа, але Господь ні в якому разі їх для цього не уповноважував. “Вони бачать нісенітницю [нікчемність, фальшивість, *виноска Ельберф. перекладу*], проголошують неправду, кажучи вислів Єгови [Єгова сказав], а Єгова їх не посилав та й ще заставляють [людей] надіятись, що слово їх справдиться”. — 13: 6.

Ці фальшиві пророки говорять від свого власного серця і духу і посилаються на Господа як їх авторитет, не дивлячись на то, що Господь не уповноважив їх промовляти. Вони справді нічого доброго для народу не зробили, і вони не шанували імені Господа, як Езекиїл про них говорить: “Ви не входите у щілини і не обводите муром дому Ізраїлевого, щоб твердо стояти в бою як прийде день Єгови”. (13: 5) Вони веліли показати свою власну мудрість, але не

сповіщати Слово Боже. І тому вони перед Богом найбільш гідні покарання і є головною причиною наближаючогося горя над “Християнським світом”. Вони повстали проти Господа і Його помазаників, і тому Господь їх не охоронить в день битви Армагедону. — *Одкриття 12: 17; 17: 14.*

За те, що фальшиві пророки і лицемірні християни є ворогами Царства Божого, говорить Господь, то Він є проти них і вони ні тепер, ні пізніше не будуть брати участі в Його організації. “Чи не бачили ви нікчемне видиво і чи не виповідали ви брехливе віщування, коли ви говорили; так сказав Єгова! Я ж не говорив. Отже тому то говорить Господь, Єгова: За те, що ви говорите нісенітницю (нікчемне, фальшиве) і подаєте за видиво неправду, то ось Я проти вас, говорить Єгова Бог”. (13: 7, 8) Вони будуть зачислені не до Божого народу, а до ворогів, ким вони і є; і вони помруть як засланці на чужині; “І буде рука моя проти тих пророків, які бачать нісенітницю і пророкують брехню. У ряді мого народу вони не будуть стояти, і в книгу дому Ізраїльського не будуть занесені і в землю Ізраїлеву вони не прийдуть. І тоді визнаєте, що Я — Єгова Бог”. — 13: 9.

Падіння твердині миру

Духовенство “Християнського світу” і визначні їх стада були недоумками і це відноситься до класу “злого слуги”, а також до “чоловіка гріха”. Вони намагалися заспокоїти людей і заколисати їх ніби уві сні, і відмовились попере-

дити їх перед загрозуючим великим горем. Народи “Християнського світу” створили організацію Лігу Народів, як підробку Сатани і необгрунтовано блудно стверджують, що вона представляє Боже Царство на землі. Вони очікують, що Ліга Народів охоронить їх в день гніву Господнього. Навіть якщо не буде сказаним, що клас “лукавого слуги” підтримує Лігу Народів, так це є фактом, що він бореться проти прихильників правди, яка викриває Лігу Народів і інші складові частини Сатанської організації; таким чином “лукавий слуга” є союзник тих, які створили замість Божого Царства цю підробку; і Господь об’єднає їх всіх в один клас. Всі вони хотіли би заколисати всіх людей уві сні і тому говорить Господь з натиском через Езекиїла до них; “За те, що вони баламутять мій народ і говорять: мир! а миру нема, і як той будує стіну, вони мастять її глиною (*оригін.; штукатурять; зноска.*)”. — 13: 10.

“Стіна”, згадана пророком, була в дні Езекиїла очевидно союзом Седекії з Єгиптом, який він заключив порушивши свою угоду з Навуходоносором. (2 *Паралипоменон* 36: 11—14; *Езек.* 17: 15—20) Але цей союз не був в стані а ні утримати мир, а ні захистити Ізраїля від Божого гніву. (*Єремія* 36: 31; 37: 5—11) Лігу Народів створено “Християнським світом” як стіну для відвернення війни і забезпечення миру; але Ліга Народів, це підробка Сатани, котра не забезпечить миру, і не зможе захистити від Божого гніву. — *Плач Єремії* 2: 14.

Езекиїл говорить на основі деяких перекладів про незв’язаний або поганий вапняк, або роз-

чин, який вжито для штукатурки або замазування стіни. Будь-який “розчин” або “цемент”, який вжито для зміцнення союзу між Ізраїлем і Єгиптом мусів бути нескріплюючої властивості, бо Жиди з Єгиптянами нічого спільного не мали і між ними не було любові. Егоїстичні інтереси ніколи не були справжнім і тривалим засобом зв'язку між народами. Рівним чином ніколи теж не може бути тривалим засобом зв'язку застосований “цемент” чи “будівельний розчин” для удержання Ліги Народів із-за пануючого себелюбства всіх народів. Тому каже пророк Езекиїл: “Говори до мастільників: вона впаде! Прийде злива, кам'яний град, почнеться буря; і дивись, мур впаде”. (13: 11) Це є якраз це післання, яке заповідано тепер сповістити і довести до відома післанця Божого; і цей вирок над Лігою Народів передбачається тепер також проголосити. (Ісаія 8: 9—12) Комерційні і політичні елементи “Християнського світу” зробили для себе Лігу Народів як захисний мур і духовенство його схвалило і своїми красномовними словами штукатурить і запевняє, що це Божа будова. Духовенство у протиріччі з Божим Словом намагається заставити повірити народ, що від цієї організації він буде мати мир і безпеку, і таким способом штукатурять вони стіну дальшим захисним шаром, яка невдовзі від нього впаде.

Бог Єгова через свого Виконавця вироку, Керівника великого Божого війська розвалить їх стіну і всі представлені містом частини їх організації знищить. Зливний дощ пророчої правди розлиється тепер над неукріпленим вапняком і

змие його. Ця злива перетвориться в град, і як пророковано в іншому місці “будуть падати вниз і стукати великі градові каміння, як талант великі”, які повністю скомпроментують лицемірне “Християнство”. (*Одкриття 16: 21*) До зливи граду приходить ще вітер (велика стихія), який цю стіну повністю перекине і розвалить. “І порозкидаю стіну, що ви її ліпили [егоїстично] глиною, й повалю її на землю, що основу буде видно [Сатану, як їх ініціатора], і впаде вона, та й ви з нею загинете, і визнаєте, що Я, Єгова”. (*13: 14*) Це переконуючо доказує, що падіння “Християнського світу” буде результатом справедливого гніву Божого, що був виповіджений проти нього. Це Божа битва, Він буде його нищити до остаточної перемоги і Його ім’я буде оправдане. “Так виллю Я свій гнів на стіну і на тих, які її ліпили глиною, і Я скажу вам: Стіни більше нема, і тих, що її мастили нема більше”. — *13: 15*.

Духовенство “Християнського світу” наполегливо об’яснялося в дружбі з Лігою Народів і ознайомило світ зі своїми мирними приводами. Тому говорить пророк Господній: “Тих пророків Ізраїлевих, які пророкували Єрусалимові вісти йому видава миру, хоч нема миру, говорить Єгова Бог”. (*13: 16*) Союз церков “Християнського світу” опублікував свого часу заяву, яка містить в собі слідуючі слова: “Церква може дати дух доброї волі, без якого Ліга Народів не могла би міцно устояти у боротьбі”. Це однозначно із запевненням, що в єдності з церквою Ліга Народів устояла би в боротьбі. Але ні Ліга

Народів, ні “Організоване Християнство” не схо-рониться. Обидві належать до сатанської ор-ганізації і загинуть назавжди.

Жінки на передньому плані

В 1919 році союз церков Сполучених Штатів видав спеціальний лист, в якому Лігу Народів представляли як політичний витвір Божого Царства на землі. У тому ж році конгрес Сполучених Штатів дав жінкам виборче право і відповідний закон був ратифікований в 1919 і на початку 1920 року тим же законодавчим органом. Зверніть увагу, що це сталося після закінчення світової війни, після падіння Сатани з неба і після мобілізації його збройних сил до Армагедону. (*Откриття 12: 12; 16: 13—16*) Це були особливо жінки Америки, які з чоловіками, котрі будучи “пророками миру”, керівниками і володарями в управлінні громадських справ і політичної діяльності “Християнського світу”, почали вести змагання. З цього часу вони користувалися своїм великим впливом в церковних організаціях і в установах держави. Бог знав це звичайно наперед і Він велів своєму пророкові Езекиїлу написати про них слідує: “Ти ж, сину чоловічий, зверни грізно своє лице проти дочок твого народу, які пророкують із свого серця; і пророкуй проти них”. — *13:17*.

Церкви “Християнського світу” відвідуються переважно жінками і жінки мають багато справи з політикою церков. В багатьох церквах церковна кафедра зайнята жінкою, звідки вона проповідує і пророкує. Багато жіночих това-

риств стали складовою частиною політичної і релігійної організації “Християнського світу”. Ці жіночі пророки люблять проходити святковим маршем з чоловічим передбаченням і чоловічою мудрістю, і вони справляють великий вплив на чоловіків. Політики і священники серед чоловіків, навіть не відважуються більше відкрито вказувати на деяке відповідне місце жінки в церкві і дома, з боязні, що вони могли би втратити політичний вплив і підтримку жінок.

Жінки роблять з чоловіків мавп або маріонеток. Вони жіночого роду, печені і стали легковпливовими і втратили справжню мужність і твердість в управлінні справами держави і домом. Коли, наприклад, чоловіки сидять за столом і заходить жінка, то всі чоловіки встають, щоб віддати їй повагу; таким способом ставлять вони жінку вище над чоловіком. Чоловіки знімають капелюх, коли вони заходять у ліфт, де є навпроти жінка, і як говорять вони про ці манери, є проявами їх поваги, і показують тим, що являються джентельменами. Але справа гарно представлена, і справжнє значення є далеко відмінне від загального розуміння. Це є хитрістю Сатани відвертати людей від Бога і Його встановлених правил про правильне положення чоловіка щодо жінки. Господь пояснив, що печені не успадкують Царство небесне. (1 Корин. 6: 9) Це доказує, що вимога або звичай віддавати жінкам повагу не від Бога походить, а від великого Божого ворога. Це має лише зовнішній вид, наче б то це поважання є

в порядку, і тому ця справа є тим більше облудною.

Кожний добрий чоловік любить свою жінку, свою маму і своїх сестер, і по відношенню до всіх жінок він є привітний і тактичний. Але це не означає, що він проти вираженого Богом визначеного правила буде возвеличувати жінок за незаслужене їх положення. У Божій Церкві Чоловік Христос є Головою, в той час коли жінка зображає підлеглу голові наречену Христа. Боже правило звучить: “Я хочу, щоб ви знали, що Христос голова всякого чоловіка, а голова жінці — чоловік, голова Христу — Бог”. “Чоловік є головою жінки, як Христос головою Церкви, Він є спасителем тіла. Але як Церква кориться Христу, так жінки своїм чоловікам у всьому. Ви, чоловіки, любіть своїх жінок, так як Христос любить Церкву і віддав себе самого для неї”. (*1 Корин. 11: 3; Єфесян 5: 23—25*) Сатана хотів би це правило перевернути і жінку поставити на передній план. Він починає своє переміщення в той час, коли спочатку обманює жінок і заводить в облуду і після того звертається із закликом до так званих “рицарських” почуттів чоловіка, щоб підкорити його своєму підступному плану. Ця сучасна мораль перепозиції жінок в релігійних справах і в установах держави має багато роботи із зруйнуванням дому і відверненням людини від Бога. В цей спосіб Сатана обманув чоловіків і жінок і завів їх в блуд, щоб їх відвернути від Єгови.

Слід постійно пам'ятати, що Сатана переслідує завжди одну ціль, зробити людей непослушними Творцеві; і для досягнення своєї мети

користується він великою кількістю хитрих пролазок, багато з яких, якщо розглядати поверхово, здаються зовсім правильними і добрими. Господь заповідає: “Шануй свого батька і свою матір”. (2 Мойсея 20: 12) Отже він не заповідав, щоб батько від того правила удалився. Батько тут представляє Єгову, від якого йде все добро, в той час як мати зображає Божу організацію, якою Він користується для виконання своєї доброї цілі для свого прославлення. (Ісаія 54: 5; 66: 8; Псалма 50: 20) Сатана хотів би відвернути людей від цього гарного символу і цим теж від Бога і дати повід для зневаги Слова Божого. Це робить він дуже гарно запланованим способом, тобто шляхом введення в Англії і Америці, передових країнах “Християнського світу”, відомого звичаю, як “день матері”. Цей день почали святкувати в 1913 році в Англії. В цьому ж році об’явлено постановою конгресу в Сполучених Штатах другу неділю місяця травня кожного року як національне свято, присвячене “пам’яті найкращих матерів світу, твоїй матері”. Це звучить добре і виглядає добре, поверхово спостерігши; але чи ця справа правдива? Яка її справжня ціль? Чи люблять люди в Англії і в Америці своїх матерів від 1914 року більше, ніж до того? Певно ні. Чи це правда, що кожного матір є “найкращою” матір’ю світу? Кожен знає, що це неправда.

Так званий “день матері” святкували в Америці 1914 року, адже якраз в цей рік, де цей диявольський світ дійшов до кінця, щоб озброїтись до великої битви Армагедон. Він знав, що тим самим він на один крок наблизився б

до своєї цілі, щоб відвернути людей від поклоніння Богу, коли він міг би дати повід для того, щоб принести матерям особливу шану і поклоніння; і це є одним із засобів, щоб підготувитися до Армагедону. У всіх церквах сьогодні роблять церемонії в честь “дня матері”, але ні в одній із цих церков не говорилося людям, що Бог є Отець, а Його організація є матір’ю, і що вся шана і поклоніння належить Богу Єгови. Навпаки, членів “Християнського світу”, навчається віддавати честь сотворінням, а не Творцю; і до цього вони привчалися священниками, завданням і обов’язком яких було навчати їх в дусі Слова Божого.

Судячи поверхово, то створення “дня матері” здається не являється шкідливим, а вважається добрим обичаєм. Але люди знаходяться у невідомості про те, що Сатана окривається за кулісами, і що його підступна рука керує справою, щоб також і цим способом відволікати людей від Бога. Лозунг звучить: “Найкраща мати, яка будь-коли жила” і цим хотіли б добитись зростання поклоніння сотворінню або хоча б відволікти увагу людей від належного Богу поклоніння. Було багато хороших матерів, але також багато й поганих. Не всякий може мати найкращу маму, яка будь-коли жила; і тому цей лозунг є фальшивий. Жінка, яка зневажає Бога Єгову і чорнить Його ім’я, не являється доброю матір’ю, хоч і вона народила багато дітей. Проте можуть деякі з її дітей бути вірними слугами Божими. Доброю матір’ю є та, яка служить Єгови, славить Його, і своїх дітей навчає робити це ж саме і виконує свої мате-

ринькі обов'язки дома. Справжні чоловіки поважають і дуже люблять таких матерів, але при цьому вони поклоняються тільки Богу Єгови.

Ні жінці, ні чоловіку не слід поклонятися, коли вони роблять щось правильне, бо вони цим виконують тільки свої обов'язки. Прославляти сотворіння будь-яким способом є абсурдно і є огидно в Божих очах. — *Луки 16: 15.*

В “Християнському світі” прийнято, що посилаються на свою матір, як на авторитет за її спосіб життя, і при цьому повністю залишають поза увагою Боже Слово. В “Християнському світі” вчать, проповідують і пророкують жінки в церквах і роблять певні предсказання у державних справах про мир і війну. Жінки спокушують і підбурюють чоловіків змішувати політику з релігією і часто виконують свої обов'язки по відношенню до Бога лише наполовину, щоб відповідати вимогам цього несправедливого світу. Це є блудування, згідно Біблійного розуміння цього виразу. “Маю дещо проти тебе, бо даєш жінці Єзавелі, яка називає себе пророчицею, вчити і зводити моїх слуг, займатися перелюбством і їсти ідолоські жертви”. (*Одкриття 2: 20*) Це є проти Божого припису. “Я не дозволяю жінці вчити, ані урудувати чоловіком, а бути в мовчанні”. — *1 Тимотея 2: 12.*

Тут в жодному випадку жінка не згадується, щоб над нею посміятися, чи понизити або щось непривільне про неї говорити. Є добрі, повністю посвячені Богові жінки, які Йому служать щиро і вірно. Є також чоловіки, які повністю віддані Богові і служать Йому. Але ні жінка,

ні чоловік не повинні вшановуватись і покланятись одне одному. Чоловік повинен свою жінку і свою маму любити і бути привітливим по відношенню до неї, жінка повинна свого чоловіка поважати і любити, так і кожна мати своїх дітей. Коли всі члени сім'ї віддані Богові і слухають Його порад, тоді будуть жити вони разом у мирі, чинити правду і прославляти Бога. Але коли чоловіки і жінки піддаються підступним планам Сатани, тим відвертаються вони від Бога, і чим далі вони йдуть, тим у більше нещастя попадають. Вказується тут на ці речі і звичаї “Християнського світу”, щоб показати, що вони є сповненням пророцтва Божого, і цим дається зрозуміти, чому Бог Єгова засуджує “Християнський світ”, котрий повністю повернувся на сторону Сатани.

Бог, який знав, що цей стан особливо буде існувати при кінці світу, Він велів Езекиїлу пророкувати “проти дочок свого народу”: “Так говорить Господь Єгова: Горе тим, що шиють чарівницькі мішки під лікті та роблять покривала на голову кожного росту, щоб душі ловити! Хиба ж ви переловлюючи душі мого народу, спасете душі власні? ” (13: 18) Ці чарівницькі мішки шилися із шкір і служили, як футляри (шкатулки) для пророчих картин або пророчих висловів. Їх було перенесено на виставку, щоб цим самим виділити жінок як пророчиць; і так зробили вони у своїх фальшивих вигаданих пророцтв ремесло. “Хочете ви ловити душі мого народу, щоб зберегти при житті ваші власні душі? ” (*Мініатюрна Біблія*); “Горе... тим, які душам мого народу, коли вони її зловлять обі-

цяють життя”. (*Переклад Алліолі*) Своїми пророцтвами вони ловлять дурнів або простачків, які не керуються Словом Божим, і тому вони попадаються на хитрість цих пророків. Ці жінки не стараються про добробут людей, але вбачають тільки свої власні егоїстичні цілі. Вони роблять зі своїх віщувальних своїх вигідні махінації, і не служать цим самим ні в якому разі Богові. Вони не зацікавлені Його Царством і про нього нічого не знають; Їх інтерес зосереджений на них самих і їх власну організацію. Добре відомо, що на сьогоднішній день в “Християнському світі”, а особливо в релігійних організаціях є пануючий стан.

Ці пророчиці не вчать Божого Слова народ, але ведуть його в блуд і умовляють його довіряти мудрості пророкуванню політичних і релігійних проповідників як чоловіків, так і жінок. Вони ведуть в цей спосіб народ на шлях смерті; і це роблять вони за плату. Пророк каже про них: “Ви безчестите мене перед народом моїм за декілька пригорщ ячменю і за декілька кусків хліба, в той час ви вбиваєте душі, які не повинні вмирати, а обіцяєте життя душам, що не годиться їм жити, в той час ви обдурюєте мій народ, що слухає брехню”. — 13: 19.

То, що ці пророчиці вживають Слово і ім'я Боже і обманюють народ, не варті, щоб жили; проте вони добиваються своїми злочинними діями і наклепами на ім'я Боже своєї матеріальної підтримки. З цієї причини пророчиця не є кращою, ніж її брехливо пророкуючі колеги чоловічої статі про яких написано: “Від вашого найменшого до вашого найбільшого всі вони

разом віддані пристрасті до наживи; і від пророка до проповідника діють вони всі разом фальшиво [або: брехливо, зноска], і вони лікують (лічать) уста дочки мого народу мимоходом і говорять: мир, мир, а миру таки нема". — *Єремія 6: 13, 14.*

Потім приказує Єгова пророку Езекиїлу сповіщати Божий вирок над цими облудними вчителями і сказати їм, що Божий намір спрямований проти них і їх брехливих пророцтв. Він пояснює, що Він зірве на показ виставлену маску їх професії, розкриє їх лицемірство і звільнить народ від їх впливу. (13: 20, 21) Масні брехні цих фальшивих пророків і пророчиць тривожать серце тих, які люблять справедливість: "Тому, що ви серце праведника засмучуєте брехнею, Я ж не хотів би його засмучувати, і тому, що ви руки безбожного піддержуєте, щоб не звернув зі своєї дороги та щоб не зберіг своєї душі [вірно]". (13: 22) Священники перейшли до безбожності, а визначні їх стада, вожді великих підприємств, великі політики, пішли їм вслід по їх жорстокому шляху, при чому пророчиці скривають злочини цих чоловіків, в той час вони їх навпаки виставляють як любимців Божих і в цей обманний спосіб пророкують життя злочинцям. За те, що вони запевняють, що вони представляють Господа Бога, але Його суд і день Його пімсти не сповіщали, то вимагатиметься кров з їх рук; вони всі разом потерплять знищення, і їх злочинна діяльність назавжди прийде до кінця.

Наближається битва Армагедон, і вона принесе справі фальшивих пророків і пророчиць

крах: “Тому не будете бачити більше ніякої нісенітничі [нікчемної, фальшивої] і не діждете віщувати, і Я вибавлю мій народ з ваших рук, і ви визнаєте, що Я, Єгова”. (13: 23) Коли в тому полягає ваше діло, то ви дізнаєтесь, що вони були брехуни, не представляли Бога і не служили Йому. “Ось, що говорить Єгова: твій рятівник, який викупив тебе та пристосовив тебе з малку з материнської утроби: Я Бог Єгова, який все сотворив, Я один розпростер небеса, Я своєю силою утвердив землю, Я обертаю в ніщо ворожбу фальшивих віщунів; відкриваю безглуздя чарівників, прогоню в зад тих мудреців і виявлю, що все знання їх — дурощі, Я розбуджую слово у слуги мого, Я це чиню, що віщування післанців моїх сповняться”. (Ісаія 44: 24—26) Представлений Езекиїлом клас, а саме “вірний слуга” Божий, мусить тепер спішно цю справу продовжувати, щоб пророкам чи віщунам, як чоловічої так і жіночої статі дати свідчення про написаний Богом вирок над ними і про Його наступаючу відплату за їх злочини.

Проголошення старійшинам

(Езекиїла, голова 14)

Слід звернути увагу на той факт, що Езекиїл не йшов до старійшин, щоб сповістити їм свій вирок, а що старійшини прийшли до нього і сіли перед ним, начебто щоб він їх повчав, але вони до правди були нещирі. Езекиїл, який представляє клас “вірного і розумного слугу”, мусів казати правду; тому свідки Єгови мусять також довести правду довідому таким питаю-

чим; бо Езекиїл сказав: “І надійшло до мене слово Єгови”. “Прийшли до мене кілька громадських мужів Ізраїлевих і вони сіли переді мною. І надійшло до мене слово Єгови”. (14: 1, 2) Громадські мужі представляють тих, які беруть на себе відповідальність бути старійшинами або керівниками серед Божого народу і турбуватися про їх добробут. Багато з них будучи старійшинами зібрань Божого народу, і правдоподібно теж деякі, які ще тепер на цій службі знаходяться, не повністю посвятили себе Господу. Без сумніву пророцтво в чотирнадцятій голові дано для того, щоб вказати на неповність відданий Богові клас серед Божого народу.

Вжите тут слово “старійшина” означає “пожилий”. Це є ті, що фактично є старшими в роках, але ставлять себе, що вони вже віддавна знали Божу правду, і що вони були вчителями чи керівниками в зборах, і пробували повчати Божому Слову. Вони появилися з 1914 року, в той час, коли увагу Божого народу було звернуто на них, або в той час, з якого вони себе проявили. Тут показано, як ці громадські мужі приходять до Езекиїла, щоб мнимо пізнати Божу волю, і в дійсності, щоб вчинити на Езекиїла тиск, щоб його спонукати підтвердити їх самолюбні наміри, провести порівняння, схвалити їх недостатки і лоскотати сверблячі вуха.

Бог звернув увагу Езекиїла на самолюбство тих мужів і було їм сказано, що їх серця були нечесні. “Сину чоловічий! Ці мужі допустили до свого серця ідолів і поставили перед себе перешкоду до переступності; чи можу я запитаний, їм відповідати? ” (14: 3) Вони бажали

Єгову для себе не на весь час, але їх серце було спрямоване на якусь егоїстичну ціль. (*Пс. 16: 8; Діяння Апостолів 2: 25*) Ззовні вони виглядали побожні і кажеться відверті; але Бог знав, що вони були Йому не самовіддані і не повністю віддані, бо Єгова дивиться на серце, а не на зовнішність. (*1 Сам. 16: 7*) Коли такі мужі зверталися до представленого Езекиїлом вірного класу слуг, каже Господь Бог: “Чи потрібно було мені їм відповідати? ” В той час, коли Бог проглядає їх власний намір, не подобається Йому, що вони опитують Його слуг. Господь виявляє задоволення тими, які пильно стараються пізнати Його волю і Його шлях, але тільки зовнішня форма служення Йому не привітна. Єгова показує себе могутнім до тих і для тих, які керуються чистим і чесним поведом. (*2 Паралип. 16: 9*) Ті, які нещиро питають, які навмисно дозволяють, щоб їх порівнювали з частиною сатанської організації, не зможуть одержати втіхи з Божого Слова і від вірних, посвячених Богові.

В 1917 році деякі з вибраних старших, які тоді були в Божій організації і серед Його народу, бажали з правди зробити гешефт і для цієї цілі вони запевняли, що шість чоловік їх організації (які створили групу для ділового продажу правди) ті шість були описані мужі в дев'ятій голові пророцтва Езекиїла. Вони прийшли до Товариства, яке становить частину Божої організації і робили вигляд наче б то вони бажали познайомитися з кращими шляхами для того, як можна було б в більш гармонійній співпраці з Його організацією служити Богові;

в дійсності вони мали самолюбиву ціль. Вони одержали тому дуже мало або зовсім жодного заохочення. (*Вартова Башта, 1917, стор. 45*) Кожен з них — без винятку — став противником справи Божої на землі. З цього часу інші вибрані старші з уявним наміром прийшли, щоб порадитись; але їх власною ціллю було використовувати справу Божу для своєї особистої вигоди. Спосіб дій тих людей, які запевняли, що являються цими шістьома мужами, що зображені в дев'ятій голові Езекиїла стався для багатьох каменем спотикання і вони спіткнулись.

Єгова мав тільки один шлях, щоб робити свою справу, і цей шлях вірний і правильний. Езекиїлу (який відображав визначений Божий клас, як вірного слугу) було заповідано давати відповідь питаючим, які шукають іншого шляху, ніж предписаного Єговою: “Тим же то розмовляй з ними й скажи їм: Так говорить Господь, Єгова: Як хто із дому Ізраїлевого, що допустив до свого серця ідоли свої та й поставив перед себе перешкоду до безбожності і прийшов до пророка, то чи ж можна мені, Єгові, відповідати такому, занечищеному ідолами? ” (14: 4) Ті, які беруть під увагу перешкоду, і вибирають власний шлях, знаходяться далеко від Бога, котрий через своїх ангелів випроваджує їх у клас, що іменується, як “ злий слуга”. Господь велить самолюбам, що йдуть вслід за своїми глупостями і ідолами, вибрати свій власний шлях або свій власний спосіб дії. “Нехай дім Ізраїля зрозуміє серцем, що всі вони разом зробились мені чужими через свої ідоли”. (14: 5) Ті, що хочуть діяти незаконним способом, здійснили своє ба-

жання і є протилежної думки до Бога. — *Маттея 13: 41; 2 Солунян 2: 12.*

Сповнення цього пророцтва почалося приблизно з 1917 року. Бог вказав Езекиїлу попередити самолюбів і умовляти їх повернутися назад від свого самолюбного шляху і змінити свої поступки. “Говори домові Ізраїля: Так говорить Господь Єгова: Наверніться і покиньте ідоли свої і відверніть лице своє від усіх гидот ваших”. (14: 6) Це було цим самим обов’язком вірного класу слуг дати це попередження. Бунтівничі і непокірні вибрані старші, які в 1917 році відділилися від Товариства Вартової Башти Біблії і Брошур і спричинили в Товаристві бунт, в тому самому році були на зібранню Товариства Вартової Башти Біблії і Брошур строго попереджені і пропонувалось їм змінити своє думання, навернутися зі свого невластивого шляху, зайняти знов свої колишні позиції і єдинодушно взяти участь у служінні Господу; але вони не хотіли чути про це попередження і умовляння. (див. *“Вартову Башту”* 1918, стор. 24).

Ті вперті вибрані старші самі відділилися від Господа і в той час вони відділились від Божої земної організації. Бог не кликав жодної людини, щоб щось для неї організовувати. Він робить свою справу своїм добрим способом. Противники створили свій власний метод служби, який би їх і інших людей звеличував; вони шанували сотворіння більше, ніж Творця і таким чином положили камінь спотикання на шляху інших. “Всякий з дому Ізраїлевого і з чужоземців, які знаходяться між Ізраїлем відцурається від мене,

а допустить ідоли свої в серце своє та й поставити перед собою перешкоду до безбожності, і прийде до пророка, щоб через нього у мене поспитати, так чи дам же Я, Єгова, йому відповідь від себе? ” — 14: 7.

Єгова не дивиться на особу, а діє через свою організацію; і коли Його організація в погодженні з Божим Словом промовляє і діє, тоді діє і говорить у співзвучності з Божою волею; і хто цьому противиться, противиться Богові. В 1919 році вперті вибрані старші були попереджені видимою організацією Єгови. Вони відмовлялися слухати Божу організацію, ставили багато більше своїх ідолів у своєму серці і йшли напрямом не визначеним Божою організацією. Ісус із-за такого способу дій, як слід рішив: “Коли він не послухає зібрання, то нехай буде тобі як поганин і митник”. (*Маттея 18: 17*) Ті, які колись належали до Божої організації, але потім їй протиставились, і таким чином вийшли з рядів організації, є зараховані з того часу до того ж самого класу, що і вороже духовенство. “Я поверну лице моє проти тої самої людини і зроблю його знаком для пам’яті і для поговорки і викореню його з поміж народу мого і ви зрозумієте, що Я, Єгова”. (14: 8) Як попередження для свого народу каже Господь: “Тому то, любі мої, втікайте від ідолського служіння”. (*1 Коринтян 10: 14*) І знов: “Діти, бережіть себе від ідолів”. (*1 Йоана 5: 21*) “Тільки дивитимешся очима своїми і будеш бачити пімсту над беззаконними”. — *Пс. 91: 8*.

Єгова велів Езекиїлу написати: “Коли б же пророк дав підійти себе і так відказав, неначе

б то, Я, Єгова, навчив його, цього пророка, то Я простягну руку проти нього і знищу його серед люду мого, Ізраїля”. (14: 9), Це не означає, що Єгова вдиховляв пророка говорити для самообману щось таке, що веде в блуд; але це значить, що Єгова не допускає сповнення пророцтва лицемірного пророка; затримує правдиве розуміння вдиховненого Слова Божого. Бог такого пророка із-за його поганого стану серця позбавляє мати правдиве видіння. Такі навіть втрачають розуміння, яке вони колись мали. “І будуть вони обоє нести вину за гріх свій, яка вина питаючого, така буде вина пророка”. (14: 10) Божий вирок виключає таким чином всіх таких із Його організації. (13: 9) Єгова обходиться з такими фальшивими пророками так як із т. зв. священниками, вибраними старшими і іншими навчителями, які ведуть людей по невластивому шляху, для того, щоб таким наглядним способом показати, що Він їх брехні не буде терпіти і все те, що тільки не задовільняє Його вимоги, що повністю не відповідає правді. Для скріплення довір’я свого народу каже Він далі: “Щоб дім Ізраїля не відхилявся вже більш від мене, та щоб не поганились усякими своїми беззаконствами, а щоб були моїм народом, а Я їх Богом, — говорить Господь Єгова. — 14: 11.

Ной, Даниїл і Йов

Потім показує пророцтво, що Єгова спочатку представляє пророкові уявний випадок, щоб показати як Його вирок мав би звучати, якщо б ця уявна ситуація справді виникла б. У три-

надцятим вірші пояснюється, що важкий злочин буде каратись шляхом нестачі харчування. У “Християнському світі” це означає недостаток у духовній їжі або недостаток у розумінні правди, в той час Господь не дасть більше правди тим, які взяли на себе, щоб в духовному відношенні кормити “Християнський світ”. Це пророцтво сповняється якраз сьогодні. Правдиві свідки Єгови заливають “Християнський світ” післанням правди в духовній формі; але вожді і старійшини “Християнського світу” закам’яніли свої серця, і тому прийняти просту правду їм є тяжче, ніж їм здається посильним. Вони самі не приймають правду відносно Царства і роблять жорстокі зусилля перешкодити в цьому іншим. З цієї причини в країні настав голод щодо слухання Слова Божого. (*Амоса 8: 11*) Ці мнімі старійшини і вчителі мають вуха, щоб чути, але вони нечують. — *Ісаія 6: 9*.

Господь продовжує далі і говорить: “Коли б Я наслав диких звірів у цю країну, щоб вони її обезлюднили, так що вона зробилась би такою пустинею, що ніхто б не переходив через неї, в наслідок звірів” (*14: 15*), так ніхто б не міг би врятуватися, тільки праведні. Єгова скинув Сатану з неба в часі боротьби, що почалася в 1914 році між Сатаною і Христом, і з цього часу Сатана ходить по землі, як рикаючий лев; він прийшов зі своєю звірячою організацією чи своїми арміями на землю, і ці пустошать її. (*Одкриття 12: 7—12*) Єгова не створив хижих звірів чи звірячу систему, але й не захистив “Християнський світ”, коли вони почали свої

грабіжницькі походи; це є значіння даного діяння.

Тому каже Господь, що жоден з безбожників не буде врятований, коли він несе над землею меч. Коли настане встановлений час початку битви Армагедон, Єгова випровадить Ісуса Христа і Його могутнє військо і дасть наказ, щоб меч пройшов по землі. “Безбожних піддасть Він під меч”. (*Єремія 25: 31*) “Як вигострю блискоучого меча мого і рука моя на суд підніметься, то відомщу ворогам моїм і відплачу ненавидникам моїм”. (*5 Мойсея 32: 41*) “Прив’яжи лицарю меча твого до поясниці, меча слави твоєї і величчя твого”. (*Псалма 45: 3*) Цей меч не є мечем духовим, яким є Боже Слово, але це означає кара через застосування сили.

Господь продовжував пояснювати дане видіння і велів Езекиїлу написати: “Або коли б Я послав на ту землю морову пошесть, і вилив на неї досаду мою аж до проливу крові, вигубивши на ній і людей і худобу”, тоді жоден з безбожників не зможе втекти. (*14: 19*) Епідемія, про яку тут згадується, не зможе бути відвернена жодним лікарем. Вона поражає всі людські класи, потай нападає на жертву і приносить певну смерть. Коли Господь почне наводити рахунки з безбожниками, Він також проведе свою справу відповідно.

Про тих, які хотіли б втекти, Він пояснює: “Як би Ной, Даниїл і Йов там були, так певно, як Я живу, говорить Господь Єгова, — не врятували б ні синів, ні дочок, лише спасли б власні душі своєю справедливістю”. (*14: 20*) Чотирнадцятий і вісімнадцятий вірш показують

подібне. Господь згадує тут трьох вірних пророків: Ноя, Даниїла і Йова. Ці три справедливі, віддані Богові мужі міцно тримаються своєї прямої дороги перед Богом, тому вони представляють сьогоднішній вірний останок, а саме клас слуг, який перебуває у світі, але не є частию світу. Цей Богові відданий, вірний клас слуг перебуває в країнах “Християнського світу”. Ной пережив всесвітній потоп, який затопив перший світ; Даниїл пережив спустошення Єрусалиму і жив понад сімдесят років обезлюддя; Йов пережив жорстокий натиск Сатани проти нього; потім його Господь у вищій степені поблагословив. — *Йов 42: 10.*

Ці три мужі представляють клас людей, котрий складається з чоловіків і жінок, які тепер, вкінці світу, коли буде знищений “Християнський світ”, перебувають на землі. Ці вірні будуть міцно держатись своєї прямої дороги перед Богом, в той час вони залишаються Йому наполегливо і стійко відданими. І вони справедливо вважаються вірні в Христі і йдуть по Його слідах. Це дальший доказ того, що ця вірна товпа пройде непошкоджено через велике горе або через битву Армагедон.

Це не означає, що тільки Божі помазанники пройдуть через велике горе Армагедону, бо інші свідчення Св. Письма показують, що м'ясо буде врятоване. Це означає, що ці, що числяться до помазаного і вірного останку шляхом оповіщення правди і пімсти Єгови, як і шляхом оспівування Його хвали “Християнський світ” не переконають і нікого від загибелі не врятують, вони не зможуть навіть своїх власних синів

і дочок переконати і врятувати. Сімейні зв'язки не стануть для них захистом в часі горя. Тільки вірним, які фактично Господу віддані і є вірними обіцяно безпечне і повне схоронення. Господь не являється пристрасним суддею. Тільки такі люди, які шукають смирності і справедливості можуть в день гніву Господнього скритись або бути схороненими; це можуть бути вони дітьми і прибічниками помазаних лиш би дотримувалися Божих настанов. (*Софонія 2: 1—3*) Самосправедливість нікого не врятує; але справедливість, яка стоїть по стороні Єгови приведе до спасіння. Отже ніщо з того, що могли б зробити справедливі Божі свідки, помазаний останок не може просити Бога пощади “Християнський світ”, його вождів, невірних старійшин чи визначних їх стада; і висновок витікає із згаданого Богом даного видіння.

Повертаючись знов до вище згаданого видіння в зв'язку з чуюмою, ради того варт потрудитись, щоб зрозуміти деякі події, що тепер фактично розгортаються. Післання правди із Божого Слова, вилите над непослушним і впертим “Християнським світом”, через яке йому оповіщено вирок, було для нього пошестю. “І пішов перший, вилив свою чашу на землю, і обкинуло людей злим і лютим гноєм, тих, що мали п'ятно звіра і поклонялись образу його”. (*Одкриття 16: 2*) (*Див. “Світло”. Том 2, стор. 19; Одкриття 6: 8*) Не може бути сумніву про те, що Господь фактично побив “Християнський світ” і його союзників, як то визначних мужів їх стада пошестю страху, і

цей страх гонить їх до прийняття мір, які їм самим принесуть знищення.

Дане видіння доказує, що Бог, який не хотів охороняти несправедливих Ізраїльтян, ще набагато менше шануватиме “Організоване Християнство”, ефективне знаряддя лицемірства; яким Сатана користується. “Бо так говорить Господь, Єгова: Скільки більше, коли Я пошлю на Єрусалим свої чотири злі суди: меч, голод, злих звірів і морову язву, щоб викоренити в ньому людей і скотину”. (14: 21) Єгова покарав Єрусалим древніх часів тяжко, наглядним способом, і ось сповіщає Він, скільки більше Він зробить в цей спосіб через представлений Єрусалимом “Християнському світу”. Господь бажає, щоб було ясно зрозумілим, що Він не пощадить в Армагедоні жодної частини сатанської організації.

Слова Господа спрямовані Езекиїлу, показують, що крім Його помазаного класу слуг, ще інші пройдуть через час горя — Армагедон. Схоронений або збережений клас буде останком відомих тепер, як народи “Християнського світу”. “Так усе таки залишиться там останок, сини і дочки, живими, що їх потім виведуть звідти; ці прийдуть до вас, а ви побачити поступки їх і вчинки їх, і утішитесь тою недолею, що Я навів на Єрусалим і усім тим, що Я послав на нього. Так вони втішать вас, коли побачите їх поступки і вчинки, що все, що Я вчинив, не за дармо вчинив, говорить Господь, Єгова”. (14: 22, 23) Це відноситься не до останку тих, які є претендентами на Боже Царство.

Є тепер в “Християнському світі” такі, які слухають післання правди, беруть його до

серця, звертаються до Господа і шукають справедливості. Заповіді поміщеної в Одкритті 22: 17 дотримуються тільки деякі. “Дух і невіста говорять: “Прийди! ”, і вони це чують, приходять і стають на стороні Господа. Ті, що шукають в цей спосіб смирності і справедливості є тими, які можуть бути збереженими, і після того, як вони пройдуть через горе і переживуть це, вони будуть останком людей, який знаходиться в світі, але не є жодною частиною сатанської організації. В той час, коли Бог збереже це справедливе ядро землі, повідомить Він, що безбожність ненавидить, а справедливість любить, і Він докажує, що Він може мати на землі людей, які свою праведність по відношенню до нього зможуть зберегти. “Бо справедливий є Єгова і правду любить Він. Його лице дивиться на праведного”. (*Псальма 11: 7*) Єгова знищить тільки тоді, коли на це є справедлива причина. Ці правди служать класові слуг для заохочення в цей час і Він бачить як Господь дозволив йому взяти участь в оправданні Його великого імені.

Виноградна лоза

(Езекиїла, голова 15)

П'ятнадцята голова пророцтва Езекиїла показує, що “Християнський світ” по відношенню до Господа сильно прорахувався, бо він був продуктивний, або плодоносив отруйні плоди. “І надійшло слово Господнє до мене: Сину чоловічий! чим деревина виноградна краща над усі інші дерева, або гілки лози виноградної —

над деревами в лісі? Чи беруть з неї полінце, щоб примінити його в роботі? чи беруть її хоч на колючок, щоб на ньому будь-який предмет повісити? ” (15: 1—3) Єгова вибрав собі Єрусалим і Він вибрав теж зі світу народ для свого імені. Правдиве Християнство насаджено Єговою, а іменно з Ісусом Христом як справжньою виноградною лозою. “Організоване Християнство” назвало себе іменем Христа, але воно повністю опустило, щоб приносити плоди Царства. Єгова говорить про виноградну лозу “Християнського світу”: “Я тебе посадив як благородну лозу, як найчистіше насіння; як же ти перемінилась у мене у дикий відросток чужого винограду?! ” — *Єремія 2: 21*.

Господь ставить тепер кілька питань про виноградну лозу, одне серед них слідуюче: Чи може вона на землі краще або більше вживатися, ніж інші дерева, чи чекає Бог від неї більше, ніж від звичайних дерев? Разом з тим єдинодушно задається питання: Чи вимагає Бог, щоб Його посвячений народ, який увійшов в угоду з Ним щоб виконувати Його волю, робив подібну справу, як не посвячені Богу погани чи намагався чинити щось краще? Непосвячені погани будують госпіталі і школи, беруться за реформи, шукають таких реформ в галузі фінансовій і політичній, заключають різні союзи для досягнення своїх цілей. Чи не робитиме дещо Божий народ краще, ніж те, і цим відрізнитися від інших? Чи може посвячений народ підтвердити, що він являється Божим народом, але при цьому переслідує подібний шлях як погани?

Єгова вибрав свій народ для іншої цілі. Він посадив виноградну лозу і виростив її гілки, щоб вони свідчили про правду Його слова і для звеличення Його імені. Ісус Христос є справжньою виноградною лозою, а ці, що в Христі, є гілки. Гілка має завдання, плодоносити, і цим Єгова поважається і прославляється. “Кожну гілку в мене, що не плодоносить, відтинаю її... Коли хто не пробуває в мені, буде викинутий геть, як гілка... та й згорять”, (*Йоана 15: 1–8*) Пояснення Ісуса є в точному узгодженні з пророцтвом Езекиїла. “Дивись, вона дається у вогонь для їжі. Як з’їсть вогонь обидва кінці та й обгорить середина, чи годиться вона тоді ще на якийсь виріб?” — 15: 4.

Ізраїльтянам дано нагоду приносити плоди Царства для звеличення Бога; але у своєму самолюбстві, яке проявлялось у їх священиків і керівників, забирали вони плід для себе самого. “Ізраїль є швидкоростучий виноград [*англ. переклад* пустіший], багатий на плоди [*міні-атюрна і англ. Біблія: наростав плід*]”. (*Осії 10: 1*) Ці у “Християнському світі”, які шляхом угоди зобов’язалися виконувати волю Божу, а особливо духовенство і громадські мужі, котрі мали першенство приносити плоди Царства; але із-за своєї невірності і впертості забрали вони плоди за своїм розсудом для самих себе. Тому для них всіх знаходять примінення слідуючі слова Христа: “Забереться від вас Царство Боже і дасться народові, що приноситьиме його плоди”. — *Маттея 21: 43*.

Ціль виноградної лози відповідно ясно визначена. Плоди Царства є Божою плодотворною

і життя підтримуючою правдою Царства, із-за чого Його Слово і Його ім'я буде оправдано. Коли ми після сповнення пророцтва відносно приходу Господа до Божого храму оглянемося, що ми тоді знайдемо? “Християнство” повністю прорахувалося, що несе плоди Царства, а навпаки стало чужою “виноградною лозою”, яка приносить плоди сатанській організації. “Дивись, коли вона [гілка виноградної лози] ще ціла була, не здатна була ні для якої роботи, на який виріб вона здасться, коли її пожер вогонь і вона обгоріла”. (15: 5) Коли настав кінець світу і появився Христос, кинулося “Християнство” у світову війну, замість того, щоб Його прийняти і перед Його владою поклонитися, і обгоріло на обох кінцях. Виноградна лоза “Християнського світу” вже до початку війни була непридатна для будь-якої доброї справи для звеличування імені Божого, і після війни стала зовсім некорисною.

Єгова сповіщає тепер про своє рішення знищити “Християнський світ” і вказує через Езекиїла своєму представленому класу слуг, це рішення сповіщати. “Тому так говорить Господь Єгова: як дерево виноградної лози серед дерев лісу, яке Я даю вогневі на їжу, так само подам йому осадників Єрусалиму; і поверну лице моє проти них; вони вийдуть з одного вогню, а другий вогонь їх пожере. І ви визнаєте, що Я, Єгова, як оберну лице моє проти них”. (Езекиїла 15: 6, 7) Виноградна лоза — це “Християнський світ”, під час світової війни послухно разом із сатанською організацією робили спільну справу, при цьому обгоріло чи пригоріло і

висохло, а Армагедон з'їсть його повністю. “Я зроблю цю країну пустинею за те, що вони споневірилися, говорить Господь, Єгова”. (15: 8) “Виноградник Господа Саваота — це є рід Ізраїля, а Царство Юди — це Його любиме садиво; і ждав Він в йому правосуду, — аж тут пролив крові, чекав справедливості, аж тут голосіння. Горе тим, що наживають дім новий за домом, та прилучуєте поле до поля, так, що другим нема вже місця, начеб ви одні поселені на землі. У вуха мені Господь сил ось що промовив: Багато цих домів опустіють, а в палатах пишних не буде кому жити. І похилиться людина і смириться муж, а горді спустять очі свої. А Господь Саваот вознесеться високо на тому суді і Бог святий покаже святість свою в справедливості”. (Ісаія 5: 7—9, 15, 16) Це буде оправдання імені Єгови.

Їх гідоти

(Езекиїла, голова 16)

Єгова вказав своєму пророкові Езекиїлу оповістити місту Єрусалиму про їх гідоти. Це представляло вірний клас слуг, який оповіщає “Християнству” його гідоти перед їх очима. У шістнадцятій голові пророцтва Езекиїла показано важкі гріхи самовпевненості. В ній показується, як самовпевнені відпадають від Бога, як інші, що стоять поза ласкою Божою грішники і погани зневажаються; і що Божим виразним наміром є повернути зневажених назад в свою милість. Єгова приказав Езекиїлу слідувати за історією Єрусалиму спочатку, від-

крито, “щоб гріх був без міри грішний через заповідь”. (*Римлян 7: 13*) Потім гріхи Єрусалиму розширювались: “Сину чоловічий, вияви Єрусалиму його гидоту й промов: Так говорить Господь Єгова до Єрусалиму: Сину чоловічий, твій корінь, і твоє походження із землі Канаанської, батько твій — Аморій, а мати Гетійка”. (*16: 2, 3*) Це пророцтво знаходить ще сильніше застосування на “Християнському світі”. Канаан був проклятим серед внуків Ноя. (*1 Мойсея 9: 25*) Назва країни Канаан означає “принижений” і зображує стан проклятого приниженого роду людського, з якого Господь вибирає свій народ. Цей стан показує Його народ як “від природи дітей гніву... як і інші”. (*Єфесян 2: 3*) Єрусалим був початково Канаанським містом і названий “Євзуїївським містом” [*інш. перекл. Євзуїї або Га-Євзуїї*], це є “Єрусалим”. (*Ісус Навин 18: 28*) “Євзуїї — жителі Єрусалиму — дітей Юди не змогли вони вигнати; і Євусії живуть з дітьми Юди в Єрусалимі по сьогоднішній день. Цей текст св. Письма мав силу, поки Давид не зайняв місто. (*2 Самуїла 5: 6—9*) Як Аморії, так само Гетії були нащадками Канаана, а потім Канаанії. ”Від Канаана родилась Зидон, його перворідень, і Хет і Євусія та Аморія і Гергасія”. (*1 Мойсея 10: 15, 16*) Гетії були нащадками Хета, і цей був Канаанський. Хетії були нащадками Хета, а цей був Канаан. Це був Хет, від якого Авраам купив Махпелову печеру, яка була розташована перед Геброном, це доказує, що Хети мали в посіданні поле. (*1 Мойсея 23: 3—20*) Назва Аморії означає “житель гір” або “жителі висот”. “І Я вигубив

перед очима в них Аморея, високого, мов той кедр високий, а як дуб сильного; Я затратив його плід від вершка до кореня вниз”. (*Амоса* 2: 9) Назва Гетії означає “огидний або жахливий”.

“Тому говорить Езекиїл до Ізраїля: Твій батько був Аморій, а твоя мати Гетійка”. Обое були нащадками Канаана і були поганами; з тої причини над їх місцем проживання над Канааном тяжіло прокляття і в очах Божих вони були заплямовані і нечисті. Це був стан міста, коли Єгова вибрав місце, де лежав Єрусалим, місцем знаходження для своєї зразкової організації. Тому Езекиїл описує це місце, як новонароджену, залишену дівчину, а саме, такими словами: “Щодо твого народження, до того дня, як ти родилась, ні пупка тобі не обрізано, ні водою тебе не обмито, ні сіллю не натерто і в пеленки не повито. Нічیه око тебе не пожалувало, щоб із милосердя хоч одно з цього всього тобі зробити, тебе викинуто в поле з огиди на твоє життя, в цей день, коли ти народилась”. — 16: 4, 5.

Після того сповіщає пророк, що Єгова проходив мимо і помітив це місце, порівнюючи його з народженою, забрудненою і немитою дівчиною і що Він взяв її і привів в порядок: “І йшов Я мимо тебе і побачив, як ти тремтиш в твоїй крові, і говорив Я до тебе: Хоч ти й в крові — жий! Так Я сказав тобі: Живи в твоїй крові! Десятки тисяч як тих рослин в полі, наплотив Я тебе; і виросла ти і стала великою й досягла принадної вроди; позаокруглювались

груди в тебе, і волосся твоє виросло густе; але була ти нага і некрита”. — 16: 6, 7.

Єгова спрямував своє око на місце (місце для своєї зразкової організації), де Він хотів дати можливість пробувати тут своєму імені. “Земля, що йдеш до неї, щоб зайняти її, це земля з горами і долинами, п’є вона воду з дощу небесного; це земля, про яку дбає сам Єгова, Бог твій; постійно очі Єгови спрямовані на неї від початку року до кінця року”. (5 *Мойсея* 11: 11, 12) Коли очі Єгови відшукали і оглянули Канаан, в той час помітив Він Євзуїїв в посіданні місця, де Він хотів спорудити Єрусалим; і побачив, що Євзуїї опоганили землю і заповнили своїми зіпсутими поступками. (3 *Мойсея* 18: 3, 25) Ісус Навин спалив Гай і перетворив його в купу попелу і пустиню і це саме зробив він з Єрихоном. (*Ісус Навин* 6: 24, 26) Коли Давид захопив місто Євзуїїв або Єрусалим, проте йому не приказано Єговою ломати мури і будинки і перетворювати їх у пустинну купу руїн. Він дозволив, щоб місто залишилось, щоб тільки замінити їх власників і їх уряд. Через Божу ласкаву доброту початково поганське місто мало виростати від раннього дитинства до зрілості і стати святим містом: але ти була “нага і некрита”. Бог зв’язав своє ім’я з ним і зобов’язав народ Ізраїля непорочно шанувати Його ім’я.

Переміщений в Царство

Сувора справедливість могла б знищити це місце, але оказана місту ласка і доброта Божа веліла йому уціліти. “Я проходив мимо тебе і

побачив тебе, і видно було, що прийшов твій час любові; і Я накинув полу одежі моєї на тебе і прикрив твою наготу, і Я вступив в угоду з тобою, говорить Господь Єгова, і ти стала моєю”. (16: 8) Настав час, оказувати їй любов і ласку і це робив Господь і вона стала Його містом. Він прикрив її наготу, і тим самим звільнив її з-під влади першого захищаючого херувима, який був Сатаною, і повів її під владу Давида, свого любого Царя, щоб там перебувало Його ім’я. “Я вибрав Єрусалим, щоб моє ім’я там же пробувало, Я вибрав Давида, щоб він був над моїм народом Ізраїлем”. (2 *Паралип.* 6: 6) “Зробив Я завіт з вибранцем моїм: Я клявся перед Давидом, моїм слугою. Вічно хочу Я зберігати мою милість до него, і моя угода з ним залишиться міцною. Не зневажу Я мого заповіту, і не зміню того, що вийшло з моїх уст. Один раз поклявся Я святістю моєю. Не злукавлю перед Давидом”. (*Псальма* 89: 3, 28, 34, 35) Так було віднято це місце в осквернених жителів землі Канаанської, звільнено з-під влади тьми і переміщено в Царство того, з ким був заключений вічний заповіт. “Він вибрав потомство Юди, гору Сион, яку Він полюбив”. (*Псальма* 78: 68) “Бо Господь вибрав собі Сион, бажав його собі за оселю”. — *Псальма* 132: 13.

Коли Єгова посадив свого царя Давида в Єрусалимі, тоді очистив місто від забруднення через миття водою свого слова і через служення царю. “І викупав Я тебе у воді, обмив з тебе твою кров і намастив тебе олією”. (16: 9) Згадане тут помазання не є виразом, який означає призначення на посаду, а натирання очищеної,

освіженої і гарної малої дівчини. Це помазання символізує факт, що Бог збудував місто і туди помістив своє ім'я і що воно стало царським домом Його помазаників. Воно було зроблене “містом великого царя”. — *Псальма 48: 2: Маттея 5: 35.*

Єгова збудував Єрусалим, тому зветься воно від нього: “Стремить у повітря місто царя, радість всієї землі”. (*Псальма 48: 2*) Воно описане Езекиїлом символічно слідуючими словами: “І одягнув тебе... і обув тебе... і накрив тебе ..., і надів тобі на руки запинки, а на шию намисто почепив, кільце на твоїй ніс, сережки на твої вуха, надів пишний вінець на твою голову. І так ти прикрасилася золотом і сріблом, твій одяг був висон;... ти їла... ти була прегарною і досягла царської величності ”. (*16: 10—13*) Псальміст пояснює про Єрусалим, що він був “звершеної краси”. (*Псальма 50: 2*) Бог Єгова поблагословив місто і зробив його багатим через своїх царів Давида і Соломона; Він велів йому розкішно розвиватися, поки він не став славним царством, яке світ до сьогодні не бачив. Що особливо сприяло його красі, це скриня завіту Божого поставлена на горі Сион і красивий храм, який збудовано пізніше Соломоном на горі Морія за наказом Єгови в середині міста.

Слава Єрусалиму поширювалась над землею. Цариця Савська, яка чула про славу Єрусалиму і свого царя, прийшла від краю землі, і коли вона побачила величність, скрикнула: “І половини мені не споруджено”. У відповідності з цим Езекиїл предсказав: “І пройшла твоя слава

між народами через твою вроду, була бо ти звершена в тих пишних прекрасах, що Я на тебе поклав, говорить Бог Єгова”. (16: 14) Бог прославив місто: “І вся земля шукала обличчя Соломона, щоб почути його мудрість, яку вклав Бог в його серце”. (1 Царів 10: 24) “І Єгова понад все звеличив Соломона перед очима всього Ізраїлю; і Він дав йому царську славу, якої не було перед ним у жодного царя Ізраїлю”. (1 Паралип. 29: 25) Місто прослало велике ім’я Єгови. Молитва Соломона під час посвячення храму була справжнім пророцтвом, коли він говорив: “Коли ж би чужениця, що не з твого народу Ізраїля, прийшов із далекого краю задля імення твого, — бо вони чутимуть про велике ім’я твоє, про твою руку потужну і простягнуту правицю, — коли б він прийшов і молився перед сим храмом”. (1 Царів 8: 41, 42) Єрусалим був Божим містом і символізував Його організацію на землі. Але з того пишного міста і від його жителів, Ізраїльтян, які були Богом чудово захищені, залишився тільки малий останок, вірний і відданий Богові. — *Ісаія 1: 9.*

Слід звернути увагу, як Бог це все повторив в духовний спосіб над справжнім “Християнським світом”. Він післав свого Улюбленого Сина зображеного Давидом, і цей своєю кров’ю відкупив людині право на життя. Це був Ісус Христос, помазаний Цар Божий, який приніс життя у світ. З Ісусом Христом і Його вірними апостолами Бог поклав основу для величної нової організації, і на П’ятидесятницю був для

інших відкритий шлях, вступити в цю організацію, і вибір членів Царства почався.

Ці всі були початково в “проступках і гріхах”, “діти гніву як також і інші”, народ, який колись “не зустрічав милосердя”, і це символізувалось жителями Канаана. Хто шукав дороги до життя, був оправданий перед Богом через клопотання і посередництво Ісуса Христа, прийнятий в угоду жертви, через свідчення і осиновлення зробився Його дитиною і очищений “купіллю води у слові”. (*Єфесян 5: 26; Тита 3: 5*) Потім Господь покликав їх у своє Царство і дав їм знаки розрізнення служби у своїй організації. Він годував їх дарованим [або: доміреним, який служив меті] їм хлібом, прикрасив їх руки і ноги, назначив їх управителями Божих тайн і як “післанців Христа”, помазав їх і прийняв в угоду Царства. Це зробив Єгова для тих, які Йому вірно віддані; і цим Він оповістив правило, якого всі мусять дотримуватися, які почнуть йти слідами Христа і опісля захочуть надійно бути визнаними Єговою.

Правдиве християнство є єдино чиста і правдива віра, яку вона коли-небудь дала. В ранні роки свого існування серед людей писав апостол віруючим: “Від вас прозвучало Боже слово, не тільки в Македонії і Ахаї, а й у всякому місці пройшла слава о вірі вашій в Бога, так що ми не маємо потреби щось сказати”. (*1 Солунян 1: 8*) Клич невеликої товпи вірних християн поширився над країною: “Ваша віра проповідується по всьому світі”. (*Римлян 1: 8*) Це є Божа воля, що Його вибраний народ має бути свідком

проти всього сотворіння: “Благовістя, яке ви чули проповідуване усьому твориву піднебесному”. (*Колосян 1: 23*) “Ми стали видовищем світові, як ангелам, так і людям”. (*1 Коринтян 4: 9*) Поганські релігії походять від Сатани і є гидотою в Божих очах; правдиві і вірні послідовники Ісуса Христа напроти є Йому ‘любими пахощами’. “Бо ми пахощі Христові Богу в тих, що спасаються, і в тих, що гинуть; одним ми пахощі смерті на смерть, а другим пахощі життя на життя; та кого на це вистачить?” — *2 Коринтян 2: 15, 16*.

Ісус наказував своїм апостолам, щоб засяяло їх світло, і говорив своїм вірним послідовникам: “Будьте бездоганними, чистими і непорочними дітьми Божими серед лукавого і розворотного роду, серед яких ви сіяєте як світила [*або: небесні світила; виноска*] в світі, представляючи пред ними слово життя”. (*Філіп'ян 2: 15, 16*) “В той час, як ви ведете добре своє життя серед поганів, щоб у чому судять вас, як лиходіїв, наглядаючи ваші добрі діла ви славили Бога в день відвідання”. (*1 Петра 2: 12*) Це є вибраний народ [*інший переклад: власна нація*] в ім'я Бога. (*1 Петра 2: 9; Діяння апостолів 15: 14*) Земних членів Божої організації прикрашає і робить видовищем для людей і ангелів слово життя і правди, яке вони високо підносять. Коли закладено фундаменти для правдивого християнства, тоді це означало початок найбільшої милості, яка будь-коли оказувалась сотворінням.

Розпуста “організованої релігії”

Але що являється сьогодні кінцевим результатом наприкінці християнської епохи? Зі всіх мільйонів, яких з пізнанням правди Божої було помилувано і прийнято в угоду жертви, сьогодні залишився тільки малий останок, який вірно відданий Богу Єгови і Його Христу. Все, що сталося з Ізраїльтянами, зображало, що мало б статися з “Християнським світом”. Одне є противагою іншого. Бог велів Езекиїлу пророкувати слідуєчі слова і пояснити, чому Ізраїльтяни відпали, і чому також “Організоване Християнство” в такій великій кількості відпало, і чому нищівне нещастя прийде на них: “Ти покладалась на свою красу, та на велику славу твою, стала блудувати, й щедрила, блудуючи, кожного прохожого, оддаючись йому”. — 16: 15.

Відчутні факти доказують у цьому відношенні, що це пророцтво сповнилось. Вибрані старші, духовенство і визначні із їх стада підносили себе у своїй зарозумілості, гордяться своєю величністю і відмовляються сполягати на Бога від якого все добре походить і віддавати Йому честь. Коли згадується духовенство, так при цьому не береться якась окрема особа, але вказується на тих, які видають себе за проповідників церкви і возвеличують самих себе, не Бога. Всі, які стремляться до людської доброзичливості і вшановують і прославляють людей, зазначені тут як клас. Вони всі визначаються зарозумілістю, найяркіше вираженою невдячністю. Вся подана “Християнському світові” Божа милість знехтована і забута. “У всіх твоїх

гидотах і твоїх розпустах ти й не згадала про часи молодощів твоїх, як була нага й некрита та покинута на потоптаннє в крові твоїй. (16: 22) Так поводив себе буквальный Ізраїль, так поводить себе “Організоване Християнство”.

Павло звернувся до тих, хто вихваляє себе, дорівняв їх з вірними і писав: “Хто розрізняє тебе? Але що ти маєш, того ти не одержав (од Бога)? А коли ти одержав, то чого вихваляєш себе, наче б ти не одержав? Ми дурні задля Христа, ви ж мудрі в Хрисгї; ми немічні, ви ж кріпкі; ви славні, ми ж безчесні”. (*1 Коринтян 4: 7, 10*) То, що тут говориться про духовенство, відноситься також до всіх мужів на зібраннях Господніх, чи вони старійшини чи ні, які аналогічно поступають, спричиняють суперечки і сварки, висміюють правду, щоб собі заслужити у світі признання. Про таких написано: “Звідки війни і суперечки серед вас? чи не звідси, з розкошів ваших, що воюють у членах ваших? Ви бажаєте, та не маєте; ви вбиваєте і завидуєте і не можете нічого досягти; ви сваритесь і воюєте; ви не маєте нічого, бо ви не просите; ви просите і не приймаєте нічого; бо погано просите, щоб обернути на розкоші ваші. Перелюбники і перелюбниці, хіба ви не знаєте, що любов світа сього є ворожнеча проти Бога? Хто тепер хоче бути приятелем світу, то стає ворогом Бога. Приближуйтесь до Бога, і Він приблизиться до вас. Очистіть руки грішники, направте серця, двоєдушники”, (*Якова 4: 1—4, 8*) Священники Християнського світу замінили Боже Слово розпустою і зробили його предметом торгівлі, щоб могли задовільнити свої самолюбні

бажання. Вони приєднали “Християнство” до політичних сил, щоб зробити себе визначними серед людей.

Те, що характеризує правдивих християн як Божий народ, символізується “одягом”. “Організований Християнський світ” стверджує, що буде йти слідами Христа, але він використав свій одяг, який визначає їх як християн щоб прикрашати занечищені місця сатанської організації, і це вони зробили, щоб скористатися підтримкою світових організацій. “І вживала квітчастої одежі твоєї, щоб прибирати свої висоти, та й блудувала на них так, як не бувало і не буде”. (16: 16) Пишні прикраси із срібла і золота є образним поясненням правди, які Бог дав послідовникам Христа — забруднені примінялись до покоління зображенням людей і як засіб до духовної розпусти з сатанською організацією. “І взяла ти прикраси твої з мого золота і мого срібла, які Я тобі подарував і поробила собі чоловічі подоби́ни з них і блудувала з ними ”. (16: 17) Духовенство і невірні вибрані старші фальсифікували служення Богу і запровадили замість нього свої церемонії, свій хвалькуватий розвиток характеру, або поклоніння людям, керівникам в церкві; і так вони виставили ідолів для вшанування. І цим вони поставили собі метою приваблювати за собою інших і цим способом виражаючись мовою св. Письма, за́німалися розпустою. Подана Господом з Його ласки духовному Ізраїлю їжа, а саме Його Слово, також “освіжаюча олія” і “ладан” — символ освіження, приємного аромату, при відповідному вживанні цих дарів Божих —

була забруднена, змішана з сатанським вченням і сатанським поклонінням. — 16: 18, 19.

Єгова є муж, а місто Єрусалим представляє Його невісту. Вона будучи “невістою” Бога Єгови, народила Йому потомство. “І брала ти твоїх синів і дочок твоїх, що народила мені та приносила їх у жертву. Чи не мало було тобі твого блудування? ” (16: 20, 21) Невірні в “Організованому Християнському світі” створили зіпсуту організацію і використали її для того, щоб членів правдивої церкви відвернути від Господа Бога і приректи під згубний вплив представленої фальшивої “Християнської” організованої системи і Сатани, бога цього світу. Все духовенство, керівників чи вибраних старших, які відвертають людей від Божої організації, зараховують до цього тут публічно обвинуваченого Єговою класу. Гордість, егоїзм і невдячність Богові стали причиною їх падіння. “І при всіх гидотах твоїх та блудодійствах твоїх ти не згадала про дні твоєї молодості, коли ти була нага і некрита і лежала покинута на потоптання в крові твоїй”. — 16: 22.

Ганебні вчинки “Організованого Християнства” чи “Християнського світу” і безчестя, яке вони нанесли на Боже ім'я, щоб їх можна було описати людською мовою; і тому пророк виражається про них: “Це сталося після твоєї злоби (о, горе, горе тобі! говорить Господь, Єгова)”. (16: 23) Керівники, старійшини, духовенство і визначні із їх стада в “Християнському світі” захоплені кожен світовим політичним чи іншого роду рухом, і пов'язали його з іменем Христа і Бога. Ці провідники “Організованого Христи-

янства” для задоволення своїх егоїстичних бажань і досягнення признання, сили і впливу відкрили свої руки всім видам поганських релігій і звичаїв і прийняли їх у своїх так званих “церквах”. “Організоване Християнство” влаштувало свої місця поклоніння на вулицях, щоб звертати на себе увагу, вивішувало там свої таблички і сиділо у воріт і закликало жестом проходячих мимо, і так вони обезчестили своє тіло сорому і зробились огидою в очах чесних і благонадійних людей і в очах Божих. “Ти набувала собі будинки для блудування [*інший переклад*: бордель, будинок терпимості], будувала хижі на всякому майдані [*інший переклад*: куток блудування]; на кожному перехресті доріг будувала собі висоти, соромила вроду свою і розкладала ноги твої кожному прохожому; і не знала наситу в своєму блудуванні”. (16: 24, 25) Керівники “Організованого Християнства” насаджували живу аморальність серед людей в світі, бо вона є для порядних людей гидотою; і Господь використав цю гидоту для образного пояснення розпутного способу життя “Організованого Християнства”. Досить погано, коли опущені чоловіки і жінки ведуть аморальне життя; але Бог засуджує заборонені відношення мнимих християн з сатанською організацією, як далеко порочніші.

Єгипет є символом цього світу і представляє перш за все владні групи великих підприємств і військової справи; в той час як Асирія образно представляє особливо політичні елементи сатанської організації і Халдея (Вавилон) представляє пануючу у всій сатанській організації релігію.

(Див. “Пророцтво”, голова б) Двадцять шостий і двадцять дев’ятий вірш пророцтва Езекиїла говорить до Жидів, а ще із сильнішим натиском до “Організованого Християнства”: “Ти блудувала з синами Єгипту, твоїми сусідами... ти блудувала з Ассиріцями... ти розповсюдила свою розпусту на країну торгівців [інший переклад: в країні Канаан; або в країні низовини] аж до Халдеї (Вавилон); і також тим ти не наситилась”. Духовенство, керівники і старійшини, які представляють все “Організоване Християнство” вступили з власниками торговельного і фінансового світу, а також з політиками світу у дружні стосунки, щоб цим самим здобути признання і вплив; в цей спосіб “Організоване Християнство” відкрило свої руки і зі всіма чоловіками поганської і сатанської релігії підтримувало заборонені дружні і інтимні стосунки; але “Організоване Християнство” хвалиться сьогодні тим, що всі релігії ідуть тепер рука об руку без сварок на релігійному ґрунті. Це робиться під виглядом і з облудним твердженням, завдяки якому мав би бути введений мир між народами; але в дійсності це фальсифікування Слова Божого і праведного поклоніння Всевишнього.

Перелюбна жінка замість свого мужа, приймає чужих. (16: 32) “Організована релігія” видана облудним способом за християнство т. зв. “Християнського світу”, розприділяє нагороди і подарунки, щоб заманити людей світу і змусити до того, щоб вони приєдналися до її організації, з нею спілкувалися, з чого вони однак не матимуть жодної духовної користі. Поганські фор-

ми і звичаї вводяться і виконуються у будинках, які називають “християнськими церквами”, щоб своїх володарів зробити визначними і служити їх егоїстичній цілі. Цей ганебний поступок у церковних організаціях які називаються “християнськими”, описує Господь слідуючими словами: “Усім блудницям дають подарунки; ти ж сама давала гостинці твоїм полюбовникам, і підкріплювала їх, щоб вони звідусюди приходили до тебе на блудодійство. Ти у твоїй розпусті поводити́лась всупереч всім жінкам, бо не тебе шукали, а ти сама платила, тобі плати не давалось, ти була протилежна”. (16: 33, 34) Замість того, щоб зберегти Боже покликання, і замість того, щоб людей навчити правди, щоб вони могли йти із розумінням за своїм покликом, невірні релігійні вожді переслідували клас людей всіма видами спокуси, яких тільки він бажав, щоб зробити їх своїми прихильниками. Цим вони не тільки погодилися, але зверх того розприділили ще заробітну плату за нагоду зробити це. Таким способом порівнює Господь “Організоване Християнство” з блудницею, якій всякі чоловіки платили, щоб задовільнити тваринну жадобу цієї жінки. Гіршого порівняння не можна собі певно придумати.

Єгова приказав Езекиїлу, ознайомити місто Єрусалим з його гидотним вчинком і сповістити йому потім Божий вирок. Вірний клас слуг мусить стосовно “Християнського світу” зробити цю ж саму справу. “Тим же то, послухай, блуднице, Єгового слова”. (16: 35) Потім приказує Єгова своєму пророкові, пояснювати, що Господь заради її нечистоти і її блудування всіх

її любовників, як тих, які їй подобалися, і яких вона ненавиділа, збере проти неї і розкриє її підлість перед ними. “За це Я позбираю всіх полюбовників твоїх, що з ними ти розпустивала і їх любила, разом з тими, що їх ненавиділа. Зберу їх звідусіль і розкрию перед ними наготу твою, і побачать вони всю твою срамоту. І подам тебе їм на поталу і порозбурюють вони розпустні хижі твої і підвищення твої і зірвуть з тебе одяг твій і заберуть твої пишні прикраси і залишать тебе нагою і не вкритою... дивись, і так оберну Я твої поступки на твою голову, говорить Господь, Єгова”. — 16: 37, 39, 43.

Таким чином стає ясно, що це Божа воля, що “Християнству” була показана їхня розбещеність і що їм нагадувалося про виданий над ними суд Божий. Хто ж інший повинен здійснити цей вирок, як не ті, кого Бог назвав своїми свідками, своїм іменем? Класові, який визначений як “вірний слуга” доручено проголошувати день пімсти нашого Бога. Так само, як Єгиптяни, Ассирійці та інші народи навколо Єрусалиму повернулися проти нього, так само і тепер інші пануючі власті винищать лицемірних релігійних осіб. “А десять рогів, що ти бачила на звірові, ті зненавидять блудницю, і спустошать її, і обнажать, і тіло її з’їдять, і сплять її у вогні. Бог бо дав у серця їх, щоб чинили волю Його, і чинили однодушно, і дали царство своє звірові, доки не сповняться слова Божі”. (*Одкриття 17: 16, 17*) [*Див, “Світло” Том 2, стор. 107*] — *Езекиїл 23: 22—26.*

Невіруючі, агностики [тобто ті, які вважали вищі речі навічно закритими перед людським пізнанням], атеїсти і насмішники звальювали “Християнство” і язичеські релігії в один горщик і вживали прислів'я: “яка мати, така й дочка”. Іншими словами: “мати була дівкою, і така ж дочка; вони всі ні до чого нездатні і всі є від Сатани”. Ті, хто так говорять, не роблять різниці між “Організованим Християнством” з його сатанською релігією та справжнім вченням Ісуса Христа і Його апостолів. І віруючий і атеїст та інші подібно мислячі вважають, що “Організоване Християнство” є ще більшим злом ніж ті релігії, які називають язичеськими, бо “Християнський світ” є більш інтелігентним. Тому вони зачисляють справлене християнство до того самого класу, що і язичиство і так зване “Організоване Християнство” і борються як проти справжнього, так і проти фальшивого християнства. “Ось кожен, хто приповістями говорить, може сказати про тебе —яка мати, така й донька”. (16: 44) Це є виклик Богу, хто стверджує начеб то Бог не міг би породити нікого з павшого людського роду, хто був би вірним Йому і Господу Ісусу Христу, і це доказує, що цей виклик є від Сатани.

Тоді Езекиїл, пророк Єгови, порівнює мерзості Самарії і Содоми з Єрусалимом: “Старша ж сестра твоя — це Самарія з дочками своїми, що живе наліво від тебе, а менша сестра твоя, що живе направо од тебе — це Содома з її дочками”. (16: 46) Юда був четвертим, а Беніамин — дванадцятим сином Якова; таким чином як рід Юди, так і рід Беніамина мав

старших братів. Єрусалим, який частково знаходився на землі Юди, а частково на землі Беніаміна, в Самарії, столиці десяти родів Ізраїля, мав “старшу сестру”, Самарія означає “варта”. Якщо з Єрусалиму подивиться на схід, то наліво лежала Самарія, в направо — Содома. Содома була “молодшою сестрою” або сестринським містом, бо вона була меншою, ніж Єрусалим. Ім’я Содома означає “холодне місце”, “ораюче поле” або “оброблене поле”.

Самарія і Содома були досить поганими; але про Єрусалим говорилося, що він є ще більш зіпсутим. Так і язичеські релігії є сатанськими, мерзенними і позорять Бога; але “Організоване Християнство”, яке є під впливом і владою Сатани, є набагато гіршим і ще більше позорить ім’я Боже і тому тут дається таке порівняння. “Та ти й не по їх дорогах ходила й не їх гидоти коїла; того було в тебе ще мало; ти витворяла ще гірше ніж вони в усіх путях твоїх”. (16: 47) Злодіяння Самарії були здійснені в Єрусалимі; і Єрусалим, який стверджував, що він є праведніший ніж інші, в очах Бога був ще жахливіший. Це показує, що спостереження за злом і його кінцем не є певним засобом, який може відвернути від життя у беззаконні.

Содом і “Християнство” протиставлені один одному

Єрусалиму, особливо його ханжеським духовним старійшинам і володарям, було завдано відчутного удару, коли Содому, яка користувалася поганою славою, було названо його сест-

рою і коли їм було сказано, що він, Єрусалим, є ще більш злим, ніж Содом. Бог дозволив своєму імені перебувати в Єрусалимі, Він дав своєму народові закон; Він вказує на гріхи і через протиставлення Бог показав, що гріх є грішний через заповідь, як це є записано: “Ні, я й не знав гріха, як тільки через закон, і жадоби не відав би, коли б закон не сказав: не ждай”. (*Римлян 7: 7—14*) Не через споглядання гріха, а через пізнання закону Божого і через його виконання сотворіння одержить необхідні уроки, Єрусалим і “Християнство” не хотіли навчатися, і Єгова говорить про них: “Так певно, як Я живу, говорить Господь, Єгова: сестра твоя Содом з її дочками не чинила такого, як ти з твоїми дочками чинила. Ось у чому була беззаконна Содом, сестра твоя, з її дочками: в гордині, в немірності й в дармуванні, та й ще, що вона бідолашньому й злиденному помічної руки не подавала”. (*16: 48, 49; Єремія 3: 6, 8, 10, 14*) Содом представляє народи землі, названі “язичниками”, в той час, як Єрусалим є зображенням так званих “Християнських народів”. Аморальність, розпуста, високомірність і несправедливість, які панували в Содомі, дуже добре підходять до всіх язичеських народів. Содом була частиною організації Сатани, повністю була під його панування і не знала Бога Єгови.

Це саме стосується до всіх язичеських народів сучасності, Люди Содоми були зіпсовані; але вони цього не знали, бо їх іншого не вчили. Жиди, однак, які були народом Божим і мали закон і пророків, знали це краще і тому їх

мерзості були ще гірші, ніж в Содоміїв. Це пояснюється такими словами Ісуса: “І ти Капернаум, що піднявся аж під небо, провалишся в саме пекло [тобто в глибину, в ніщо]; бо коли б чудеса, що сталися в тобі, сталися в Содомі, zostався б він аж досі. Тим то глаголю вам, що одрадніше буде землі Содомській суднього дня, ніж тобі”. (*Маттея 11: 23, 24*) Єгова чинив вірно, коли Він знищував Содоміїв через їх сатанські вчинки. Володарі Содоми були високомірні, бездіяльні і не застосовували своїх рук правильним чином. “Вони розгорділи і чинили гидоти тут передо мною, а Я побачивши се, відкинув їх”. — 16: 50.

Застосовуючи таке саме порівняння, можна зробити висновок, що “Християнський світ” заслуговує ще більшого покарання, ніж Жиди, Содомійці або язичники. Володарі Християнського світу є високомірними, зарозумілими, жорстокими і брутальними. Серед пануючого класу є гультай, багатії, які ведуть розпусне життя. Вони не вклали найменшого труду, щоб одержати їжу і всі ті речі, яких вони потребують для благополуччя. Вони паразитують на плодах праці інших. Найбагатші володіють і панують над народами “Християнського світу”. Вони підтримують духовенство християнських організацій, за що ті, зі свого боку, намагаються звільнити володарів або багатіїв від будь-якої майбутньої відповідальності. Ці могутні люди щедро платять за це, але в дійсності нічого не отримують за свої гроші. Сполучені Штати є влучним прикладом цього. Вони є ведучою і наймогутнішою нацією всього “Християнського

світу”. Їх природні багатства є казковими, і ті деякі, які ними розпоряджаються, володіють майном, яке значно перевищує багатства Соломона в дні його найбільшої слави. Власники багатства нації не здобули своє майно власне чесною старанною працею, а зібрали його через хитрі обмірковані шахрайства і пограбування народу. Простий народ старанно обробляв сировину, яку Бог дав людині, щоб створити благополуччя; але тільки небагато своєкорисних людей володіє сьогодні плодами цієї праці.

Зараз в багатьох країнах панує нужда. Мільйони людей є безробітними; вони не вимагають милостині, а лише можливості працювати, щоб мати змогу в поті свого чола заробляти на хліб. Найбагатші і своєкорисні люди оволоділи пресою і панівними властями в країні. На крик бідняків вони відповідають: Зараз панує надвиробництво; є забагато продуктів харчування і матеріалів для пошиття одягу, і тому ви не повинні працювати, поки не буде спожито весь наявний запас. Багаті ведуть благополучне життя, мають повно їжі, перебувають в гультяйстві, в той час як безробітні бідняки гинуть від нестачі їжі. Якщо деякі члени законодавчих органів держави відчують себе зобов'язаними допомогти страждуючим від нужди, і намагаються виділити необхідні на прогодування згодованих бідняків суми грошей, тоді велике підприємство просто каже: “Ні! ” Політичні діячі на ділі контролюються грошовою владою і вірнопідданицьки підкоряються наказам великого підприємництва; а духовенство говорить: Наш народ є християнським; і люди повинні під-

корятися тому, що він вирішить; це є правильно, бо уряд діє згідно Божого права.

На політичних посадах є люди, які мають м'яке серце, співчують бідним і щиро бажають їм допомогти. Коли мільйони людей в Сполучених Штатах фактично були на межі вимирання від голоду, ці люди намагалися змусити конгрес Сполучених Штатів, щоб бідні і голодуючі харчувалися на державні кошти; однак над політичною “упряжжю” було занесено нагайку насилля і проект не було прийнято. Таким чином було зроблено невмілу роботу і внесено її в закон, що викликало крім шкоди, ще й насмішку. Було асигновано велику суму і представлено її як позику для харчування бідних і голодуючих, передбачаючи, що бідняк чи голодуючий предоставить забезпечення або поручительство для одержання позики. Коли люди настільки бідні, що вони і їх діти фактично голодують, тоді вони є очевидно надто бідними, щоб мати змогу представити необхідне забезпечення для одержання позики на купівлю продуктів харчування. Коротко кажучи, закон гласить, що ті, хто нуждается, можуть їсти і жити, якщо вони мають змогу представити поручительство для грошової позики, якщо ж вони не в стані це зробити, то повинні голодувати і вмирати.

Один сенатор Сполучених Штатів обґрунтував свою відмову підтримати вище сказане міроприємство, таким чином: “Я не можу голосувати за пропозицію, яка базується на політичній теорії, що лише ті, які можуть представити поручительство, мають право жити. Засідання

конгресу США від 4 березня означає, що ми показуємо бідним і вмираючим спину, не даючи їм жодної допомоги”. Інший сенатор публічно назвав політику США по наданню допомоги лише тим, хто може представити гарантію, підлою. Як правило, з позикою зв’язані зобов’язання сплачувати проценти. США своєю заявою начебто вони є християнською нацією роблять всіх своїх громадян братами, а проповідники зухвало роблять вигляд начебто таке братерство справді існує. Ця заява Сполучених Штатів робить їх зобов’язаними дотримуватися такого закону: “Ти не повинен вираховувати з свого брата жодних процентів”. (5 Мойсея 23: 19) Сільськогосподарські працівники створили собі благополуччя; а велике підприємництво досягло свого багатства за допомогою махінацій, і воно ж визначає напрямки політики. На основі якого закону, розумної причини або якого правила справедливості можна вимагати від голодуючих людей, які створили багатства, щоб вони спочатку представили гарантію, перш ніж одержати позику, щоб мати змогу купити собі трохи їжі?

Робітники на полях даремно благають сьогодні про хліб. Велике підприємництво і великі політики глухі до крику, але Господь почув поклик пригноблених, і Він посилає гнобителям таке застереження: “Ось плата робітників, що порали поля ваші, задержана од вас, голосить, і голосіння жінок до ушей Господа Саваота [тобто Єгови сил небесних] дійшло. Розкошували ви на землі та буяли; повгодовували серця ваші, мов на день заковання. Осудили ви, убили праведного; він не противився вам”. (Якова

5: 4—6) Бідного відсунули вбік і він не протиставився, бо є безсильним; але Бог справедливості боротиметься за нього. Підтверджене іншими місцями із Біблії, пророцтво Езекиїла показує, що кара, яку Бог пішле на “Християнський світ”, а особливо на народи як Сполучені Штати, буде значно тяжчою, ніж кара яка спіткала Содому і пізніше Єрусалим. Ці правди, які впливають зі слів Божих, повинні стати відомими володарям і народові Сполучених Штатів через тих, яких Бог помазав на виконання цієї праці.

Католицизм і протестантизм протиставлені один одному

Безбожницький цар Омрі купив місце для міста Самарія і збудував його там; і воно стало столицею десяти родів Ізраїля. Тут було впроваджено сатанську релігію, і Самарія користувалася поганою славою через своє ідолопоклонство. (*1 Царів 16: 32, 33; Осії 7: 1—8*) Але гріхи Єрусалиму не були гіршими, ніж Самарії, як сказав Господь: “Самарія ж не нагрішила й половини того, що ти, ти переважила її у гідотах твоїх; у прирівнянні до твоїх мерзот показалися ті сестри твої праведнішими за тебе”. (*16: 51*) Через більшу мерзість гріхів Єрусалиму, їх кара була тяжчою; і цим Господь підтвердив своє незмінне правило, яке застосовується до всіх.

Так само як Ізраїль був тоді поділений на дві частини, так і тепер “Християнський світ” розділений на два великі основні табори; а саме на католиків і протестантів. Самарія представ-

ляла католицизм, в той час як Єрусалим віддзеркалював протестантизм або протестантську частину “Християнського світу”. Сьогодні дворогий звір, Британсько-Американська світова держава (*Одкриття 13: 11—14*) є великим бастіоном (оплотом) протестантизму. Це також сьома світова держава, яка представляється сьомою головою витягнутого з моря звіря. (*Одкриття 13: 1—3*) Передові світові держави, за винятком Риму були язичеськими, як Содом. Рим пізніше прийняв католицьку віру. Рим є частиною “Християнського світу”, і більша частина людей в межах його складається з католиків. Англія і Америка як оплот протестантизму або протестантської частини “Християнства” таким чином є більш відповідальними перед Богом і заслуговують більшого покарання, бо ця частина мала більшу нагоду, щоб пізнати Бога і Його Царство. Новочасні духовники протестантизму поклонялися ідолам; вони заперечували, що Бог створив людину звершеною, що людина впала через свої гріхи і що через кров Ісуса Христа було принесено звільнення, і що Царство Боже є засобом для вознесення і благословення людини і оправдання імені Єгови. Подібно до самарійських можновладців католицизм є мерзистю в очах Бога. Хоч протестантська частина “Християнства” строго засуджувала католицьку, однак протестанти в очах Господа є більшими мерзотниками, ніж католики; і це доказують слова, які Господь сказав виповісти пророку Езекиїлу: “Неси ж сором твій й ти, що ганила сестер своїх; ти бо переважила

їх гидотами своїми, й мерзотами своїми, які ти творила, оправдала еси їх”. (16: 52)

Глибше повчання, яке тут лежить, є таким: відповідальність рівнозначна мірі світла або нагоді, яку хтось мав, щоб бути просвітленим; і той, хто живе у сприятливих умовах і кому милостиво дано більше світла Слова Божого, але при цьому є беззаконним, той повинен отримати тяжче покарання від Бога. Згідно цього правила католицька гілка “Християнства” є гидотою в очах Бога, а протестантська гілка є ще мерзеннішою, бо вона мала більше світла і кращу нагоду. Згідно цього правила такі люди — будь вони католиками чи протестантами, — які в ці останні дні дізналися про істину і яким було розказано про Боже Царство, але які після цього стали беззаконними, ті є ще більш недостойними.

Повернення до попереднього стану

Самарія, Содома і Єрусалим були в’язнями організації Сатани, і всі вони загинули, як такі полонені. Бог знищить сатанську організацію, а людей, які складали ці народи, з деякими винятками наверне з полону. “Я відверну їх полон [*в смислі військовий полон; згідно жидівського тексту*], полон Содоми і її дочок, і полон Самарії і її дочок, і полон твоїх полонених [*військових полонених*]”. (16: 53) Покаранням за порушення, закону Божого є смерть; і тому не можна сказати, що смерть тримає кого-небудь у військовому полоні. (Римлян 6: 23) Ні Жиди, ні хто-будь інший через смерть не

стане військовими полоненими Бога. Але “весь світ лежить у лихому [Сатані]”. (1 Йоана 5: 19) Весь людський рід, отже, потрапив у полон Сатани і його організації, і лише ті, які повністю віддалися Господу Єгови, змогли втекти, і щоб надалі залишатися в милості Єгови, вони повинні бути і далі нероздільними прихильниками Єгови. “Єгова відвернув полон [військовий полон; *те ж саме жидівське слово, що і в пророцтві Езекиїла*] Йова, якого Сатана особливо мучив. (Йов 42: 10) Ці місця з св. Письма показують, що цей полон означає не смерть, а ув’язнення Сатаною і його організацією. Господь сказав через свого пророка: ”Це станеться в кінці дня, тоді Я відверну полон Елама [військовий полон]”. (Єремія 49: 39) Релігійні системи, які неправильно назвалися християнськими, подібно до “легковажних обмежених жінок..., які сповнені гріхів і якими володіють пристрасті всякого виду”, перебувають у полоні у Сатани і його організації. (2 Тимотея 3: 6; *переклад Альбрехта*) Вони “ув’язнені ним [Сатаною, дияволом] за його волею”. — 2 Тимотея 2: 26.

Десять родів самарійських пішли в полон до Ассирії; але це був лише видимий доказ того, що оскільки вони залишили організацію Господа, то потрапили в полон Сатани в духовному сенсі, а потім стали фактичними полоненими Ассирії. Слова Господа через пророка Езекиїла: “Я відверну ваш полон” не можуть відноситися до послідувавшого за скиненням царя Тиру повернення Ізраїльтян з Вавилону, тому що Содому на той час не було повернуто з полону.

Згідно св. Письма повернення всіх народів має відбутися одночасно. Тепер же Содомії є мертвими військовополоненими Сатани. Всі ці полонені повинні “в кінці днів” повернутися з полону. (*Єремія 49: 39*) Це може відбутися лише тоді, як сатанська організація буде знищена, а Сатана — мертвий. (*Див. далші пояснення в кн. “Світло” Том 2, стор. 189*) Повернення полонених відкриє їм очі до правди: “Щоб ти несла сором твій і стидалась усього того, що коїла, і потішила їх”. (*16: 54*) Ізраїль потім нестиме сором, але не перед Содомою, порівнюючи себе взаємно, — тому що це було б тепер неправильно, і Бог не дозволив би цього. (*2 Коринтян 10: 12*) Вони нестимуть ганьбу перед Господом, великим Суддею, а саме завдяки світлу, яке вірно оцінює глибину всіх гріхів і беззаконностей, і карає їх. “Усе ж обвинувачене від світла виявляється; все бо виявлене єсть світло”. (*Єфесян 5: 13*) “В день [світла], коли судитиме Бог тайни людські... через Ісуса Христа”. (*Римлян 2: 16*) “Господь... котрий висвітить сховане в темряві і виявить думки сердець”. (*1 Коринтян 4: 5*) Ізраїльтяни будуть соромитися перед Господом через свою беззаконність і подібно нестимуть свій сором також ті, які належали до “Християнства”. Сором Ізраїля і “Християнських народів” буде більшим ніж Содоми і Самарії.

Таке Слово Боже через пророка не обов’язково означає, що Жиди будуть повернуті до Палестини: “І сестри твої, Содом з дочками своїми, вернуться до свого першого стану, й Самарія й дочки її вернуться до свого першого

Більш відрадніший суд для Содоми
ніж для “Християнського світу”
(Див. Мат. 11: 24)

стану, а вкінці й ти та й дочки твої вернетесь до свою першого стану [становища]” (16: 55) Сатана привів їх до погибелі і завів їх у полон; і їхнє повернення з полону означає, що вони повернуться до стану свідомого існування, звільнившись від сатанської організації, яка потім буде знищена. Було б все одно, чи вони повернуться в Палестину чи в США. Жиди діяли гірше, ніж жителі Содомі, а “Християнські народи” поводитись ще гірше, ніж Жиди; однак люди католицької і протестантської віри з усіма іновірцями будуть підняті з могил, після чого всім буде дано пізнання правди, щоб вони могли керуватися нею. Це все відбудеться на основі факту, що Ісус Христос притерпів смерть з милості Божої за кожного і тому, що Бог хоче, щоб усі пізнали правду. — *Жидів 2: 9; 1 Тимофея 2: 36.*

Св. Письмо підтверджує висновок, що вони повинні повернутися з полону для того, щоб їх судити. (*Йоана 5: 29; 2 Тимофея 4: 1*) На тому суді Жидам буде важче, ніж Содоміям, а людям “Християнського світу” буде ще тяжче, ніж Жидам і Содоміям. Це доказують такі слова Ісуса: “Тільки ж глаголю вам: одрадніше буде Тирові та Сидонові суднього дня. І ти, Капернауме, що піднявсь аж під небо, провалишся в саме пекло, бо коли б чудеса, що сталися в тобі, сталися в Содомі, зостався б він аж досі. Тим то глаголю вам: що одрадніше буде землі Содомській суднього дня, ніж тобі”. (*Маттея 11: 22—24*) Люди “Християнського світу”, які померли як полонені сатанської організації, відродившись після пробудження від смерті, поба-

чать, що сатанська організація зникла, і тоді більше не буде нагоди для духовної розпусти. (16: 58, 59) Коли вони побачать повне світло правди, то будуть соромитися за винятком тих, які добровільно діяли беззаконно і котрі оживуть до кінця тисячолітнього царювання Христа. (Див. “Світло” Том 2, стор. 207).

Язичники, через них Содомії, повинні повернутися, щоб дізнатись, що ім'я Бога оправдане. Всі повинні мати нагоду пізнати Божий закон і слідувати йому. Тоді всі повинні будуть зрозуміти, що вони не заслуговують на вічне життя, а що Бог через свою велику любов і задля свого імені створив для них засіб для вічного життя. “Тому скажи дому Ізраїлевому: так говорить Господь, Єгова: не задля вас роблю Я це, доме Ізраїлів, а задля мого святого імені, яке ви збезчестили серед народів, до яких ви прийшли”. — *Езекиїл 36: 22; Йоана 3: 16.*

“Християнство є найбільш лицемірним з усіх організацій. “Так бо говорить Господь, Єгова: вчиню з тобою так, як ти чинила, зневаживши присягу й зірвавши вмову зі мною”. (16: 59) Воно називалося іменем Божим, вдавало, що стоїть в угоді з Ним і слідує Ісусу Христу. Воно наказувало своїм духовним особам здійснювати їх обов'язки під час урочистих коронацій всіх володарів, а правителі під час вступу на “керуючу посаду” повинні були з піднятою рукою складати клятву вірності на Біблії; воно називає своїх духовників “слугами Божими”; воно заявляє, що “вищі власті”..., призначені Богом”, якими є ці володарі, повинні контролювати і управляти народами “Християнського світу”; і

їх духовники та визначні із їх стада наголошують про той “факт”, що ці володарі управляли згідно Божого права. Зважаючи на всі ці вис-тавлені на показ погляди, “Християнство” зне-важило свою клятву, відреклося від Бога і Його Слова та від крові Христа, якою було куплено життя для людства, і пішло по шляху лід ке-рівництвом Сатани, отже зганьбило ім’я Єгови більше, ніж це могли б зробити будь-які інші народи. Внаслідок цього “Християнство” є най-більш лицемірним і заслуговує на найбільшу кару серед усіх народів, які тільки коли-небудь жили під сонцем; і тому воно згідно проголо-шеного вироку Божого одержить найтяжчу кару серед всіх народів і націй.

Вічний завіт

Єгова завжди вірний своїй угоді, незважаючи на те, що хоче або не хоче робити союзник. Він виконуватиме свою угоду задля свого слова і свого імені. “Та Я спогадаю про мій завіт із тобою за часів молодощів твоїх, та й відновлю завіт віковичний з тобою”. (16: 60) Єгова згадує про свій завіт, який Він уклав з організацією своїх вибраних за часів її молодості, перш ніж члени її утворили так зване “Християнство” або “Організований Християнський світ”. Цей “Християнський світ” стверджує, що є дуже зацікавлений в цій угоді за корону і Царство, при цьому однак він не був вірним угоді. Єгова був з “Християнськими народами” дуже терпе-лячим, але Він не забув свого слова. Виконуючи свою обітницю, в 1914 році Він посадив на

престолі свого Царя Ісуса Христа і тим підтвердив свою угоду і Його Царство як незаперечний факт. За допомогою цього завіту про Царство люди “Християнського світу” одержали нагоду досягти благословіння свого життя. “Що ж, чого шукав Ізраїль, того не осяг, а вибір осяг, інші зробилися жорстокими [осліпли; примітка]”- (Римлян 11: 7) “Вибір” означає клас Царства, Ісуса Христа і членів Його тіла; і цей клас керуватиме справами Царства на благо народу. Нову угоду було заключено вже з Ісусом Христом, як посередником, обранцем Божим і головою Його помазаників. Тільки через Христа, Жиди і язичники можуть одержати життя, і жодним іншим шляхом: “І спогадаєш про блудні дороги твої та й засоромишся, як почнеш приймати до себе сестер твоїх, старших і менших від тебе, та коли Я даватиму їх тобі за дочки, та не з давньої умови твоєї”. (16: 61) “Християнські народи” складали Богу обітниці і зобов’язувалися виконувати услів’я цієї угоди, але все це порушили; тому Бог полишений обов’язку щодо “Християнських народів” відносно їх угоди себто обітниці. Єгова заключає нову угоду з Ісусом Христом як представником тих, які будуть благословенні в цьому завіті. Єгова підтвердить Новий Завіт з народом Ізраїльським або урочисто його заключить; але перед цим очевидно повинно статися щось інше. Божі пророки і свідки будуть відповідати за Жидів як їх земні хрещені або поручителі і будуть ганьбити ті злочини, які здійснив у минулому представлений ними народ; і це є

необхідним для того, щоб Ісус Христос простив Жидів і посвятив новий завіт для них.

Тоді язичеські Самарії і Содомії матимуть свою частку у благословенній угоді. Таким чином, вони стануть дочками або дітьми цієї угоди і Бог відродить їх як свій народ, з яким буде заключено нову угоду. “І поновлю вмову мою з тобою, і визнаєш, що Я — Єгова”. (16: 62) Згідно слів цього тексту Св. Письма, впровадження угоди обмежується Єрусалимом, і очевидно це пояснюється тим, що угоду заключено безпосередньо із Ісусом Христом, сином Юдейським, спадкоємцем престолу, з яким було укладено угоду “милості Давидової”. Кажучи іншими словами, нова угода була заключена між Єговою з одного боку та Ісусом Христом як посередником з другого боку, і це було на користь всього людського роду, який повинен підчинятися умовам угоди, причому обмеження Єрусалимом пояснено вище вказаними причинами.

Жиди були хвалькуватими і зарозумілими. Вони повинні цього позбутися. Підчас правління Христа буквальні Жиди не хвалитимуться ані не вважатимуть себе вищими через то, що новий завіт буде заключено для їх користі. Вони переглянуть весь свій шлях і зазімають, і жодна похвальба не зійде з їх уст. “Щоб ти згадала про все й соромилась, та не посміла з великого стиду й уст отворити. Як Я все давне прощу тобі, що ти творила, говорить Господь Єгова”. (16: 63) Божа милість повернеться до Жидів лише тому, що вони є “улюбленими задля їх батьків” і Жиди це признають. (Римлян 11: 28)

Також і люди “Християнського світу” не відкриватимуть уст для хвалення, тому що вони матимуть свою частку у благословенному завіті. Блага, які їм будуть об’явлені, не будуть наслідком якого-небудь завіту, який “Християнські народи” коли-небудь заключали з Богом або стверджують, ніби-то його заключали. Всі, хто колись удостоється вічного життя, прийдуть до розуміння того, що новий завіт заключено через Єгови з Ісусом Христом для користі тих, хто слухняно буде виконувати умови завіту; і тоді всі вони прийдуть до пізнання того, що лише ті, які люблять справедливість і смиренно схиляються перед Богом, матимуть Його милість.

Після приходу Ісуса Христа в храм Єгови, ті, які відповіли на поклик до Царства, будуть суджені і якщо вони виявляться вірними, тоді з них буде сформовано клас, щоб вони приносили Єгові жертви в праведності. (*Малахія 3: 3*) Тоді пророцтва почали сповнятися на користь цих вірних, які через Ісуса Христа, Голову храму, повинні приносити Богу жертву хвали, (*Жидів 13: 15*) Потім клас храму, як вибраний свідок Божий, повинен проголосити народам “Християнського світу” вирок за їх мерзості, які вони вчинили. “Християнським народам” слід представити перед очі факти, щоб вони оправдали свої зарозумілі твердження або визнали правду і були засуджені; саме свідки Господні повинні це обнародувати. — *Ісаія 43: 10—12.*

Бог об’являє своєму народові давно написані пророцтва, щоб його піддержати і дати йому

зрозуміти, що він є на правильному шляху і щоб він був скріплений своєю надією. Віддані Богу бачать, що вони повинні взяти участь в оправданні імені Єгови. Вони отримують радість Господню і проголошують людям заміри Єгови. Свідки Єгови не дають дармувати своїм рукам у цій праці і не турбуються про те багато чи мало днів доведеться їм виконувати цю працю. Вони зайняті тим, що проголошують правду і повідомляють про суд, а Бог у свій назначений час потурбується про результати. Таким чином клас слуг бере участь в оправданні імені Єгови.

Голова 3

Ц А Р

(Езекиїла, голова 17)

Царство Єгови виділяється у всьому Святому Письмі. Перша обітниця Бога після бунту в Едемі була та, що Він настановить Царя і Царство. Це Царство оправдає Слово і ім'я Єгови перед усіма сотворіннями. Коли Бог скинув з престолу беззаконного Седекію, яко прообраз царя, Він заявив, що ніхто більше не царюватиме від імені Божого, “поки не прийде той, кому належить право”. Після того, як Ісуса було випробувано в пустині, Єгова заключив з ним угоду, що Він стане Царем світу і є тим, “кому належить право”.

Під час своєї земної діяльності, Ісус Христос говорив про Царство більше наполегливо, ніж про що-небудь інше, і більшість з того, що Він говорив, було виражено в порівняннях і приповідях. Таким самим чином говорив і Єгова через своїх пророків, які жили задовго до часу земної діяльності Ісуса Христа. Єгова говорив до Езекиїла: “Сину чоловічий! загадай загадку та скажи приповідь домові Ізрайлевому”. (17: 2) Загадка — це скритий вислів. Обставина, що

Бог наказав пророку говорити до дому Ізрайлевого загадкою або приповідю, вказує на то, що ці речі були написані для остороги членів тіла Христового на землі, як класу слуг, тому що вони живуть в кінці світу і тому, що прийшов правомірний Цар землі. Гори Ліванські — це місцевість, де ростуть знамениті кедри. У свій час це була частина добра царів Давида і Соломона. Соломон збудував свій дім з дерева ліванських лісів. “Ліван” означає “білий” і представляє тут царство Юдеї і Єрусалиму, до якого згідно свого доручення Езекиїл спрямував свою приповідь. Загадка або приповідь розпочинається так: “Так бо говорить Господь, Єгова. Величезний орел з великими крильми та довжелезними махалами, з повним барвистим пір’ям, злетів на Ліван — гору та й зняв із кедра вершок. Відрізав один зміж його зразків та й переніс у крамарську землю, й всадив його там у купецькому місті”. — 17: 3, 4

Орел — це гострозорий хижий птах і представляє він тут царя Вавилону. В 617 р. до н. Хр. Навуходоносор, цар Вавилону, згаданий вище “орел”, пішов проти Єрусалиму, взяв у полон царську сім’ю дому Давидового і Соломонового і відламав вершок “кедра”, яким тоді був цар Йоакім. Це сталося за одинадцять років до зруйнування Єрусалиму, і це був час коли Езекиїла було взято в полон у Вавилон. Це було перше сповнення пророцтва, і пояснено у дванадцятому вірші цієї голови таким чином: “Скажи сьому ворохобному дому: Чи не догадуєтесь, що воно значить? Скажи: ось, іде цар Вавилонський [великий орел] на Єрусалим, і

візьме його царя [вершок кедра, царську сім'ю] та його князів [серед них Даниїла та Езекиїла] та й одведе до себе у Вавилон". Вавилон був торговим містом або містом купців, і про нього говориться такими словами четвертого вірша: "Зняв з кедра вершок і переніс у крамарську землю і посадив його там у купецькому місті". Ехонія і князі стали здобиччю "великого орла" та були приведені у місто купців як полонені: "Вісімнадцять год віку було Ехонії, як він став царем, і три місяці царював він в Єрусалимі... І чинив він таке, що Єгові не до вподоби, притьма як чинив отець його. Того часу підступили слуги Навуходоносорові, царя Вавилонського, під Єрусалим, і город опинився в облозі. І вийшов Ехонія, цар Юдейський, до царя Вавилонського, він і мати його й слуги його, князі його і скопці його; й узяв його цар Вавилонський на восьмому році царювання [Навуходоносора]. І одвів він Ехонію у Вавилон і матір цареву і жінок царевих і скопців його, і знатних землі позаймав у полон з Єрусалиму в Вавилон. До того й усіх спосібних до зброї сім тисяч, і ремісників тисячу, всіх мужів сильних і хоробрих позаймав цар Вавилонський в неволю у Вавилон. — 2 Царів 24: 8—10, 12, 15, 16.

Попереднє ім'я Седекії було Маттанія. Його ім'я було змінено, і він став царем Єрусалиму, це було сповненням викладеного в Езекиїла 17: 5 пророцтва: "Так само взяв насіння [цар Вавилонський] з тієї землі та й посадив у землю плодющу над великою водою посадив його наче вербу. Співзвучно до цього є написано: "І зробив цар Вавилонський дядька його Маттанію

намість його [Ехонії] і перемінив ім'я його на Седекія. Двадцять і один рік віку було Седекії, як зроблено його царем, а одинадцять років царював він у Єрусалимі... І чинив він неправедність в очах Господніх, притьма як чинив Йоаким". — *2 Царів 24: 17—19.*

Коли цар Вавилонський призначив Седекію володарем Єрусалиму, вони обидва заключили угоду, причому Седекія зобов'язався підчинятися царю Вавилонському. Це відображено в приповіді такими словами: "І возьме другого царського роду та й зложить з ним умову, і зв'яже його клятвою й забере можних у тій країні з собою. (17: 13) Очевидно, це було зроблено, щоб цар Вавилонський був властивим володарем Єрусалиму, але по імені щоб мав свого власного царя. Тим самим Навуходоносор мав намір відвернути небезпеку того, що місто Єрусалим виступить проти нього під керівництвом Седекії, і це було метою угоди з Седекією: "Щоб царство було принижене, та й не пішло вже вгору знов; щоб воно додержувало вмову і стояло твердо в ній". — *17: 14.*

Седекія не був зрощений у вірі Господній. Він був наскрізь своєкорисний і не піднявся над гріхами попередніх царів, в навпаки, став безбожним і беззаконним, і мерзистю в очах Бога. Коли Господь описував царя Седекію і його царювання, Він сказав пророку: "І виросло воно та й зробилось виноградиною, широкою, низького росту, похилою до землі, так що віття її появилось знов по ній, а коріння зоставалось під нею; та й як зробилось воно виноградиною, так пустило паростки і розкинулось віттям".

(17: 6) Ця була виноградна лоза себелюбства і вона не принесла добрих паростків або пагінців. “І він [Седекія] чинив те, що зле було в очах Єгови, його Бога. Він не впокорився перед пророком Єремією, що говорив з уст Єгови. І відпав від царя Навуходоносора, взявши клятву з його в ім'я Бога, — й вчинив тугою шию свою і серце своє таким упрямим, що не обернувся до Єгови, Бога Ізрайлевого”. (2 Паралипоменон 36: 12, 13) Бог послав свого пророка Єремію, щоб остерегти царя Седекію, і пророк робив це неодноразово: але Седекія відмовлявся змиритися перед пророком Божим.

У пророчій картині з'явився інший хижий птах, а саме фараон, цар Єгипетський; і в приповіді Седекія порівнюється з низкоростою виноградною лозою, яка простягає своє коріння і паростки до фараона. Він намагався одержати від володаря Єгипту підтримку, допомогу і прихильність, щоб мати змогу протистояти царю Вавилону. “Був же ще другий орел з величезними крильми і розкішним пір'ям, і ось та виноградина погнала коріння своє до нього і простягнула до його віття своє, щоб він підливав її із борозд грядок своїх”. (17: 7) Седекія очікував допомоги від Єгипту, і тому посилав він туди свої “паростки”, “гілки” або послів. Седекія вважав, що для нього буде вигідніше зламати угоду з царем Вавилону і заключити союз з Єгиптом; тому він збунтувався проти Навуходоносора, царя Вавилонського.

Седекія був зрощений в Єрусалимі, тобто на “добрій землі” або на “доброму полі”, і якби він чинив правильно, то міг би приносити добрі

плоди. Але він не робив цього. У приповідці пророк говорить про нього: “Хоча вона посаджена була на доброму полі, над великою водою, так що могла й без того розпускати віття й приносити плоди і зробитись виноградиною розкішною”. (17: 8) Такий безбожний, беззаконний і неславний, який він був, зламав він свою угоду з Навуходоносором, царем Вавилонським. Він післав свого післанця до фараона, щоб одержати від нього коней і багато війська з тим, щоб він міг втягнутися у війну; але Господь заявив, що йому це не вдасться, і тому сказав своєму пророкові написати про нього таке: “Той же [Седекія] зрадив його [Навуходоносора], пославши послы в Єгипет, щоб дано йому коней і багато війська. Чи вийде йому це на добро? Чи вибавить себе той, що таке вдіяв? Чи втече, що зламав угоду?” — 17: 15.

У відповідь на повстання Седекії вавилонці [Халдеї] осадили Єрусалим. Седекія прийняв допомогу від фараона, царя Єгипту. “Тим часом військо Фараонове вирушило з Єгипту, а Халдеї, що облягали Єрусалим, довідавшись про те, відступили від Єрусалиму”. (Єремія 37: 5) Вавилонці відступили від Єрусалиму, і Седекія привітав себе з тим, що його угода із Єгиптом була такою успішною, і що тепер вавилонці більше не повернуться для облоги. Тоді Бог післав свого пророка Єремію, щоб той передав Седекії післання: “Так говорить Єгова, Бог Ізраїлів, ось як скажіть цареві Юдейському, що післав вас до мене поспитати: Військо Фараонове, що двинуло вам на підмогу, вернеться зараз у Єгипет, у свою землю. А Халдеї вер-

нуться знов, щоб сей город облягти; вони й опустошать його й пустять на пожар. Ще ж так говорить Єгова: не обманюйте самі себе, думаючи: Халдеї конче відійдуть од нас, бо вони не відійдуть; а коли б і все військо Халдейське, що вас воює, ви побили, та й zostались би у них лиш самі ранені, так і ті повставали б, кожен із свого намету, та й пустили б сей город на пожар”. (*Єремія 37: 6—10*).

Цей приклад був приведений Езекиїлом задовго до падіння Єрусалиму; але Седекія і його радники не звернули ніякої уваги на слова пророка. Хоча пророцтво предсказувало, що Седекії не вдасться одержати допомогу від Єгипту, він продовжував свої корисливі справи. Бог наказав Езекиїлу пророкувати, що намагання Седекії потерплять крах, і так воно сталося: “Тим же то скажи: так говорить Господь, Єгова: чи з сього буде користь? Чи не повиривають її коріння, чи не позривають її плоду, так що її пагонці посохнуть? Так, все молоде віття її, що відросло в неї, посохне. Та ще й не з великою силою й не з многими людьми вирвуть її з корінням. І ось, хоч її посаджено, та чи буде з того користь? Чи не всохне вона, скоро тільки подує на неї східний вітер? Ой певно, всохне на тій самій грядці, де вона виросла”. — *17: 9, 10*.

Ті, хто зламав угоду, в очах Бога заслуговують на смерть. (*Римлян 1: 31, 32*) Хто увійшов в угоду з Богом, а потім добровільно зламав цю угоду, в очах Бога заслуговують прокляття і смерть; це показано в пророцтві про Седекію. Цей безбожний і беззаконний цар не хотів дотримувати свого слова щодо людей і Бога, і

Єгова наказав Езекиїлу написати про нього: “Так певно, як Я живу, говорить Господь, Єгова, у столиці того царя, що настановив його царем, а котрому він криво присягав і поламав свою з ним умову, в него в Вавилоні він умре! Фараон же нічого не вдіє проти великої потуги й багаточисельного народу в тій війні, як насиплють вал і побудують башти, щоб вигубити многі душі. Оскільки він зневажив клятву і зламав угоду,... він не втече”. (17: 16—21) Єгова сказав через свого пророка: “Якщо її навіть буде посаджено, чи вона вродить? ” Факт, що ця приповідка-пророцтво точно сповнилося для Єрусалиму, разом з фактом, що проголошені раніше пророцтва, написані на користь вірного народу Божого, який житиме в кінці світу, доказує, що ця приповідка-пророцтво повинна мати ще далі сповнення, і що це всеохоплююче сповнення буде показано народу Божому в кінці світу.

Приповідка сповнилася

Її перше сповнення знайшло своє відображення в теперішній час. Так само як кедрі Ливану представляли царський рід Єрусалиму, так вони представляли царську лінію, яка панувала над “Християнськими народами” з початку їх відкинення до 1914 року. Під час цього часового проміжку церковно-державні системи процвітали, і духовенство відкрито вчило, начебто володарювання здійснюється згідно Божого права. Народи землі поступово ставали торговими націями, тобто вони здійснювали

внутрішню і зовнішню торгівлю, і торгівельні угруповання можновладців ставало все могутнішим. “Християнський світ” — як і Вавилон — став торгівельним місцем. Якби духовенство “Християнських народів” залишилося вірним слову і пораді Бога, якби воно просвіщало народ щодо Його Слова і Царства, і якщо б воно, коли прийшов Цар, привітало Царство і змусило володарів і народ чинити добро, тоді духовенство мало б Божу милість. Однак воно пішло зовсім протилежним шляхом. Замість рішуче виступати за Господа і Його Царство, духовенство відкрито зв’язалося з торгівельною і військовою владою світу.

Всі правдиві християни вступили в угоду з Богом, щоб підкорятися Його волі. “Християнський світ” було засновано згідно угоди Божої задля Його Царства, яка була заключена з тими, хто увійшов в угоду з Богом, щоб чинити Божу волю аж до смерті. Без сумніву, багато, якщо не всі, духовники “Християнського світу”, заявили про свою готовність чинити волю Божу вступаючи у свій духовний сан (посаду). Послуговуючись іменем Христа і стверджуючи, що вони є представниками Бога на землі і Його слугами, вони взяли на себе обов’язок перебувати в угоді з Богом. З плином часу так званий “Організований Християнський світ” або “Християнські народи” стали здобиччю торгівців усього світу. Релігійні проводарі або духовенство об’єдналися між собою, а також з великим підприємництвом і правителями світу в тому, щоб реформувати народи “Християнства”, привести їх в церкву і зробити світ християнським.

Таким чином вони були взяті в полон частиною сатанської організації, представленою Вавилоном. Чи дійшло для досягнення цих цілей до фактичної або мовчазної угоди, тут не має великого значення; однак спосіб їх дій дає змогу зрозуміти, що така угода мала місце. Щонайменше існує мовчазна угода. При її виконанні духовенство привело в церкви важливих людей фінансового світу і людей, що мають політичний вплив, і зробило їх визначними із їх стада. Бізнесмени, політики і духовенство при цьому діяли рука об руку в організації, яку назвали “Християнською церквою”, і духовенство стверджувало, що вони всі разом навертатимуть світ до Христа. Як католики, так і протестанти, діяли однаково, при чому між всіма гілками так званої “церкви” існувала мовчазна угода щодо цілі роботи. Таким був стан річей у 1914 році, в кінці світу і перед приходом Господа Ісуса Христа як правомочного Царя землі.

Тоді вислав Бог свого улюбленого Сина, свого “Царя по порядку Мелхиседека”, щоб Він правив світом. Це означає, що Він тоді повинен був начати царювати серед своїх ворогів, а саме Сатани і його організації. Безпосередньо за цим послідувала війна на небі, і Сатану було скинуто з неба на землю. (*Одкриття 12: 7—12*) Єгипет представляє організацію Сатани, особливо з точки зору мілітаризму. Коли у 1914 році між “Християнськими народами” вибухнула війна, весь “Християнський світ” повернувся до представленого Єгиптом мілітаризму (*або до війни*). Замість того, щоб підкорятися Христу, Князю миру і спокою, і наказати народам чи-

нити те саме, і замість зробити все, щоб повернути людей до Бога і Його Царства, духовенство і визначні з їх отар повернули всі гілки “Християнського світу” — торгівлю, політику і релігію — до війни. Вони звернули всю свою енергію на “Єгипет”.

Найбільш пристрасними підбурювачами війни були духовники. Вони змушували народ до участі у війні, використовували [в різних країнах] свої будівлі для набору солдатів, а також підтримували гасло: Війна зробить світ упевненішим для демократії. Іншими словами, вони заявляли, що війна буде порятунком для народу, а не навернення світу до Христа, як вони твердили раніше і що начебто були готові зробити. Так як Седекія звернувся до Єгипту, щоб отримати там коней і людей для ведення війни, так і проводарі “Християнства” всю свою силу повернули на користь війни. Цим самим “Християнство”, а особливо так звана “Християнська церква” поламали свою угоду з Богом і своє слово покращити світ і привести його до Христа, а замість цього вона вибрала світову війну.

У світовій війні царські сім’ї “Християнського світу” втратили свої корони, і після цього прийшов новий лад. Один з володарів світу, який вважав себе християнином, заявив: “Ми стоїмо на початку нового світу”. “Християнські народи” тоді не були знищені, однак судячи із зовнішнього вигляду, вони змінилися. Було зроблено спромогу до відродження права на самовизначення націй і народів, як поляки, литовці, чехи та інші. Духовенство всюди проповідувало людям це вчення про право на са-

мовизначення, так наче йшлося про великий релігійний рух. Воно змушувало народи “Християнського світу” приєднатися до договору, який творив би мир на землі. Одночасно правдиві свідки Бога вірно продовжували проповідувати людям, що війна і її супутні явища доказують другий прихід Христа і кінець світу, і що тому люди повинні бути віддані Христу, а не війні. З цієї причини свідків Божих переслідували і ув’язнювали, і це переслідування велося духовниками “Християнського світу”.

Коли з “Єгипту” (військового крила світу) повстав договір Ліги Народів, тоді духовники з великим завзяттям і гордістю вказували на Лігу Народів як на установу, через яку Господь визволить людей. Знову пішли вони за допомогою до Єгипту, і цілковито занедбали Господа Бога і свою угоду про те, щоб привести світ до церкви. Хоч вже було сказано, що начебто почався новий світ, і навіть якщо царі втратили свої корони “стара згряя” продовжує тримати справи світа під своїм контролем. Результатом є то, що мнимі християни, незважаючи на своє запевнення, що вони виступають за Бога і Христа, занедбали і відмовилися від того, щоб вповати на Слово Боже, а також виконати своє мовчазне зобов’язання покращити світ. Замість цього вони покинули Господа і звернулися до військової влади світу по допомогу; і Господь ставить питання: Чи вони принесуть користь? Через свого пророка Він дає відповідь: “Горе тим, що до Єгипту за підмогою ходять, і надію покладають в конях-колесницях, тим що їх багато, а до того й в кінноті, тим що вона сильна, а на Святого Ізрайлевого не зважають і до

Єгови не прибігають. Но Він премудрий, Він нашле лихо й не змінить слів своїх; устане Він і на дім безбожників, та й проти підмоги тих беззаконників. Та ж і Єгиптії — люди, а не Бог; та й їх коні — тільки тіла, а не дух. Як Єгова простягне руку свою, то й помічник спіткнеться, та й упаде той, що він його боронить, і всі вони згинуть укупі”. — *Ісаія 31: 1—3*.

В 1926 році вірні свідки Божі розіслали, почавши з Лондону, Англія, свідчення, яке мало назву: “Свідчення до всіх володарів світу”, і воно заявляло таке:

По-перше: Ми свідчимо, що першорядне значення має те, щоб всі люди знали такі пункти: Єгова, — Творець неба і землі, і істинний Всемогутній Бог, поряд з яким немає ніякого іншого бога. Його наміри викладено в Біблії, Його Слові правди, а Ісус Христос є виконавцем цих намірів. Як повинен признати кожен, народи землі зараз знаходяться у великій біді і безпорадності, в той час як небезпека, що своєю жажливістю перевищує все, що було до цього, загрожує світу. Намагання володарів створити достойний уряд або світову владу потерпіти крах, і ми повідомляємо вам, що тільки наміри Божі допоможуть людству і принесуть людям вічний мир, благоденство і щастя, і що настав час, коли всі пануючі над людьми власті повинні будуть пізнати і визнати ці великі правди.

По-друге: Причиною пануючої безпосередності і бідувань є непослух людей щодо істинного Бога, а також факт, що вони піддалися злому впливу Сатани, фальшивого бога...

* * *

По-четверте: Тепер сповнюється Боже пророцтво; і це є доказом фактів, що від Сатани забрано владу, що старий світ йде до кінця і що прийшов той час, коли Ісус Христос, виконавець волі Єгови і правомочний Цар землі, скине Сатану і розпочнеться Його справедливе панування на всій землі згідно волі Божої...

По-п'яте: Всупереч Божому Слову підприємці, політичні і духовні вожді намагалися стабілізувати розпадаючийся світовий порядок і тримати людей під своєю владою шляхом махінацій, якою було створення Ліги Народів і яку несправедливо і богохульницьки було визначено як 'політичний вираз Царства Божого на землі', однак призвідником і батьком Ліги є Сатана-диявол, який породив її в останньому розпачливому намаганні обдурити людей і відвернути їх від правдивого Бога...

По-шосте: Через згубний вплив Сатани відверталися від істинного Бога як володарі, так і ті, над ким вони панували; злі сили збирають весь світ на велику битву з Богом Всемогутнім, і настане такий тяжкий час, якого світ ще ніколи не бачив. Під час цієї боротьби могутня організація Сатани зазнає краху і ніколи більше не підніметься. Це буде таке могутнє явлення Божої сили, що всі народи визнають, що Єгова є Бог і Ісус Христос є Цар царів і Пан панів...

* * *

Ми знову даємо володарям світу настійне свідчення, що Єгова є Бог, що Він поставив Христа, свого Сина, Царем землі, що Бог за-

стерігає володарів, що вони повинні слухати правомочного Царя землі і застосовувати свій вплив на те, щоб привертати серця людей до правдивого Бога, щоб їх не спіткало нещастя. — *Псалма 2: 2—72.*

Спочатку свідчення було проголошено у місці перебування сьомої світової держави, влади, яка здійснює панування над “Християнським світом” і було застереженням для всіх “Християнських народів”. Його було надруковано мільйонами екземплярів і розповсюджено серед “Християнських народів”; однак їх володарі не лише відмовилися зважати на нього, а навпаки навіть зневажали його. (*Див. “Світло” Том 1, стор. 141—145*) “Християнські народи”, замість зважати на Слово Боже, сьогодні наворачтаються до мілітаризму і грошової влади, очікуючи, що вона врятує світ від загибелі. При цьому особливо спираються на грошову владу США, лівого крила сьомої світової держави, надіючись, що вона стабілізує “Християнський світ”, який терпить крах і банкрутство. Увесь час триває мілітаристське і комерційне суперництво між народами, збройні сили на землі, воді і в повітрі постійно змінюються, при цьому відбуваються конференції, ведуться переговори, а народ страждає від пригноблення і голоду.

Єрусалим через свого володаря, царя Седекію, поломав угоду з Богом і свій союз з Вавилоном і звернувся до військових властей Єгипта по допомогу. Здавалося, що Єрусалим на якийсь час отримав успіх, коли цар Вавилону відступив зі своїм військом; але Бог через свого пророка Єремію пригрозив місту, що ва-

вилоняни повернуться і зруйнують місто, бо воно поламало угоду.

Приповідка показує, що “Християнські народи”, як прообраз Єрусалиму, діючи через своїх царів або володарів поламали свою мовчазну угоду з Богом відносно того, щоб підкорятися Його волі, а також не дотримали свого зобов’язання навернути і привести світ до церкви, а замість цього звернулися по допомогу і захист до представленого світовою владою Єгипту мілітаризму. Розв’язання світової війни змусило їх уявити собі, начебто вони отримали успіх в цьому; вони крокували далі своїм шляхом і засновану Лігу Народів хотіли використати для зміцнення своєї майбутньої безпеки. Вони говорили: “Кров цих чоловіків буде пролита даремно, якщо ми не створимо Лігу Народів, яка забезпечить мир серед військових держав”. Але Господь через свого пророка предсказав, що Ліга Народів не матиме успіху. — *Ісаія 8: 9, 10.*

Застереження Бога щодо Єрусалиму через пророка Єремію в ширшому масштабі знаходить примінення і до “Християнських народів”: “Так говорить Єгова, Бог Ізраїля: Ось як скажіть цареві Юдейському, що послав вас до мене поспитати: — Військо фараонове що двинуло вам на підмогу, вернеться зараз у Єгипет, у свою землю. А Халдеї вернуться знов, щоб сей город облягти; вони й опанують його й пустять на пожар. Ще й так говорить Єгова: Не зводьте самі себе, думаючи: Халдеї конче відійдуть від нас, але вони не підійдуть. А коли б і все військо Халдейське, що вас воює, ви побили, та й zostались би у них лиш самі поранені, так

і ті повставали б, кожен із свого намету, та й пустили б сей город на пожар”. (*Єремія* 37: 7—10) Так само як цар Артаксеркс (*Естери* 1: 1—5) відображає царську силу і владу в образному смислі і таким чином відображає частково Божу силу, так можна сказати, що володар Вавилону (або Халдеїв), якого використовували як знаряддя для зруйнування Єрусалиму, служив для того, щоб представити царську владу і силу з точки зору Бога.

Вирок Єгови над “Християнськими народами” було записано, і помазаний Божий Цар і виконавець вироку виконає його.

“Християнські народи” зневажали Слово Боже, так само як безбожні князі Єрусалиму висміювали Його Слово. Це пророцтво Езекиїла стосується до них обох: “Тим то же говорить Господь, Єгова: Так певно, як Я живу, присягу мою, що він змаловажив, і угоду в ім’я моє, що він поламав, оберну на його голову”. (17—19) Якби Седекія зважав на пораду Господа, яку йому було передано через пророка Єремію, то Єрусалим було б помилувано: “Коли б вони стояли в моїй раді, та й з’ясували б людові моему мої слова і зупиняли б їх од ледачої дороги їх і від ледачих учинків їх”. (*Єремія* 23: 22; 38: 17—23) Єгова привів світову війну до перемир’я, щоб народам можна було передати свідчення Христа. Якби “Християнські народи” зважали на це свідчення, і якби духовенство роз’яснило людям Слово Господнє, замість боротися проти нього, як воно це робило, то “Християнські народи” могли б уникнути великих страждань Армагедону. Однак жереб вже

кинуто; “Християнський світ” повинен бути знищений згідно наказу Єгови, і збройні сили крокують до Армагедону.

“Християнські народи” було застережено так само як жителів Єрусалиму, однак вони таки потрапили в пастку. “І закину на його невід мій, і вловиться він у сіть мою, та й одведу його в Вавилон і буду там судитись із ним за його віроломність проти мене. А всі втікачі з усіх полків його поляжуть од меча; котрі ж зостануться, тих порозвіваю на всі вітри, щоб ви зрозуміли, що це Я — Єгова сказав те”. (17: 20, 21) Битва Армагедон впаде на весь світ як сітка, саме так, як це передсказував Ісус: “Бо як сітка впаде на всіх [одного дня], що живуть по лиці всієї землі”. (Луки 21: 35) Лицемірні організації “Християнського світу” відмовилися прислухатися до післання правди, і роблять вигляд, начебто вони сліпі щодо цього післання; тому їх буде знищено, а їх храм, що є номінальною церквою, буде зруйновано і спалено дощенту, бо Господь Єгова наказав, щоб це було зроблено. Винні перед Богом тепер не втечуть від Нього, щоб вони не робили: “І не буде втечища пастирям ані притулку передним в отарі”. (Єремія 15: 35) Таким чином Єгова дотримає свого слова і оправдає своє ім’я.

Законний Цар землі

Бог наказав своєму пророку передсказати законного Царя землі. Він походить з лінії роду Давида, а не лінії невірнього Соломона. Бог скинув з трону найвищого царя із царської сім’ї,

який представлений через найвищий кедр Ливану, і посадив паросток на іншій горі. У цій приповідці сказано: “Так говорить Господь Єгова: Я возьму із верховіття високого кедра та й посаджу, — з найвищих його паростків відотну ніжний пагончик та й посаджу на високій і величній горі”. (17: 22) Згаданий в цьому пророчстві найвищий паросток з найвищого кедра — це Ісус, свіжий, новий і зелений, і тому сповнений життя. “Він бо виступив перед ним, як пагонець, і як паросток із землі сухої”. (Ісаія 53: 2) “І вийде пагонець із кореня Єссейового і вітка виросте з кореня його”. (Ісаія 11: 1) Гора Сион відображає верхівку Божої організації, і тут, на горі Сион, “на високій і величній горі” Бог “посадив” Господа Ісуса. І Йому було дано перевагу над всіма іншими речами. (Колосян 1: 18) Новий кедр — це вірна царська сім’я Єгови, Царство небес; і Ісус Христос є законний цар землі і Голова Царства. Всі 144000 членів Христа взяті з дванадцяти родів Ізраїля і утворюють “Ізраїль Божий”. (Галат 6: 15, 16; Одкровення 7: 4—8; 14: 1) “На вершку гори Ізрайлевої посаджу його; й пустить він віття, і вродить овочі, й виросте він у величного кедра, й житиме в тіні його всяке птаство”. (17: 23) Небесне Царство правитиме світом справедливо. Високомірні і горді з самого початку зневажали це; однак усі, хто хоче жити, повинні підпорядкуватися його пануванню. “Іншу приповідь подав їм, глаголючи: Царство Небесне подібне зерну гірчичному, що взявши, чоловік посіяв на ниві своїй. Найдрібніше воно між усяким насінням; як же виросте то стане найбільшим

між яриною і зробиться деревом, так що птаство небесне прилітає кублитись між гіллям його”. — *Маттея 13: 31, 32.*

Люцифер колись був найвищим над усіма сотворіннями на землі; але він був бунтівником і зрадником Бога, і тому у нього все було відобрано. Ісус Христос, улюблений Син Божий є справедливим володарем світу, і всі, хто живе, повинні бути під Його пануванням і справедливим керівництвом. “І всі польові дерева побачать, що Я, Єгова, високі дерева понижую, а низькі підвищую, зелене дерево висушую, а сухе дерево чиню квітучим. Я, Єгова сказав так, і так учиню”. (17: 24) Останок Божий, клас вірних свідків на землі, тепер іде і проголошує людям, що Христос є Цар, і що Царство простягнеться по всій землі, і правитиме справедливо і буде вічним оправданням імені Єгови.

Особиста відповідальність

(Езекиїла, голова 18)

Пророцтво вісімнадцятої голови у великому масштабі сповняється з часу приходу Господа Ісуса в храм для суду. Пророцтво спершу відносилось до буквального Ізраїля, однак особливе значення воно має для тих, хто живе на землі в кінці світу. На землі Ізраїльській вживалася приповідка або прислів'я метою якого було скинути відповідальність з одного роду на попередній (той, що був перед ним). Господь скерував таке слово до Езекиїла: “Чого ви в землі Ізраїльській [дослівно: над землею; див. паралельну Біблію] повторюєте все оцю приповідку

та говорите: Батьки їли кислі грона, а в дітей на зубах оскома? ” (18: 1, 2) Слід звернути увагу, що пророцтво говорить, “Цю приповідку у землі Ізраїльській” слід розуміти, що в Ізраїлі діяв Божий закон, бо Він дав свій закон цьому народові. Обставина, що Господь ганив народ, бо він вживав цю приповідку, показує, що приповідка або прислів’я не мало стосуватися “батька Адама”, який согрішив і чиї гріхи через спадковість проявилися у його дітей. Прислів’я повторювалося Ізраїлем і стосувалося Ізраїля, а ті, хто його використовував, відносили його до своїх безпосередніх предків, які жили на їх землі.

Ізраїльтяни в дні Езекиїла скидали вину за бідність свою і своїх дітей на своїх предків. Вони таким чином намагалися оправдатися і звалити тягар відповідальності на своїх батьків. Духовенство Ізраїля робило теж саме, коли Ісус був на землі. (*Маттея 23: 29, 30*) Така ж позиція і сьогодні панує серед “Християнських народів”, і тут приповідка пророцтва знаходить даліше застосування. З часу світової війни обставини погіршилися, і “Християнські народи” намагаються звалити вину на тих, які розпочали світову війну, особливо на одного правителя “Християнського світу” і його найближчих родичів. Кожен уряд будь-якої держави звалює вину за погане економічне становище на попередній уряд. Таким твердженням він намагається очиститися від ганьби і уникнути відповідальності. Замість придивитися до себе і перевірити, чи вони не є подібні до своїх батьків, замість встановити, що треба зробити для покращення

справи, вони хочуть скинути з себе будь-яку відповідальність. Бог цього не дозволить.

Бог є у своєму святому храмі, і всім народам наказано мовчати і поважати Його. У храмі Його представлятиме Ісус Христос, якому передано право суду. Божий суд записано, і час для його чіткого і недвозначного проголошення настав; і що Бог каже, те і станеться так певно, як Він живе. Тому є написано: “Так істинно, як *Я* живу, говорить Господь Єгова, якщо ви ще далі повторюватимете цю приповідку в Ізраїлі! ” (18: 3) Господь звертає увагу всіх на їх особисту відповідальність перед Царем на престолі, особливо з того часу, як Він зібрав овець і козлів, (*Маттея 25: 32*) Почалося нове панування, і відсування відповідальності не буде допущено. День суду почався, і відповідальні серед “Християнських народів” повинні скласти звіт про те, що вони зробили і роблять. “Дивися, всі душі мої; як душа батька, так і душа сина: вони мої; душа яка грішить повинна вмерти”. (18: 4) Кожна душа відповідає перед Богом. Це звичайно не стосується успадкованих фізичних слабостей, велике питання, про яке тут ідеться, це вічне життя, яке Бог пропонує через Ісуса Христа. Кожна душа належить Господу, бо кров Ісуса Христа є ціною викупу за всіх. Душа сина не належить його земному батькові, через що те, що батько зробив або робить, не може визначати право на життя; а з іншого боку те, що зробив син, не може мати впливу на право батька жити. Очевидно, згаданий тут гріх вчинено тим, хто ввійшов з Богом в угоду, а потім не дотримує її. Це є невірність щодо

Бога, за що кожного буде притягнуто до відповідальності. Закон або спосіб дії повинен бути незмінним від початку суду в храмі до кінця тому, що Бог не змінюється. Суд почнеться від дому Божого і обов'язково повинен включати мнимий дім Божий, де багато хто заключив угоду з Богом, але потім поламав її. Отже кожний, хто заключив угоду з Господом, несе особисту відповідальність.

Пояснення, що містяться у віршах з п'ятого по дев'ятий цієї голови пророцтва, в основному говорять таке: Якщо людина справедливо (законно) не звинила в жодних згаданих в цьому тексті злочинах, а жила згідно заповідей Господніх, чинила справедливо і чесно, то вона є справедливою, “вона повинна жити, говорить Господь Єгова”. Це знайде застосування після Армагедону і впровадження нової угоди. Однак перед заключенням нової угоди це саме правило стосується всіх, хто заключив з Богом угоду, щоб виконувати Його волю. Також Богу може сподобатися, запам'ятати собі добрі справи і стремління кого-небудь і зробити їх основою для того, щоб він пережив Армагедон і зберіг своє життя до часу впровадження нової угоди. Цей висновок впливає з заяв у Псалмї 41: 1, 2 і Софонїї 2: 1—3.

Пояснене в Езекиїла 18: 10—13 правило означає, що батько не є відповідальний за злочин свого сина. Добрі діла і добре життя батька не зможуть принести милості сину, який ламає Божий закон. Якщо хтось, після того, як йому проголошено правду, чинить перелічені в цьому тексті мерзості, він повинен вмерти і не жити.

Це не означає, що перш ніж хтось буде знищений, він повинен бути освідчений святим духом і помазаний. Це є добровільним злодіянням або добрим вчинком кожного, що і визначає відповідальність. Правило показує, що з часу приходу Господа до Його храму для виконання суду ті, які свідомо грішили, стануть жертвами предписаного суду смерті. В цей проміжок часу серед “Християнських народів” була певна кількість людей, які стверджували, що вони є християнами і при цьому добровільно і навмисно переслідували інших і шкодили їм, тому що вони вірно представляли Єгову і свідчили за свого Царя. Ці злочинці описані у приповідці про вівці і козли. — *Маттея 25: 31—46.*

Пояснення в Езекиїла в 18: 14—17 в основному говорить про таке: коли батько приводить на світ сина, і син бачить всі ті гріхи, які зробив батько, але він не діє таким же чином, тоді він не повинен відповідати за вчинки свого батька; і якщо син чинить праведно, то він повинен жити. Кінцевим результатом цього твердження є те, що сім'я не матиме нічого спільного із “вироком” суду. Ніхто не буде помилуваний тому, що один з членів його сім'ї був відданий Господу, і ніхто не буде покараний, бо один з членів його сім'ї був невірний Богу. Кожен повинен нести свою особисту відповідальність. “Та душа, що согрішить, мусить вмерти. Син за вину батькову не буде відповідати, а батько не буде нести вину сина. Праведність праведного зостанеться на йому, та й безбожність на йому буде”. — 18: 20.

Бог вжив заходів для реформування світу під час панування Його “Царя справедливості”. Цар розпочав своє панування в 1914 році і в 1918 році прийшов до свого храму. Тоді розпочався суд, а саме від дому Божого; отже народи “Християнського світу” перебувають під судом, який триватиме, поки справу суду не буде завершено. Господь дає злочинцям “Християнського світу” нагоду, застерігаючи їх, якщо вони зважать на застереження, тоді вони житимуть; якщо ж вони зумисне і добровільно грішитимуть після отриманого застереження, вирок над ними буде виконано.

“Ба й безбожник, як одвернеться від усіх гріхів своїх, які творив, і буде певнити всі мої постанови, й усе чинити по закону й по справедливості, буде жити, не вмере. Усі проступки його, що їх коїв, не будуть пригадуватись йому, по своїй праведності, що буде чинити, він буде жити”. (18: 21, 22) Навіть праведні діла і зміна життя не можуть дати вічного життя людині, бо ніхто не може виправити попередніх гріхів. Для прощення минулих гріхів треба принести жертву. Цю жертву Бог підготував через кров Ісуса Христа, і в суді Єгови вона є принесена як викуп за гріхи світу. Отже викладене тут судове правило буде застосоване після урочистого заключення нової угоди. Однак, що стосується тих, які добровільно хочуть навчатися і шукають справедливості вже перед початком дії нової угоди, то їх добрі вчинки і справедливі діяння будуть зараховані їм під час “великого лиха” і перед заключенням нової угоди.

Ці правди будуть висвітлені з тою метою, щоб “Християнські народи” зрозуміли ту перевагу, яка виникає. Для людини, що буде смиренною і справедливою перед битвою Армагедон; це дає надію перейти через період горя, а також матиме користь для заключення нової угоди. Це підтверджується також такими словами: “Багатство не принесе користі в день гніву, але справедливість врятує від смерті. Правдивого рятує з біди правда його, а беззаконників спіймає їх беззаконність”. — *Прислів'я 11: 4, 6.*

Коли беззаконник відвернеться від своєї беззаконності і служитиме Богу, він буде благословен, бо Бог не тішиться зі смерті беззаконника. “Хіба ж мені безбожникова смерть люба, говорить Єгова, але те, щоб він вернувся з дороги своєї та й жив? ” (18: 23) Ім'я Єгови повинно бути оправдано, а щоб це сталося, беззаконник мусить вмерти. Отож, коли хтось знає наміри Господа і потім добровільно приєднується до Сатани, злого, і пускає на вітер застереження Бога, тоді він буде знищений. “Коли ж би праведник одступив од своєї праведності і жив несправедно, та коїв усі ті гидоти, що беззаконник вторить, то-чи ж йому жити? Ні, не спогадаються йому всі його праведні вчинки, що він чинив, а за беззаконство своє, що його творить, і за гріхи свої, якими грішить мусить він умерти”. — 18: 24.

Обставина, що хтось був зроблений праведним через кров Ісуса Христа і через очищення Словом і мав Боже признание, не може оправдати наступну невірність по відношенню до Бо-

га. Згаданий у цьому вірші “праведник” повинен стосуватися когось, хто був в угоді з Богом або був оправданий перед Ним, і відбувалося це на час приходу Господа у храм. Звідси таке пояснення: “Хто праведний, нехай ще оправдується, і хто святий, нехай ще освячується”. (*Одкриття 22: 11*) “Бо коли ми самохіть грішимо, прийнявши розум правди, то вже не зостається жертви за гріхи, а якесь страшне сподівання суду і огненний гнів, що має пожерти противників”. (*Жидів 10: 26, 27*) Вічне життя буде забезпечено з умови, коли хтось виявить згоду чинити волю Божу, і з того часу завжди і всюди вірно цьому слідуватиме.

Шляхи “Християнських народів” не є праведні

Жиди виступали проти Бога, так само як зараз це роблять “Християнські народи”. Вони скаржилися, що спосіб в який діяв Бог, не був послідовний, справедливий, безпристрасний. Самовпевнені Жиди, особливо фарисеї, скаржилися на Бога, виливали свої почуття щодо Нього і звинувачували Його в тому, що Його шляхи не були праведні. Вони мали претензії за Його милосердя і терпіння щодо тих, яких самовпевнені Жиди називали “митарями” і “грішниками”. Вони вирішили, що їх справедливість не знаходить справжнього визнання і що Бог був ніби несправедливий до них. (*Лука 18: 11—14*) Вони звинувачували Бога, що Він поступає нерозумно, грішили таким чином своїми устами і відмовилися від відданості Богу. Цим вони до-

казали, що їх власні шляхи були несправедливі. “Коли ж скажете: Несправедлива путь Господня, — то послухай, ти, доме Ізраїлів: Чи то ж моя путь несправедлива? Чи скорше не ваші дороги несправедливі?” — 18: 25.

“Організоване Християнство” поводитьсь сьогодні так само. Особливо духовенство жаліється на Бога за те, що Він допустив зло, і складає на Бога вину за все беззаконство і зло, які спали на “Християнські народи”, одночасно вони стверджують, що їх шляхи і вчинки та діяння є праведні і справедливі. Однак самі “Християнські народи” є несправедливими. Тому Бог говорить до них: “Повідкидайте від себе всі гріхи ваші, якими ви грішили, й сотворіте собі нове серце і дух новий; а тоді чого ж би вам умирати, доме Ізраїля?” (18: 31) Це показує не злопам’ятність, терпеливість, милосердя і любов Господа, і це порада для всіх, хто хоче Його слухатися. “Християнським народам” було звернуто увагу на їх гріхи і їх було попереджено; але вони, як свого часу Жиди не хотіли цього слухати.

Так само як Єгова призначив Езекиїла вартовим у Єрусалимі, щоб він застерігав місто, так і останку Божому на землі, класу слуг, наказано передати осторогу Божу тим, хто крокує шляхом беззаконня. (3: 17—21) Якщо застережені перестануть любити себе самих і зло, і приймуть дух любові во славу і службу Богові і тоді Бог буде прихильний до них і вони житимуть. Слово Єгови до них звучить так: “Мені бо нелюба смерть того, хто мусить умерти, говорить Господь Єгова; оберніться ж і жий-

те! ” (18: 32) Це Господнє післання буде вислано під час мирної паузи між кінцем світової війни і знищенням “Християнських народів” у битві Армагедон.

Якщо беззаконники не обернуться і не шукатимуть смирності і справедливості, завдяки чому вони могли б уникнути великого нещастя, яке тепер повинно впасти на “Християнські народи” і знищити їх і всю орду сатанської організації, то вони накличуть на себе смерть. Якщо клас слуг, вартів Господа, ухилятимуться від проголошення остороги, Бог вимагатиме крові тих, хто загине не будучи остереженим з рук недбалих. Так сталося в дні падіння Єрусалиму, і так справа стоїть і сьогодні. “А до народу сього промов так: ось як говорить Єгова: це даю вам до вибору дорогу ведучу до життя, й дорогу до смерті; хто зостанеться в городі сьому, поляже од меча, й голоднечі, й морової зарази; хто ж вийде геть і віддасться Халдеям, що вас облягають, зостанеться живим і життя його буде йому замість добичі; Я бо обернув лице своє проти сього міста йому на лихо, а не на добро, говорить Єгова. На поталу цареві вивалинському подам його, а він попалить його вогнем”. (*Єремії 21: 8—10*) Це очевидно стосується проводарів “Християнських народів”, які наче визнають ім’я Бога і Христа, але йдуть прямопротилежним шляхом.

Вирок Царя буде виконано безпристрастно і безповоротно. Високе становище і почесні серед людей нікому не дадуть допомоги чи захисту. Той, хто відповідає вказаним вимогам суду, уникне вироку і буде врятований; в іншому

випадку: “Наступає день Господень, день гніву палкого, щоб обернути землю в пустиню й вигубити грішників на ній. Я скараю люд за зло, й безбожників за їх беззаконня; зроблю кінець гордині пишних і впокорю надутих гнобителів”. (*Ісаія 13: 9, 11*) Справедливий суд Господа буде проголошено; і всі ті, хто любить справедливість, визнають, що Бог в минулі дні не скривав зло, а чекав добрих часів, щоб оправдати своє ім’я. Він стримував свою руку, поки беззаконність не досягла повної міри; тепер Він знищить наклепників і кривдників Його імені і охоронить справедливих у великій битві Армагедон; і це буде оправданням Його Слова і Його великого імені.

Голова 4

ВОЛОДАР

(Езекиїла, голова 19)

Єгова залишив людям свободу вибору, яким шляхом йти. Люди, що мали гостріший розум, були проводарями в світі, що особливо стосується “Християнських народів”. Вони заявили, що зроблять світ підходячим місцем для життя і створять вічний мир і благополуччя серед людей; однак вони не досягли успіху. Їх невдача в основному приписується тому факту, що вони зневажили народ Господа і приєдналися до ворога, Сатани. Якби володарі “Християнського світу” дотримувалися поради Господа і вірно Його слухалися, то результат був би інакшим. Вони стверджували, що є Божим народом і панують згідно Божого права. Самі вони звичайно не могли створити уряд справедливості; якби вони послухали поради Господа, то пішли б по шляху Бога і повністю підкорилися б Царю під час Його приходу в 1914 році. Їх застерігали ще тоді, а особливо попереджували починаючи з 1922 р.; однак вони цілком відвернулися від Господа Бога і Його Царя, повноправного володаря землі.

Це було передбачено досвідом Єрусалиму, а особливо його володарів і визначних людей. Безбожний, беззаконний цар Седекія в своєму самовозвеличенні слідував своїм самолюбним уявленням і загинув. Володарі “Християнського світу”, особливо духовенство, возвеличували себе і незважаючи на всі застереження далі йшли своїм злим шляхом, не хотіли слухати Божого Слова правди і відмовлялися слідувати йому. “Не знають нічого, не розуміють нічого, у тьмі блукають вони: всі основи землі хитаються. Тільки ж, як той чоловік, помрете ви, як кожний князь упадете”. — *Псальма 82: 5, 7.*

Бог сказав пророкувати таке у дев'ятнадцятій голові пророцтва Езекиїла: “Ти ж заплач над князями Ізрайлевими”. (19: 1) Це є жалібна пісня або жалібний крик за князями або проводарями “Християнських народів”, які панували до цього часу. Те, що тоді було спрямовано на Єрусалим або Жидів, тепер стосується “Християнських народів”; і з цієї причини важливо розглянути тут цю справу. Єгова заключив угоду з Ізраїльтянами; і та угода і союзне місто Єрусалим були Божою організацією і “матір'ю”, яка породила народ Ізраїля. Слова жалібної пісні, спрямованої до володарів Єрусалиму і “Християнських народів”. “Та й кажи: що за левиця в тебе була мати! Між левами розляглась та й левчуків пестила”. (19: 2) Божа угода відображена левицею. Як сказано в 1 Мойсея 49: 10 Юда був відприском тої угоди (левиці): “Юда! Тебе возхвалять рідні брати. Юда левчук; хижацтвом підеш в гору, левом опочинеш; мов той лев заляжеш спати, страшен, як леви-

ця; хто насмілиться збудити, сон його стривожити? ” (1 Мойсея 48: 9, 10) Згадана у пророцтві Езекиїла левиця не “породила лева з роду Юди”. (Одкриття 5: 5) Всі левчуки згаданої у Езекиїла левиці були уродами; ця левиця повинна представляти Божу угоду про Царство принаймні коли йде мова про царську лінію Соломона. Бог пообіцяв або підтвердив через угоду, що Він завжди зміцнюватиме Соломонів престіл при умові, що Соломон і його дім залишаться вірними Богові. “Коли ж ви й діти ваші одвертатиметесь від мене й не пильнуватимете моїх заповідей і установ, що Я положив перед вами, а відійдете й іншим Богам станете служити й перед ними припадатимете, так викореню Ізраїля з землі, що наділив їм, і той храм, що посвятив іменню моему, відкину від лиця мого, і станеться Ізраїль сміховищем і гидом між усіма народами”. — 1 Царів 9: 2 — 7.

Про особливу, згадану в пророцтві левицю, сказано: “Між левами розляглася вона”, що означає серед політичних володарів Жидів і Єрусалиму, і вона привела на свій ряд царів лінії Соломона і виростила їх, і згодувала одного зміж левчуків своїх, і став він левом, і навчивсь ловити здобич, та й пожирав людей”. (19: 3) Після смерті царя Йосії народ прийняв його сина Йоахаза (чис ім’я означає “збережений Єговою” або “підтримуваний Єговою”) і зробив його царем. Він став “левом” і навчився ловити здобич. “Двадцять і три годи було Йоахазові, як став він царем, а три місяці царював у Єрусалимі. Матір його звалась Хамуталь Єремїївна з Ливни. І чинив він те, що Єгові не до

вподоби, притьма так, як предки його чинили”. (2 Царів 23: 31, 32) Через беззаконність цього царя Єгова не підтримував його.

Видима організація Сатани тоді включала всі народи, за винятком Ізраїльтян; і Сатана снував плани, як йому отримати владу і над тим народом. Сатана намагався спіймати Йоахаза через язичеські народи; тому є написано: “І прочули це народи, та й спіймали його в яму, й в кайданах одвели в Єгипетську землю”. (19: 4) Відповідно до цього пророцтва Езекиїла язичеські народи, як знаряддя Сатани, спіймали царя Йоахаза. “Фараон же Нехао задержав його [Йоахаза] в не волі в Ривлі, в країні Ематській, щоб не царював у Єрусалимі... а Йоахаза взяв і відвів у Єгипет, де він і вмер”. (2 Царів 23: 33, 34) Жоден з “левчуків” “левиці” по лінії Соломона не міг вирости тоді, бо в тринадцятому році панування Йосії почалися сорок років “несправедливості дому Юдиного”, в той час Єремія став пророком Божим. — Єремія 1: 1—3; Езекиїл 4: 6, 7.

Після того інших “левчуків” було зроблено панівниками: “І побачила, що марна надія, і взяла другого з левчуків своїх, та й зростила левом”. (19: 5) Три наступні князі панували в Єрусалимі, і всі вони йшли шляхом несправедливості. Згадані тут “молодці” або левчуки представляють таких трьох князів: Йоакима, Ехонію і Седекію; і всі вони зазнали нещасного кінця. (2 Царів 23: 35; 24: 6—20) Однак ім’я кожного з них насправді не відповідало дійсності. “Йоаким” означає “Єгова возвишує”, “Ехонія” значить “Єгова підтримує” або “Єгова

Відбір володарів

буде його зміцнювати”, “Седекія” означає “справедливість Єгови”. Однак всі вони були беззаконниками і чинили протилежне тому, що означали їх імена. “І ставши левом він [молодий левчук] почав ходити поміж левами і навчивсь ловити здобич, людей пожирати. І руйнував їх палаци, знищував міста; і земля лякалася [або: спустошувалася] від його реву”. (19: 6, 7) Всі ці три володарі Єрусалиму йшли шляхом, який вів до спустошення землі.

Народи навколо Єрусалиму повернулися проти міста. “Тоді встали на його народи із земель примежних та й розкинули на його сіти свої і спіймали в яму”. (19: 8) “За його часу напав Навуходоносор, цар Вавилонський, й Йоаким був його підневоленим три года та й потім відпав від нього. І насилав Єгова на нього ватаги Халдеїв і ватаги Сирійців, і орди Моабіїв та орди Аммоніїв, — напускав їх на Юду, щоб витратити його, по слову Господньому, що вповідав через слуги свої пророки”. (2 Царів 24: 1, 2) Після смерті Йоакима його престіл унаслідовав його син Ехонія, і він правив три місяці в Єрусалимі. Місто знов було під облогою Навуходоносора царя Вавилонського, і Ехонія вийшов до нього. Тоді його полоненого повели до Вавилону, “щоб його голосу не було більше чути на горах Ізраїльських”. “І посадили його в клітку й одвели в ланцюгах до царя Вавилонського; заперли в темниці, щоб не чути було реву його в Ізраїлі по горах”. — 19: 9.

І повів він Ехонію в Вавилон і матір цареву і жінок царевих і скопців його і знатних землі позаймав у полон з Єрусалиму в Вавилон”.

(2 Царів 24: 15) Седекія тоді став володарем Єрусалиму; також і його було взято в полон і відвели до Вавилону. (2 Царів 25: 6, 7) Таким чином зразкове Боже Царство було забрано у цих “молодих”, володарів по лінії Соломона. Дім Соломона виявився невірним і не справився із завданням. Він не приніс плодів Царства, і прийшов до гіркового кінця.

Застосування до “Християнських народів”

Та обставина, що Єгова наказав записати докладну розповідь про ті діяння, доказує, що тепер це матиме сповнення або застосування до представлених Єрусалимом народів. (1 Коринтян 10: 11) Володарі “Християнських народів”, названі “князями” постійно твердили, що вони правлять згідно Божого права або Божих повноважень, а саме як представники “лева з покоління Юдиного”; а “Християнські народи” дотримуються згаданої в 1 Мойсея 49: 10 Божої угоди, а особливо угоди з Давидом. (2 Самуїла 7: 12—16; 23: 5) “Левчук” (князь або володар) якого в останній час породили “Християнські народи” і який є верховним володарем світу, це “британський лев” разом зі своїми колоніями, включаючи Сполучені Штати, які всі разом утворюють сьому світову державу, про яку у Одкритті 17: 10 написано: “Коли прийде то недовго він має бути”. В цей проміжок часу сьома світова держава в своїй жадобі і люті поводитися як “лев”. Британська держава — це найбільша і ведуча панівна влада “Християнського світу”. Вона розглядалася як опора світу.

Світова війна розкрила, у якій залежності ця держава перебуває щодо фінансової влади і мілітаризму, які відображені через Єгипет.

Однак як дехто уявляє собі, було створено ще більшу опору світу — Лігу Народів; і від неї, разом з її помічниками, всесвітнім судом і подібними союзами, очікують, що вона стабілізує світову економіку і принесе вічний мир. “Християнські народи” покладали на цю Лігу Народів свою останню надію. “Він є восьмий [володар світу], та з сімох, і в погибель іде”. (*Одкриття 17: 11*) Жоден з “язических народів” не мав нічого спільного із створенням Ліги Народів. Вона була народжена британцями, тобто Англо-американським імперіалізмом, і “Християнські народи” є її головною силою. Цар, Ісус Христос, є знаряддям Єгови для знищення організації Сатани і він спіймав цього “молодого лева” (що представляє всіх володарів “Християнського світу”) і вб’є його, щоб “його голосу більше не було чути”; і так “Християнські народи згинуть в полоні, як останній цар Єрусалиму.

Нашадки “левиці”, тобто Божа угода у зв’язку із царською лінією Соломона, ніколи більше не були відновлені на престолі. Царство було у них відібране і передано “леву із коліна Юдиного”. Так само буде з князями або володарями “Християнських народів”. З того часу, як у 1919 році “Християнські народи” зробили цього “юнака” (Лігу Народів) своєю надією і відмовилися визнати законного Царя землі, великого Царя, Ісуса Христа, більше немає надії для них знову бути підтримуваними, і вона

повинна зникнути назавжди. “Християнські народи” були попереджені свідками, яких Господь післав до них, але вони відмовились звернути увагу на післання Бога, так само як Седекія не хотів слухати свідчення пророка Єремії. (*Єремія* 38: 20—23) Тому падіння “Християнського світу” підтверджено, Божий вирок над ним буде виконано, і він ніколи більше не підніметься.

Пророку було сказано, продовжити жалібну пісню: “Мати твоя була наче та виноградина, посаджена понад водою, була врожайна, повна віття, від достатку води”. (19: 10) Також і ці слова спрямовані до князів Ізраїля, а пізніше застосувалися до князів, володарів або вождів “Християнських народів”. Хоч ці князі або володарі “Християнського світу” стверджують, що вони правлять згідно Божих повноважень, вони не належать до царської лінії, з якою заключено угоду про Царство. Вони пішли по шляху тих, які були невірні Богу. Спочатку “Християнство” було організацією Бога Єгови; але невдовзі після заснування володарі “Християнства” пішли шляхом, що був протилежний слову і заміру Бога, і утворили “Організований Християнський світ”, або те, що називають “Християнськими народами”.

“Християнські народи” внаслідок різноманітних мов і національностей мають багато “гілок” і поширилися на більшій частині землі. Коли пророк говорить: “Твоя мати наче виноградина”, він не має на увазі, що це виноградина представляє правдивий виноград, яким є Христос, або що вона утворює яку-небудь складову частину її. Хоча “Християнські народи” було

посаджено правильним чином, “Організований Християнський світ” або “Християнські народи” швидко “перетворилися на дикий відросток чужої виноградини”. (*Єремія 2: 21*) “Організована релігія”, неправильно названа “Християнським світом”, є частиною “виноградини землі”, яка в битві Армагедон буде вкинута в тискаря, де з неї буде вичавлено життєдіяльну кров. — *Одкриття 14: 18—20*.

Під назвою “Християнські народи” слід розуміти нації, які видавали себе за “Християнські”, і ці народи мали великі можливості. Християнство насаджувалося серед багатьох народів. Багато могутніх володарів тримали його під своєю владою і називали себе “Християнськими монархами”; і це представлено у пророцтві Езекиїла таким чином: “І виростили в неї пруги кріпкі, хоч би й на скипетри володарів; і вироста вона високо і віттясто, та й видніла далеко в гущині пагонців своїх”. (*19: 11*) “Християнський світ” став найбільш гордим і могутнім об’єднанням народів, які на всій землі мають однакову віру або роблять такий вигляд. Він породив найбільшу світову державу, а саме сьому світову державу.

З 1918 року на “Християнські народи” впав Божий гнів; невдовзі після цієї дати їх було повністю відкинуто, і це сталося тоді, коли помер Озія. (*Ісаія 6: 1*) “Християнські народи” стали великими серед націй. “Но в гніві вирвано її з корінням, і кинуто на землю, а вітер від сходу висушив плід її; повиривані, повсихали кріпкі пагінці її, огонь пожер їх”. (*19: 12*) Вони породили дикий виноград, а не плоди Царства,

і тому їх слід принизити. “Християнство” відвернуло людей від Єгови і Його Царства, під керівництвом Христа. “Східний вітер” висушив його плоди і вони навіть можуть бути спалені. (*Ісаія 46: 11; 41: 2; Одкриття 16: 12*) Його володарі, його “сильні гілки” виявилися слабкими і нездатними вождями в державних справах. Вогняні випробування дня надто великі для них, і всякая надія на відродження “Християнських народів” зникла. “А тепер її в пустиню пересадили, в суху, безводну землю”. — 19: 13.

“Гілки”, князі або володарі “Християнських народів”, зіпсуті сатанськими релігіями, які кинули велику ганьбу на ім’я Єгови. ” І вийшов огонь із пня галуззя її, пожер грони її, та й не зосталось у неї прутів кріпких на жезла царські. Оце та жалібна пісня, вона й полишиться нею на плач”. (19: 14) Сатана зійшов на землю, і тим самим для “Християнських народів” постав час плачу. (*Одкриття 12: 12*) Земля або народи землі не отримають благословення від Бога. Неправедний шлях володарів (“гілок” або пагонців”) привів їх у організацію Сатани, і вогонь знищення повинен їх повністю пожерти. Подібно до володарів або князів серед Жидів вони зневажили попередження Господа. Як виноградина “Християнські народи” не принесли плодів Царства, і тому оскільки вони ні до чого доброго не придатні, їх слід знищити. Жодного володаря “Християнського світу” не потерплять ні на землі ні на небі в будь-якій частині Божого Царства. Після Армагедону Єгова жодному з них не дасть більше нагоди ганьбити Його ім’я.

Старійшина як володар

(Езекиїла, голова 20)

В організації Божого зібрання старійшинам доручено відповідальне завдання пасти і керувати Божими отарами. Це не означає, що вони повинні бути твердими, неприязними і суворими, а лише те, що в організації їм доручено справу контролю. (*Жидів 13: 7*) “Которі ж пресвитери пильнують добре, нехай удостояться двійної честі, найбільше ж ті, що трудяться в слові і науці”. (*1 Тимотея 5: 17*) Це не є волею Господа, щоб хтось мав панувати над власністю Божою. (*1 Петра 5: 3*) Також і в організації Жидів були старійшини. Як старійшини в організації Жидів, так і старійшини “Християнського світу” були гордими, лицемірними і сповненими високого думання про себе.

Двадцята голова Езекиїла показує, як старійшини прийшли до нього, начебто просити поради. Езекиїл був тоді молодим чоловіком двадцяти трьох років. Між приходом старійшин до Езекиїла і зруйнуванням Єрусалиму і храму вогнем пройшло чотири роки. (*2 Царів 25: 8—10*) “Сьомого року, в п'ятому місяці, в десятий день місяця, з'явилися у мене Ізраїльські громадські мужі, поспитати Господа, та й посідали передо мною”. (*20: 1*) Ті “священнослужителі” стародавніх часів були відкрито нечесними і лицемірними, і прийшли до Езекиїла сподіваючись спіймати його своїми словами. Деякою мірою вони визнали, що Езекиїл був пророком і представником Бога; і саме це робило їх лицемірність і вину ще більшою.

Ті старійшини представляли особливо старійшин посвяченого Богом народу, чії серця не були в згоді із справою проголошення післання про Царство. У іншому пророцтві вони представлені як старші, які мріють. (*Йоїл* 2: 28, 29) Вони зробили “розвиток характеру” своєю ціллю служення і стали “святішими, ніж ти”. Слова Єгови ясно дають зрозуміти, що ці старійшини є лицемірами, і що він не може відповідати їм. Тому Господь говорив до Езекиїла (який представляє вірний клас слуг): “Сину чоловічий! промов до громадських мужів Ізраїлевих і скажи їм: так говорить Господь Єгова: Ви прийшли питати мене? Так вірно, як *Я* живу, не дам вам відповіді, говорить Господь Єгова”. — 20: 3.

Суть їх питання не подано в тексті Св. Писання, але без сумніву вони торкалися найбільочіших справ дня, яких стосувалося пророцтво Езекиїла, а саме напружених тоді відносин між Єрусалимом і Вавилоном і очікуваного їх розв’язання. Теперішнім життєвим питанням є напружені відносини між Царством Господнім і світовими державами і розв’язання, яке очікується. Новочасні старійшини ставлять іронічні і критикуючі питання тим, кому доручено проголошувати людям правду про Бога і Його Царство. Такі старійшини не стремляться бути в згоді зі світлом теперішньої правди, яке Єгова випромінює зі свого храму. Вони хочуть іти своїм власним егоїстичним шляхом, а не приписаним Богом шляхом. Вони вдають, начебто слухають Слова Господа Єгови; але при цьому вони продовжують свій егоїстичний шлях.

“Вони роблять те, що приємно для їх уст [*примітка*: що відповідає їх смаку; *інш. перекл.* “вони говоритимуть солодко своїми устами”, або “ніжно говорять вони своїми устами”]; і серце їх уганяє за наживою”. (*Езекиїла 33: 31*) Бога не можна обдурити і Він не дозволить далі себе висміювати, тому Він каже: “Так вірно, як Я живу, не дам вам відповіді! ” Єгова не хоче їм відповідати, бо вони легковажно сприймуть це і будуть зневажати цю відповідь. Вони діють подібно як Саул, який не був вірним своєму помазанню. “І питав Саул у Єгови, та Єгова не відказав нічого ні через сон, ні через священників, ні через пророків”. (*1 Самуїла 28: 6, 15; 15: 35*) “Довірність Єгови для тих, що Його бояться, а заповіт Його на те, щоб звістити їм”. — *Псальма 25: 14*.

Господь Бог хотів використати пророка Езекиїла, щоб показати старійшинам деякі речі, і для цього тепер Він використовує свій клас слуг: “Коли ж хочеш їх судити, коли хочеш їх судити, сину чоловічий, так об’яви їм гідоти батьків їх”. (*20: 4*) Теперішнє сповнення цього пророцтва почалося з приходом Ісуса Христа у храм на суд: “Бо пора початися судові від дому Божого; коли ж найперш від нас, то який кінець тих, що не коряться благовістю Божому? (*1 Петра 4: 17*) Суд включає не тільки названий “вірним і мудрим слугою” клас, а й тих, які не слухають Господа і утворюють клас “злого слуги”, і їх вожді є бунтівними старійшинами.

Наказ Господа Езекиїлу є далішим доказом того, що свідки Єгови, тобто вірний клас слуг, повинні проголосити Його вирок над боязкими,

невірними і тими, які лише слухають Слово Боже, але відмовляються виконувати Його волю. “Не судіть до часу, поки не прийде Господь”, (*1 Коринтян 4: 5*) Господь прийшов до свого храму, час суду Божого настав, і клас слуг повинен проголосити суд Господа Бога над тими, які не слухають Його слів. Це буде зроблено, щоб винуваті могли побачити, що їх вчинки відображають дії їх батьків, що вони є справжніми дітьми своїх батьків, і тому переповнюють міру несправедливості їх батьків.

Проголошене у вісімнадцятій голові Езекиїла правило Господа показує, що Господь ні не робить їх відповідальними за злочини їх батьків, ні не зараховує їм добрих вчинків їх батьків. Кожного будуть судити згідно шляху, яким він іде в світлі Слова Божого. Ці старійшини йдуть тим самим шляхом, що й їх батьки, і це є закладеним тут повчанням. Вони діють подібно як їх батьки у церквах. Вони віддаються тим самим гріхам, які чинили Ізраїльські старійшини, і ці гріхи можна назвати словами “бунтування” або “невірність”. “Усе ж це прикладами сталося їм, прописано ж на науку нашу, на котрих кінець віку прийшов”. (*1 Коринтян 10: 11*) Тому Єгова наказує своєму “вірному слугі” порівняти мерзості сучасних старійшин з гріхами Ізраїля. Це означає не винесення вироку людьми, а проголошення вже записаного вироку Божого, про який тепер повідомляють Його свідки.

Єгова наказав пророку Езекиїлу показати старійшинам їх мерзості; і Він це зробив, як показує текст у двадцятій голові, у віршах від

п'ятого до двадцять дев'ятого. Єгова говорить, що Він знищив би їх через невірність, якби при цьому не йшлося про Його ім'я: "Та вчинив Я опісля інакше, а то через ім'я моє, щоб не подати його в неславу перед народами, між котрими вони перебували, та що перед їх очима Я себе явив їм, хоча би вивести їх із землі Єгипетської". (20: 9) Господь повторює це пояснення тричі у цій голові. Таким чином Єгова три рази наголошує той факт, що оправдання Його імені тоді було питанням найбільшого значення, і з цієї причини Він утримувався певний час від знищення бунтівничого, невірнього народу Ізраїля, який порушив угоду, і якому Він виявив таку велику милість, милосердя і любов. Він зв'язав своє ім'я з ними, і Його ім'я повинно бути оправдане. Жиди вступили в угоду, щоб поклонятися Єгові і служити Йому, і старійшин було призначено вождями і помічниками народу; але вони збунтувалися проти Бога, були невірні цій угоді і повернулися до ідолопоклонницьких обрядів. Це були речі, які розгнівали Бога. (Див. вірші 8, 13, 21) Також і в теперішні часи старійшини увійшли в угоду з Богом, щоб служити Йому, шанувати, і чинити Його волю; але вони були невірні своїй угоді і пішли власним шляхом, віддаючи почесі і шану одному із сотворінь Божих, замість того, щоб віддати честь і признание лише великому Творцю за відкриту їм правду про Його заповіді і Царство. "От і дав Я їм волю, виповняти встанови недобрі та такі звичаї, що через них не могли оставатись живими; і дозволив їм опоганювати себе жертвами та переводити через

вогонь всякий первоплід утроби, щоб їх вигублювати, та щоб опісля спізнали, що Я — Єгова”. (20: 25, 26) Коротко кажучи, це означає, що Бог дозволяє таким людям безперешкодно йти їх беззаконним шляхом, поки не прийде Його час притягти їх до відповідальності. Слово “дав” у вищеприведеному тексті означає “схвалив”, “терпів” або “допустив”, як у Суддів 15: 1 і 1 Самуїла 24: 8. Тому текст у перекладі *Лютера* передається так: “Тому Я передав їх в науку, яка є недоброю і в погані звичаї, щоб вони не могли жити”. “Я терпів, що вони [чинили] що було недобре”. (*англ. перекл. Ротергама*) Це означає, що Бог допустив або дозволив, щоб Ізраїльтяни слідували без перешкод звичаям язичеських народів. Устави або правила язичеських народів не були добрими і не могли принести їм життя, а навпаки принести їм смерть, і це є прямо протилежним тому, що дав би їм Бог. (20: 11) Але вони зневажали Божі правила і слідували по своєму власному погибельному шляху.

Це в основному пояснює, чому було допущено зло. Бог допустив зло, щоб показати, що Він є той, хто дає життя, і що життя можна отримати лише за умови, коли будуть слідувати Його правилам. Тих які обирають свій власний шлях, Він залишає їх поступати по себелюбству і своєвіллю. Господь говорить таким: “Якщо ти хочеш іти шляхом беззаконності, то йди ним аж до самого кінця і неси наслідки”. До Жидів Бог говорив: “А ви, доме Ізраїлів, говорить Єгова Бог, йдіть собі та й кадіть кожен ідолам своїм, і служіть їм, коли мене слухати не

хочете, але перестаньте сквернити ім'я моє, приносячи жертви мені та й бовванам вашим". (20: 39) Єгова відхиляє будь-яку свою відповідальність за беззаконня. Є люди, які хочуть зробити Його відповідальним за те, що чиниться зло. Люди назвали себе за іменем Господа і таким чином поєднали свої злі шляхи з іменем Єгови і тим самим кинули ганьбу на нього. Єгова ніколи не допускає зло з метою навчити цим людей, що "гріх є грішним"; але коли люди настоюють, щоб іти своїм егоїстичним шляхом, тоді Він дозволяє їм це робити. Він навчає своїм Словом правди про те, що є правильним.

Хто приходить до Господа з нечистим і непокірним серцем, не може одержати від Нього поради. Згідно цього пояснення Він наказав Езекиїлу так промовляти до дому Ізраїлевого: "Тим то ж скажи дому Ізраїлевому: так говорить Єгова Бог: чи не поганите ж ви себе робом батьківським і не блудуєте в гидотах їх? Так, приносом жертівних ваших дарів і тим, що діти ваші переводите через вогонь, поганите ви себе всіма ідолами вашими по сей день та й ви хочете питати в мене, доме Ізраїля? " (20: 30, 31) Такі не мають права питати в Господа і просити в нього поради. Якщо б їм було це дозволено, то це принизило б гідність Єгови, тому Він дає зрозуміти, що Він не хоче їх слухати. Впертих, себелюбних і високомірних, які сліднують своїм обраним корисливим шляхом і роблять ворогам уступки, Бог не буде слухати; але якщо хтось прийде до Нього смиренно і з розкаявшимся серцем, його Бог не відкине. (*Псалма 51: 17; 34: 18; Ісаїя 57: 15*) Голод за Словом Божим на

землі “Християнського світу” приписується гріху зради і невірності. Це стосується старійшин або вождів у церквах, духовенства і визначних із стада, а також старійшин у кожній окремій організації тих, які подають себе за визнаючих Христа, які йдуть таким самим шляхом.

Старійшини і вожді “Християнських народів” настоюють на шляху сатанської релігії і цим самим об’єднуються з Сатаною. Тут вони слідуєть шляхом своїх батьків. “А те, що в вас на думці, певно ніколи не станеться. Ви бо мовляєте: ми будемо, як погани, як оті племена чужоземні кланятись перед деревом та каменем. Так певно, як Я живу, говорить Господь Єгова, царюватиму над вами рукою потужною, правицею простягнутою, й виливаючи на вас досаду”. (20: 32, 33) Це не означає, що Бог примусить їх служити Йому, а лише Він дає їм зрозуміти, що вони не можуть хотіти слідувати ідолопоклонству, практикувати сатанську релігію і при цьому називатися народом Божим. Єгова вживає заходів заради свого імені. Він повинен або винищити лицемірів і невірних або відкинути все суспільство. Між Єговою і домом Сатани не може бути нічого спільного і ніякої угоди. (2 *Коринтян* 6: 15) Єгова не є володарем-тираном, але умови угоди предписують покарання того союзника, який при виконанні угоди занедбав свої обов’язки. Це є тверде правило Бога. Коли через покарання Жидів не вдалося підчинити їх їхній угоді, прийшли “сім часів” кари невірному народу. “Так у палкому гніві ітиму проти вас, і каратиму вас усесмеро за гріхи ваші”. — 3 *Мойсея* 26: 28.

Очищення і відродження

У двадцятій голові (*вірші 34—36*) Господь проголошує свій намір, зібрати свій народ з поміж інших людей і привести його в пустиню. Ця частина пророцтва очевидно стосується останніх днів і знову згадується в Езекиїла 34: 12, 13. Під час періоду приготування шляху перед Єговою, як пояснює інший пророк (*Малахія 3: 1*), Єгова робив цю справу і зібрав серед народів землі “народ для свого імені”. Це була справа, яка здійснювалася перед появою Ісуса Христа в храмі. Ця справа отримала більший поштовх в 1914 році, коли за допомогою “Фотодрами” і інших засобів було проголошено правду; і це було приблизно в той час, коли гнів Божий знайшов свій вираз над Сатаною і його організацією.

В роках 1917 і 1918, посеред найбільшого лиха світової війни, Господь привів свій клас в “глушину” або “пустелю”. Тоді було опубліковано “Звершену таємницю”, щоб Бог наказав зробити з метою, що вона послужила знаряддям роботи по відокремленню, що розкривало справжній душевний стан тих, хто заявляє, що є з Ним в угоді. “І приведу вас під жезло моє і уведу вас в окови права мого”. (20: 37) Згідно цих пророчих слів народ Божий пройшов у похмурі дні світової війни під різкими покарання і болю і відчув на собі тверду “різку беззаконня”. Його було покарано “людським прутком”. (2 Самуїла 7: 14; Псалма 89: 32; 125: 3) Беззаконні володарі “Християнських народів” (включаючи певну кількість старійшин на зіб-

раннях народу Божого, які проповідували про теперішню правду) “били” смиренних послідовників Ісуса Христа, і тим самим “[били] суддю Ізраїля по спині”. (*Михея 4: 14*) “Якщо ви щось зробили одному з найменших моїх братів, ви це зробили мені”. (*Маттея 25: 40—45*) Слова “окови права” (*вірш 37*) означають зобов’язання згідно угоди. Законна угода Бога з Ізраїлем визначила, що народ, якщо він поламав угоду, був зобов’язаний прийняти кару для свого виправлення. В році 1918 “Післанець угоди” прийшов у храм; і Він піддав великому вогняному випробуванню “синів Левія”, які перебували в оковах угоди. — *Малахія 3: 2, 3*.

Згідно *Езекиїла 20: 38* на час свого приходу до храму Господь здійснював працю по розділенню або очищенню: “І повилучую з між вас ворохобників і непокірних мені; повиводжу їх із землі пробування їх, та в землю Ізраїлеву вони не ввійдуть; і визнасте, що Я — Єгова”. Це співпадає з такими словами пророцтва *Малахії*: “І засяде Він до перетоплювання срібла й очистить синів Левіїних і переплавить їх, як золото і срібло, щоб приносили жертву Єгові в праведності”. (*Малахія 3: 3*) Подібно звучать також оці слова Ісуса Христа: “Так буде і при кінці світу: вийдуть ангели, та й повідлучають лихих з між праведних, та і повкидають їх ув огнюну піч: там буде плач і скреготання зубів”. (*Маттея 13: 49, 50*) “Лихі” — це особливо вибрані старші або вожді, які виступили проти Бога і пішли своїм егоїстичним шляхом; і вони як пояснює Бог, не повинні прийти у землю, тобто вони не повинні мати своєї частки від духовних

благословінь, які Бог приготував для свого останку. (1 Коринтян 2: 9, 10) З усього трактування двадцятої голови Езекиїла ясно випливає, що бунтівні вибрані старші не повернуться до Бога і не будуть часткою Його класу слуг.

Під час світової війни деякі вибрані старші народу Божого змовилися з вождями “Християнського світу” і спричинилися до ув’язнення певних членів Божої організації. Після звільнення цих полонених народ Божий перебував на землі у спустошеному стані під час 1260 днів або трьох з половиною “часів”. (Одкриття 12: 6—14) (Див. “Світло” Том 1, стор. 251) В той час, як Божий народ перебував у спустошеному стані, у своїй вірності він промовляв до серця народу, щоб він визнав служіння Царству, яке почалося невдовзі після того і підготувався до виконання цієї служби. Це привело останок до Господа і об’єднало його у відособлений клас; однак це одночасно зробило жорстоким серце непокірних і нарешті відділило їх від вірного народу Божого. Отже можна побачити, що пророчий вираз Езекиїла 20: 39 відповідає тексту Одкриття 22: 11.

Сион — це Божа організація Царства, де воздвигнуто Його храм. (Ісаія 27: 1, 13; 66: 20—22; Йойл 3: 17) Про це говорить Господь через свого пророка Езекиїла: “Бо на святій горі моїй, на гірній висоті Ізраїльській, говорить Єгова, — он-де мені служитиме весь дом Ізраїля — весь, скільки його на землі; там Я буду ласкаво приймати їх, і там жадатиму приносів ваших, і первоплодів ваших із усякими святими дарами вашими”. (20: 40) Це пояснення, а також пояс-

нення сорок першого і сорок другого вірша означають, що після того, як Господь знову повернувся до Сиону у 1918 році, відродить свій останок і зробить його охоронцем інтересів Царства. Ім'я Єгови, Його наміри повинні бути проголошені Його народу ясніше, ніж будь-коли до цього. (*Псалма 102: 16*) Це точно співпадає з тим, що відбулося. “Земля”, яку Єгова з піднятою рукою присягнувся дати своїм помазанникам, це є Царство, привілеї Царства і становище в Його організації як Його свідків, мета яких виконувати доручену їм справу. — *Луки 22: 29, 30*).

Після приходу Господа в храм вірні діти Божі почали зростати в мудрості і бачити багато їх помилок і недоліків і це показано такими словами пророка: “І будете там спогадувати про путі ваші і про всі вчинки ваші, якими погнали себе, й гидуватимете самі собою задля всіх злочинів ваших, які ви творили. (*20: 43*) Це почалося із сповненням слів покаяння Ісаїї: ” І промовив я: горе мені! погибель моя! я бо людина з нечистими устами, й живу між людьми, а це ж очі мої бачили Господа сил небесних!” — *Ісаія 6: 5*.

Коли Божі діти стали більш розумними і мудрими вони пізнали речі, якими забруднили себе, серед них так званий “розвиток характеру”, з допомогою якого вони намагалися “допомогти Богові керувати Всесвітом”, далі, збереження Вавилонських форм поклонення під час зібрання, як ношення довгополих чорних сюртуків, урочиста і молитовна поведінка в

присутності публіки, ханжеська манера висловлювання, возвищення проводаря зборів на постамент, настоювання на тому, що одна людина є “вірним і мудрим слугою” Бога, якій Бог передав усю свою справу в зв’язку з Царством небесним; далі, дотримання таких речей, як “різдво” і інших язичеських ідолопоклонницьких звичаїв та обрядів. Тоді Божий нарід прийшов до розуміння того, що йому доручено робити Його справу і представляти Його, але не слідувати лицемірним звичаям “Християнських народів”. Його народ в минулому практикував ці обряди не зі злими намірами; однак їх вчинки ні в якому разі не були правильними, і Бог не міг залишити це без уваги. Він звернув на це увагу свого народу у певний час, після чого нарід Божий розкався і виправився, і це було для його ж добра.

Єгова чинив зі своїм народом задля своєю імені, як каже пророцтво: “І зрозумієте, що Я Єгова, як чинитиму з вами ради імені мого, а не після ледачих доріг ваших і мерзенних учинків ваших, ти доме Ізраїля говорить Господь Єгова”. (20: 44) Він був лагідним і йшов на уступки своєму народу, щоб створити “народ ради свого імені” і щоб Його ім’я було оправдане і пошановане. Боже зібрання до 1918 року було не без помилок, але як сказано у двадцять другому вірші ‘Господь забрав свою руку назад’ до того часу, поки не повинен був розпочатися суд, а саме до 1918 року.

Вогняне знищення

Тоді Єгова наказав Езекиїлу пророкувати проти народу Півдня: “Сину чоловічий! Оберни лице своє на дорогу к полудню, й промов слово проти полудня і виречи пророцтво проти ліса полуденною степу”. (21: 2; *Біблія Лютера перкл.* 20: 46) На той час Езекиїл перебував у полоні на півночі; тому наказ повернути лице проти полудня означав дивитися в бік Єрусалиму. Знищення Єрусалиму, як було сказано, повинно прийти з півночі. (*Єремія 1: 14*) Відповідно до цього Юда і Єрусалим лежали на півночі. Коли полонені повернулися до Єрусалиму, це означало, що вони повернулися на південь. (*Псалма 126: 4*) “Ліс полуденного степу” отже повинен відноситися до жителів Юди і Єрусалиму, а також як до володарів, так і до їх вірнопідданих. При ширшому сповненні пророцтва він повинен представляти “Християнські народи” і стосуватися володарів та їх вірнопідданих. До них належать високомірні і безбожні люди. Серед них є дуже мало “дерев справедливості”, і ці “дерева”, які є у світі, але не є від світу. Пророцтво отже спрямовано проти народів “Християнського світу”.

Потім Єгова звелів пророку Езекиїлу, який представляє вірний клас слуг, промовляти до народу: “І скажи до полуденного лісу: слухай слова Єгови: так говорить Єгова Бог: Ось Я запалю в тобі вогонь, що пожере в тобі всяке зелене дерево й усяке дерево сухе. Не погасне палаюче полум'я й погорить у йому все від полудня та й до півночі”. (21: 3) Люди

“Християнського світу” — це як володарі так і підвладні, і всі вони повинні відчувати гнів Божий, бо всі вони зробили дурість: “Бо беззаконність огнем загорілась: пожирає тернину і будяки колючі, та палає в гущавинах ліса, що аж стовпами дим піднімається. Лютість Господа Саваота спалить землю, і народ станеться жиром огня; чоловік не пощадить нікого”. — *Ісаія 9: 18, 19.*

“Християнські народи” є високомірними і не звертають уваги на Слово Боже. Духовенство і проводарі є хвалькуватими і гордими, і “народ любить це”. Про це говорить Господь: “Це Я, — проти тебе, осаднице долинина на подільській скелі, говорить Єгова, проти вас, що то мовляєте: хто б то наступив на нас і хто б вломився в домівки наші? Я ж навідаю вас по плодах учинків ваших, говорить Єгова, і розложу огонь в лісі вашому, а він пожере все навкруги його. (*Єремія 21: 13, 14*) З цієї палаючої погибелі Єгова вирве свій останок, ”як головню, яка врятована з вогню”. — *Захарія 3: 2; Амос 4: 11.*

Коли Єгова проявить свій праведний гнів проти “Християнського світу” у битві Армагедон, ніхто не зможе погасити цю лютість. Вона пожере “Християнські народи” як лісова пожежа. “І всяк повинен це бачити, що Я, Єгова, розпалив це; і він не погасне”. (*21: 4*) Люди побачать, що йдеться не про звичайні нещастя серед людей і народів, а що це є прояв гніву Божого. Його вирок вимагає знищення “Християнських народів”, і його буде виконано.

На сьогоднішній день є певна кількість старійшин, які були вибраними старшими серед

народу Божого, але не проявляли інтересу до Божого Царства. Вони більше зацікавлені в тому, щоб побороти вірних свідків Божих, зробити їм кривду і насміятися з них. Бог ні не слухатиме таких людей, ні не радітиме їм. Тепер Він звелів Езекиїлу і своєму “вірному слугі” сказати: “О, Господи, Єгови! Вони ж і так мовляють про мене: Чи ж не приповістями сей говорити? ” (21: 5) Серця цих бунтівничих проводарів затверділи, і вони не розуміють остороги Господа, не зважають на неї і ведуть своїх помічників і послідовників у сіті Сатани. — 2 Солунян 2: 11, 12.

Володарі “Християнського світу”

(Езекиїла, голова 21)

Провідною думкою у двадцять першій голові пророцтва Езекиїла є повідомлення про “меч”, і його використання для образної війни Божої або знищення рукою Виконавця вироку Єгови. Єгова сказав Езекиїлу пророкувати проти Єрусалиму, що відображає “Християнський світ”: “Сину чоловічий! повернись лицем проти Єрусалиму і проповідуй проти святинь й пророкуй проти землі Ізраїльської. І скажи землі Ізраїльській: так говорить Господь Єгова: Ось Я — на тебе, й добуду меча мого з піхви та й повигублюю в тебе праведного і безбожного!” — 21: 7, 8.

Це стосується тих, які твердять, що вони мають особливу милість від Бога і управляють згідно Божого права; отже це повернуто проти духовенства і визначних із їх стада на землі

світу”. Божий помазаний “слуга” з 1922 року передав пануючим владам видимої організації Сатани тверде післання: Єгова є проти вас, бо ви відкинули Камінь, Ісуса Христа, Царя Божого і правомочного Володаря землі. Проти цих можновладців “Християнського світу” Бог підніме свій меч, це означає, що Він знищить організацію, названу “Християнським світом”. Його вірний клас слуг повинен про це свідчити.

Під час періоду, коли Ісусові було сказано представляти Єгову і чекати, меч Божий знаходився у піхвах. Його меч є головним знаряддям виконання Його вироку над безбожницькою організацією; отже меч представляє верховного виконавчого слугу Божого, Ісуса Христа: “Бо Я підіймаю руку мою до неба і кажу вам: Я живу вічно! Як вигострю блискучого меча мого і рука моя на суд підніметься, то відомщу ворогам моїм і відплачу ненавидникам моїм”. — *5 Мойсея 32: 40, 41.*

Серед володарів “Християнських народів” є два класи, а саме самооправдовуючі себе, які стверджують і вдають, начебто вони є смиренними і служать Богові; і другий клас, який утворений з тих, які очорняють Бога і Його Слово і відкрито борються проти того, що пов’язане з Його Царством і носить ім’я Господа. Обидва класи, як пояснює пророцтво, будуть знищені. Це впливає із тексту у восьмому і дев’ятому [*Лютер і інші перекл.:* у четвертому і п’ятому] віршах. Бог витягне меч із піхов, і він більше не повернеться назад, поки не буде виконано вирок над “Християнськими народами”, які оскверняли Його ім’я всує.

В 1928 році Бог сказав своєму народу, який зібрався тоді на конвенції у Детройті, проголосувати Його наміри щодо знищення організації Сатани, а особливу увагу при цьому звернути на “Християнський світ”. Це ні в якому разі не можна відвернути. Останок отже послухав наказу Божому проголошує “свідчення Ісуса Христа” і представляє його очам “Християнських народів”; і коли Бог підніме над ними меч, вони визнають, що його веде рука великого Єгови.

Представленому Езекиїлом класу “вірному і розумного слуги” було сказано Єговою гірко зітхати перед очима “Християнських народів”. Коли “слугу” запитують про причину його болячого зітхання, він повинен відповісти: “Через слухи, бо воно надходить”. (21: 11, 12) Вірні слуги Бога мають тепер певність, що вони правильно розуміють речі, які повинні відбутися з “Християнським світом” і усією організацією Сатани. Бог показав своєму вірному народові, що битва Армагедон буде жахливою і стане найбільшим лихом, бо Бог виконає свій вирок за допомогою Ісуса Христа, а не якої-небудь людини. Члени останку Божого пізнали величезне нещастя, яке станеться з народами і націями, і вони гірко зітхають, бо бачать, як воно наближається.

Останок повинен передати це післання “Християнському світу” і чітко пояснити йому характер наближаючого великого горя “і зание всяке серце [володарів ”Християнського світу]... [через післання останку], і [їх] руки попускаються, і [їх] душа струхліє, і усі коліна

наче вода, задрожать; ось воно прийде і справдиться, говорить Господь, Єгова”. (*вірш 12*) Отже останок передасть цю звістку; але до цього часу на неї не звертали ніякої уваги. Останок повинен і далі розповсюджувати цю звістку; і якщо володарі “Християнського світу” справді зможуть протистати кризі, тоді їх пани, захисники і хазяї втратять силу і зрозуміють, що вони безсильні проти всемогучої сили Божої. Вони виявляються у такому становищі, коли їх вихваленню буде покладено кінець; їх серце тремтітиме і їх неповага до Бога мине. Останок повинен продовжувати відтісняти битву до воріт. Єгова дасть своєму останку силу, яка необхідна його вірним, щоб змогли виконувати доручену їм працю. — *Ісаія 6: 11, 12; 28: 5, 6.*

Свідки Єгови, вірний остаток, повинен вважати на загрожуючий “меч Єгови”. Жодним іншим чином він не може бути вірним сторожем, тому останку було наказано: “Сину чоловічий! пророкуй і скажи: так говорить Господь Єгова — скажи: меч, меч — нагострений і вичищений! ” (*21: 14*) Клас слуг відповідає за те, щоб післання було передане, а потім відповідальність лягає на тих, які його чули і не звернули увагу. (*Езекиїл 33: 2—4*) Настав час, коли цей священний обов’язок повинен бути виконаний, бо Господь підняв свій меч для оправдання свого імені. Настав час, коли Бог буде діяти: “Вигострений, щоб багато стинати, вичищений, щоб блищав. Хіба нам радуватися? Скипетр мого сина всяке дерево зневажає”. “Призначена мойому синові різка зневажає всяке дерево” (*Мініатюрна Біблія*). “Різка мого

сина має за ніщо всяке дерево” (згідно *англ. перекл.*) (21: 15) Володарі “Християнського світу” стверджують, що є синами Божими і Його улюбленцями. (Псалма 82: 6) Вони стверджують, начебто мають сильну різку і міцний скіпетр і володіють, як Божі фаворити та згідно Його повноважень на землі. Але навіть якби їх скіпетр був міцний, як дерево, Бог їх зневажив би, бо для “Християнських народів” немає втечі. Сатана стягує свої військові сили з хвалькуватою впевненістю до Армагедону, і його володарі землі зв’язуються різними договорами і союзами, як пучок різок, поки вони не стануть такої товщини, як корінь дерева; але Божий великий меч знищить їх, бо вони жалюгідні в Його очах. Останок повинен виконувати свої обов’язки і розповсюджувати правду.

Ісус Христос є могутнім військовим силачем, який змусить меч літати в повітрі і вб’є всіх Його ворогів. Господь Бог підготував його, щоб використати для цього. “Я дав його вичистити, щоб узяти в руку вже вигострений той меч і вчищений, щоб віддати його в руку вбиваючому”. (21: 16) Ісус Христос є великий месник; Він тримає свій меч і, свідомий перемоги вступає в війну. (Псалма 45: 3, 4) Під час блиску цього меча в Божому світлі клас останку пізнає шлях на землі, яким він повинен іти, і як він повинен орудувати “мечем духовним, яким є Слово Боже” згідно Його волі. Ісус Христос виступає на битву зі своїми невидимими могутніми військами і через маленьке відділення, яким є останок на землі, проголошує наближаючу битву на землі і співає хвалу Єгови. Ті

союзники, які непослушні Господу, не сприймають блискавицю, і тому не можуть належно оцінити події, які повинні відбутися. Єгова посилає своєму вірному народу ці промені світла в “день Його озброєння”, щоб дати йому змогу діяльно використовувати Слово Боже, і підкріпити його, щоб він повів боротьбу до самого кінця. Це є правда Божа, і Він дає її своєму народу за його потребами. Він годує його виділенням для нього і корисним хлібом.

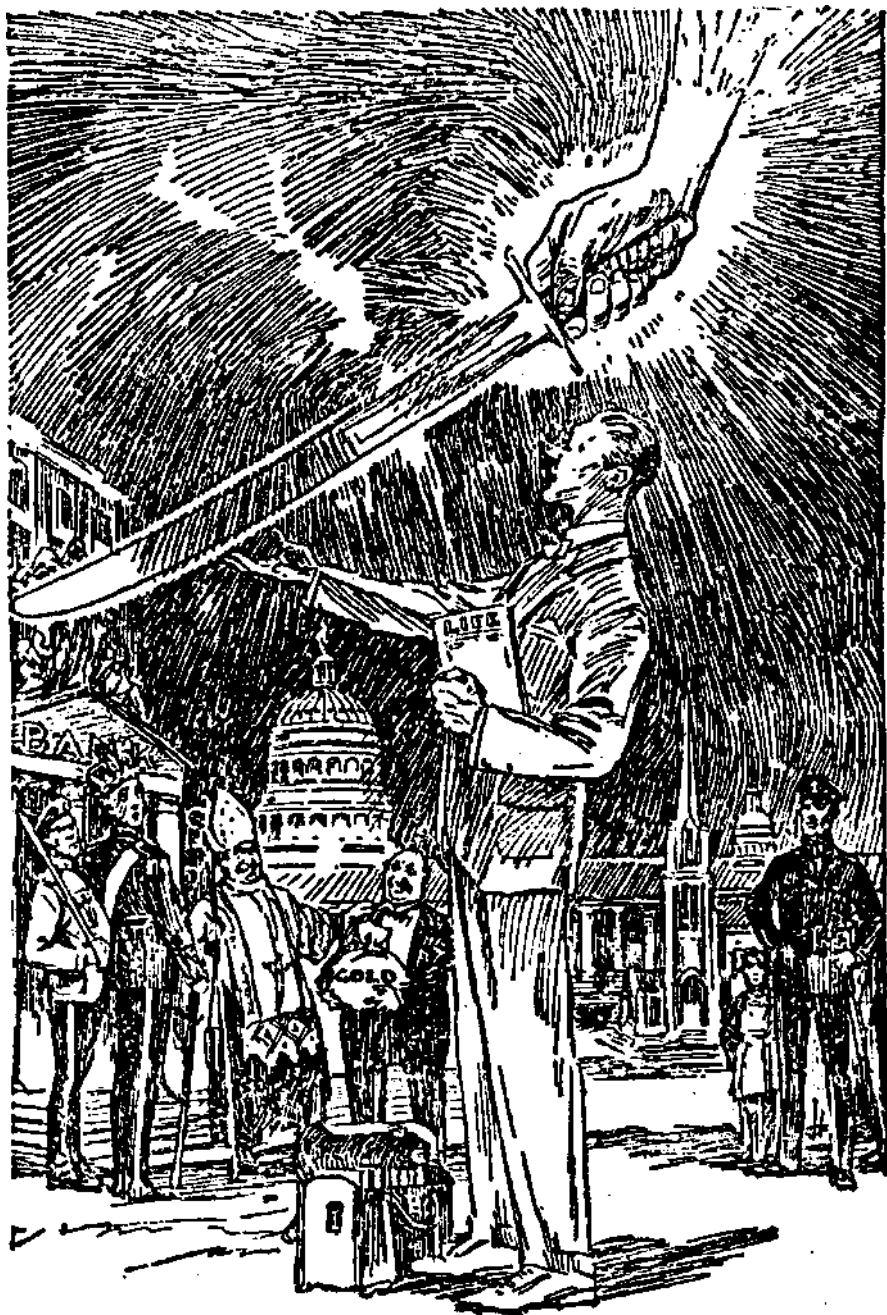
В світлі наказу Божого Езекиїлові, що викладено у сімнадцятому і вісімнадцятому вірші, тепер жоден член останку не міг би залишатися бездіяльним або байдужим. Прийшов час суду над всіма, хто заявляє, начебто він є народом Божим, включаючи всі “Християнські народи”. Сентиментальні релігійні люди вважають дивним те, Бог повинен відкинути “Організований Християнський світ” і знищити його; але вони просто нічого не розуміють. Господь говорить про це: “Бо він уже випробуваний [*інший перекл.* перевірений]; і що йому ні за що й жезло [*є нічим; примітка*] — говорить Господь, Єгова”. (21: 18) Езекиїлу було сказано препоясати чресла і тим самим звернути увагу, що прийшов час Божої війни. Це є час перевірки або випробування носіїв різки або жезла володаря, і вони повинні впасти. Влада “Християнського світу” повинна бути зламана, бо вона є мерзистю в очах Божих. Царський меч більше не повернеться у свої піхви, поки всі противники Єгови не зазімають.

Проголошення цього післання має таке величезне значення, що Бог наказує вжити особ-

ливих заходів, щоб розбудити увагу людей. Тому Він говорить до Езекиїла: “Ти ж, сину чоловічий, пророкуй і сплесни руками; меч той збільшиться втричі [подвоїться меч і потроїться; *паралельна Біблія; згідно англ. і іншого перекл.*: подвоїться меч на третій раз]; це меч на тих, що мають загинути, на побиття великого, він оточить їх [меч вбивства, меч великої битви, який влучить у них і там, куди вони втечуть; *перекл. Лютера*]” (21; 19) Ясно, що слова: “подвоїться меч на третій раз” тут служать тому, щоб підкреслити важливість післання і всеохоплюючу дію Божої війни проти Сатани. “Меч повториться в третій раз [зг. *англ. перекл. Лесзера*]”. Це означає, що проголошення післання про день пімсти нашого Бога буде продовжуватися до кінця! Люди повинні таки звернути на це увагу.

Військовий клич помазаного народу Божого є таким: “МЕЧ ЄГОВИ І ЙОГО ПО-МАЗАНИКІВ! ”

Останок використовував цей військовий клич з 1928 року. Це є післання Єгови через Ісуса Христа і проголошує воно Його пімсту “Християнським народам”. Це є меч, який повбиває великих і могутніх володарів земної організації Сатани. “Він є проти всіх князів Ізраїльських”, тобто піднятий проти всіх володарів “Християнських народів”. “Стогни й голоси, сину чоловічий, бо він іде проти мого люду, проти всіх князів Ізраїлевих. Подано їх під меч вкупі з моїм людом; тим то ударся об поли руками”. (21: 17).

Попередження Християнським народам

Господь сьогодні чітко роз'яснює правду, щоб вона глибоко проникла в ряди противників. “Щоб серця струхліли та й щоб полягло як-найбільше [дослівно: щоб удари помножилися; примітка], то Я поуставляю у кожних воротах грізного [інший перекл.: лякаючого, загрожуючого] меча. Ой горе! Він блищить блискавкою, вигострений до бою [наточений і вкладений в руку месника Ісуса Христа]” — 21: 20.

Єгова звелів, щоб Його бойовий меч був поставлений “у всіх воротах” так званого “Християнського світу” і був піднятий над зрадниками, і це спричинить падіння серед ворогів. Господь робить всі приготування для виконання свого рішучого суду над “Християнськими народами, і вони будуть виконані величним чином. “Християнські народи” не мають найменшого шансу, протистояти наступу Господа і пережити його. Останок тримає перед очима “Християнських народів” Боже Слово і розмахує ним перед ними проголошуючи Боже післання пімсти. Це не є ні заржавілий, ні тупий меч, а навпаки гостро відточений, нагострений і відполірований меч і дієспосібна зброя. Останок з повним довір'єм і мужньо йде вперед з цим післанням про суд Єгови, поки Господь не здійснить свій вирок над противниками.

Двадцять перший вірш двадцять першої глави цього пророцтва спрямований до меча: “Рубай, січи праворуч, побивай ліворуч — всюди, куди сягне лезо твоє”. (*Мініатюрна Біблія*) Отже, ясно, що це є наказ Єгови Ісусу Христу, Його “ відточеному мечу ”, а також до вірно слідуючого за Ним війська, включаючи останок,

щоб вони розпочинали битву і щоб кожен член виконував свій обов'язок і рубав у трьох різних напрямках, а саме направо, наліво і вперед, що означає, що вони повинні рубати по трьох різних відділеннях сатанської організації. Останку Божому наказано чинити справу побиття, як це написано: “Я розбуджу твоїх синів, Сион,... і зроблю тебе мечем у силача”. (*Захарія 9: 13, 14*) Останок виконує справу побиття, проголошуючи післання правди, і Господь Ісус проводить велику битву з “Християнськими народами”.

Тепер настав час війни, а отже і час енергійної діяльності. “І сам Я плескатиму руками й учащу досаду мою; Я, Господь, сказав се”. (*21: 22*) Господь збирає свою владу і свої сили для виконання своєї справи і робить так, що всі частини Його могутнього війська діяли в цілковитій єдності. Більше не буде мирного часу, поки під час Армагедону Єгова не вгамує свій гнів до своїх ворогів. Всі противники Єгови мусять загинути, щоб Його ім'я і Слово були оправдані.

Скинення відбудеться

Після того, як Єгова вирішив, що Єрусалим повинен впасти, Він послуговувався царем Вавилону для виконання цього рішення. Тому Єгова говорить до Езекиїла: “Ти ж, сину чоловічий, начеркни собі два шляхи, якими має іти меч царя Вавилонського. Із однієї землі мають оба виходити. І начеркни шляхову ручку при почині шляху що веде в міста”. (*21: 24*) Це

чітко показує, що Бог спочатку знищить “Християнські народи”, а потім всю організацію Сатани, Спочатку був зруйнований Єрусалим, а потім Вавилон.

Чи Навуходоносор, коли він зруйнував Єрусалим, був прообразом Ісуса Христа? Відповідь звучить: ні. Прообраз Христа повинен був бути цілковито посвяченим Богу, як Мойсей. Навуходоносор не був посвячений Богові, а був знаряддям Сатани і тому не міг бути прообразом Ісуса Христа.

Перед своїм бунтом Люцифер був слугою Єгови і був наділений владою і авторитетом присуджувати до смертної кари за порушення закону Божого. (*Езекиїл 28: 14; Жидів 2: 14*) Коли Єгова забирав свою милість від народу Ізраїльського, і його занепад став вирішальною справою, тоді з дозволу Єгови він перейшов під владу Сатани, і Сатана став богом всього світу. Навуходоносор — видимий голова світової держави, зайняв подібну позицію, як Люцифер, перед його повстанням. Бог послуговувався Навуходоносором, царем Вавилону, щоб покарати Ізраїль; і в цьому плані Навуходоносор був слугою Єгови, і Єгова називає його своїм слугою. (*Єремія 25: 9; 27: 6; Езекиїл 29: 19, 20*) Однак Навуходоносор не був прообразом Христа тому, що Бог лише послуговувався ним, щоб показати знищення “Християнських народів”. Поки Ізраїль був народом Божим, Навуходоносор не міг бути загальним володарем світу; але коли Бог відкинув Ізраїля, Навуходоносор, як представник Сатани, став всемогутнім правителем світу, тому що Бог відступив від Ізраїля.

Отже можна сказати, що Навуходоносор отримав царство від Єгови, оскільки Бог терпів те, що Навуходоносор взяв собі владу. Даниїл так звертався до Навуходоносора: “Ти, цар царів, якому Бог небес... дав царство”. (*Даниїл 2: 37*) Це не означає, що Бог зробив Навуходоносора своїм представником на землі, а що Бог дозволив своїми діями відносно Ізраїля царю Навуходоносору стати володарем Ізраїльтян.

Немає причини припускати, що Навуходоносор знав, що він служить цілям Бога; але це не перешкоджало тому, що його використовували в такий спосіб. Будь-яке сотворіння, яке Бог вживає собі на службу, навіть якщо це осел, є Його слугою. (*4 Мойсея 22: 28, 30*) Бог міг би зробити, щоб навіть каміння Йому служили і були Його слугами. (*Луки 19: 40*) Навуходоносор, цар Вавилонський, певною мірою стояв на роздоріжжі і думав, чи спершу йому слід піти до Аммону, щоб розбити Аммоніїв, чи обрати інший шлях і спершу покарати Юду і Єрусалим. Тут втрутився Бог і покерував справами Навуходоносора таким чином, що цар вирішив піти на Єрусалим, і він це зробив і спочатку розбив його. Коли Бог таким чином скерував дії Навуходоносора, Він сказав Езекиїлу: “Начеркни собі два шляхи... і намалюй вказівку на початку шляху до міста [Єрусалим]”. (*21: 24*) Так само як на роздоріжжі споруджують вказівник і стрілкою змушують показувати певний напрямок, так і Єгова наказав Навуходоносору, йти до Єрусалиму. Єрусалим більше заслужив покарання від Бога ніж інші, і тому Він звелів мечу спершу прийти в це місто. Тоді пророцтво

показує як Навуходносор скликає невидиму силу, включаючи Сатану і його ангелів: “Цар Вавилонський стоїть на роздоріжжі при почині двох шляхів [на роздвоєнні вулиць], щоб угадати [звертається до божества Сатани], перемішує стріли, питає в терафима [зображення ідолів], зазирає в печінку, Навуходносор стоїть тут, його лице повернуто на південь, по правій руці у його жереб, що ворожить — у Єрусалим”. (21: 27) В той час як він питав різні знаки, Єгова повернув ці знаки, щоб його рішення впало на Єрусалим. Єгова без сумніву мав на місці свого ангела, який мав потурбуватися, щоб Навуходносор робив те, що Бог від нього хотів. Єгова пригадав несправедливість Єрусалиму і покерував справами Навуходносора таким чином, що цар спершу напав на Єрусалим. — 21: 28.

Так справи стоять і сьогодні: ті, хто належить до організації Сатани, викликають своє божество, “бога цього [злого] світу”, й запитують у медіумів і ідолів, щоб дізнатися, що вони повинні робити; однак незважаючи на це, рішення Єгови про “Організований Християнський світ” буде виконано. Це Єгова покарав Єрусалим, і знову Єгова, а не хто інший буде тим, хто таку саму кару принесе “Християнським народам”. В обидвох випадках використаний знаряд для цього є слуга Єгови; однак з цього ні в якому разі не слідує, що застосований в першому випадку слуга є прообразом наступного.

Міра беззаконності Єрусалиму переповнилася і Бог наказав Езекиїлу проголосити їм свій

вирок. Так само і “Християнські народи” досягли повної міри своїх безчинств, і тому Бог наказує своєму помазаному народу, який відображає Езекиїл, проголосити Божий вирок щодо них: “Тим то ось як говорить Господь, Єгова: позаяк ви самі пригадуєте беззаконства ваші, чините явними проступки ваші, і всіма вчинками вашими гріхи свої на вид виставляєте — усе те самі пригадуєте, то й мусите попастись у ворожі руки”. (21: 29) Таким чином Єгова робить ясним, що за гріхи і беззаконність слід нести відповідальність в такій мірі в якій людина володіє світлом, і що гріх проти світла підіймають Його меч на беззаконника. У цьому вірші (29) Єгова висуває на початку часів поган звинувачення проти Жидів; і це звинувачення знаходить застосування і до “Християнських народів” через ще більш вагомні причини, а саме при кінці часу поган і перед падінням на них меча під час Армагедону.

Тоді Седекія був володарем в Єрусалимі, і він відображав високопоставлених управителів “Християнських народів”. До нього говорить Єгова: “Ти ж, негідний безбожний князь Ізраїлів, що на тебе прийшов день твій, і твоїй безбожності настав кінець”. (21: 30) Це, звичайно, стосується Седекії, а також, враховуючи повне сповнення цього тексту, — і до знаті “Християнських народів”, високопоставлених, високомірних, жорстоких, “ нечестивих ” [“безбожних нахаб”, *мініатюрна Біблія*; “проклятих і засуджених”, *перекл. Лютера*: “тих, хто заслуговує смерті”, *згідно англ. перекл. Лесзера*] безбожників, які уявили собі, начебто вони до-

стойні управляти від імені Бога, і які лицемірно видають себе за представників Бога на землі, чий “день прийшов на час кінця”. Це означає, що настав час, коли Бог відплатить злу; цей час характеризується крайньою беззаконністю “Християнських народів”, і йому слід покласти кінець.

Єгова звертається до свого головного Екзекутора і говорить Йому: “Так бо говорить Господь, Єгова: здійми з голови корону [інший перекл. діадему] скинь царський вінець! Це вже минулось: угору піде низьке, униз високе! ”

(21: 31) Ісус Христос є тим, хто поскидає корони

з головів володарів світу, хто невірним повідбирає привілеї царства і возвисить послужних і вірних угоді. Це справа розпочалася з 1918 року із часу приходу Господа до храму на суд. Скинення Седекії означало кінець Жидівської нації, а скинення “Християнських народів” означатиме кінець лицемірної “Організованої релігії”.

Отже Єгова рішуче проголошує: “Скину, скину, скину, й не буде їх, покіль прийде той, що має до його право і кому віддам його! ”

(21: 32) Слово “їх” в цьому тексті вказує на корону і бажання володарювати. Володарі “Християнських народів” уявляють собі, начебто вони носять корону; але Бог відбере її у “Християнських народів” та всіх інших земних володарів назавжди. Христос є правомірним Царем землі, і Бог посадив Його на святій горі в Сионі. (Псальма 2: 6) Царство Боже було забрано у “Християнських народів” і передано народові, який приносить його плоди, а саме вірному

служі Єгови, Ісусу Христу і Його вірним членам. (Маттея 21: 43) “Єгова поважає страждаючих; Він принижує до землі безбожних”. — Псальма 147: 6.

Інші переклади тридцять другого [б інших перекладах двадцять сьомого] вірша показують гнучкість змісту цього тексту, яка дає змогу застосувати його як до 1914 року, так і до Армагедону. “Це (нікому) не належитиме, поки не прийде той, хто має на це право, і йому Я це віддам”, (згідно англ. перекл. Леєзера) “Це не станеться, поки не прийде той, кому належить право, тоді Я йому це віддам”. (згідно англ. перекл. Ротергама) Це показує, що пророцтво стосується 1914 року, коли Господа Ісуса було посаджено на престолі, але особливим чином воно стосується приходу Ісуса до битви Армагедону. Потім буде скинуто царські вінці організації Сатани, а голови пошматовані. (Псальма 110: 6) Тоді більше не буде суперників, що б’ються за царський вінець, бо він буде виключно у володінні Христа, якому він належить.

Отож, прийшов правомочний цар землі і через три з половиною роки після Його приходу, а саме в 1918 р. Його було представлено “Християнським народам” як царя, які Його відкинули; наступний великий акт — це буде остаточне скинення і занепад “Християнських народів”. Слово “скинуто” повторюється три рази очевидно, щоб наголосити на цьому подібно до того, як це є у словах “меч потроїться”. Це вказує на певне дощенту знищення “Християнських народів”, щоб вони вже більше ніколи не піднялися.

Антирелігійники

Єгова так скерував кидання жеребу Навуходоносором, що він спочатку пішов проти Єрусалиму і зруйнував це місто, хоча початково він мав знищити Амоніїв. Столиця Амоніїв була Рабба. Той народ був нащадком Лота, племінника Авраама. Вони не були прихильними до Ізраїльтян, і вони ненавиділи як вірних, так і невірних Жидів лише тому, що вони були зв'язані з іменем Єгови або були народом Єгови. Коли Навуходоносор практично завоював Єрусалим, Аммонії почали хулити ім'я Єгови. Тому Божий меч повинен знищити Аммоніїв. (*Псалма 83: 7, 12; Езекиїла 25: 1—7*) Рішенням Єгови було, що вони повинні загинути і це було проголошено пророком Езекиїлом: “А тепер, си-ну чоловічий, пророкуй і промов: так говорить Господь, Єгова про Аммоніїв і насміха їх, і скажи: Меч, меч уже добутий на вбивання, вичищений до затрачування, щоб блищав блискавицею, щоб тим часом (як тебе обдурюють пустими видивами і марними ворожбами), й тебе прилучено до тих постинаних безбожників, що їх день пройшов, коли їх безбожності кінець настане!” - 21: 33, 34.

Аммонії представляють на землі тих, хто не заявляє, що є Божим народом, а навпаки відчують зневагу і протистояння до тих, хто стверджує, начебто представляє Бога, незалежно від того правда це чи ні. Вони ганьблять ім'я Боже і бажають зла Його народові. Такі люди — це атеїсти; багато з них сьогодні живуть у Росії, і вони особливо активізувалися з часу світової війни. Вони є антирелігійниками і

тлумачами майбутнього, і борються зі всім, що пов'язано з іменем Єгови. Вони зневажають Його Слово і людей, які його використовують. Під фальшивим приводом вони публікують брехню, щоб підбурити безбожників до знищення мнимих “Християнських народів”, а також правдивого Християнства. Вони очолюють похід по поширенню їх безбожницьких і ворожих Царству вчень. Вони створюють обмеження і перешкоджають свідкам Єгови вступити на їх землю, щоб проголошувати там післання правди.

Після того, як меч Господній поб'є “Християнські народи”, його не буде сховано знову у піхву перш, ніж він не знищить також і інших, як Аммонії або інші, представлені ними, які очорняли Боже ім'я аж до сьогоднішнього дня. Господь говорить про них: “Сховати ж його назад у піхву? *[згідно англ. перекл.]* Ні, на тому місці, де сотворено тебе, у землі, де постав еси, — там Я буду судити тебе”. (21: 35) Божий вирок впаде на голови хулителів Його імені. Єремія пророкував виконання Божого суду в Армагедоні над людьми, подібними до Амоніїв. (Єремія 25: 21) “Ось бо Я починаю насилати лиху годину на це місто, що на йому наречено моє ім'я [“Християнські народи”], а ви б то [Амонії та інші язичники] zostались непокараними? Ні, кара не мине вас; бо направляю меча проти всіх живущих на землі, говорить Господь Саваот”. (Єремія 25: 29) Пророцтво Езекиїла 21: 36, 37 коротко охоплює суть покарання, яке Бог визначить всім народам за межами “Християнського світу”. Їх слід назавжди забути. Єгова виніс вирок, і Його Слово та ім'я повинні бути оправдані.

Голова 5

П Р И Ч И Н А С У Д У

(Езекиїла, голова 22)

Єгова передав увесь суд своєму улюбленому Сину Ісусу Христу і уповноважив Його повною владою для виконання Його судійських рішень. (Йоана 5: 22, 27) У зв'язку з судом над “Християнськими народами” Господь доручив своїм вірно-підданим на землі певні обов'язки. Езекиїл відображав цей відданий клас і до нього сказав Єгова: “Ти ж, сину чоловічий, чи хочеш судити, судити город криваво провинний? Оце ж виткни їм всі гидоти їхні”. (22: 2) Таким чином останку Божому на землі було доручено обов'язок або завдання вказувати на те, чому суд Господній повинен відбутися над “Християнськими народами”, а особливо над духовенством та зв'язаними з ним можновладцями. Бог не бажає, щоб “Християнські народи” мали яке-небудь оправдання і могли сказати, що вони не мали нагоди про це дізнатися,

З часу світової війни представники Сатани заміреним і організованим чином намагалися перешкодити тому, щоб публічно було проголошено що-небудь, що могло би викликати “су-

перечку щодо віри” або “релігійну суперечку”. В усьому “Християнському світі” було здійснено намагання погодити католиків, протестантів, Жидів та іновірців; але всі ці заходи властиво спрямовані проти вірних свідків Божих. Знаряддя Сатани переконали власників публічних залів відмовляти у їх винаймання для проголошення Біблійної правди.

Духовенство застерігало і погрожувало власникам та керівникам радіостанцій, і тому вони використовують весь свій вплив на те, щоб перешкодити тому, щоб за допомогою радіо було повідомлено післання про Царство Боже і про причину виконання Божої пімсти зіпсованим “Християнським народом”.

Ці прислужники Сатани намагаються вибачити і оправдати свої дії тим, що вони кажуть, начебто слід уникати всіх спірних питань. Вони бояться виступити, і тому вони намагаються перешкодити проголошенню правди. Деякі, які колись увійшли в угоду, щоб чинити Божу волю і були осяяні правдою — багато з них були в позиції вибраних старших — і все ще стверджують, що перебувають у Божій милості, хоча були невірні Йому, наполягають на тому, що не повинно бути сказано нічого, що могло б змусити духовенство до словесної суперечки. Справжня причина яка ховається за цим, є стремління Сатани тримати людей в незнанні про правду. Післання Слова Єгови не є спірним і не проголошується для того, щоб викликати словесні суперечки. Як і правда воно не може оспорюватися. Це післання правди звичайно є важливим для всіх, хто хоче жити. Ніхто не

матиме вічного життя, спершу не отримавши нагоди сприйняти правду і, після того, як правда буде сприйнята, стати послухним їй. Це є послання Бога, а не людини, і жодна людина не може відсунути його від себе, не завдавши собі великої шкоди.

Отже Сатана використовує своїх представників на шкоду народу. Це послання правди є застереженням для володарів і управителів, щоб вони дізналися, що повинно статися, щоб ті, які хочуть зважати на це послання і служити Богу, могли перейти через великі нещастя, які невдовзі спадуть на світ. На помазаний Божий народ покладено відповідальність за проголошення цього послання, і він не може уникнути цієї відповідальності. Вона закінчиться лише тоді, як він вірно виконає свій обов'язок.

Через свого пророка Ісаїю (24: 5) Єгова коротко пояснює причину, чому “Християнські народи” судитимуться і будуть засуджені. Він показує, яким буде кінець тих нахаб, які йдуть погибельним шляхом: “Тим то пожере прокляття землю і живучі на ній відберуть кару; за те попалені осадники землі, й не багато зостанеться людей — земля опустіє дощенту, й мовби злуплена буде, бо Єгова вирік це слово” (Ісаїя 24: 3, 6) Представлена Ною вічна угода проголошує святість людського життя. Цю угоду багато разів зламали “Християнські народи” і кожна їх частина, несправедливо проливши людську кров. Божі закони про поклоніння і служіння Єгові, викладені в св. Письмі Ісусом і Його вірними апостолами представлені вибраному зібранню. “Християнські народи” змінили ці за-

повіді і на їх місце впровадили ідолопоклонницький культ. Божі закони про чесні, справедливі і достойні вчинки викладені в Біблії. “Християнські народи” порушили кожен з цих законів і вчинили тяжкий злочин, який тільки можна собі уявити.

Криваві і несправедні вчинки “Християнських народів” перераховані Езекиїлом в двадцять другій голові, особливо у віршах 3, 4, 6 і 13. Ті, кого Сатана призначив на високі посади у своїй організації і зробив володарями у “Християнському світі”, особливо виділяються у вчиненні злочинів. Вони намагалися сховатися за релігійною формальною сутністю, що начеб то це чинилося в ім’я Бога і Христа; і Єгова, розгніваний через їх лицемірність та інші злочини, якими було очернено Його ім’я “Християнськими народами”, і тому Він говорить до них: “Я аж сплиснув руками з гніву на захланність твою, що така явна в тобі, та на кроваві провини, що діються в тебе. Чи видержить же серце, чи будуть досить кріпкі руки в тебе тоді, як Я почну мою роботу проти тебе? Я, Єгова, сказав це й справджу”. (22: 13, 14)

Правда, що Єгова є Бог і що настав час покласти край беззаконності, котра повинна бути проголошена: “Єгова справдешний Бог, се живий Бог і віковичний цар. Од гніву Його тремтить земля, і погрози Його не здоліють видержати народи. Оце ж кажіть їм: боги, що не сотворили неба й землі, позникають із землі і з-під неба”. — *Єремія 10: 10, 11.*

“Християнські народи”, а особливо їх духовенство та визначні із їх стада обманним шля-

хом присвоїли те, що належало простому народу, вони пригноблювали їх і продовжують визискувати їх; вони били і переслідували, погано поводитися з народом Божим і принесли великий позор, велику ганьбу імені Єгови: “Но встав Господь на суд — Він стоїть, щоб судити народи. Яким правом притісняєте ви люд мій і топчете вбогих? Говорить Єгова, Господь сил небесних”. (*Ісаія 3: 13, 15*) “Християнські народи” посіяли серед язичеських країн виродження і нечестивість так, як Бог наказав написати пророкові Езекиїлу: “І зробиш сам себе гідним в очах народів, і зрозумієш, що Я — Єгова”. (*Езекиїл 22: 16*) Наміром Бога є дати знати про себе і викрити беззаконня. Якщо б Він цього не зробив, то хто зневажає Його та Його закони, не зможуть взнати, хто є Єгова, і не знатимуть, що Він не схвалює беззаконня. Заради свого імені Він буде судити зло і відплатить йому за все. Його ім'я повинно бути оправдано.

Єгова посилає свого улюбленого Сина до храму, щоб виконати суд і зробити справу плавильника і очищувача: “Сину чоловічий! Дом Ізраїля зробився в очах у мене жужелицею; всі вони — мідь, цина, залізо й олово в печі; жужелицею з срібла поробилось”. (*22: 18*) Згаданий тут дім Ізраїлів відповідає “обидвом домам Ізраїлевим”, для яких помазаний цар Божий став “каменем спотикання” і “скелею, об яку спіткнуться”. (*Ісаія 8: 14, 15*) Після того, як буде виконано справу очищення, виявиться, що “Християнські народи” складаються лише зі шлаків. Справа плавлення або очищення від-

криє і відокремить клас останку; також і “велика громада” у певний час стане на сторону Господа; пізніше і люди доброї волі займуть місце на стороні Господа, триматимуться біля нього так близько, як тільки можна, і шукатимуть смирності і справедливості; “вівці” будуть цілковито відокремлені від “козлів”; і те, чим раніше володіли “Християнські народи” і що порівнюється зі сріблом, буде переплавлено на шлаки. — *Ісаія 1: 21, 25.*

Бог виляє свій гнів на “Християнські народи”, і вони будуть знищені. “Тим же то ось як говорить Господь, Єгова: за те, що ви всі поробились жужелицею, позбираю вас в Єрусалим. Так само, як у піч кладуть срібло й мідь і залізо й олово й цину вкупі, щоб роздувати на них огонь і їх розтопити, так і Я позбираю вас у гніві мойому й у досаді моїй та й розплавлю вас”. (22: 19, 20) Коли Навуходоносор пішов у наступ проти Єрусалиму, без сумніву багато жителів навколишніх земель прийшли у столицю з менших міст і передмість, щоб знайти там притулок, і таким чином їх було набито битком, або накопичено в плавильному тигелі, як руду, щоб потім переплавити їх. Тепер, скинувши Сатану з неба і переповнивши народи страхом, Господь спричинився до того, що “організована релігія” намагається знайти притулок в оплоті сатанської організації, яка вже приготовлена до загибелі. Вони подібні до бур’янів, які зв’язані в пучок, щоб їх спалити. Таким чином їх приведено в становище, коли вони можуть бути знищені вогняною досадою Єгови, і всі вони подібно жужелиці повинні бути зни-

щені. “Як жужелицю, так відгорнув Ти всіх баззаконників землі, тому люблю я свідчення твої”. (*Псальма і 19: 119*) “ Відділи жужелицю від срібла, і вийде у срібленика (чистий) посуд”. (*Приповістки Сол. 25: 4, 5*) Пророцтво частково сповнилося у 606 р. до Хр., коли було зруйновано Єрусалим; а повністю воно сповниться тоді, коли Бог розпалить вогонь свого гніву над “Християнськими народами”. (*Софонія 3: 8; 2 Петра 3: 7—10*) Таким чином пророцтво протиставляє лицемірних безбожників діянню відданих Богу. Зібрання мнимох християн в “Організований Християнський світ” відбувається на той самий час, коли Бог збирає свій останок до Христа і веде цих вірних у Сион, у Його організацію. Мнимох же збирають для знищення, а вірний останок збирають до Господа, щоб там зберегти їх і охороняти для служіння Єгови.

Таким чином, зібрані для служіння вірні мають обов'язки і привілеї проголошувати справедливий Божий вирок і причину Його виконання. Єгова дасть нагоду пізнати Його ім'я, і Його останку дано привілей проголошувати Його суд і давати свідчення, щоб Його ім'я стало відоме. Декому це може здатися нерадісним обов'язком, але для тих, хто любить Бога, ніщо, що робиться по велінню Єгови, не може бути нерадісним обов'язком. Для тих, хто не любить Господа Бога, післання звучить не особливо радісно, але для тих, чиїм бажанням є брати участь в оправданні великого імені Єгови, ця звістка сповнена радості.

Отже Єгова говорить про занечищений Єрусалим і Юду і наказує своєму пророкові, гово-

рити до них: “Сину чоловічий, промов до нього: ти не освітлена нічим земля [*інший переклад: неочищена*], не скроплена дощем в день гніву”. (22: 24) Ці слова також спрямовані проти “Християнських народів”. У 1918 році прийде день гніву Божого, і той рік зазначив кінець праці церкви Ілї. “Християнські народи” не були очищені; і їх так зване “духовне пробудження” після світової війни, яке породило Лігу Народів, мирні пакти і комісії по злочинах, які повинні були очищати “Християнські народи”, в жодному випадку не очистили їх. “Християнські народи” є висохлими і подібні до сухої і потрісканої землі. Небеса Єгови стали для “Християнських народів” наче мідь, і прокляття, яке Єгова виповів Єрусалиму, стосується і “Християнських народів”: “І стане міддю твоє небо, що над головою твоєю, і залізом земля, що під тобою. Замість дощу сипатиме Єгова на землю твою порохами та піском: з неба падатиме се на тебе, поки не згинеш”. — 5 *Мойсея* 28: 23, 24.

Змова

Духовенство “Християнських народів” змовлялося проти правди Божої і проти інтересів Царства, що доказують об’єднані церкви і їх вчинки та діяння. Духовники об’єднуються [в Америці] з торгівцями і контрабандистами спиртного, політичними негідниками, намагаючись перешкодити у використанні радіо для проголошення післання про Царство і застосовують кожний засіб, який вони мають під своєю владою, щоб запобігти отриманню народом звістки

про Царство. Як знаряддя Сатани, вони знають, що правда викрие їх зіпсованість, і тому вони протидіють інтересам народу, щоб себе захистити. За допомогою обкладання податками общин, завдяки чому вони могли утримуватися, і через канонізацію війни “вони пожерли душі” і “взяли багатство і коштовності” для спорудження величних кафедр, чим хотіли справити враження на народ, який легко обманути; “збільшили кількість його вдів” за допомогою свого проповідування війни, [в Америці] через їх змову задля отруєння спиртного і їх схвалення порушити антиалкогольний закон навіть за допомогою збройного насилля. Тому Господь говорить до них: “Пророки в її змовились; як леви рикають, роздирають здобичу, пожирають душі, забирають майно й дорогі речі, множать у йому вдовиць”. — 22: 25.

Єгова описує тут цей клас як “злого слугу”, названого “пастирем”, тому що одного разу вони як покликані до охорони Царства були на посаді священників. (*Одкриття 1: 6*) До тих, кого Господь вважав неблагонадійними, коли Він прийшов до храму, і з яких складається клас “злого слуги”, пророк звернувся таким чином: “Священники його ломлять мій закон й поганяють святині мої; не відрізняють вони святого від несвятого, й не розбирають, що нечисте, а що чисте, а від субот моїх одвернули очі свої, і Я в погорді в них”. (22: 26) Ці беззаконники порушили Божий закон для претендентів на священство, відмовляючись свідчити проти організації Сатани і за Божу організацію і заявляючи про свою відданість сатанській орга-

нізації, стверджуючи, що представники Сатани є “адміністративною владою” [*інший переклад: вищою владою*]. Вони осквернили священні речі своєю відмовою стати на бік Божої організації; так, вони фактично відмовлялися вірити, що Бог, а також Сатана, має свою організацію. Замість спиратися на віру у велику викупну жертву, вони до сьогодні вчили, що так званий розвиток характеру приведе їх на небо, і вони не бажають проголошувати, що Царство, яке є великою суботою і є єдиним засобом принести народу спокій і полегчення, вже прийшло.

Злий клас слуг намагається тримати народ у засліпленні, борючись проти справи Божих свідків, які йдуть від дому до дому, щоб передати післання про Його Царство. Господь говорить через свого пророка Єремію про пророків (проповідників) і священників (тих, які колись були претендентами на священницький сан) і каже: “Бо й пророк і священник лицемірні, ба й у домі мойому найшов Я їх ледарство, говорить Єгова. Тим же то дорога їх буде їм наче ожеледа в темряві; торкнись їх, а вони попадають; пошлю бо лихоліття на них, час кари їх, говорить Єгова”. (*Єремія 23: 11, 12*) Як проповідники, так і священники зневажили ім'я Єгови.

Тоді Господь через Езекиїла говорить про політичних діячів або керівників уряду “Християнських народів”, які тримають в своїх руках всі урядові справи і збагачуються через “незаконні прибутки”, розпалюючи війну, застосовуючи підкуп і обман, зраджуючи інтереси народу, використовуючи суспільні справи для власного прибутку. Про них він говорить як про

“князів” і каже: “Князі його, наче хижі вовки, пориваючи здобичу свою, проливають кров, затрачують душі, щоб більше придбати собі наживу”. (22: 27) При цьому проповідники роблять спроби представити в очах народу, всіх цих несправедливих панівників, князів і керівників політичними справами, як гідних людей. У цьому їх підтримують “священники”, тобто клас тих, хто колись був претендентом на священництво і став “злим слугою”. “Пророки ж його замазують усе глиною, вбачають пусте та віщують свої видумки, говорячи: так говорить Господь, Єгова, а Єгова не говорив того”. (22: 28) Під приводом того, що вони є патріотами, вони намагаються підтримати політиків, які негідним чином використовують народ; і так “князям” вдається знищувати душі і отримувати незаконні прибутки, а народ страждає і далі. Ті самі політичні “віщунки” говорять, начебто скоро настануть кращі часи, і їх великі плани по очищенню землі матимуть успіх; проповідники приєднуються до них і намагаються надати цьому смиренний і святий вигляд; наприклад, коли духовники випросили можливість слідувати керівництву президента Сполучених Штатів у “комісії по злочинах”, і заявили, що це Божий шлях, “хоча Єгова нічого [про них] не говорив”.

Після війни кількість “нових багатерів” серед людей значно зросла, і вони особливо пригнічували бідних. Вони грабували народ за допомогою різних нечесних хитрих штуків, і пригноблювали його. Наприклад, під приводом покращення становища в країні, вони послуго-

вуються хитрими вирахуваними планами, проведення яких робить тягар народу незносимим. Серед них були плани по “сприянню розвитку нерухомості”, причому їх власники обтяжувалися певною системою боргових зобов’язань, що являє собою велике пригноблююче обкладання податками, причому ці обтяжені не могли нічого сказати. Про згоду власника нерухомості ніхто ні не питав, ні намагався її отримати. Інтригани дбають лише про те, щоб закони були створені і потім без затримки проводились в життя, збільшуючи страждання народу. Тому Божий пророк говорить: “Народ країни [тобто ті, хто має успіхи в проведенні гандлю, включаючи гнобителів-службовців] пригноблює один одного і грабує; злиденного і страждущого [який власне потребує уваги] вони пригноблюють, а чужинця придавлюють без усякого права”. — 22: 29

Такі інтриги вони творили у всій Америці особливо під час світової війни, а бідний власник нерухомості тим самим робився біднішим з року в рік, і вони разом із робітниками, які творять благоустрій країни, і були тяжко пригноблені. Бідних притісняють і тягають на суди, де нечесні судді допомагають їх пограбувати. Один із здібних і небоязких юристів Америки публічно заявляв: “Ніде в нашому соціальному устрої до свідомості середнього громадянина не доведено так чітко різницю між багатим і бідним, як через рамки справедливості... Гроші забезпечують служіння найздібніших і найспритніших адвокатів... Бідний же повинен погодитися з тим, що він повинен відмовитися від усього цього”. Це співзвучно з такими словами

апостола: “Ви ж однак зневажали бідного. Чи вас не пригноблюють багаті і не ставлять вас перед судами?”— *Якова 2: 6; 5: 1—6.*

Вірні Богу є “чужинцями і приходнями” на землі “Християнських народів”. (*1 Петра 2: 11*) Велике підприємство, політики і духовенство, які діють рука об руку з безсердечними новорозбагатівшими до сьогодні пригноблювали цих “чужинців”. Так само і народи в язичеських країнах, як Китай, які як язичники є для “Християнських народів” “чужинцями”, також були жертвами пригноблення з боку великого підприємництва і його союзників. “Християнство” більше ніж будь-яка інша світова влада яка існувала коли-небудь, привела народ до злиднів і нещасть.

Пророк Господа показує, що Єгова даремно шукав серед “Християнських народів” якогось володаря, який би міг виступити за справедливість. Він каже: “І Я шукав між ними такого, щоб поставив себе стіною, і став проти мене в проломині за сесю землю, щоб Я не погубив її, та не знайшов”. (*22: 30*) У початкових часах історії Америки було багато незламних і безстрашних людей, які хотіли виступити за народ; однак не так в теперішньому часі, особливо під час останнього півстоліття. Бог на протязі багатьох років наказував поширювати післання правди в країнах “Християнського світу”, і це праця була відображена діянням пророка Ільї. (*Малахія 4: 5, 6*) Однак ця справа проголошення правди володарям “Християнських народів” ні не очистила їх, ні не відвернула від неправедного шляху. Духовенство, замість виступити за

Боже Царство, відкрито приєдналося до інших частин сатанської організації і проголосило себе противником Божого Царства під керівництвом Христа і переслідує тих, хто наважився сказати правду.

Ніхто ніколи не зможе почути, як хтось каже, що Бог Єгова не виявив милосердя і терпіння щодо “Християнських народів”. Уста їх володарів, особливо духовенства, назавжди замкнені, щоб не вимовляти такі твердження. Після того, як вони потоптали ногами післання Господа і не хотіли дозволити, щоб їх очистили, Єгова проголосив свій остаточний вирок щодо “Християнських народів”, і пояснив, яким буде їх кінець: “Оце ж виблю на них досаду мою, огнем лютої моєї вигублю їх, поступки їх поверну на голову їм, говорить Господь, Єгова”. — 22: 31.

Ті, що поламали угоду

(Езекиїла, голова 23)

Двадцять трета голова пророцтва Езекиїла знаходить своє цілковите сповнення в обох відгалуженнях “Організованого Християнського світу”, а саме в католицизмі і протестантизмі. Єгова продовжує пояснювати, чому повинен бути здійсненим Його вирок щодо “Християнського світу”, особливо ж цих його двох складових частин. Обидві є дочками однієї “жінки”. Обидві є великими релігійно-політичними світовими владами. Першу називали і називають “Священною Римською Імперією” і до 1521 р. вона була неподільно римо-католицькою. Дру-

гою світовою владою є Британсько-американська світова державна система. Св. Письмо називає першу світову владу “Огола”, а другу — “Оголива”, її сестра. Після цього вступу ми хотіли б приступити до дослідження двадцять третьої голови пророцтва Езекиїла.

Жінку в Св. Письмі використано для відображення організації. Єгова пообіцяв Аврааму, що Сарра, яка довгий час була безплідною, народить йому сина, і що Бог із ним навечно укладе угоду. (*1 Мойсея 17: 15—21*) В цій образно вираженій картині Авраам представляє Єгову, “супруга” або “чоловіка”, Сарра відображала Божу організацію, названу Сионом, в той час як Ісаак був образом на Царя, який повинен у справедливості правити світом. (*Ісаія 54: 1—7*) Тоді Бог створив організацію, названу Єрусалим або Сион. З цієї образної організації утворилися дві дочірні організації, а саме об’єднані роди Юди і Бенямина з їх столицею Єрусалимом, і десять родів Ізраїля, які мали столицю Самарію. Обидві були організаціями ніби сестри і утворювали два політичні відділення або установи, обидві стверджували, що є Божим Царством представленим на землі. (*1 Царів 11: 35—38; 14: 7, 8; 1 Мойсея 22: 18; 28: 14*) Ці обидві держави, що символізуються жінкою, або ж політичні організації були народжені однією матір’ю, а саме Божою організацією, і тому вони були сестрами. Обидві вони відреклися і перейшли на сторону Сатани, і були прийняті як дочки його беззаконної організації. Так говорить Господь через свого пророка: “Сину чоловічий, були дві жінки, дочки однієї матері. І блуду-

вали вони в Єгипті, блудували ще в молодощах своїх; там були подавлені груди їх, і там пом'якли дівочі соски їх. А було на ім'я їм: старшій Огола, а сестрі їй — Оголива. І були вони спершу моїми; й народили сини й дочки, а потім Огола стала зватись Самарія, Оголива ж — Єрусалим". — 23: 2—4.

Цілковите сповнення цього пророцтва сто-сується "Християнських народів" і виглядає так: Бог посадив правдивий "Християнський світ" як чисту і благородну виноградну лозу; ця виноградна лоза — це Ісус Христос, а апостоли були Його гілками. Пізніше зародилася організація, названа "Християнською", яка насправді була політичною організацією і яка була відома під назвою "Священна Римська держава". Шоста світова держава прийняла нову релігію, назвала її "Християнством" і дала собі назву "Священної Римської держави". Потім виникла нова організація, що була ворожою по відношенню до "Священної Римської держави", і її було названо "протестантськими Християнськими народами". Серед провідних протестантських реформаторів без сумніву було декілька чесних і порядних людей; однак Сатана здобув владу над організацією. Вона проявила себе як наймлена організація, яка стояла відокремлено від решта так званого "Християнського світу".

"Римська держава", шоста голова звіра, сама перетворилася на так звану "Священну Римську державу" і як така продовжує оволодівати всім "Християнським світом". До 1521 року вона була неподільно католицькою. Її молодші сестри, Англо-американська світова держава, а особ-

ливо Британія, є сьомою головою звіра, або сьомою світовою владою. Кожна з цих світових влад, як романізм, так і протестантизм, піднімали твердження, що вони є Божим Царством і спадкоємцями обіцянки, якою повинні бути благословенні всі народи; і тому кожна з цих двох організацій намагалася повернути світ до своєї релігії. Обидві дотепер стверджували, що вони правлять згідно Божого права. Обидві стверджують, що вони є нащадками однієї матері, а саме Божої організації, і обидві називають себе “Організованим Християнським світом” або “Християнськими народами”; однак в дійсності їх спільною матір’ю є “великий Вавилон”, це є жінка Сатани і символ його організації. Отже вони обидві є дочками однієї матері або нащадками сатанської організації. (Див. *Одкриття 17: 5*; “Світло” Том 2, стор. 86) Наведене вище пророцтво і інші предсказання, які його підтверджують, показують, що Самарія та Єрусалим були прообразами організації протестантизму і католицизму. Так само як Самарія і Єрусалим “в їх молодості блудодійствовали”, так і католицизм і протестантизм в молодості займалися розпустою. Насправді ні католицька, ні протестантська організація ніколи не були Божою організацією, а лише прикривалися іменем Бога і Христа, і вдавали, що є Божою організацією, а також прикидалися, начебто вони є дітьми Божими і Його представниками на землі. Вони займалися відкритою розпустою, зв’язавшись з політикою світу і фактично перетворивши свою організацію на політичну, яка лише мала релігійну

назву, а саме “Християнський світ” або “Організоване Християнство”.

Ім'я Огола означає “жінка з намету” або її намет”. Ім'я Оголива означає практично те саме. Про них сказано: “І вони стали моїми”. Як “Священна Римська держава”, так і Англо-американська світова держава стверджують, що через усиновлення вони є Божою державою; обидві називають себе “Християнськими” і разом утворюють “Християнські народи”, як її називають. Єгова застосовує ім'я Огола до Самарії і Оголива — до Єрусалиму. Отже Самарія представляє Римську державу. Самарія означає “охоронний (спостережний)” пункт, а Римська держава стверджує, що є народом, який охороняє весь світ. Єрусалим означає “заснування миру”, або “спадкоємець миру”. Британська держава, разом з Америкою, розширила границі свого панування мирними засобами — як вони це називають. Вони є ініціаторами теперішнього руху за мир і висловлюють претензії на те, що вони є оплотом миру у світі і благодійниками цивілізації. Таким чином, значення цих імен дуже добре підходить як до Римської, так і до Англо-американської світової держави.

Самарія шукала політичного союзу з навколишніми язичеськими народами, надіючись таким чином зміцнитися. (*Осії 7: 10, 11; 2 Царів 15: 19, 20; 17: 1—3*) Замість того, щоб покластися на Господа і Його обітниці, Самарія оглядалася навколо. “І почала Огола блудувати в мене, й палала до любовників своїх Ассиріїв, сусідів своїх”. (*23: 5*) Подібним чином здобувала собі політичні зв'язки, допомогу і підтримку і так

звана “Священна Римська держава”. Вона очікувала цього не від Бога, а від Сатанської організації, відображеної Ассирією. Рим зробив політичних володарів і мілітаристські власті центральним пунктом своєї сили, і вони представлені як “привабливі юнаки, вершники, що скачуть на конях, вдягнені у пурпур, намісники і гетьмани, всі вродливі молодики, всадники на конях”. (23: 6 *переклад Менге*) Ті самі зв’язки, які Рим підтримував з Єгиптом (сатанською організацією), і ту ж “розпусту”, якою Рим з ним займався, він продовжував і тоді, коли став так званою “Священною Римською імперією” або Християнською світовою владою. ”І оддавала свої любові всім вибраним із між синів Ассурових, і поганилась усіма ідолами тих, до кого палала; до того ж не переставала блудувати і з Єгиптіями, вони бо спали з нею в молодощах її й зм’ягчили дівочі соски її, та й виливали на неї погань свою”. — 23: 7, 8.

Єгова згадує ці речі як причину для виконання свого остаточного вироку щодо Оголи, Римського крила так званого “Організованого Християнського світу”: “За те ж Я й оддав її на поталу полюбовникам її, в руки синам Ассуровим, що до них вона палала. Вони відкрили наготу її, забрали в неї сини і дочки, та й саму закололи мечем. І зробилась вона позорищем між жіноцтвом, як довершили на ній кару”. (23: 9, 10) Це не може стосуватися того, що гордий Наполеон вчинив папському престолу в 1799 році. Наполеон був лише однією частиною організації Сатани, тоді як Ассирії символізували всі частини сатанської організації, на

чию підтримку сподівався Рим; і вона (Огола) повинна була прийняти те, що їй пропонували політичні володарі, включаючи Наполеона. З “Організованим Християнським світом” під час світової війни поводитися гірше ніж будь-коли. Його було викрито, увесь світ бачив, що він був невірним по відношенню до Бога, і мільйони його синів і дочок було вбито. Без сумніву, у цій війні загинуло більше католиків ніж протестантів, бо католики брали у ній участь в більшій кількості. Але найбільше горе всьому “Організованому Християнському світу” ще предстоїть, і воно прийде вже дуже скоро.

Протестантська “Організована релігія” зрозуміла, що католицизм занечистився через свої стосунки з властями торгівлі і політики світу, і з цієї причини висунула багато звинувачень проти католицизму; але потім протестантизм також опустився і чинив те ж саме, навіть, гірше: “Сестра її, Оголива, бачила те, й була ще більше ледащою в любощах своїх, і блудництво її переважало блудництво сестрине. Палала вона до синів Ассурових, намісників, гетьманів, приятелів своїх, пишно зодягнених, до їздеців, що вигравали на конях, до всіх вродливих молодиків. І вбачав Я, що й вона опоганилась, то — що в обох їх однака дорога. (23: 11—13) Обидві пішли тим самим шляхом; але протестантизм мав більше освіченості, ніж романізм і тому він заслуговує на більшу кару.

Духовенство організованого протестантизму у Англо-американській світовій державі з часу світової війни проявило більшу жадобу до політичної влади ніж його старша сестра, романізм.

Обоє пішли тим самим шляхом, як говорить пророк; однак “організована релігія” сьомої світової влади є ще більш згубною, ніж ці дві. Обидві зверталися за допомогою до службовців і визнаних представників Сатани, і обидві робили з ними спільну справу у їх політичних і фінансових планах.

Наприкінці світової війни в Росії прийшов до влади новий уряд, і цей уряд обійшовся з “Організованим Християнським світом” дуже зневажливо. Тоді папа в Римі, архієпископ Кентерберійський, Йоркський і Нью-Йоркський, як і інші духовні особи протестантської церкви протестували проти дій російського уряду і зверталися до торговельних і політичних проводарів по допомогу і підтримку. Американська комісія з релігійних прав післала президенту Сполучених Штатів заклик, який був спрямований проти Росії і тамтешнього переслідування так званого “Організованого Християнського світу”, і рекомендувала, щоб американський уряд утримувався від визнання Росії до того часу, поки не припиняться “релігійні переслідування”. Росія фактично не була визнана Сполученими Штатами.

Єрусалим примножував свою розпусність з Халдеями, піддавшись вавилонській релігії. (*Див. Езекиїла, восьма голова*). Коли він побачив зображення Халдеїв, намальовані пишними яскравими фарбами, він піддався спокусі і одразу ж почав переговори з Вавилонянами, щоб вони прийшли і робили з ним спільну справу. (*Езекиїл 23: 14—16*) Як Самарія так і Єрусалим відреклися від Бога і зв'язалися з язичниками.

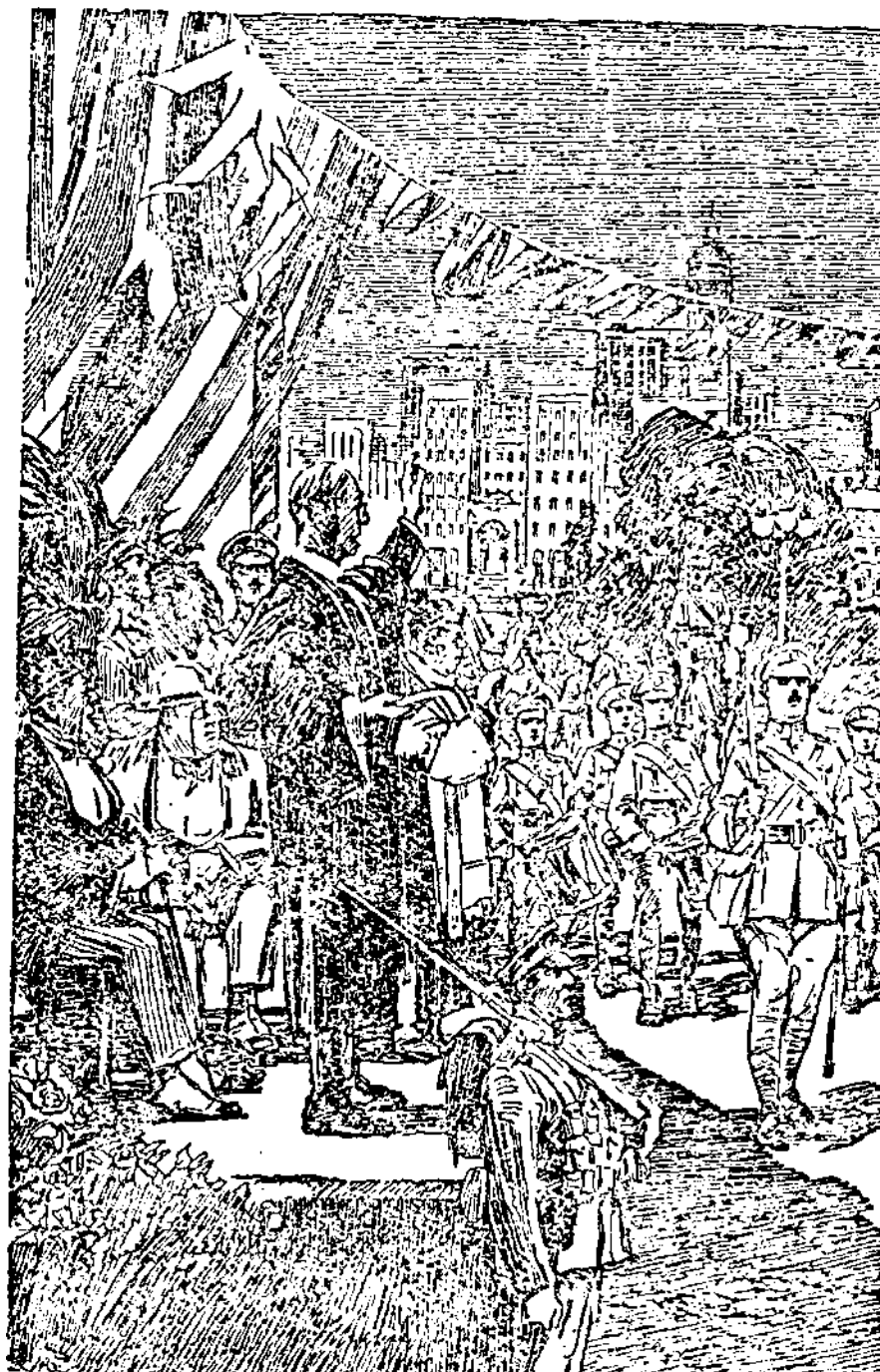
“І прибували сини Вавилонські до неї на любовне ложе, й поганили її блудництвом своїм, і сквернила вона себе ними, аж доки душа її з обридом від них не відверталась. І сказав Я про підтоптану вже блудницю: тепер скінчатся вже блудування її разом із нею. До неї бо приходили, як до нетрібки, приходили й до Оголи й Оголиви, до цих розпустних жінок”. (23: 17, 43, 44) З цієї причини Бог визначив кару для них обидвох.

Сповнення в теперішньому часі

Це пророцтво сповнюється тепер таким чином: “Організована релігія” сьомої світової держави, а саме Британсько-американський імперіалізм, бачать пишні картини, які намалювали перед ними президент Сполучених Штатів і генерал Британської армії, і які показують світовій державі, утвореній Лігою Народів, якою силою є восьма світова держава; і це підігрівало їх марнославство. Вона думала, що беручи участь у виконанні такої справи, вона покриє себе вічною славою. Так “організована релігія без затримки почала заgravати з політичними і комерційними властями і вести з ними переговори, і приєдналася не сумніваючись до сатанського плану, який здійснювався Лігою Народів. З відкритим і відразливим лицемірством цей витвір Сатани (Лігу Народів) назвали “проявом Царства Божого на землі”. З того часу особливо протестантське духовенство проповідувало на користь пропозицій, які виходили від сучасного Вавилону, політичних властей світу. Це духо-

венство підтримувало світову судову палату, дали мирні пакти, милітаристські рухи по роззброєнню, переговори з флотом, комісії по злочинах і всі інші рухи такого роду; вони схвалювали все це і оголошували себе згідними з цим.

“Організований Християнський світ” посилав до політичних властей своїх послів-делегацій духовних осіб. Він прийняв резолюції і передавав їх як пам’ятки політичним можновладцям і включав їх у всі такі справи. Під час всього періоду від 1919 року аж до сьогодні свідки Єгови звертали увагу “Організованого Християнською світу” або “Християнських народів” на той факт, що це все підступи Сатани, і вони застерігали нації і народ, що Ліга Народів, мирні пакти та інші подібні витвори походять від Сатани. “Організована релігія” була глухою до всіх цих застережень і свідчень, так як Жиди відкинули післання Єремії. Бог післав Єремію, щоб застерегти Єрусалим, і Єремія робив це вірно і неодноразово; але його післання зустрілося зі зневагою. Бог післав своїх свідків, щоб застерегти “Християнські народи” і засвідчити їм правду; однак “Християнський світ” особливо протестантизм, вороже віднеслися до цих свідків Господніх і переслідували їх. Політичні і суспільні елементи розраховують на те, що вони зможуть використовувати духовенство “організованої релігії” для своїх цілей; тому вони підтримують заборонені зв’язки з ними і приходять до них на протязі певного часу “у любовний табір”. Відкриті дії релігійних вождів “Християнських народів” показують, що вони тісно по-

Релігійна розпуста

в'язані з іншими складовими частинами сатанської організації. Релегійні люди відкрили свої обійми і підтримують недозволені стосунки з політичними і торгівельними володарями. Вони повністю відділились від Бога і Його Царства і стверджують, що їх сила походить не від Нього, а від махінацій Сатани. “Тому, Оголива, так говорить Господь, Єгова: Ось, Я підійму проти тебе полюбовників твоїх, тих що ними аж переситилась душа твоя, та й приведу їх на тебе з усіх боків, синів Вавилонських і всіх Халдеїв, із Пеходу, з Шоа й Коа [*інший переклад: доглядачів і всіх благородних і знатних; примітка Ельберфельдської Біблії*], всіх синів Асурських (Ассирії), вродливих молодиків, намісників, зверхників городських, можних і славних та всіх метких їздеців.”— 23: 22, 23.

Це пророцтво подібно, як і інші, має подвійне сповнення. Першим була осада Єрусалима і його захоплення Вавилонянами в 606 р. до Хр. Останнє або цьогочасне сповнення стосується “Християнських народів”, а особливо сьомої світової держави або ж Англо-американської світової держави, протестантського крила “Християнського світу”. Воно передбачає розрив між “організованою релігією і іншими світовими діячами, з якими вона підтримувала заборонені стосунки. ”Організовані Християнські народи” звичайно, ніколи не виправляться, оскільки вони вже давно вийшли за межі здатності до виправлення. Організований протестантизм опустився до повної відсутності вірування, а більшість його вождів виступає проти Бога та Біблії. Політичні і торгівельні володарі вже почали

розкривати очі і сприймати факт, що представники сьогоднішньої церковної організації лицемірять, і Господь дасть їм зрозуміти, що “вона згорить у вогні”. — *Див. Одкриття 17: 16; “Світло” Том 2, стор. 107.*

Бог виніс вирок цьогочасним “Християнським народам”, бо вони покинули Господа і займалися розпустою і лицемірством: “А вчинять з тобою так за блудництво твоє з поганями, що їх ідолами ти себе мерзила. Блукала єси по дорозі сестри твоєї; за те ж і дам Я в руку тобі кубок її. Так говорить Господь, Єгова: питимеш кубок сестри твоєї — глибокий і широкий, і сміх та наруга впаде на тебе, що в нього так багато змістилось. Аж до перепою нап’єшся смутку, бо кубком страху й спустошення є чаша сестри твоєї Самарії. І вип’єш його, аж висушиш ба й череп’є його оближеш, і будеш (з болю) груди собі роздирати; бо так сказав Я, Господь Єгова. І ще сказав Господь Єгова так: позаяк ти забула мене й одвернулась від мене, так і терпи ж за беззаконство твоє та за блудництва твої”. (23: 30—35) Згаданий тут кубок не представляє собою кубок сповнений повчань, це “кубок жаху і оглушення”, вияв гніву Божого по відношенню до великої кількості лицемірів, які ганьбили Його святе ім’я. Божий вирок для обох частин “Християнських народів” або так званого “Організованого християнського світу” вже є записаний. Цей вирок є остаточним і буде виконаний до кінця.

Езекиїлу було наказано Єговою проголосити вирок над Самарією і Єрусалимом. Так само Єгова наказує класу Езекиїла, своїм вірним

свідкам на землі, проголошувати Його вирок над народами, особливо над їх лицемірною релігією, представленою католицизмом і протестантизмом. “Сказав Єгова до мене: Сину чоловічий, хочеш ти судити Оголу і Оголиву? то ж покажи їм їх мерзоти”. (23: 36) Отже, на вірних свідків Єгови покладено відповідальність за проголошення Його суду, і це не є вирок людини, і не послання людини. Це є Божий вирок, і свідчення, яке Ісус Христос отримав від Бога і яке потім було доручено вірним членам тіла Христового, свідкам Єгови, які тепер перебувають на землі. Він наказав записати цей вирок в Його Слові, і причина для його виконання пояснюється в Езекиїла 23: 37—44.

Ісус Христос, великий Суддя, виконує цей вирок і Його вірні послідовники на землі повинні про це повідомити. Ця справа тепер успішно виконується. Ні духовенство, тобто проповідники “Організованого Християнського світу”, ні “священики”, тобто ті, які колись були претендентами на Царство, не пояснили людям, що окремо від організації Сатани існує організація Бога. Вони не зробили жодної справи, щоб спонукати людей стати на бік Єгови і Його організації. Вони лицемірно вдавали перед народом, начебто закликають до імені Господа, Бога, але одночасно змушували народ споживати харч Сатани. Вони не роз’яснили народу, яка різниця між чистим і нечестивим. Вони вдавали, що перебувають в домі Господа Бога, і є Його представниками, але одночасно вони знеславили сабат Бога, тобто Його славу і славу Його народу во Христі, а також вони спокушали

людей до служіння ідолам і до того, щоб довіритись світовим властям. Замість того, щоб вчити “дітей” церковних організацій, що їх надія бути благословенними Богом лежить у мессіанському Божому Царстві; вони звернулися по допомогу до інтриг Сатани, однак не отримали нічого, крім, навпаки безутішності.

Ісус Христос є справедливим Суддею, якому передано право на суд і виконання вироку. Він привів свій відданий останок під дану Єговою одержу справедливості. (*Ісаія 61: 10*) Тим, хто є Божим свідком і членами класу слуг, доручено обов’язок проголошувати вирок, який буде виконано великим і справедливим Суддею. “Та мужі правосудні будуть судити їх судом, що на перелюбниць, та судом на душолюбниць, вони бо перелюбниці, а на руках у них кров”. (*23: 45*) Це не означає, що вірні свідки Єгови прийматимуть які-небудь судові рішення; а це значить, що судові рішення, яке Бог сам прийняв і виконати яке доручив Ісусу Христу, тепер повинно проголошуватися відданими свідками Єгови, які є в Його очах “справедливими мужами”. Цим свідкам було наказано проголошувати записаний вирок над душолюбницями, і цей вирок співпадає з тим ви роком і покаранням, які спіткали Ізраїльтян, коли вони вчинили перелюбство. (*3 Мойсея 20: 10*) Вироком для таких грішників була смерть. Тому свідки Єгови повинні проголошувати, що Бог знищить “Християнські народи” рукою Ісуса Христа, свого верховного уповноваженого. Сам клас слуг немає нічого спільного з виконанням вироку. Їх справа обмежується тим, що вони передадуть

людям свідчення про наміри Бога; і це вони повинні робити.

“Вірні слуги” Єгови, тобто Його свідки на землі, були післані, щоб закидати винних камінням правди і сповнити те, що стоїть написане у *Псалмі 137: 9*. “Щасливий, хто вхопивши діточок твоїх, розіб’є їх об камінь”, що є Царство Боже. Що стосується самого виконання вироку, говорить Господь Бог: “Так бо говорить Господь, Єгова: скликати би на них громаду, та й оддати їх на лютість і розбої. І громада поб’є їх камінням і порубає мечами, і повбиває синів і дочок їх, а будинки їх попалить огнем”. — *23: 46, 47*.

Згадана вище “громада” складається з Господа Ісуса Христа і Його війська. (*Одкриття 19: 14—16*) Виконання вироку повністю очистить землю. “Оттак зроблю Я кінець розпусті в сій землі і усі жінки матимуть науку й не будуть чинити соромних діл”. (*23: 48*) Це не може стосуватися покарання, яке виконається світовими властями, оскільки ніщо, що вони могли б зробити, не очистить світ від їх нечистоти. Однак те, що Бог Єгова чинить через свого Сина, Ісуса Христа, цілковито очистить світ. Таким чином всім остаточно буде показано, що Єгова є Бог: “І зложиться на вас кара за вашу розпусту, й понесете кару за ваші гріхи з ідолами вашими, й зрозумієте, що Я — Господь Єгова”. (*23: 49*) Все, що пов’язане з організацією Сатани, повинно зникнути, щоб оправдати ім’я Єгови, і щоб усі навколо знали, що Єгова є Господь і Всемогутній Бог, який відновить справедливість у світі.

Шумовина “Християнських народів”

(Езекиїла, голова 24)

В двадцять четвертій голові пророцтва Езекиїла Єгова продовжує обґрунтовувати свій вирок над “Християнськими народами” і людьми, які їх підтримують і йдуть їх шляхами. Зміст і форма висловлення пророцтва показують, що воно походить від Єгови, а не від людини. Коли це пророцтво проголошуватиметься всі повинні визнати, що тут йдеться про проголошення Божого пророцтва, а не про думку або висловлювання якої-небудь людини. Езекиїл був лише писарем або знаряддям, яким послуговувався Єгова, щоб записати пророцтво, яке дано особливо для користі тих, які тепер живуть на землі. Так само сьогоднішні проголошувачі пророцтва є лише знаряддями в руці Господа, яких Він використовує, щоб повідомити про свої наміри і разом з тим оправдати своє ім'я. Проголошення пророцтва в першу чергу повинно служити для підкріплення Його свідків, а по-друге воно повинно повчати тих, над якими буде виконано Його вирок.

Єгова точно дотримується часу. Він звелів виконати свої рішення у визначений час, і під час цього діяння не може бути жодного зволікання. Він визначає кінець ще до початку, і все відбувається у точно визначений час. Він переcheкав необхідний час для оправдання Його Слова та імені, і ми можемо бути впевненими в тому, що як тільки прийде призначений Ним час, Його справа буде виконана саме так, як Він це постановив і визначив. Його точність при

встановленні часу у такому пророцтві є варта уваги: “І надійшло слово Єгови до мене в дев’ятому році, у десятому місяці, на дев’ятий день місяця — таке: сину чоловічий! запиши собі число сього дня, сього самого дня, сього то самого дня вдарить цар Вавилонський на Єрусалим”. (24: 1, 2) У той самий час, коли Йоаким, цар Ізраїльський, був відведений до Вавилону як полонений, тоді і Езекиїла було схоплено. (Див. голова 1: 1, 2) Цар Вавилонський певного дня розпочав облогу Єрусалиму. “І сталося: у дев’ятому році свого [Седекії] царювання, у десятому місяці, в десятий день місяця, прийшов Навуходоносор, цар Вавилонський, з усією військовою потугою своєю під Єрусалим та й обліг його, й насипав кругом його обляговий вал”. — 2 Царів 25: 1; Єремія 52: 4.

У цей самий час Езекиїл знаходився на сході, віддалений від Єрусалиму на сотні кілометрів, в полоні, в землі Вавилонській. Тут слід вказати на пророцтво Езекиїла 21: 26, 27, де говориться: “Бо цар Вавилонський стоїть на роздоріжжі при почині двох шляхів, щоб угадати”. Він тоді закликає своє божество Сатану, щоб той сказав йому, чи наступати на місто Аммоніїв Раббат чи на Єрусалим. Тоді сталося так, що Єгова втрутився і покерував справами Навуходоносора так, що він мусів виступити проти Єрусалиму. Єгова наказав пророкові Езекиїлу записати цей день, “цей самий день” і це може стосуватися того дня, коли цар Навуходоносор, як згадано вище, стояв на роздоріжжі, або також відноситись до дня, коли почалася фактична облога Єрусалиму. Немає можливості точно

встановити, який саме з цих двох днів тут розглядається.

Є певним, що на той час Езекиїл міг записати те повідомлення, отримавши його від Єгови. Це доказує, що Езекиїл писав свої повідомлення під Божою опікою. Радіо на той час ще не існувало, і не було ніяких інших засобів для негайного зв'язку, який Господь міг встановити в угодний Йому спосіб. Звичайно, для Єгови було легко післати одного зі своїх ангелів, щоб сказати Езекиїлу, що він повинен написати, і він зробив це того ж самого дня. Два важливих пункти тут є такими: по-перше, Єгова керував пророком Езекиїлом у його діяннях, і по-друге, Бог визначав точну дату події і наказував зробити точний запис про це. Так само як Бог тоді керував своєю справою, так Він може робити і тепер. Це повинно показати класу Езекиїла, а саме вірним свідкам Божим, що Бог хоче, щоб Його народ затямив собі і записав той час, коли Він почне виявляти свій гнів проти Єрусалиму, тобто проти “Християнських народів”. Точна дата буде визначена завдяки приходу Ісуса Христа у храм Божий для суду і Святе Письмо подає цю дату чітко весною 1918 року, а саме через три з половиною роки після того як Єгова призначив свого улюбленого Сина Царем.

На час приходу Ісуса Христа до храму Божого, а отже і в час початку проголошення гніву Божого, “Християнські народи” або “Організований Християнський світ” були збунтовані так само як бунтували і інші, хто самі вважали себе членами дому Божого. Єгова на-

казав Езекиїлу, вивістити приповідку, що стосується цього бунтівничого дому: “І приточи сьому неслухняному дому примір, та й промов до його: так говорить Господь Єгова: постав котел, та налий в нього води”. (24: 3—5) Цей приклад було висловлено як дальше відображення вироку Божого над бунтівничим народом і Його наміру виконати свій вирок. Цей приклад сповнений своєрідних порівнянь, і він є корисним для вивчення, запам’ятовування і застосування.

Згаданий у віршах 3—5 “горщик” або “котел”, як його називають в інших перекладах, є символом невірної організації, наведеним як зразок. Шостий вірш описує організацію як “місто крововинне”: “Тим то говорить Господь, Єгова: Горе крововинному місту, горе казану заржавілому [*переклад Лютера: підгоріле є все-редині; англ. переклад: накип*], що ржа не відстає від нього. Шматок за шматком повикидають із нього, не вибираючи їх по жеребу [*інший переклад: не кидаючи жереба*]”. Великий Суддя вирішив, що організація є винною, і буде звинувачена у використанні і пригнобленні бідних, слабких і беззахисних серед жителів країни. Оскільки горщик використовують, щоб варити м’ясо і тушити його, то це є влучним відображенням кривавої організації, яка, образно кажучи, варила і смажила бідних і беззахисних. Згадані тут володарі були головами в Ізраїлі і чинили з людьми так як сказано вище. Господь говорить про них: “Слухайте, голови Якові, та й ви князі дому Ізрайлевого: хіба ж не вам належиться знати справедливість? А ви ненавидите те, що добре, й любите зло; здираєте з

них шкіру й тіло з їх костей, їсте тіло мого люду, й здираєте з них шкіру, а кістки їх ломите і дробите, наче в горнець, а тіло їх — як би в котел”. (*Михея 3: 1—3*) Здається, що в усі часи серед невірнього духовенства існував звичай це чинити. Ісус сказав про них: “В’яжуть бо тяжкі оберемки що тяжко носити, й кладуть людям на плечі, самі ж і пальцем своїм не хочуть двигнути їх”. (*Маттея 23: 4*) Жорстокі вчинки, здійснювані володарями Ізраїльськими, занечистили їх “горщик” або їх організацію накипом, пригорілим і кров’ю, що свідчить проти них. Ці свідки нічого не говорили, але їх свідчення було однак сильним і незаперечним, і йому не можна було нічого протиставити. Ізраїль не міг вичистити ржу, пригоріле і кров зі стінок горщика; це означає, що беззаконні володарі Єрусалиму не могли затерти або усунути існуючі проти них докази. Однак Бог хотів це зробити за допомогою свого вогняного суду, тому Він сказав: “Пригоріле, якщо він [горщик] дуже згорів, не відійде, бо він засильно пригорів; воно розплавиться у вогні”, — *24: 12; Лютер*.

Езекиїл навів приклад згідно вказівок Єгови; і після того, як він довів горщик до кипіння і вийняв весь його вміст та випорожнив, не залишилось на його стінках нічого крім накипу та ржі. Багато доказів свідчать, що крововинне місто Єрусалим є образом кривавої організації “Християнських народів”; і всі ці речі, що сталися сьогодні відкрито виступають як свідки проти “Християнських народів”. Деякі з цих фактів ми повинні тут розглянути.

Пригноблення

Народ, який є головою сьомої світової держави і тому головою так званого “Християнського світу” у всі часи був високомірним і пригноблюючим урядом. Його князі і володарі були високомірними і жорстокими і з погордою відносилися до простого народу і пригноблювали його. Через жорстоке пригноблення і тому, що вони любили свободу, багато громадян втекли з цієї країни Англії і шукали притулку в глуші американського континенту. З бігом років ці американські колонії набирали сили і благоденства, однак протягом всього цього часу влада і керівництво належали меншості, і ті князі або володарі збирали плоди праці бідних людей. Хоча піддані американських колоній втекли через пригноблення, володарі продовжували їх пригноблювати; а уряд Англії зі свого боку також продовжував проводити свої несправедливі і гнобительські заходи, які наказував здійснювати в американських колоніях через своїх представників. Обкладення податками народного представництва в уряді і інші ганебні вчинки нарешті привели до революції, наслідком якої стала незалежність американського уряду.

Деякий час Америку називали “країною вільних і мужніх”, однак сьогодні вже ні. В 1823 році після прийняття доктрини Монро Сполучені Штати стали складовою частиною імперіалістичної сьомої світової держави. З того часу ці дві ведучі нації “Християнського світу” вели завоювальницькі війни, але вони називали їх такими, що ведуться в інтересах людства. Бри-

танська держава розширила своє володіння всюди, де світить сонце, і бідні у всіх регіонах її володіння пригноблювалися небагатьма, які мають владу. Сполучені Штати ж розширили свої регіони як на континенті, так і на островах у морі завдяки війни і проливанню крові; і обидві складові частини англо-американської групи в усьому плані зробили великий поступ за останні сто років.

Британія посиляла своїх “Християнських” місіонерів в Китай під приводом того, що вони хочуть повернути китайців до так званої “Християнської релігії”; однак справжньою метою було використати цих так званих “Християнських місіонерів” як прикриття, під яким діяли політичні і торгівельні групи можновладців, щоб поширювати торгівлю опіумом в Китаї. Ця торгівля жахливо пригноблювала і вироджувала простий народ країни.

Пригноблення народів Індії, винищення бурів у Південній Африці і інші подібні злочини пов’язані із завоюванням та пригнобленням є частиною накипу і крові на символічному “торщику” або на великих організаціях світу. Подібні акти загарбань і пригноблення, які чинились Сполученими Штатами для підтримки Британського крила англо-американської системи, означали ще більше ржі і крові на “торщиків”. Це все робилося урядами, які називали себе представниками Бога на землі.

Тоді вибухнула світова війна 1914 року, у якій Америка взяла участь без жодної справедливої причини або оправдання. Та боротьба спричинила смерть сотень тисяч чоловіків, які

залишили ціле військо вдів і сиріт, що оплакували їх втрату. У цій війні Британія та Америка послали своїх бідняків на фронт, щоб ті стікали кров'ю і вмирили. Ці дві великі нації, які в дійсності діяли як одна, пізніше намагалися використати цей зв'язок націй, щоб оволодіти всім світом і тримати його в покорі; і в той час як американський уряд начебто не вступив у Лігу Народів, насправді він був тісно пов'язаний з нею за допомогою різних хитрих штуків. Цей уряд є членом світового суду і різних союзів, які служать опорою для Ліги Народів, і він діє у тісному зв'язку з головою сьомої світової держави.

У всіх країнах “Християнського світу” з часу світової війни панує пригноблення. Війна дозволила зійти новому посіву багатих, які здобули свої пробутки шляхом обману, пригноблення і нечесного управління суспільними справами. Високопоставлені урядовці відкрито займалися обманом і дозволяли себе підкупляти, завдяки чому визискували народ і для особистих цілей використовували те, що належить всім. Очевидно, це правда, що декого за це переслідували в судовому порядку; але без сумніву ті, які були винні у найбільшому обмані, залишилися безнаказані. Великі банки поглинали менші, великі підприємства розоряли малих торгівців, а могутні корпорації зробили зі своїх службовців і робітників рабів. Ці великі трести є основною причиною зіпсованості державної політики, і в цьому їх підтримували своїм базіканням духовні особи, і сприяли їм та вигороджували їх. Бідні мучилися і творили благоденство націй, а ті,

які правила за допомогою брехні, визискували їх і грабували плоди їх чесної праці. Небагато тих, хто має владу і є фактичними володарями, кидають образно кажучи, жереб на своїх бідних і грають [на біржі] плодами їх праці.

Податкові тягарі з часу світової війни значно зросли в цілій країні, і це має відношення до знищення власності. Наприклад, в Америці виникли корпорації або товариства з назвою “податкове агенство” або “товариство по цінам”, бізнес яких полягав в тому, щоб встановлювати вартість власності як основу для розподілу податків. Політичні можновладці, які тримають народ у покорі, послуговувалися цими сумнівними “спеціалістами”, які дуже мало розумілися на вартості маєтності, яку вони мали визначати, і які ще менше турбувалися про тягарі, що їх вони накидали іншим. Ці спілки, які начебто займалися “оцінкою за допомогою експертів”, впливали на стягнення податків з власності таким чином, що сотні людей втратили свої маленькі заощадження. Таким чином різні нерухомості оцінювалися більше ніж на 1500 процентів.

Для наглядного факту наведемо приклад: один відносно заможний чоловік мав власний дім. Він обтяжений іпотекою більш ніж на половину його вартості; проценти по цьому займовому обов’язку, а також і податки повинні були сплачуватися. Встановлені так звані “експертами по оцінці” оціночні вартості для загального податку виходили значно завищеними; до цього це додавалося даліше обтяження обкладеної податками частки на місцеве покра-

щення умов життя [вулиці та інш.], яке провадилося згідно завищених цін і за грабіжницькими умовами. Всіма цими податками обтяжувалися нерухомості і врешті-решт ставали такими пригноблюючими, що дрібні власники не могли слідувати своїм зобов'язанням і сплачувати іпотечні проценти. В результаті багато з них втратили свій дім, а їх сім'ї страждали. Сьогодні в країні є безліч таких випадків.

Пригноблення все більше тяжіє над народом, і він не бачить виходу та жодної допомоги. Було неможливо перерахувати всі ганебні вчинки і злочини, в яких винні “Християнські народи”. Пануючі групи можновладців різноманітними способами пригноблювали “невинних бідних”, грабували і вбивали їх і при цьому велика частина духовенства, одна з воладарюючих груп, лицемірно піднімала руки вгору і казала: “Це є Боже Царство на землі”. Коли тільки не вибухали війни, духовенство схвалювало їх і змушувало народ до участі в них та посиляло його на смерть. Тому на одязі пануючих елементів знаходиться кров безвинних бідняків. (Єремія 2: 34) “Горщик” покритий товстим шаром накипу несправедливості і підступно пролитої людської крові. Тому Господь наказав Езекиїлу навести порівняння із горщиком, і воно стосується “Християнських народів”, або “Організованого Християнського світу”. Езекиїлу було наказано виймати із горщика шматок за шматком, а залишити лише накип, іржу або підгоріле та кров. Таким чином було показано Божий намір звільнити народ, особливо бідних і пригноблених від представленої через горщик

або котел організації “Християнських народів”. Єгова спустошить пасовище несправедливих і гноблячих володарів і так звільнить від них народ. (*Єремія 25: 34—36*) Єгова не дозволить більше своєкорисним грати з власністю і життям бідних для одержання прибутків. Тому Єгова наказує тепер класу Езекийїла, тобто свідкам, повідомляти народ, що його звільнення наближається, і що воно буде здійснено через діяльність Царства під керівництвом Христа.

Представлена через котел безбожна організація “Християнських народів” не лише визискувала і грабувала народ, а й порушила очевидним чином вічну угоду, і кров та накуп від людської різни є тихим, але все ж не німим свідком проти неї. “Бо пролита ним кров і досі посеред нього; на голій скелі вона, він бо не проливав її на землю, де б вона покрилась була порохом. Щоб розбудити в собі досаду, й над ним помститись, оставив Я пролиту ним кров на голій скелі, щоб вона не прикрилась”. (*25: 7, 8*) Вчинки “Християнських народів” були такими рознузданими, нахабними і жорстокими, що їх можна порівняти лише з вчинками пияка. Безсоромно і високомірно, вони ще й пишалися своїми кривавими судами; і це свідчить проти них так відкрито якби вони пролили кров своїх невинних жертв на виду на якійсь скелі. Бог не допустить, щоб вона прикрилася, а навпаки залишить її видимою, поки не настане його визначений час для знищення всієї системи.

“Християнський світ” жорстоко переслідував багатьох кого Бог любив і ким послуговувався, і вбивав їх. Так само як кров Авеля кликала

із землі, так і кров цих вірних кличе до Бога проти тих, хто тепер живе на землі, як представники Сатани. “І отворив п’яту печать, бачив я під жертівнею душі убитих за Слово Боже, і за свідчення, котре мали; і покликнули голосом великим, говорячи: доки, Владико святий і правдивий, не будеш судити і мстити за кров нашу над тими, що домують на землі”. (*Одкриття 6: 9, 10*) Бог помститься за їх кров. На Єрусалим впала вся праведна кров, пролита, починаючи від Авеля і до Захарії, а на прототип того міста, “Християнські народи”, впаде вся праведна кров, яка була пролита з того часу. — *Маттея 23: 35—37*.

Накип і кров у горщику, тобто в організації “Християнських народів”, можна усунути лише за допомогою проголошення вогняного Божого гніву: “Тим то же так говорить Господь Єгова: Горе місту крововинному! з його накладу Я величезну купу дерева, додавай підпалу, роздувай огонь, виварюй м’ясиво, нехай усе аж загусне і кості порозпадаються. Тоді постав порожнього казана на жару, щоб розпаривсь і мідь його розпустилась, і нечисть в йому розтопилась [*інший переклад: знищилась*], його іржа [*інший переклад: бруд*] зник”. (24: 9—11) “Організована релігія”, яка у своєму облудному наслідуванні послуговувалася іменем Христа і називала себе “Організованим Християнством”, буде знищена Господом.

Тепер для “Християнських народів” немає іншого шляху для очищення, як тільки через вогняну справу знищення Єговою. Всемогучий Бог хотів очистити “Християнські народи” через

образну працю Ільї, але вони відмовилися, через що та праця не змогла спричинити очищення так само як Йоан Хреститель не міг очистити Жидів. (*Маттея 4: 5, 6; Луки 1: 13—17*) Тому тепер Господь говорить про “Християнські народи”: “В нечистоті твоїй стільки погані, що скільки не намагався тебе очистити, ти все таки нечиста; од нечисті твоєї ти й далі не очистишся, аж докіль Я задовільню мою досаду на тобі”. (24: 13) “Християнські народи” і всі ті, що чинять несправедливість під іменем Божим, будуть прокляті Ним як нечисті. “Хто нечистий, забрудниться ще більше”. Господь покаже “кожному, якою буде Його справа”, — *Одкриття 22: 11, 12*.

Духовні радники федеральної ради церкви, які представляють організовану протестантську релігію, додали бруду і кровопролиття у свій горщик, або свою організацію, а тоді за допомогою лицемірних і начебто благочестивих методів намагалися очистити свою організацію; але все це даремно. Ця організація у 1919 р. опублікувала урочистий документ, в якому з’явилися такі слова: “Ліга Народів має своє коріння у Євангелії... Героїчні мертві померли надаремно, хай з перемоги повстане нове небо і нова земля, на яких житиме справедливість”. Наводячи ці слова із св. Письма, ця організація визначає, що її історія і її діяння у минулому і в теперішності були несправедливими. Тоді наводиться витяг з св. Письма: “Церква [під цим розуміється федеральна рада церков] може дати дух доброї волі, без якого не могла б виникнути Ліга Народів. Іншими словами ор-

ганізована протестантська релігія визнає свою нечистоту, але при цьому має нахабство казати, що очищення можна досягти за допомогою її зусиль. Кінець цієї гнусної системи вже прийшов. Вирок Єгови винесено і оголошено, і Він виконає його: ”Я Господь говорю се: воно прийде, Я вчиню так; нічого з того не зміню; не буде в мене пощади, не буде помилювання. По твоїх поступках і по твоїх учинках будуть судити тебе, говорить Господь Єгова”. — 24: 14.

Невірні

Шлюб — це родинні відносини через заключення союзу. Всі прийняті в угоду жертви або жертвний союз таким чином є родичами і повинні бути дорогими один для другого. Бог забрав пророку Езекиїлу жінку через раптову смерть. “Сину чоловічий! Ось Я візьму в тебе втіху очей твоїх через недугу; та ти не жалкуй, не плач, не рони сліз. Мовчки зітхай, звичайного голосіння по мертвих не справляй; обвивай собі завивало, вбувай ноги в твою обув, не закривай бороди, та й не їж чужого хліба. І говорив про це я вранці до люду, увечері ж умерла жінка моя, а на завтра чинив я, як мені заповідано”. (24: 16—18) Езекиїлова жінка могла бути невірною йому або ж Богу і тому була використана, щоб представляти тих, хто колись був в угоді жертви, але були невірні їй і Богу. Ці невірні ганьбили Боже ім’я, хулили Його храм, і не слухали Його заповідей.

Жінка Езекиїла відображає клас, який виявив себе невірним по відношенню до Господа,

коли він прийшов до храму, щоб чинити суд. Ці невірні порівнюються до жінки “крихкої посуду”, бо вони не намагалися бути “сильними в Господі і у владі Його сили”. (*1 Петра 3: 7; Єфесян 6: 10, 12*) Вони відмовлялися слухати заповідей Божих і приносити плоди Царства. Колись вони були дорогі серцям вірних, так як Езекиїлова жінка була йому дорога і “була втіхою очей його”. Так як смерть перериває подружні відносини, так само “через удар” переривається любовне відношення і спільність між вірними і невірними. Господь Ісус раптово прийшов до храму, очистив “синів Левія”, вигнав зловмисників і повбивав їх”. (*Малахія 3: 2, 3; Маттея 24: 51*) Так само як Езекиїлова жінка померла увечері, так і “смерть” цих невірних настала “ввечері” у похмурий час 1918 року. Поданий тут помазанникам урок є таким, що вірні не повинні оплакувати долю невірних і жалкувати. У суді Господньому не можна ні сумніватися, ні ставити його під питання, мати його за зле або жалітися. Його суд завжди правий. Це не час для сумування, бо радість Господня є силою вірних. Езекиїл був послухний заповідям Божим і так само клас Езекиїла, “вірний слуга”, повинен радісно слухатися. Подібні накази отримав і Самуїл у зв’язку з Саулом. (*1 Самуїла 16: 1*) Ці місця св. Письма показують, як помазаники Божі повинні були поводитися правильним чином.

Після цього Езекиїла запитували люди, що означала та раптова смерть. (*вірш 19*) Її значення полягає в тому, що “суд повинен розпочатись з Божого дому”, і що він, після того як

розпичнеться, також досягає і мнимий дім Божий або “Організоване Християнство” і невірних, які складають клас “злого слуги” або “чоловіка гріха”. Те, що сталося у зв’язку з Езекиїлом, є лише образом того, що спіткає спочатку “чоловіка гріха” і також “Організоване Християнство”. Коли суд розпичнеться у домі тих, які є в угоді, яким же буде кінець організованих релігійних людей, які не були послухні Євангелії Бога! “І коли праведник тільки що спасеться, то безбожник і грішник де являться? ” (*1 Петра 4: 17, 18*) “Організований Християнський світ” не має жодної можливості жити далі. Злий слуга названий тут “сином погибелі”, що вказує на певне знищення. Тому смерть жінки Екзекиїла тому представляє те, що чекає “чоловіка гріха” і “Організовані Християнські народи”.

Серед поважних людей тілесна родинність також утворює тісний і сердечний союз. Родинність через єдність в Христі є ще більш тісною, бо об’єднані цією угодою мають дух Господній. Ті, що прийняті в угоду з Богом є більш осяяні, ніж ті, які зв’язані лише через тілесну родинність. Коли зв’язок між вірними і невірними буде розірвано, то ті, хто люблять Бога, не жалітимуться. Єгова є Той, хто вибирає тих, хто повинен бути в Його Царстві; і якщо Він наказав здійснити через свого праведного суддю присуд про те, що хтось виявився невірним і непридатним для Царства, то всі, хто має в собі дух Господній, повинні погодитися з цим присудом. Таким чином заповідям Бога суперечить той факт, що деякі, які були

посвячені в правді, оплакували або жаліли тих, що загинули.

Коли ті, хто любить Бога, оглянуться на досвід з 1918 р., вони побачать, що багато відійшло. Деякі з цих неправдивих були дуже дорогими тому або іншому із вірних, які залишилися. Однак жоден з них не повинен сумувати за загиблим. Найбільший привілей, що його можна дати сотворінню, полягає в тому, щоб пізнати Бога Єгови і служити Йому. Якщо цей привілей не буде належно оцінений, то ніхто з тих, хто має дух Христа, не зможе далі любити невдячних, які порушили угоду. Їх слід викинути з пам'яті і забути назавжди, наче їх і не було. Всі, хто вірно любить Бога, хочуть міцно згуртуватися і служити Йому. Це є любов, подібна до любові Христа, яка об'єднує і підтримує вірних. Ніщо інше не могло б їх тримати разом і така любов неможлива без вірності Богу. — 2 Коринтян 5: 14.

Знищення “Організованого Християнського світу”

“Організований Християнський світ” видає себе за храм Божий, але це твердження фальшиве. Багато хто розглядає “Організований Християнський світ” з суєвірним страхом і боязню; однак він буде знищений згідно з Божим вироком. Те, що “Організований Християнський світ” є у великій славі в багатьох людей, випливає з того факту, що вони не сприймають жодної критики цієї організації. Однак Бог говорить про цю організацію, “Скажи домові Із-

раїлевому: так говорить Господь Єгова, ось Я передаю на опоганення святиню мою, — сю опору сили вашої, розкіш очей ваших і одраду душі вашої, а сини ваші й дочки ваші, що ви позо-ставляли, поляжуть од меча”. (24: 21) Ті, хто виступає на боці “Організованого Християнського світу”, напружують всі сили, щоб його захистити і зберегти. Коли Бог говорить: “Я передам на опоганення святиню мою”, то це очевидно означає, що ця організація твердить, що є Його святинею, бо вона послуговується іменем Христа. Храм в Єрусалимі був гордістю, “утіхою” і “одрадою” “лютих попирачів” серед Ізраїльтян; однак вони ганьбили і занечищували своїм ідолопоклонством, і тому Бог зруйнував його. Так і “Організоване Християнство” стверджують, що є храмом Божим, і цей храм є їх утіхою, гордістю і відрадою; але вони забруднили його сатанськими церемоніями і ідолопоклонницькими звичаями, які вони запровадили; і Бог знищить його для оправдання свого імені.

З “Організованого Християнства” вирости “сини” і “дочки”, це такі організації як ліги, об’єднання, товариства, ложі, які неправомірно послуговувалися іменем Бога і Христа, і вони всі загинуть разом з “Організованим Християнським світом”.

Це місце Св. Письма може також означати, що багато хто побачить своїх дітей у великому горі, і тому вони відчуватимуть біль. Прояв Божого гніву кине світ у велике нещастя, подібно якому ще ніколи не було. Біль буде такий великий, що він не зможе знайти вираження. Люди “Християнського світу” будуть в такому горі і їх біль буде таким безмежним, що він

оглушить їх і зробити німими. Земля буде засіяна мертвими, і їх “не жалітимуть, не збиратимуть і не поховують”. — *Єремія 25: 33.*

Коли жінка Езекиїла померла, він не плакав. Це і його слова показали Жидам, що ті, хто переживе не будуть голосити: “А ви чинитимете так, як я вчинив тепер; не будете закривати бороди і хліба од чужих не будете їсти. Обвидала ваші остануть на головах у вас і обув ваша — на ногах ваших; не будете побиватись і плакати, а оторопієте перед гріхами вашими й одно перед одним будете стогнати. І буде вам Езекиїл знаком пророчим, бо так само, як він чинив, чинитимете і ви; а як все те станеться, зрозумієте, що Я, Господь, Єгова”. (24: 22—24) Коли декілька мільйонів людей буде вбито за одну годину, це так оглушить переживших, що вони не зможуть знайти слів для того, щоб виразити свій розпач і біль. Вони визнають, що це є виконання вироку Божого над “Організованим Християнським світом”, який на протязі століть ганьбив Його ім’я, і тоді вони також визнають, що надаліше Його Слово і Його ім’я займуть належне місце у свідомості сотворінь.

Єремія порівнює організацію “Християнського світу” і її володарів з “дорогоцінною посудиною”. Гарна ваза є “відрадою очей” або “втіхою”; і коли така ваза раптом падає і розбивається на підлозі, то її власник від оціпіння наче німіє. Це зображення показує, що пастирі або володарі бачать, як їх установи, якими вони так гордилися, раптом розсипаються на порошок, і вони не матимуть можливості втекти. “І розсиплю вас, що ви впадете, як коштовна посудина. І не буде втечі пастирям, ні

притулку переднім в отарі”. (*Єремія 25: 34, 35*) Слідом за дим швидко настане повне знищення. Переживші ж одразу визнають, що це нещастя є проявом Божої пімсти “Християнським народам”. Оскільки переживші будуть знати, що це зробив Єгова, їм буде наказано, що вони не повинні “голосити і плакати за загиблими; вони оторопіють від усвідомлення [їх] гріхів і один перед одним стогнатимуть [або: один з другим]”. (*Вірш 23; переклад Менге*) Єгова дасть знати людям, що Він є Всемогутній Бог. Щоб оправдати своє ім’я, Він знищить підлу і лицемірну організацію, яку Сатана створив на землі.

Божий останок це переживе

Езекиїл на час зруйнування Єрусалиму був позбавлений від туги. Клас Езекиїла “вірний слуга”, або останок, тепер знаходиться “схованим за Всевишнім”, і залишається в тіні Його крил. Бог тримає свою охороняючу руку над своїм “слугою”, в той час як він передає Його післання. (*Псальма 21: 1—9; Ісаія 51: 16*) Обставина, що Езекиїл пережив зруйнування Єрусалиму, вказує на те, що останок залишиться на землі після загибелі “Християнських народів”. “Що ж до тебе, сину чоловічий, то в той день як уйму їм окрасу слави їх, радості очей їх, і відряду душі їх, — їх сини і дочки, того дня прийде до тебе звіди такий, що врятується, щоб принести звістку в уші твої”. (*24: 25, 26; 33: 21*) Езекиїл проголошував пророче слово згідно заповіді; і Єгова хотів підтвердити те слово за допомогою свідків, які пережили

падіння Єрусалиму, і таким чином засвідчити, що Езекиїл говорив правду. Так буде показано, що повинно статися після падіння “Християнських народів”, яким чином “Бог підтверджує слово свого слуги і показує, як сповняться Його післання”. (*Ісаія 44: 26*) Так Бог каже пережившим, що один такий клас людей був на землі, що був і є Йому вірний і проголошував Його Слово правди. — *Езекиїл 33: 33*.

Ці місця св. Письма підтверджують висновок, що “слуга”, тобто представлені Езекиїлом віддані свідки, ще будуть на землі деякий час після знищення “Християнських народів”, і що свідки цього знищення розшукають останок і визнають, що Бог вживав їх для проголошення правди.

Вірні Єгови на землі були дещо розчаровані у своїх сподіваннях у роках 1914, 1918 і 1925, і їх розчарування тривало деякий час. Однак пізніше вірні зрозуміли, що хоч ті дати певним чином визначені у Святому Письмі, то вони не повинні встановлювати ніяких дат на майбутнє і передсказувати, що відбудеться у певний час, а що вони повинні покласти на Слово Боже в тому, що стосується майбутніх подій, і вони це роблять. Єгова сказав своє слово і виконає його; і Святе Письмо чітко показує, що Єгова довірить своїм вірним свідкам привілей бачити Його “величні діла”, чим Він докаже, що вони проголошували Слово правди згідно Його волі; і Він це зробить, перш ніж Його свідки перетворяться у славні сотворіння подібно до Ісуса Христа. Це не є предсказання певного часу, а лише вказівка щодо тих подій, які повинні

відбутися, бо вони чітко описані в Слові Божому.

Зараз свідки Єгови не мають серед людей доброї слави. Є багато людей, які вірять у правду, але уникають свідків Єгови, бо бояться, що вони можуть втратити свій авторитет або ще щось. У своїй поведінці вони звичайно ж керуються егоїзмом; але так само певно, як свідки Єгови говорять правду, так і Бог дасть людям можливість взнати, що ці свідки проголошували правду. Це відбудеться не тому, що свідки хочуть возвиситися над людьми, а для того, щоб вони знали, що Бог має серед них свідків.

Є великим привілеєм бути свідком Єгови. Лише той, хто має повну віру, безмежне довір'я і любов до Господа Бога і Його Царства, буде чистосердечно проголошувати правду. День суду настав, і той, хто любить Бога, говорить безбоязно. (1 Йоана 4: 17, 18) Однак інші, які сприйняли лише правду, а не любов до правди, підуть до володарів “Християнських народів” і висловлять їм свою вірнопідданість, заявляючи, що вони є “вищою владою” і вважаючи їх такими, які могли б зберегти їх шкуру і одночасно принести ще більші переслідування останкам Божим. Ця сатанська справа і Божий вирок над беззаконниками вже записані. (2 Солунян 2: 9—12) Тепер свідки Єгови, які Його люблять і поширюють правду, піддаються зневазі; коли ім'я Його буде оправдано, тоді всі люди, які залишилися, визнають, що Єгова мав чоловіків і жінок в різних країнах, які безбоязненно і радісно проголошували Його правду. Ті, що переживуть, звернуться по підтримку і підкріп-

лення до них після того, як пройде вогняний суд справедливого гніву Божого.

Чому Бог записав ці речі в Біблії і чому Він показує їх своїм вірним перш, ніж вони стануться? Єгова пояснює своїм свідкам, тобто своєму “служі”: “Минуле, дивися, вже сталося, а нове Я проголошую; перш ніж воно станеться, Я дам тобі знати”. (*Ісаія 42: 9*) Апостол пояснює, чому Єгова це робить: “щоб через терпіння та утішення з Писання мати надію... щоб однодушно, одними устами славили Бога й Отця Господа нашого Ісуса Христа”. — *Римлян 15: 4, 6*.

Кінець світу прийшов. Храм на небі є відкритий, і той, хто так чудесно отримав милість бути приведеним в храм, матиме видіння або погляд на вже збувшіся пророцтва. Пізніше Єгова своєю милістю дає можливість приведеним в храм побачити інші речі, які скоро повинні статися; і так Він відкрив своєму народові значіння пророчих книг Одкриття і Езекиїла. Тільки ті, хто є в храмі, можуть по достоїнству оцінити всі ці речі, що роблять їх благословеними. Тому говорить Єгова до них: “Співайте нову пісню Єгові, хваліть Його перед кінцем землі”; і вони це роблять (*Ісаія 42: 10*) В послусі до Єговових завітів Його свідки йдуть через усю землю, безстрашно і радісно проголошують Його правду, співають Йому хвалу для прославлення Його імені.

Підтвердження

З часу, коли Езекиїл отримав видіння і почав пророкувати проти Єрусалиму, до падіння міста пройшло приблизно шість років. Під час

осади міста не було причини, через яку Езекиїл мав би пророкувати про нього. Це був час виконання вироку Божого, який був проголошений устами пророка. Пророцтво показує, що Езекиїл якийсь час був німий: “Того дня отверзуться уста твої разом з устами втікача того, й станеш говорити, й не будеш уже мовчати, та й станешся їм ознакою, щоб зрозуміли, що Я, Єгова”. (24: 27) Це місце Святого Письма не говорить, що Езекиїл був зовсім німий від початку осади до часу прибуття першого пережившого, який приніс йому звістку про падіння міста. В дійсності текст означає, що Езекиїл був німий в той період щодо Єрусалиму, це значить — не говорив далі про це місто. Бог наказав йому говорити про Єрусалим все, що необхідно, ще до облоги. Під час штурму міста однак він повинен був мовчки чекати, то стосується пророцтва про Єрусалим, а саме поки його пророцтво не буде підтверджено видимими свідками, як правда. Коли місто впало, і видимі свідки, які бачили падіння і втекли, повідомили про це, це було підтвердженням, що пророцтво Езекиїла вийшло від Єгови і тому є правдивим і властивим. Далі факти показують, що голови з 25 до 31 пророцтва Езекиїла спрямовані проти язичеських народів під час осади, що доказує, що під час певного періоду він не був фактично безмовним, а лише не говорив проти Єрусалиму.

В період підготовки шляху перед Єговою аж до приходу Господа Ісуса в храм, вірний народ Божий проповідував або промовляв проти фальшивих релігійних організацій світу. До 1918 року народ Божий не мав видіння або розуміння

про організацію Сатани. Вони не бачили, що видимі володарі, а саме взаємопов'язані комерційні, політичні і релігійні елементи утворюють сатанську організацію, яка виступає проти Бога і Його Царства. З 1918 року ніхто не бачив і не розумів цього факту крім тих, які є в храмі і тим самим утворюють клас слуг. Це пояснює, чому багато з тих, які стверджують, що перебувають в правді; відмовляються свідчити проти сатанської організації. Коли ця велика правда була сприйнята вірними свідками, вони розпочали похід проти всієї організації Сатани і продовжують йот до нині. Це пророцтво також може означати, що після досягнутого проголошення свідчення проти “Організованого Християнською світу” всеохоплююче і повніше свідчення повинно бути дане іншим народам світу.

Те, що Єгова наказав пророку Езекиїлу вчинити тепер із Жидами, стало для них застереженням або свідченням про речі, які прийдуть: “Так ти повинен їм бути застережним знаком”. Чи вони повірять у це свідчення на той час, коли воно було дане — чи ні, — після підтвердження свідчення через сповнення пророцтв щодо Жидів, переживші повинні знати, що це вчинив Господь. “І визнають вони що Я, Єгова”. Представлені в образі Езекиїла віруючі пройшли через різноманітні випробування особливо з часу приходу Господа Ісуса до храму Єгови. Вони мали справу з багатьма речами, які вони не відразу розуміли, але які потім були відкриті їм Господом. Те, що вірні свідки Єгови зробили в послушенстві до заповідей Господніх, спо-

стерігалось багатьма із “Християнських народів”. Клас вірних свідків розуміє події, через які він пройшов, а в певний час Єгова впровадить нові події, які повністю підтвердять правдивість свідчення цих вірних свідків. Тоді переживши “велике лихо” згадають про свідчення і зрозуміють, що Бог ніколи не був без свідків на землі. “Того дня” або в час після великого нещастя переживші розшукають свідків Господніх, дізнаються і навчаться більше про наміри Божі щодо утікачів.

Намір Єгови

Ім'я Єгови є поза всілякими звинуваченнями. Вся ганьба, якій було піддано Його ім'я, була безпідставною і неоправданою. Єгова є джерелом життя для всіх сотворінь, і Він дає дар вічного життя тим, які чинять справедливо. За цієї умови було збережено життя Адамові. Ім'я Єгови вказує Його намір щодо Його сотворінь і є поручительством для Його задумів. Його рішення завжди були справедливими і праведними, і будуть такими вічно. Це була Його виразна воля, привести на землю людей, які б залишалися Йому вірними і отже чинили б справедливо. Сатана, бунтівник, кинув Богові виклик і оспорював, що Бог не може привести на землю людей, які залишалися б вірні Єгові під натиском. Цей виклик створив життєво важливе спірне питання, яке повинно бути остаточно вирішене. Тому Єгові угоднo прокласти шлях на якому в свій час буде оправдано Його ім'я і буде доказано, що Єгова є правдивий, вірний і справедливий, і це очистить Його в

очах всіх сотворінь від будь-якого закиду і повністю оправдає.

Єгова тому дав своє слово, що Його “жінка”, котра названа “Сионом”, тобто Його організація видала насіння, яке очистить Його ім’я і Слово від всякого закиду і буде використано Ним як знаряддя для наділення всіх послухних сотворінь благословенням. Єгові було угодно, дати свідчення про Його Слово і ім’я і оголосити про Його наміри. З цією метою Він післав свого улюбленого Сина Ісуса на землю, щоб Він став Його свідком, свідчив про правду і викупив засуджену на смерть людину. Ісус виконав покладене на Нього завдання.

Єгова дав своє Слово, що Він вибере з-поміж людей “народ для свого імені”, що цей народ залишиться вірним Йому і в час випробувань, буде Його вірним і правдивим свідком і проголошуватиме Йому хвалу. Він виконав це і тим самим оправдав своє Слово і своє ім’я. Єгова дав Слово, що Він збудує Царство, яке правитиме світом у справедливості і дасть людям можливість отримати благословенне життя. Отже Його Царство прийшло.

Сатана заколотник і богохульник, створив свою власну організацію, і її представляє його “жінка”, Вавилон. Його жінка або його беззаконна організація видала насіння, яке на протязі століть правило світом у несправедливості, пригноблювало людство і продовжує ганьбити ім’я Єгови. Сатана породив народ для свого імені, серед них — лицемірні релігійні люди, які практикували сатанську релігію від імені Бога і Христа і таким чином ганьбили ім’я Всевишнього. “Християнські народи” і їх союз-

ники, “невірний слуга” або “чоловік гріха” стоять порад у довгому списку хулителів імені і Слова Єгови.

Настала велика криза, і спірне питання повинно бути вирішено, а саме чи ім’я та Слово Єгови торжествуватиме вічно і чи Його Царство правитиме в справедливості. Якщо так, тоді безбожна організація і беззаконне насіння Сатани повинні бути повністю знищені, і це може відбутися лише через цілковите його вигублення. Іншого вибору не залишається. Єгова видав вирок над Сатаною і його мерзотною організацією та його гнусними представниками, і цей вирок звучить як знищення.

Єгові угодно дати людині свідчення і застереження щодо свого наміру знищити “чоловіка гріха”, “Християнські народи” і всю сатанську організацію. Він в жодному випадку не зобов’язаний до такого повідомлення, але цим Він дає людям нагоду стати на бік Єгови і Його Царства перед остаточним виконанням Його вироку про знищення. Це свідчення буде дано за допомогою Його свідків згідно заповідям Єгови. Після того, як буде викінчена видача свідчення і застереження, Ісус Христос, уповноважений виконавець рішень Єгови, виконає Божий вирок остаточно, і це підтвердить справедливість Слова і ім’я Всевишнього, прославить його, очистить від будь-якого закиду і повністю оправдає.

(Продовження в другому томі)

“Світло сонця буде мати сім променів”

Цим образним висловом Біблія пояснює якою ясною і легко зрозумілою буде книга “Одкриття” і інші пророцтва про встановлення Царства Божого на землі, як тільки надійде час їх сповнення.

Цей час вже настав!

Кожний незрозумілий, таємничий вислів у двадцять двох головах Одкриття стає таким ясным, таким простим в останній праці судді Рутерфорда, книзі **“СВІТЛО”**, що не може оспорити того доказу, що тепер ми живемо у найвеличніші часи з днів саду Едемського.

Лише слід подумати!

Чотири вершники; саранча з хвостами скорпіонів; дим провалля; сім органних труб; сім мук; сім громів; три родові потуги; два великі дива на небі; червоний дракон з сімома головами і десятьма рогами; морський звір, подібний до леопарда; ведмеді і леви; таємниця, Вавилон великий.

Ви, любі читачі, під час останніх років без сумніву, сприймали кожен з цих речей, і ви визнаєте про них, коли прочитаєте останню книгу судді Рутерфорда, найвизначніше пояснення Одкриття, вірш за віршем
у “Світлі”, том 1 і 2

Товариство Вартової Башти

СОТВОРЕННЯ

судді Й. Ф. Рутерфорда

Загадка життя на землі, в яку включені ми самі, цікавить усіх думаючих людей. Деякі гадають, що сотворіння на землі є невдачею або пропачою справою. Вони нічого не знають про

НОВЕ СОТВОРІННЯ

Бога, якому Бог дав завдання не про-
клонати і не усувати старі сотворіння, а
навпаки, обновляти їх і вести їх до мети.

Ближче ознайомтеся з книгою “Со-
творення”, яка має обсяг 368 стор. і
поміщує 16 кольорових малюнків.

ТОВАРИСТВО ВАРТОВОЇ БАШТИ

Коротко і логічно

пише суддя Рутерфорд у кожній зі своїх 64-стор. брошур. Кожен з цих зошитів має кольорову обкладинку; а їх зміст складає маса фактичних матеріалів для всіх поставлених питань.

Деякі з цих брошур:

Злочин і нещастя

Війна чи мир, що?

**Пригноблення, коли
воно закінчиться?**

Суд

Де знаходяться померші?

Пекло. Що це?

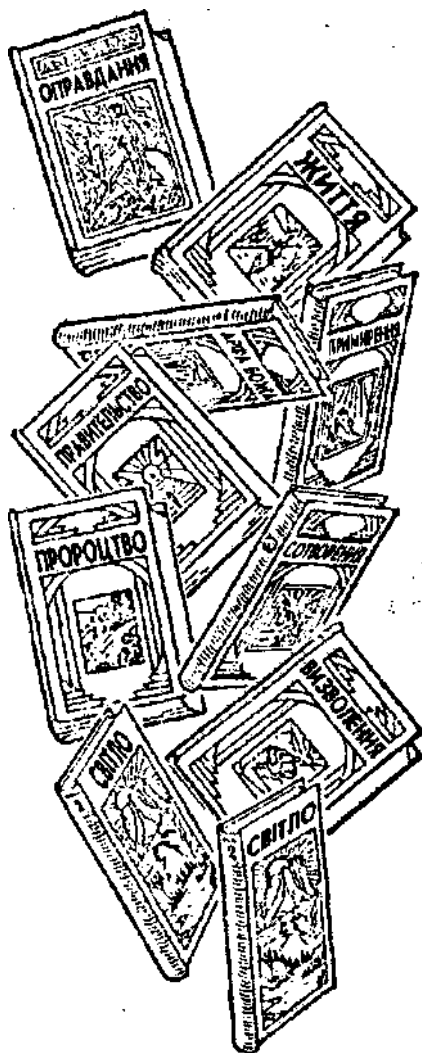
Останні дні

Добробут певний

Друг народу

ТОВАРИСТВО ВАРТОВОЇ БАШТИ

Книги судді Рутерфорда

Їх цінність зростає з часом!

Роки, що плывуть, нічого не забирають у них, а навпаки, додають.

Вони показують хід світових подій згідно намірів Бога.

Товариство Вартової Башти